

70. yıldönümünde Türkiye Cumhuriyeti dağılmayı yaşıyor

KÜRDİSTAN'DA OTORİTE PKK'NIN

Türkiye Cumhuriyeti, 70 yaşında. Bu cumhuriyetin hangi koşullarda nasıl kurulduğu üzerine çok şeyler söylendi. Gayri meşru da olsa Ekim 1923'te doğdu, imha ve inkar temelinde yaşadı ve şimdi gerçekliğini ise kendileri açıklıyor:

"Oraları devlet değil, PKK yönetiyor, PKK rüzgarı her geçen gün biraz daha Batı'nın ensesine vuruyor..."
"Günedyodu'da önemli bir sorun var. Klasik yaklaşımlarla bu sorunu çözmeye şansımız kalmamıştır..."
"Çözemeyeceksiniz, o koltuktan kalkın..."

"PKK kararında etkili olursa, bu o bölgede artık devletin geçerliliğini bütünü yitirdiği anlamına gelir..."

"Acil zirve çağrısı...Devlet yok mu?"
70 yaşındaki TC'nin sadakatine ters düşmemiş basınının bugünlerdeki değerlendirmesi böyle.

Kürdistan'a dayanarak kurulan cumhuriyet, şimdi aynı Kürdistan'da adeta aranın duruma düşmüştür. Açıklamalar, haber ve yorumlar telaş, panik, endişe, kaygı ve şaşkınlık dolu. Bir "efsane", bir "yıkılacak dev", bir "asırlık çınar" devrilmek üzere. Kıpçak kıyametin heyecanı dorukta, bunun gerginliği tırmanışta.

"Ulusal uzlaşma seferberliği", perde arkasında ve önünde toplanılar ve ardından "acil zirve"ler... Çünkü, onlardan birinin deyişle, "Orada (Kürdistan'da, bn) kaybedilecek toprak, herkesin mezarının üstünü örter..." Çünkü, onlardan bir başkasının deyişle, "PKK, acı ama, Türkiye devletinin egemenliğini hiçe sayıyor" ya da, "açıkça, bu topraklarda bizim sözumüz geçer" diyor... Çünkü, sırada olan üçüncü birinin bir

gün önce, "Bugün basın karşılığı durum, yarın siyasal partiler için geçerli olabilir. PKK bu kez, ikinci bir emre kadar parti faaliyetlerini

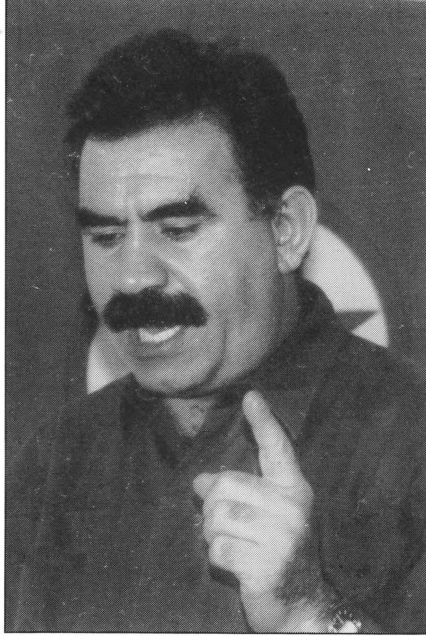
durdurduğunu açıklayabilir" şeklinde yazdıklarından bir gün sonra, PKK tarafından ulusal çapta bir karar da duyuruluyor ve sömürgeci

partilerin faaliyetlerine son veriliyor.

Telaş boşuna, "devlet nerede" faaliyetleri nedensiz değil. Yapılan nedir? Yine onların ağzından: "Yuv-

lak ve içi boş sözler..." Çünkü, "Devlet teröre teslim olmaz" plağı dommeye devam ediyor.

Devamı 2. sayfada

Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

SAVAŞIN ONUNCU YIL DERSLERİNİ DOĞRU KAVRAYALIM VE UYGULAYALIM!

Mücadelemizin içine girdiğimiz onuncu yılında ortaya çıkan gerçekleri bütün yönleriyle değerlendirmek ve kazandıranla kaybettiren etkenleri iyi görmek büyük önem taşır. Bizde en eksik kalan yön de bu oluyor. Rastgele yürümek, savaşmak, çok az düşünceyle altından çıkılmaz sonuçlara yol açmak, yaşanan ciddi bir yetmezlikler. Çoğunlukta da çok düşünüldüğü sanılarak her şeyin doğru yolda olduğu, eksiklerin kalmadığı gibi düşüncelerle hareket ediyoruz. Bunun bize hemen her önemli mücadele aşamasında kaybettirdiğini biliyoruz. Kazanmanın etkenlerini hep başka yerde aramak, esasta neyin kazandığını dikkate almamak, önderlik geçişini kavramada içine düşülen büyük yanlışlık oluyor. Nitekim çok keyfice ve gaflice yaklaşım, kazanma tutumunu gözardı etmeye götürüyor. Bütün ciddi kayıp nedenlerine baktığımızda, hepsinin taktik önderlikten kaynaklandığını sıkça görüyoruz. Keyfice tutumlarla kendi kişiliğini konuşturarak, "ben de dediğim yapıyorum, özgürlük budur" biçiminde kendini ortaya koymak, yoğunca yaşıyor. Bu yaklaşımın, sahibini de mahvettiğini sayısız örneklerden biliyoruz.

Mücadele tarihimizde, kazandıran önderlik olgusunun başından günümüze kadar bir bütün olarak nasıl seyrettiğini görmemek, görüp de gerçeklerini yerine getirmemek; kavramamak, kavrayıp da gereklerini yerine getirmemek; özümsemek, özümseyip de bunu yoğun pratiğe dökmek çokça yaşanan kadro ve taktik önderlik geçişi oluyor. Aslında savaşın zafere gidişatında engelleyici olan da bu hususlar oluyor.

Devamı 10. sayfada

TC'nin Lice'deki vahşi katliamına sessiz kalmayacağız

Tahrip edilen Kürdistan tahrip edilen Türkiye olacaktır!

"Çok çarpıcı bir gerilla savaşının ortaya çıkması söz konusudur. Buna Türkiye'nin baskısı da biraz dahil etmek istiyoruz. Özellikle köy bombalama ve yine Kürdistan'ın harabe haline getirilmesi, bizim Türkiye'nin bazı ekonomik hedeflerine yönelmeyi gündeme getirebilir. Bu konuda sabotajlar geliştirebilir. Ya köy bombardmanlarını ve Kürdistan'ın tahribatını durdururlar, ya da Türkiye'de yavaş yavaş tahribat yoluna sokulur. Savaş karşılıklı misillemeyle gerektirir. Onlar her şeyiyle bizi harabeye çevirecekler, ekonomik gelişmeyi duruma uğratabacaklar, köy boşaltacaklar, biz yönelmeyeceğiz! Böyle lek taraflı saldırı olmaz. Biz Türkiye'ye biraz yöneleceğiz. Bunu giderek geliştirebiliriz..."

Karşı taraf kimyasal silah dahil her şeyi kullanıyor. Kobroyı, 'Super Kobroyı' kullanıyor. Her gün bombayı, tankı, topu kullanıyor. Tabii ki, biz de elimize ne geçerse onunla savaşırız. Kürdistan'ı harabeye çeviriyorlar. Türkiye'nin de ekonomisi

var, yönelmek zor değil. Yakılp yıkılıyor Kürdistan... Türkiye'nin de yıkılıp yıkılacak yerleri vardır. Kültür değerlerimiz tolan edilmeye devam ederse, biz de sömürgeci kültür değerlerine yönelebiliriz.

YAZISI 4. SAYFADA

Proletarya enternasyonalizmi ve kemalist solculuk

"Leninist temellerde tutarlı bir enternasyonalist dayanışmaya evet; diğer halkın iç işlerine karışmama ve iç işlerine müdahale anlamına gelebilecek davranışlardan özenle kaçınma temeline her türlü mücadele akadaşlığına evet; halklarımızın eşit ve özgür temeller üzerinde yükselcek birliği için ortak düşmanlarımız karşı omuz omuza savaşmaya evet; her iki cepheye yetkin bir savaş düzeyine ulaşmak için elimizdeki kaynakları paylaşmaya evet! Kürdistan'a müdahale edilmesine hayır, Kürdistan'da ulusal inkarcılığın örgütlenmesine hayır, solculuğa maskelenmiş koruculuğa hayır! Birinci tutum gerçek enternasyonalist tutumdur, esas alınması gereken tutum bu olmalıdır. İkincisi karşı-devrim destek olmaktır, özel savaş rejimiyle dayanışmaktır. Bu tutumdan mülkake ve zaman geçirmeden vazgeçilmelidir."

YAZISI 5. SAYFADA

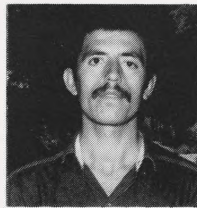
KÜRTLER VE İHANET

- I -

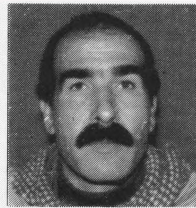
"İhanet, en geniş anlamıyla, insanın kendi varlık temellerini reddetmesine, kendisine yabancılaşmasına, kendisine ve ait olduğu topluma değerlerine ters düşmesidir."

Fakat tanrıda derinleşmek için ihanetin çeşitli biçimlerde ortaya çıktığını ve bunların da koşullara göre değişiklikler gösterdiğini söyleyebiliriz."

YAZISI 17. SAYFADA

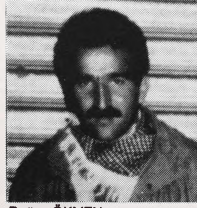
Ahmet DİZİN

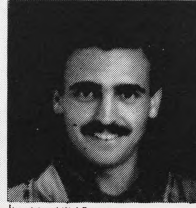
Hasan GÜLLÜ

Şehitlerimizin gücüyle iktidarlaşıyoruz

YAZILARI 12-16. SAYFALARDA

Doğan ÖKMEN

İbrahim KILIÇ

70. yıldönümünde Türkiye Cumhuriyeti dağılmayı yaşıyor KÜRDİSTAN'DA OTORİTE PKK'NIN

Baştarafı 1. sayfa'da

Ama nereye kadar?
Dipten gelen dalga yüzeye vurmak, fırtına öncesi sessizlik kopmak üzere. Cumhuriyetin 70. yaşını böyle yakalamayın, onun Kürdistan'daki varlığını-yokluğunu sahipleri nezdinde tartışma konusu yapan büyük tarihi eylemin geç hazırlayıcısı Abdullah ÖCALAN yoldaş, yakın geleceğin çizgilerini çiziyor:

"Önümüzdeki süreç çok uzun etkileyebilecek gelişmeler var. Bunlar, bölgenin sosyal, siyasal ve ulusal yapısını her bakımdan zorlayacak gelişmelerdir."

Bu aynı zamanda "bin yıllık rüyaların gerçekleşmesi"dir. Mesaj var bunda; çok açık ve anlaşılır biçimde, Muhtapalarıyla yaşamıştır. Paçalar daha bir tutuşuyor. Perişan cumhuriyet adeta ayakları yitiliyor.

Bundan başka ne yapılabılır ya da simdiye kadar yapılmayan nedir? Yapılmayan bir şey kaldı: Sorunun köklü çözümüne yaklaşmak. Kürdistan'daki durumun bu boyuta varmasının, çok şiddetli bir savaşın sürüyor olmasının tek nedeni de, yapılmayan bu tek şeydir.

Sonuç, işte karşı tarafın ağzından: "Güneydoğu'da gazetecilik bitti. Güneydoğu'da siyaset yasak. Kepekler indi. Ticaret yok. Televizyona paydos. Eğitime son. Belediye kapalı. Adliye tehdit altında. Milliye ateş hattında. Devlet talimatı..."

Engellenen insan hakları ya da basın özgürlüğü değil

PKK, çıkışından bu yana Kürdistan halkının kaderini kendisine teslim etmeyi, onun bin yıllık rüyasını gerçekleştirip ve bu temelde kendi iktidarına sahip kılmaıy amaç edinir bir hareket. Yine Kürdistan halkının özgürleştirilmesini ve bu halkın üzerinde yaşadığı toprakların bağımsızlaştırılmasını hedefleyen bir güçtür. Stratejisi uygun olarak basıya vurduğu silahlı mücadele tamamen bu amaçlıdır. Silahın siyasetin hizmetinde olması, bunun dışında kullanılabilmesi için var gücüne işte bu mücadeleyi sürüklemiştir. Nitekim geçen mücadele yılları çok iyi bilinmekte ve PKK'nın bunun doğrultusunda kanlımla diye bir sorunu da bulunmamaktadır.

Sömürgeci basınının Kürdistan'da dağıtımının engellenmesi, sömürgeci partilerin faaliyetlerine son verilmesi, sömürgeci eğitimin hedeflenmesi, özel savaşın hizmetinde çalışan sömürgeci kurumları karşı askeri şiddete başvurulması bu temelde ele alınmak ve yine bu temelde değerlendirilerek sonuçlara ulaşmak zorundadır. Birdenbire ortaya çıkmayan, tersine yılların zorlu mücadelesi sonucunda ortaya çıkan bu gerçekler, doğrusunun doğru olduğunu net bir şekilde göstermektedir. Yani esas alınması gereken değerlendirme noktası, PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesi-nin irtidatı arasında yolda geri döndürülmez bir aşamayı yakaladığı ve yine bu büyük gelişmenin altında TC'nin Kürdistan üzerindeki otoritesini tümden yitirmek üzere olduğunu.

PKK'nın sömürgeci basını, sömürgeci partileri, sömürgeci eğitimi ve diğer sömürgeci kurumlarına yönelik geliştirdiği ulusal kararların etkili olmasının altında bir neden

aranacaksa, bu yukarıda kısaca özetlemeye çalıştığımız somut gerçekler "PKK'nın bir şey değildir. Bunun, "PKK'nın sıkıştığı", "kararlarını tehdit uyguladığı", "etnik anıymayı hedeflediği" vb. biçimindeki iddialarla hiçbir alakası yoktur. Kesin olan bu doğrudur tersinden göstermek, sömürgeciğin bu haliyle yaşamaya olan ihtiyacından kaynaklanmaktadır. Özellikle basına yönelik tutumu, "basın özgürlüğüne getirilen yasaklama" biçiminde göstermenin hiçbir inandırıcılığı olamaz.

Kaldı ki PKK, denilebilir ki, hiçbir hareketle görülmüştü kadar basına ilgi göstermiş ve büyük değer biçmiştir. Abdullah ÖCALAN yoldaş kendisiyle yapılan bütün röportajlarda, söyleşilerde ve benzerinde ilk başta basına verdiği değeri vurgulama ve yanna diğer gazetecilere teşekkür etmiştir, bu belgeldir. Yine PKK'nın kendi basınına da verdiği

köşe yazarlarının asıl gerçeği görmeleri zor değildir. Fakat amaçları farklı ve derleri başkadır. Hürriyet gazetesi in puntolarla "Kahroluyorsunuz" manşetini kullanırken, sömürgeciğin topyekün yaşadığı bir kelimeyi iyi özetliyordu. Ya da Oktay Ekşi'nin deyimile, "Ülke, hepimizin gözleri önünde kararlık bir geleceğe doğru sürükleniyor"sa, bu basından gerçekçi değerlendirmeler beklemek safiktir veya büyük bir yanılgıdır.

Kürdistan'daki sömürgeci kurumlara karşı geliştirilen bu tutumun devlet bütün kademelerinde çok etkisi yaratması, bu konuda özel savaş cephesinden yapılan tüm açıklamalar ve yorumların gerçek dışı olduğunu açık bir ispattır. Dolayısıyla Hükümet Sözcüsü ve Devlet Bakanı Yıldırım Aktuna'nın "Bu, insan hakları-na, halkın haber alma özgürlüğüne karşı bir eylemdir" vb. açıklamalarını hiçbir kıymeti harbiyesi yoktur.

çen bu kurumlar aracılığıyla halkımızı en düşürülmüş bir yaşama mahkum etti, onu kendi gerçeğinden tümden yabancılaştırdı. Bu halk, en düşürülmüş bir noktadan PKK önderliğinde büyük bir çıkış yaptı. Bir araya geldi, örgütlendi, direnerek savatı, tarihin en büyük zorlukları karşısına da olsa başarı ve sonuçta iktidarlasmaya-devletleşmeye aşamasına yakaladı. Bunun doğal ya da olması gereken bir sonucu olarak, sömürgeci kurumlar yerine kendi kurumlarını geliştirmeye başladı.

Burada söz konusu olan, savasın iki taraftan PKK önderliğindeki halkımız Kürdistan'da iktidarlasmaya, TC'nin ise kendi egemenliğini tümden kaybetmeye doğru gitmesidir. Sorun, insan hakları ve basın özgürlüğü olmayıp, devrimin basın üzerinde sınırsız başarıya ulaşarak, gazeteciler öldürülürken, Lice alanında görüldüğü gibi yerleşim alan-

basının Genelkurmayla çarpışır brifing verildiği ve Kürdistan sorununu sığultma talimatıyla görevlendirildiği tarihlardır. Elbette talimata uymamaklık, bu basının tabiatına aykırıdır. Bu arada belirtelim ki, Özgür Gündem dışında Aydınlik gazetesi de çağrılmıştı. Ama bu gazete, verilen talimat doğrultusunda diğerlerinden daha başarılı çıktıyla, bu anlamda ve çelişkilidir. Misonunu sol maske altında oynayacaktır; çağrılmışa da olurdu. Sonuçta, özel savaşın basını, bütün alanları kaptırmadan daha fazla etkileyen ulusal kurtuluş mücadelesini sıradan askeri çatışmalardan ibaret olarak gösterecekti.

Hesaplandı veya hesaplanmadı, unutuldu ya da unutulmadı. Fakat açık olan bir gerçek vardı ki, bu bazı devlet yetkililerinin ağzından da dile getiriliyordu: "Devlet PKK'ye endeksli..." Bugünlerde bütün sömürgeci basının birinci durum maddesi Kürdistan'daki durum ise, bu sadece TC'nin PKK'ye endeksli olduğunu değil, PKK kanunlarının geçerli hale geldiğini, her alanda hüküm sürdüğüne fazlasıyla gösteriyor. Var olan gerçek çok edilebilseydi, zaten onun gizlenmesini ihtiyacı duymazdı.

Her şeyden önce TC'nin tarihten gelen tasfiye ya da imha politikasını uygulaması hakkında ortadan kaldırılmıştır. Vahşetin özgürlüğü büyük oranda sınırlanmıştır. İstendiği gibi hareket serbestisi engellenmiştir. Bu, TC egemenlerinin Orta Asya'dan çıkışından bu yana karşılaşılmadık büyük bir olaydır. Yine onların tarihinde hiçbir karşı gücün başarılamadığı bir gelişmedir. Nihayetinde bu eli kanlı egemenlerin soykırım gücü kırılmıştır. Tarihsel önemdeki bu gelişme, sadece Kürdistan halkı açısından değil, Ortadoğu, Kafkas ve Balkan halkları açısından da tarihi bir durumu ifade eder. Bu korkunç silahın gölgesinde Türk egemenleri politika yürüttüler ve en son Türkiye Cumhuriyeti biçiminde güç oldular. Bu silahın tetiği PKK tarafından kırıldı, tetik olmanın kaldırıldı.

Gerçekler kısaca böyledir, ki, yüzü bir politikalanı alacağı mesafe kısıdan bile sayılmaz. Nitekim gerçekler o kadar dayatıcı ki, devlet ve ona bağlı bütün kurum ve kişiler bu konuda her söylediklerinin altında bir gerçek yatar ya da her söz bir gerçek yön veriyor.

"Bu tür yaklaşımların, gerçekleri irtibat etme casabasında başka bir değeri yoktur."

Gerçek nedir?

Yıllardan beri hükümetlerin ve resmi makamların kamuoyuna oyalayan açıklamalarının tersine PKK Güneydoğu'da "mesafe" almıştır; "devlet içinde devlet" olma; yolda bir hayli ilerlemiştir.

Hiç kimsede dekuşu gibi basını toprağa sokmak ve hamasi nutuklar atma hakkı yoktur.

Devlet ve hükümet yetkilileri, siyasal parti liderleri, milletvekilleri ve politikacılar aymazlık içindedirler.

Yaşanan olay, tüm boyutlarıyla millete anlatılmaktan işe başlamaları gerekiyor.

Yoksa iş isten geçiş olacaktır..." (Cumhuriyet, Başyazı)

"Türkiye Büyük Millet Meclisi ne reddedir?" sorusıyla bityor Cumhuriyet'in Başyazısı...

büyük önem de bilinmektedir. Buna bağlı ihtiyaç olduğu göz önüne getirilirse, söz konusu karar konusunda daha sağlıklı sonuçlara ulaşmak mümkün olacaktır. Bilinir ki, PKK ve Kürdistan gerçekliği, dünyanın en çok tartışılan ilk olgusu durumundadır. Nitekim sömürgeci basının bu konuda özel savaş rejiminin talimatıyla yayın yaptığı, onun denetiminde bir araç olarak hareket ettiği şir değildir. Ancak aynı sömürgeci basın güdümü, tutumunda ısrar ediyor ve bunun adına da "basın özgürlüğü" diyor.

Zaman gazetesiinden Fehmi Kuru, "PKK lideri Abdullah Öcalan, gazete, dergi ve televizyonları önemsediği için mi Güneydoğu'da basın faaliyetlerini kısıtlama çabasına girdi?" sorusunu soruyor ve kendi mantığı çerçevesinde doğruya yakın bir değerlendirme yapıyor:

"Bu sorunun cevabının olumsuz olduğunu kuşku yok. Abdullah Öcalan, günlük gazeteleri izlemeye, hatta kendisi de yazmaya meraklı biri; basın toplantılarını düzenleyip özel mülakatlar vererek kadar gazetecilere açık... Basın-yayın organlarını, kendisi ve örgütü için kullanmayı da çok iyi biliyor Apo... Bu açıdan, PKK liderinin basınına basına yönelik samimiyet, biraz sadıklılık olur..." Devamla, PKK'nın bundaki amacının "bölgedeki etkisini dost-düşmana göstermek" olduğunu söylüyor.

Aslında Fehmi Kuru'nun bu sözleri yorumunda yer veriyor olması, onun değerlerinden daha fazla öngörüli bir köşe yazı olduğunu göstermez. Bütün sömürgeci basının

Bu sözler, devletin yaşadığı zayıflık düzeyini kapatmaktan başka bir anlam gelmemektedir. "Basının kendi görevini yapması için devlet her türlü yardımı yapacaktır" sözlerine sömürgeci basın itibar etmiyorsa, bu devletin bu vazdini yerine getirmeye kadar gücünü düşüştüğünü göstermektedir. Bu açıklamalar, Yine Devlet Bakanı Necmettin Cevheri tarafından gösterilen "Orada savaş varsa, savas muhabirini gönderin" şeklindeki tepiklere karşılık Milliyet gazetesinden Nil Gürel: "Gazetecilere kahramanlık ve cesaret öğütleniyor, Tunceli'de bütün partilerin indiren tabelalarını şaşık cıkıyor ya" biçiminde cevap vermektedir, benzer yaklaşım gösteren sömürgeci basın muhabirlerinin duyulmasını ifade ediyordu.

Sonuçta, devlet yetkililerinin bu konudaki açıklamaları siyasi literatürde büyük gaffar ya da devrilen çıkarlar olarak geçmekten kurtulamazlar. Bunun böyle olduğu o denli kesin ki, sömürgeci uygulamalara halk acıklı olarak yaparlar bile ofeklerini gizleyemiyorlar ve "Ankara'daki siyasi sorumluluk o kadar büyük sorumsuzluk içindedirler ki, görüldüğü gibi ağzından çıkan kulağın birinde, daha da kötüsü, hiçbirinde, ama hiçbirinde Türkiye'nin karşısındaki bu problemi çözme iradesi ve kararlılığı olmadığı görülüyor" şeklindeki sözlerle itirafında bulunuyorlar.

Kısacası, geçmişten günümüze kadar, Kürdistan'daki TC sömürgeciliğini temsil ederek uygulanan sömürgeci araçlar siyasi partilerde, eğitim kurumlarında, diğer askeri-sivil kurumlarında, basın-yayın organlarında. Söz konusu sömürgeci, adı ge-

len yakışık yıkılarken yine feryatları yükselmeye gerekmez miydi? Bunlar pervasızca gerçekleştirilirken, her yapılan bunun tersi değeri midir? Bunlar karşısında basın zirvesi hiç hatırlandı mı? Hayır, hiçbir! Öyleyse yükselen feryatlar, illiklere kadar işlenen kayıplar vb'nin tümü. Kürdistan'da çok olgun sonuç telerleri döken "Büyük Türkiye" içindir. Arta böyle bir sürecin yaşandığı savas çıkışlarını atan bu çevrelerde de görülmekte ve hiç de istekli olmasalar bile devletlerinin otoritesini olup olmadıkları (daha çok olmadıkları) tartışmak zorunda kalıyorlar.

Kürdistan'da otorite kim?

Baharda PKK tarafından ilan edilen tek yayı ateşkesi, TC'nin devam eden operasyonları sonucu hükümlü ürettiğinden Abdullah ÖCALAN yoldaş yaptığı basın toplantısında, "Tekrar askeri şiddet öze çıkarıyoruz. Silaha tapıyoruz, ama, askeri eylemlerli tirmandırınlar siyasi çözümün koşullarını olgunlaştıracağız" diyor.

Bu sözler TC'den bir beklentiyi dile getirmiyor, tersine sorunun köklü çözümünün bütün zorluklarını omaklamayı ifade ediyordu. Devlet yetkililerinin o önemdeki açıklamaları, yine kamuoyunu her zamanki sözlerle rahatsız ediyordu. Ama PKK'nın yaklaşımları Genel Sekreteri'nin inandırıcılıklarında kararlılığını ve inandırıcılığını gösteriyordu. "Söz eylemdir" söylemi, PKK'de ısrarla üzerinde durulan bir ilkeydi ve bu defalarca kanıtlanan bir gerçektir.

Geçen aylarda bütün sömürgeci

Bu sözlerin çarpıcılığı, sömürgeci özel savaş cephesine ait bir kurum tarafından diye getiriliyor olmasındadır. Kendi kendileri yalanla-malar, gerçekleri bir yönüyle de olsa kabul etmek zorunda kalmaları, hep "terör" olarak görüldükleri ulusal kurtuluş mücadelesinin düzeyini orta-ya koymaktadır. Çok açık ki, gerçeğin boyutu çok daha ileri bir seviyede seyrediyor. Her şeyden önce, bundan sonra "iş isten geçmiş" olmayacaktır. Çünkü gözler önünde gerçekler, işten çıkan çoktan geçtiğini ortaya koyuyor.

Kürdistan'daki durum, söylenmesi gerekenleri net sınırlarıyla belirliyor. PKK, 1990 yılında bu yana Kürdistan'da ikili iktidardan bahsediyor ve bunun için askeri-siyasi çalışmalar yürütürdüğü. Ulusal kuruluşu otoritesi, sömürgeci otoriteyi parça parça tasfiye etme temeline tek geçerli otorite durumuna getirmeyi hedefliyordu. Devrimci savaş bu boyutluyla seyredirken, devlet yöneticileri bu gerçekliği ısrarla gizlemeye çalışıyor ve bilinen "PKK son çirpimsizliği" açıklama-larını tekrarlıyor duyuruyorlar.

Gelinen noktada dogulan nedir? PKK önderliğindeki devrimci savaş cephesinde, "Kürdistan'da otorite kim" sorusu cevabını daha önceden bulmuş ve dolayısıyla bunun tartışılacak yönü kalmamıştır. Bu aşım-ış bir seviye olarak yeni iktidarlaşma ya da diğer bir deyişle devletleşme aşamasına birakmıştır. Bu noktada da görüldüğü gibi TC güçlerinin gerisinde ve gündemi belirlemekten uzaktır.

Bu TC'nin istemesi de adım adım gerçekleri görmeye zorlanmasındır. Dolayısıyla sömürgeci cephe, "Kürdistan devrim mücadelesinin katet-gi mesafe bakımından önemli bir olaydır. Bu yaklaşımla, TC'nin şimdiye kadarki politikalarının ve diğer tüm tedbirlerinin çözümsüzlüğünü ıttırif ediyor ve geçen bütün savaş süresi-nin PKK lehine gerçekleşti, onu devletleşmeye doğru götürdüğünü ka-bul etmek zorunda kalıyor.

Sömürgeci özel savaşın basın cephesinde alkı hocallığını yapan Ertuğrul Özkök, "Türkiye liderini arı-yor" başlıklı yazısında, Kürdistan so-rununun bu boyutlara varmasını ön-lemeyemey devlet politikalarına in-san ediyor. Gereksinisi ise, "Güney-doğu olayı, artık çarpış siyasetçiler-le çözülemeyecek bir noktaya doğ-ru gidiyor. Türkiye'nin bu sorunu çö-zülebilecek yaşı ve cesur politikacıla-ra ihtiyacı vardır" şeklinde belirliyor. Bu yaklaşım, hemen hemen sö-mürgeci basının bütün görüşe yaza-rında, alkı hocalarında görülen ortak tutumdur.

"Diyarlar ki: PKK son günlerini yaşıyor. Artık gücü kalmadığından Güneydoğu'da terörü tırmıyordır. İlanılır gibi değil..."

Oysa Güneydoğu'da son gide-riyor. PKK'nın gücünü gönen-geci artırdığını en somut örneği..." (Cumhuriyet, Hikmet Çetinkaya)

Rauf Tamer, "Ya ama söylemem" başlıklı köşe yazısında, devlet politi-kasının olayınca temelde olduğu-nu, doğru çözümlerin getirilmediğini belirtirken, yorumunun bir yerinde, "Bilin bakalım, nasıl çözülecek bu Güneydoğu sorunu? Kaç kişi öle-cek daha? 5 bin? 10 bin? Hayır, yememiş. 50 bin, 100 bin? Bilin ba-kalım. Kaç kişi?" şeklinde vurgula-malarda bulunuyor.

Daha benzer birçok örnek... "Üke hepimizin gözleri önünde karalık bir geleceğe doğru sürük-leniyor." (Oklay Eksi, Hürriyet)

"Halkın kurdan PKK'yi destek-lediğini ıttırif sürmek kocaman bir ya-lan. Bizi bu yalanlar bu hale getirdi. Bugün Güneydoğu'daki halkın raka-

mnı çok abartılı bulabilirsiniz; ama bunlar tecrübelerin rakamıdır. Kent içindeki yoksulluk, kırsalda yüzde dokuzunu PKK'ye yettirmek."

Kürdistan'da doğu yıldır PKK'ye karşı savaşan bir askeri yetkili, Noka tedeğinde yer alan yukarıdaki söz-le-rinin devamını şöyle getirmiştir:

"Bizim önümüzde sadece iki çö-züm var, bir üçüncüsü kesinlikle yok-tur. Üçüncü çözüm bugünkü çözüm-dür ve ıttırif etmiştir."

PKK-Kürt ayrıştırmadan açık savaşmakla yana olan bu gözü-dönmüş askeri yetkili, yeniliği ha-zmedememen öfkesiyle bu durum itiraf ediyor ve görüşlerini devamla, "Gerçek durumun ıttırif edilememesi bizim bu işi bitirmemeye ıttırif ıttırif ediyor. Gerçek durum nedir, çok açık. Kürtler ayrı, PKK ayrı diye bir de-ğilendirme komediyi. Kürtleri ka-dırmadığımız göre, kendimizi ka-dırmaktan öteye gitemiz. Bahara bu işi bitiririz" lafları komik iddialardan öteye gitemez" şeklinde sürdürüyor.

"PKK'nın oyunu tutuyor ve Tür-kiye bir kısıkan içine yuvarlanma noktasına geliyor. PKK lideri, bulun-duğu kuytuda, 'Bin yılın rıyası ge-rekçileri' diye el ovtuşturuyor." (Fah-mi Kuru, Zaman)

Bu konuda daha çokça olan ör-neklerden biri de şöyle: "Doğu, PKK'ya mı teslim? PKK, çevrede ıttırif-gibi fırk atıyor." (Tahsin Öztin)

Sömürgeci basından aktarıldık-larımız, sömürgeci TC rejiminin önle-memez çözümleri, kalan zamanın az olduğunu ve bu konudaki bütün aç-kılamaların sahteliğini tartışmaya yer bırakmayacak kadar açıktır.

Bu durumda, Demirel'in, "Devle-tin yenilenmeyeceğini inanmak lazım" sözlerini kim inandırıcı bulabilir? Ya da Demirel'in kendisi ne kadar inay-ıyor bu söylediklerine? Bu sözle-rin, yaşanan telaşı örtbas etmek, paniği önlemek, aleyhindeki psikolo-jik ortamı tersine döndürmek amaçlı olduğunu herkes bilebilecek durumda. Belki de sömürgeci ba-sındaki lakabıyla "Baba"lığını göste-riyor. Gerçekte ise en tedirgin olan-ların başında Demirel gelmektedir. Onun onlarca yanlış politikacılığı var-dır ve bu süre içerisinde birkaç kez başbakanlık yaptı. Türkiye'nin sorun-la-rına çözüm getirmekten çok de-majayı yaptı. 1991 Ekim seçime-rinde egemenleri "terörü bitirece-ği" yönünde söz verdi ve tanınması-ı yitirdiği süreyi 500 gün olarak belirlendi. Bilindiği gibi Özal'ın ölü-müne yol açıldı ve kendisi de eka-rında dağ gibi sorunlar bırakarak cumhurbaşkanlığı makamına kaçtı ya da kaçırıldı. Elbette böyle bir politi-kadanda yuvaklar ve demajolik söy-lemeler bekler. "Çözümü" de, "So-run dağdaki silahlı adamı indirmekle halledilir" biçiminden aşmıyor.

Ote yandan bütün yapmacık ta-varlarına rağmen Başbakan Tansu Çiller, telaşını ve paniğini gizlemeyi-ye. Ayağını tozuyla ABD'den dön-dukten sonra kendine fırsatını bile bulmadan denilmes biçilen rolü oyna-maya koyuldu. ABD'ye ıttırif etti, belki de cumhurbaşkanı kuruluşu-ndan bu yana hiçbir TC başbakanı-da olmadıkları kadar yardımı muhtaç bir başbakan pozisyonunda yardım dilendi. Bilinen ekonomik yardım yansırı siyasi yardım için tüm "ma-haretlelerini" sergiledi. Umduğunu bu-lamadığı sömürgeci basının kendi-si yazdı, ABD ziyareti önemsiz ya da sonuçsuz geçmiş olmalı ki, doğu-rüst basının ıttırifini bile çekme-di. TC politikacılığına has yaranma-cılığın, yağılığın bir bir türlü se-gilenecek Türk halkının onurlu o-yanıdır. Nitekim Çiller'in hediye ka-ratını Bill Clinton'un takarak başı-a açıklamayı yapması, Çiller'i mutlu-luktan adeta uçurttu. Orada, Clin-

ton'un bu "jesti" üzerine, "Türk halkı bundan gurur duyacaktır" açıklama-sında bulundu. Bu, Türk halkının ki-şiliğine bir saldırıydı, onun özel sa-vaş rejiminin çıkarlarına en aşşık bir biçimde alet edilişiydi.

Bu gezece Kürdistan sorununa ilişkin görüşmeler yapılmadı değil. Ancak fazla bir şey yansımadı. Çok açık yansısı habere göre tuta-kınsız ve gizli görüşmeler de yapılmıştır. Kaldı ki, Çiller, henüz ABD'deyken Cumhurbaşkanı Demirel'in "Koordinator benim" demesi sıra-sında bir vesileyle yapılmış açıklama olmasa gerek. Demirel'in olup bile-ne ve geçmiş politik tecrübeleri-ne dayanarak bu açıklamayı yaptıgı-ı ve bu sözlerin anlamı olduğunu be-lirtmek gerekiyor.

Çiller ise, ABD'den döndükten hemen sonra, yaptığı açıklamada, Türkiye'de bulunmadığı sıralarda giz-li bazı şeylerin yapıldığını, buna se-yirci kalmayı düzeltmelerle yönele-ceğini söyledi. Bu açıklamalarında Demirel'i dışlayan bir tutum ser-giledi. Nitekim "Kriz komitesi" rolünü oynayacak ve MGK dışında topla-nacak bir "Genel Kurul" oluşturdu. Kürdistan konusıyla ıttırilecek bu komitede, devlete alkı hocallığı ya-pılabilecek asker-sivil kökenli kişiler yer almaktadır.

Ayrıca hükümetteki İçişleri, Dış-ışleri, Milli Eğitim Bakanlıklarının yer-leri değiştirildi. Bu üç önemli bakan-lığın yerlerini değiştirilmesinin son günlerde askeri ve siyasi atak ge-liştirilen ulusal kurtuluş mücadelesiyle tamamen bağlantılı olduğunu bel-irtmek gerekiyor. 1980'den bu yana ilk defa bu düzeyde böyle bir de-ğişiklikler gündeme getirilmiş olma-sı, Kürdistan'da kaybolmaya yüz tu-tan TC'nin, yaşadığı büyük çözü-lüşün belgesi olmaktadır.

Bir yandan Cumhurbaşkanı, bir yandan TBMM Başkanı, bir yandan da Başbakan Kürdistan'ı elde tut-manın seferberliği içinde. Buradan da anlaşılıyor ki, "PKK panik içinde" diyen Çiller'in kendisi panik içinde, büyük kaygılar altında ezilmekte, her fırsatta sergilediği güleriyüzlülüğü ye-rini asık bir suratla bırakmaktadır.

Hiç şüphesiz Demirel ya da Çil-ler'in tek başına bireyler olarak ha-reket etmediklerini hatırlamakta da yarar vardır.

Ayrıca mücahizelerin bu ileri aş-masına karşı tutumlar geliştiren ve sol adına hareket eden güçlerin yak-laşımına da kısaca göz atmak ge-rekir.

Dersim olayı ve baz güçlerin tutumu

"Kürdistan ve onun bir parçası olan Dersim, Türkiye halkını da, Tür-kiye'den gelen devrimcileri de say-gıyla karşılayacaktır. Ama bunu ya-parken, onlardan, kendi tahsil ve somut gerçekliğine sadık davran-malarını isteyebiliriz. Dersim, Kürdis-tan halkının en eski bir nüvesidir. Onun ayrılmaz bir parçasıdır. Tür-kiye solu, Dersim'in bu gerçekliğini inkar etmemelidir. Kemalizm egemenlik sağladı, Türk dili ve kültürü egemen oldu diye, halkımız, Der-sim'den vazgeçerek değildir..."

Bu değerdendir. Abdullah ÖCA-LAN yoldaş tarafından 1985 yılının başlarında yapıldı. Buradaki me-saj ve yaklaşım çok açıktır. Hatırla-nacağı gibi 15 Ağustos 1984'te si-lahlı mücahizemize başlayıp adım adım Kürdistan genelinde gelişme yoluna girince, düşman Kürdistan'ın bazı bölgelerinin kapısını özellikle tutuyordu. Bu bölgelerin başında Dersim geliyordu. Burası TC sö-mürgeciliğinin en son kanlı bir ka-tıllaştırıldığı bir direniş kalesiy-di. Ardından beyaz katliam gerçe-ğleştirilmişti. Sonuçta, TC tarafından

Kürtükten döndürülen bir Türkük maketi oluşturularak amaca ulaşılmış-tı. Kemalizm zehiri, kurtarıcı bir ideoloji olarak benimsenmişti. Böy-lece bir direniş kalesi, kemalist katli-amcılık ve entrikalıci sonucu TC'n-in en güvenilir kalesi durumuna ge-tiliriyordu. Dolayısıyla Dersim'in si-lahlı mücahizemize karşı kapatılma-sı, bir pilot bölge olarak seçilmesi nedensiz olmuordu. Elbette bunun 12 Eylül cuntasının özeti de var-dı, ama bu daha önce bütün yönle-riyle değerdendirilmişti.

TC, Dersim'i ulusal kurtuluş mü-cahizemize kapatmak konusunda na-sıl ıttırılardıydı, PKK de, Der-sim'i girmek, orayı yine özüne dön-dürüp direniş kalesi durumuna ge-tirmeyi istiyordu. Provokasyon ve da-ha birçok komplonun be, engellem-e balalarına rağmen PKK, Dersim'e gir-meyi ve bir daha sökülmemesine yerleşmeyi başarıyordu. En nihaye-tinde PKK, TC'ye karşı üstün çıkı-ra 1991'lerden itibaren Dersim'de düşmanı sarsan gelişmeler ortaya kı-maya başladı ve böylece kemalizm korku rıyası haline geldi. Elbette bu, Dersim'e yönelik uyanları, komplon-ların bittiği anlamına geliyordu.

Niyetler ne olursa olsun, sonuç itibarıyla değerdendirildiğimizde, Tür-kiye solundan bazı güçlerin çaba-larının da TC politikasından yer ka-lmadığını görüyoruz. Adeta TC'den daha sıkıca, hem de enternasyo-nalizm adına Dersim'e sarıldıkları-na tanklık ediyoruz. Bütün Kürdistan bölgeleri gibi Dersim de sol güçlere açıktır. Bütün Kürdistan'ın bu sol güçlerce ortak düşmana karşı üs alan olarak kullanılması isteyen ve hatta bunun için çağrı yapan PKK'd-ir. Fakat bu işleme bilinen konu-mu nedeniyle sadece Dersim'de ve düşman yerine de PKK'ye karşı ol-du mu ki, bu, başka bir anlamla gelir. Çok açık ki, gerçek böyledir ve bu durum söz konusu sol güçlerin açıs-ından bir talihsizlik değilse, utanç verici bir yaklaşımdır.

Başa Doğu Perinçek olmak ize-re TDKP TKP-ML vb. bazı güçlerin PKK'ye yönelik karalamalı faaliyetle-rinin bu döneme denk gelmesi te-sadüf olarak değerdendirilmiş iş ne-den bulamıyoruz. PKK önderliğinde ortaya çıkan gelişmelerin ıttırılardış-ma ve devletleşme yolunda somut-laşması durum, halkımızdan ve onun dostlarından sevinç ve coşku yarattı. Aynı durum Aydınlık çevre-sinde açkça düşmanca tutumlara yol açmasını anlıyoruz. Ama TDKP TKP-ML gibi güçlerin Dersim'i PKK'den kurtarma çabalarını nasıl an-layacağız? Hozat ilçesinin Taslı köyünde ARGK gerillaları ile TDKP'li-ler arasındaki çatışmada 6 TDKP'li-nin ölmesi bir sonuçtur. Bu sonu-çun nedenlerini kimler yarattı ve ARGK'nın bütün ıttırılarına rağmen olayın bu boyuta varmasını kimler dayattı? Bugün Dersim'de düşmanın yapa-madığını bu güçler yapamaya çalış-ıyorlar. Bunlar faaliyetlerinin merke-zine PKK'nın teşhimi koymuş ve bu konularıyla düşman uygulamaları-nı paraleline düşüyorlar.

Dersim'deki uğraştırmaları yet-miyormuş gibi, Dersim'deki bu ölüm olayına dört elle sarılıyorlar ve bunu milliyetçi suçlayıcılığın karşın-devrimci suçlayıcılığı terifi et-menin gerekçesi haline getirmişler. Bu güçler hiç değişmeyecek mi, hep böyle kalıp kendi kendilerini en za-mana kadar kandırabilecekler? Bu suçlamaları inandırıcı obalecekleri-ne bizzat kendileri inanabiliyorlar mı?

Yapılan bütün suçlamalar, hemen her gün sömürgeci basın ve yayı-nlarında okuduğumuz ve duyduğumuz türündedir. "Açık mektup"lar yazmak, "uyanlar" yapmak, bildiriler yayınlama-k yetmiyormuş gibi bir araya ge-

lerlek toplantılar düzenlemek, bun-daki niyet ne olursa olsun, sadece TC'ye kazandırır. Herkes biliyor ki dönem kızıdır, gelişmeler olağan-üstü niteliktedir. PKK'nın Kürdistan'da egemen olma yolunda hızla me-safe katletmesinden neden rahatsız-lık duyuluyor? Bundan TC egemen-liğinin teroh edildiğini anlamı çıkmı-yor mu? Bu karşı tutumla Kürdistan halkının kemalist devletten kopuşu engellenmeye çalışılıyor mu? Ya-pları her şey sonuçları itibarıyla de-ğerdendirilmek zorunda değildi midir?

PKK Kürdistan'da halk ıttırılarında doğru giderken, Doğu Perinçek'in yolunda bir saldırı kampanyası yü-rütmek, PKK'yi geriye çekmeye ça-lışmakta başka bir anlamla gelebilir mi? Bu da Türkiye'nin bütünüdür, dolayısıyla Kürdistan'ın ıttırını sa-varınca başka nasıl izah edilebilir?

Kıscasıca bu sol güçlerin söz ko-nusu tutumları çok yönlü değerdendirilmiş çirpli sonuçlar çıkarılabilir. Yine bu temelde adı geçen güçlerin asıl niyetlerinin ne olduğu, PKK'yi hangi amaçla yavaş yavaş öldür-düğü konusunda açıklık getirmek zor de-ğildir. Ancak buna gerek yok. Bu güç-ler de kendilerini biliyorlar, PKK'de onları tutuyor. Fakat gün, ortak düş-mana karşı savaşma günüdür. Gün, ortak düşmana karşı cepheleşme, varsa çekışikleri olgunlukla ele alıp çözüme günde, PKK'nın tutumu böy-lece ve bunda da sonuna kadar ıttır-ırlar. Sol güçlerle arasında çatışma ortamı yaratma, özellikle katliamla or-tamı hazırlama amacında değildir, olmayacaktır da. Nitekim PKK, söz konusu örgütlerde de güçbirliği ça-ğırını yapmıştır ve bu çağrısı halen de geçerlidir.

Dünyayı sarsacak büyük devrim yankıdır

PKK önderliğindeki son gelişme-ler, devrimin ayak seslerini yükselt-tiriyor. Abdullah ÖCALAN yoldaşın söhürörlere uygun bir yürüyüşün habiri olunursa, dönmesit taktikle-re doğru bir anlayışla hükmedilsen, devrimin kesin zaferi birkaç yıl-a söğürmek zor değildir. Bunun kuşu-larını olgunlaştırmış, imkânları bir hayli artırmış. Bu zaferin savasçılarında her şey verilmiştir. Donanım tamları. Ge-riye kalmı yığınklemektir. Gerekenler kalkıyla yerine getirilsen, dünyayı sarsacak büyük zafer birkaç yıldan daha kısa bir süreye söğürdülabilir.

1993 yılına böyle görkemli ge-lişmeler söğürdülür, bu gelişmeler temelinde, 1994 yılının baharında büyük devrim ıttırınlarını kopması imkân dahilindedir. Sömürgeci özel savaş rejimini simdiden saran telas bu nedenledir. Demirel'in, "Devlet her yederdik ki, benim genelamiş se-hit düşüyor" sözleri bir anlamda doğru. Fakat bu devletin bulunduğ-u her yerde ser darbelere, gücü si-yasal atımlarla sökülüp atılmakta olduğu bir o kadar doğrudur. Yine bu anlamıyla sonuğunda Rauf Tamer'in, "Nerededir devlet? Hiçbir yerde de-ğildir" sözleri Demirel'in söyledikle-rinin kesin yansımasıdır.

Hiç şüphesiz sömürgeci devlet çok yönlü tedbirlerle yönelecektir. Bunda şiddeti esas alacağı kesin-dir. Bunun dışında tasfiye amaçlı bazı reform girişimleri için de hazırlık yapabilir. Fakat bu TC'nin esas alacağı şiddetli distalazmadır. Fırsat buldukça Sıddet'e görüldüğü gibi benzer ve daha aşın kanlı katliamlar-a başvurmakla çekimleyecektir. Tabii ki katliam yerlerinin seçimini de kendinsine isabetli yapmaya ça-lışacaktır. Nasıl ki Eski şahsında Diyarbakır'dı düşürmek istemesi, bun-dan sonra da hedefinde ulusal kur-tuluş mücadelesinin en çok kökleş-tirilmesi Devrını 25. sayfada

TC'nin Lice'deki vahşi katliamına sessiz kalmayacağız

TAHRİP EDİLEN KÜRDİSTAN TAHRİP EDİLEN TÜRKİYE OLACAKTIR!

Kürdistan'da yaşanan gelişmeler partimizin denetimini adım adım her alana yaydı, sömürgecilği bütün kurum ve kuruluşlarıyla adım ortadan kaldırdı; halk ıktidarının adım adım inşa edildiği ve kurtarılmış alanların yaratılmaya doğru gittiği bir süreçte denk geliyor. Bu her açıdan Kürdistan halkının ve ülkesinin özgürleşmesi yıllardır. ARGK her açıdan kendisini kurumsallaştırarak, Kürdistan'ın bütün alanlarına yayılıyor. Kürt halkı bütün sömürgeci kurumları reddederek, onlara karşı savaşarak kendi ulusal kurumlarını geliştiriyor, yetkinleştiriyor ve böylece adım adım kendisini iktidara taşıyor.

Böylesi bir süreçte yaşanan bir dizi gelişme var. Bunların en önemlisi özel savaş basınının Kürdistan'da yasaklanması ve TC'nin siyasal partilerin kapatılmasıdır. Ayrıca TC'nin eğitim kurumları kapanırken, memurları da istifa ediyorlar. Basın ve siyasal partiler, ARGK'nın aldığı bu kararlara uyarak ülkemizde siyasal otoritenin kimde olduğunu açıkça göstermişlerdir. Kürdistan TC sömürgeciliğine sosyal, siyasal, kültürel ve ekonomik olarak kapalıdır. TC kendisini büyük ekonomik yüklerle karşı karşıya bırakıyor. Kürdistan'da tutmaya çalışmaktadır. Yaşanan son gelişmeler PKK'nın Kürdistan üzerindeki otoritesini açıkça göstermiştir.

Bu gelişmeler yaşanırken TC'nin iç yayındaki karışıklık ve belirsizlik daha da netleşiyor. Kontra basın köşe yazarları, bu gelişmeler karşısında çığna döndüler. Yıllardır direktifler doğrultusunda yazdıklarının gerçekle bağdaşmadığını görünce bir taraftan kudurmuşca PKK'ye ve PKK önderliğine saldırdılar, diğer taraftan bu başansızlığın sorumlularını aramaya koyuldular. Burjuva siyasetçiler birbirlerini açıkça eleştirirken geçmişten daha değişik bir üslup kullandılar. Bakınlar göründenden alind. Tansu Çiller ABD'deyken Demirel bu savaşta koordinatör olduğunu açıkladı. Daha sonra Tansu Çiller dönünce çok ilginç açıklamalar bulund. "Ben yokken çok şeyler olmuş" biçimindeki bu açıklamalar sıradan söylenen sözlerin dışında oldukça anlamlıdır. Bu, devlet içinde var olan panik havasının dışı vurumdur. Devlet özel savaşın emrinde bütün kurum ve kuruluşları bir paranti ve dağılmaya yayıyor. Bu panik havası kendii içinde çatışmalara kadar da varabilir. Bu temelde yaşanan Uğur Mumcu'nun, Esref Bitlis'in öldürülmesi ve en sonunda Kürt sorunu konusunda adım atacakları açıklayan Turgut Özal'ın öldürülmesi devlet içindeki bu çelişki ve çatışmanın sonucudur. Bunun daha da şiddetlenerek devam edeceği bellidir. Kürdistan'daki yenikli kenisnişte bu bun daha da hızlanacağı açıktır. Bir taraftan bu çatışma, diğer taraftan oplağ zordan başka Kürdistan'da varlığı kalmayan TC'nin, katliamlardan medet umma çingniliği birleşince, TC Lice'de katliam gerçekleştirildi.

Tuggenalar Bahtiyar Aydın'ın partimiz tarafından öldürüldüğünü ARGK Ana Karargah Komutanı Cemil Bayık yoldaş açıkladı. Kendisi kontrgerilla olan Diyarbakır Bölge Jandarma Komutanı Bahtiyar Aydın, TC taraflarından öldürüldü. Daha önceki olaylarda da görüldü ki, TC en bağı elemanlarını dahi öldürebiliyor. Olay bir yönüyle kendi içlerindeki

mil Bayık yoldaş açıkladı. Kendisi kontrgerilla olan Diyarbakır Bölge Jandarma Komutanı Bahtiyar Aydın, TC taraflarından öldürüldü. Daha önceki olaylarda da görüldü ki, TC en bağı elemanlarını dahi öldürebiliyor. Olay bir yönüyle kendi içlerindeki

TC, Netice Cantürk'ün gözlerini kör ettiği gibi insanlığın da gözlerini kör edeceğini sandı. Ama başaramayacak!

çatışma gibi görünürken, diğer yönüyle de Lice katliamı'nın yapılmamasına gerekçe yapıldı. Nitekim Tuggenalar'ın öldürülmesi konusundaki TC kurum ve kuruluşlarının açıklamaları birbirleriyle çelişki ve gerçeklerin üstünü örtme temelineydi. Bu olay yaşananlar Ankara'da bir dağılma ve iç çabı girişimlerinin olduğu da göz önüne alınırsa, bunun bir yönüyle devletteki dağılma'yı durdurmaya yönelik bir girişim olduğu da rahatlıkla anlaşılabilir.

Olayın bu boyutu bir tarafta, sömürgeci TC, Lice'de katliam yapmı. Günceler süren saldırılar Lice'yi yerle bir etmiştir. Saldırıları tank, top, lav ve kimyasal silah kullanılmıştır. Yüzlerce ifade edilen insanımız katledilmiş, yüzlerce yaralanmıştır. Lice taş üstüne taş bırakılmamacasına yerle bir edilmiştir. Yüzlerce genç topkula kamplarına toplanmış, birçok kurşuna dizilmiştir.

Lice'de yaşananları görgü tanıkları

netin ifadeleri ile anlatırsak sömürgeciliğin barlılığı daha açık ve net anlaşılacaktır.

TC'nin sömürgeci güçleri, 22 Ekim günü gerillaları Lice ilçe merkezini bastığını ve Tuggenalar Bahtiyar Aydın'ı öldürdüğünü iddia ederek, Lice'yi tank, top ve lav silahlarıyla ateş altına aldılar. Bütün insanları evlere toplayarak evleri yakıp, yıkmaya başladılar. Sokağa çıkma emri verildi. TC Lice'de katliam gerçekleştirdi.

Tuggenalar Bahtiyar Aydın'ın partimiz tarafından öldürüldüğünü ARGK Ana Karargah Komutanı Ce-

narak cami avlularında kurşuna dizildi. Katliamda ağır silahların yanında yakıcı ve zehirleyici kimyasal silahlar da kullanılmıştır. Kentin üzerine oluşan gaz bulutu durumu biraz daha anlaşılır kılmaktadır. Sömürgeci ve faşist TC, Lice'yi yerle

min önünde altı kişi yararak can verdi. Benim üç çocuğum öldü. Karım ağır yaralı, bir yayındaki kızım yoğun bakımda daha yeni çıkarıldı. İlk gözü patlamış, göz kolu da kırık. Bizler Lice'de evde bulunan misafirlerimizi Ali Canpolat, Hüseyin ve karısı Salih Baba öldürdü."

İçeden gizlice kaçabilenler yaşanan bir devlet memuru ise olayları şöyle anlattı: "Olayı başlatan resmi bir polis minibüsüydü. Minibus tugağın altı tarafına gelince ateş etmeye başladı. Bunun ardından Lice'deki bütün polis, özel tim ve askerler rastgele ateş etmeye başladılar. Tugağın yanındaki mahallede kurtulan olmadı. İlk gün (22 Ekim) sabah 09.00'dan 16.00'ya kadar yaklaşık 200 evi tamamen yakıt, akşam 18.00'den itibaren de çarşy yağmalayıp yakıt. Dükkanları ve evleri yakmadan önce içindeki para, altın vd. kıymetli eşyaları alıyordu. Bir dükkandaki çelik kasa sayı uçaksavar ile açtıp parayı aldıktan sonra yerine kağıt koyup dükkanla birlikte yakıt. hayvanları ahırlarla birlikte yakıyorlardı. Beş tane kobra helikopteri akşama kadar bomba yağdırdı. İlk gün görevi olduğu ölü ve yaralı sayısı 200'ün üzerindeydi ve sonradan daha da çoğaldı. Ölüleri traktörlerle taşıyıp tugağ ve emniyetle götürüyorlardı. Sindi cesetler ortada yok. En korkuncu da, üç yayındaki bir çocuğu ateşin içine atarak yakmalarıydı."

Olayın ertesi günü ilçe yiden Diyarbakır Valisi İbrahim Şahin'in gözleri önünde katliama devam edildiğini anlatan bir gördü tanığı ise şunları söyledi: "Valinin gözleri önünde evleri yakmaya devam eden devlet güçlerini şikayet eden bir Lice'li ile binbaşı ana-avrat küfür ederek ölüme tetik etti. Ayrıca çarşıdaki esnafın çoğu ölmüştü. Çadağ köyünün muhtarı ile kardeş ve bir yegeni de askerler tarafından öldürüldü. Birçok insan kurşuna dizildi. Hala da çok fazla kayıp insan var. Hiçbirinden haber alınmıyor."

Yüzlerce insanın tugağda oluşturulan toplama kampına toplandığı Lice'de yaşanan olayları anlatan ve devlet memuru olan bir başka gördü tanığı ise ilçe dışına değişik yıllardan çıktığını söyleyerek şunları belirtti: "Perşembe günü bir arkadaşım ölümü dolayısıyla Diyarbakır'dan Lice'nin bir köyüne, yas evini ziyarete gittim. Cuma günü dönerken Lice'de askerler tarafından durduruldu. Jandarmalar yolu barikatları keşmetti. Diyarbakır'a dönmemizin vermediler. Ne olduğuna anlamadan silah sesleri gelmeye başladı. Lice'yi jandarmalar taşıyorlardı. Silah sesleri akşam saat 07.30'a kadar devam etti. Öğleye doğru Kulp yolundan 30 askeri cema ve 8 adet tank Lice'ye geldi. Bular ilçe rastgele top atışına tuttular. Bir den havada 4 helikopter gözüktü. Bu helikopterler Lice mezarlığının altı tarafında havadan ilçe yitama başladılar. Her tarafa yayıyor du. Dumanlar yükseliyordu. Gördüklerim bana Saddam'ın Kuveyt'e yaptıklarını anımsattı. Zorunlu olarak gece Lice'de geçirdim. Cumartesi

min önünde altı kişi yararak can verdi. Benim üç çocuğum öldü. Karım ağır yaralı, bir yayındaki kızım yoğun bakımda daha yeni çıkarıldı. İlk gözü patlamış, göz kolu da kırık. Bizler Lice'de evde bulunan misafirlerimizi Ali Canpolat, Hüseyin ve karısı Salih Baba öldürdü."

İçeden gizlice kaçabilenler yaşanan bir devlet memuru ise olayları şöyle anlattı: "Olayı başlatan resmi bir polis minibüsüydü. Minibus tugağın altı tarafına gelince ateş etmeye başladı. Bunun ardından Lice'deki bütün polis, özel tim ve askerler rastgele ateş etmeye başladılar. Tugağın yanındaki mahallede kurtulan olmadı. İlk gün (22 Ekim) sabah 09.00'dan 16.00'ya kadar yaklaşık 200 evi tamamen yakıt, akşam 18.00'den itibaren de çarşy yağmalayıp yakıt. Dükkanları ve evleri yakmadan önce içindeki para, altın vd. kıymetli eşyaları alıyordu. Bir dükkandaki çelik kasa sayı uçaksavar ile açtıp parayı aldıktan sonra yerine kağıt koyup dükkanla birlikte yakıt. hayvanları ahırlarla birlikte yakıyorlardı. Beş tane kobra helikopteri akşama kadar bomba yağdırdı. İlk gün görevi olduğu ölü ve yaralı sayısı 200'ün üzerindeydi ve sonradan daha da çoğaldı. Ölüleri traktörlerle taşıyıp tugağ ve emniyetle götürüyorlardı. Sindi cesetler ortada yok. En korkuncu da, üç yayındaki bir çocuğu ateşin içine atarak yakmalarıydı."

Olayın ertesi günü ilçe yiden Diyarbakır Valisi İbrahim Şahin'in gözleri önünde katliama devam edildiğini anlatan bir gördü tanığı ise şunları söyledi: "Valinin gözleri önünde evleri yakmaya devam eden devlet güçlerini şikayet eden bir Lice'li ile binbaşı ana-avrat küfür ederek ölüme tetik etti. Ayrıca çarşıdaki esnafın çoğu ölmüştü. Çadağ köyünün muhtarı ile kardeş ve bir yegeni de askerler tarafından öldürüldü. Birçok insan kurşuna dizildi. Hala da çok fazla kayıp insan var. Hiçbirinden haber alınmıyor."

Yüzlerce insanın tugağda oluşturulan toplama kampına toplandığı Lice'de yaşanan olayları anlatan ve devlet memuru olan bir başka gördü tanığı ise ilçe dışına değişik yıllardan çıktığını söyleyerek şunları belirtti: "Perşembe günü bir arkadaşım ölümü dolayısıyla Diyarbakır'dan Lice'nin bir köyüne, yas evini ziyarete gittim. Cuma günü dönerken Lice'de askerler tarafından durduruldu. Jandarmalar yolu barikatları keşmetti. Diyarbakır'a dönmemizin vermediler. Ne olduğuna anlamadan silah sesleri gelmeye başladı. Lice'yi jandarmalar taşıyorlardı. Silah sesleri akşam saat 07.30'a kadar devam etti. Öğleye doğru Kulp yolundan 30 askeri cema ve 8 adet tank Lice'ye geldi. Bular ilçe rastgele top atışına tuttular. Bir den havada 4 helikopter gözüktü. Bu helikopterler Lice mezarlığının altı tarafında havadan ilçe yitama başladılar. Her tarafa yayıyor du. Dumanlar yükseliyordu. Gördüklerim bana Saddam'ın Kuveyt'e yaptıklarını anımsattı. Zorunlu olarak gece Lice'de geçirdim. Cumartesi

sabahına kadar silah sesleri kesilmedi. Sabah saat 06.30'da kafasına kurşun sıkılarak öldürülen bir kişinin cesedini yoku kenarında gördüm. Sonradan bunun çoban olduğunu ve jandarmalar tarafından öldürüldüğünü askerler bana söylediler. Gördüklerim resmen bir vahşetti. Özellikle Kulp'tan gelen tank ve cemsellerin Lice'ye yaptıklarını unutuyorum. Tanklar, Cantürk'lere ait evin karşısına geçerek top atışlarına başladılar. Evi yerle bir ettiler. O evden kimsenin sağ kurtulduğunu sanmıyorum. Yaşadıklarımı ve gördüklerimi dile getirmeyorum. Yaşanalar bir vahşetti, bir vahşet..."

Sömürgeci TC'nin Diyarbakır Valisi İbrahim Şahin'in Lice'deki devlet katliamı sonrasında verdiği hasar raporu şöyledir: "3'ü çocuk 13 kişi öldü. 1975 yılında yaptırılan 398 prefabrik ev ile 242 işyeri tamamen veya kısmen yandı. 6'si özel, 5'i belediye ait 11 araç yandı. Çatışmalar sırasında kamu kuruluşlarında Tekel, Belediye, TEK, PTT, Sumerbank, Jandarma Komutanlığı, Fiyade Komando Komutanlığı, Emniyet Müdürlüğü, kaymakamlık binaları isabet alarak camları kırıldı. Çatışmalardan sonra yapılan operasyonlarda, durumları şüpheli görülen 74 kişi de gözaltına alındı."

Sömürgeci TC, kendi açıklamalarına bile suçunu gösteremiyor. Açıklamalara göre neredeyse Lice'nin tamamı yamışmış resmi binaların sadece camları kırılmış. Mızrak atıcı çuvala sığmıyor. TC suçlarını yenilerini ekliyor. Kürdistan'da yok oluşun panigini yaşıyoruz. Kuwayt Milliyet ruhıyla çingnca katliamları yapma pervasıyla çingnca gizmeye gereğini bile duymuyor. Neden Tuggenalar dışında bir tek askerini öldürmedi konusunda ise bir açıklamada bulunuyorlar. Madem gerilla ilçe yidi bastı, neden sömürgeci askerlerin ölen olmadı? Halkın oturdugu evler yerle bir olurken, neden devlet binalarının sadece camı kırıldı? Katiller bunları cevaplayamazlar.

Sömürgeci TC gerillanın Lice'ye saldırırdığı iddia etme sahtekarlığını gösterirken, ARGK komutanlarının açıklamaları yaşanan gerçekleri daha da netleştirir.

ARGK Ana Karargah Komutanı Cemil Bayık yoldaş açıklama yapıldı: "Gerilla Lice'ye saldırdı. Keskinlik gerilla ile bir çatışma olmadı, devlet güçleri katliamı çok planlı gerçekleştirdiler. Bahtiyar Aydın'ı biz öldürmedik. General devlet tarafından öldürüldü. İlçe devlet güçleri tank ve toparla saldırarak katliam yapmışlardır. Ayrıca havadan da helikopterlerle bombalandırıldık. Bildiğimiz şimdiki kadar katledilen insan sayısının 380 oldu. Bu mahallede kurtulan bir yurtsverer birliğimize ulaşmış, verdiği bilgiye göre kendisinin bulunduğu mahallede 27 kişi camye topatlarla kurşuna dizilmiştir. Bombalama yalnızca Lice'nin merkezinde yapılmadı, çevre köyler de bombalandı. İlçenin tüm ulaşım ve iletişim koparıldı, tamamen alıyulmaya alındı."

Aynı konuda Amed Eyalat Kommandası Devamı 5. sayfa

Proletarya enternasyonalizmi ve kemalist solculuk

Türkiye solunun pratiğinde gerçek devrimci iğneden tamamen boşaltılan, kendisine oldukça ters anlamlar yüklenen ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı bir savaşın aracına dönüştürülmesi istenen sosyalist devrim iktidarından biri de proletarya enternasyonalizmidir. Kürdistan'da halk savaşının yükselmesiyle birlikte, genelde Türkiye solu en azından biçimsel düzeyde rejime karşı yürüttüğü mücadeleyi tümüyle bir yana bırakıp tam bir mezar suskunluğuna gömülürken, solun sicili bozuk bazı küklerin son günlerde devrimci iktidari piçleştirme girişimlerini iyice hızlandırdıkları görülmektedir. Öyle ki, özünde düzeni koruyan güçler konumunda bulunan en katkısız sosyal-şoven çevreler, proletarya enternasyonalizmi iktidarının arkasına sığınarak Kürdistan devrimine saldırarak, "sol" dan tamamladıkları düzene savaş açan devrimci güçleri burjuva milliyetçiliğiyle ihmal etmektedirler. Söz konusu çevreler egemen ulusun iğrenç sömürgeci çıkarlarını üstü örtülü bir biçimde savunur ve uluslar arasında hüküm süren eşitsizliğin varlığını sürdürmesinden yana tavır alırken, PKK'nin yok oluşun eşine getirilmiş olan Kürt ulusunu yeniden yaşam kavasına çekme çabalarını sosyalizm karşıtlığı ile damgalamakta; bu noktada Kürdistan'da kirli ezel savaşçı terimardan Türk faşist rejimin paraleline düşmektedirler. Devrimci iktidari tahrik ederek işe yaramaz sözcükler haline getirme uğraşı içindeki bu tür çevreler, kendi egemenlerini Kürdistan'ın ateşe verme yetkisine sahip kabul eder veya en azından onların bu doğrultudaki çilgınca girişimleri karşısında suskunluğu yayarken, Kürdistan halkının devrimci öncüsünü çira yakma hakkından bile yoksun kılmaya çalışmakta ve üstelik bunu da enternasyonalizmin gereği olarak sunmaktadır. Kürdistan'da çarpışan taraflar arasında savaşın mevcut boyutları ve ezel savaş rejiminin ulusal mutabakat oluşturma çabaları göz önüne getirildiğinde, bu yaklaşımın rejimin girişimlerine olumlu karşılık verme biçiminde değerlendirmek yanlış olmayacaktır. Uluslar arasında eşitsizliğin en sıradan belirtisi şiddetle reddeden bilimsel sosyalizmi ve onun temel ilkelerini, özgür dünya halkları ailesi-

nin eşit ve saygın bir üyesi düzeyine yükselme çabası içindeki Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine karşı bu tarzda kullanma girişimlerini hoşgörüle karşılamak olanaksızdır. Burada devrimcilere

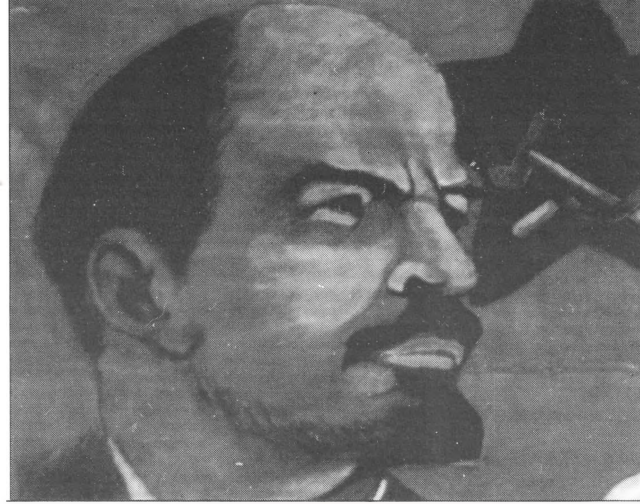
ulaşmayı işin merkezine oturtmak, bu temelde içinde devrimci savaşımlı süreklilikler, dışarda işçi sınıfı ve ezilen halkların kurtuluş mücadelelerini sarımsız bir kararlılıkla desteklemek zorundadır. Prolet

ükede yaşamın her alanında özgürlük ve eşitliği geliştirip kökleştirir, devrimci dönüşümü sürükler ve yeni insanı yaratma çabalarını ardıcıl biçimde sürdürürken, öte yandan sosyalizmi dünya çapında ege-

şen çeşitli ulusal ve toplumsal kurtuluş hareketleri mahkum edilmiş, veya en azından destek verilmekten kaçınılmıştır. Herde bu konu üzerinde daha kapsamlı durulacaktır. Bu yaklaşımın Türkiye solundaki yansıması ise, ne zaman gerçekleşeceği belli olmayan Türkiye devriminin bütün, Kürdistan devriminin ise parça yerine konulması olmuş; ikincisi birincisine tabi kılınmıştır. Oysa parça-bütün ilişkisinin bu yaklaşımla hiçbir ilgisi yoktur. Böyle bir yaklaşım "ulusal sosyalizm" türünün ve sosyal-şovenizmin bir kurnazlığıdır. Bütün her zaman dünya devrimidir ve öyle olmalıdır. Bir ülkede gelişen devrimci hareket dünya devriminin çıkarlarına aykırı düşmesi halinde destekten yoksunluğa hak edebilir. Bu da ancak çok sınırlı bir dönem için söz konusu olabilir. Herhangi bir ülkedeki devrimci hareketin yolları bütünlük çelişmesi, başka bir deyişle dünya devriminin çıkarlarına aykırı düşmesi asla düşünülemez.

Proletarya enternasyonalizminin bir başka temel ilkesi, ulusların bağımsızlığı, özgürlüğü ve eşitliği ilkesidir. Bu ilke devrim evrenselliği ve sürekliliği ilkesi ile kopmaz bir bağ içindedir. Ezilen ve sömürge ulusların bağımsızlık ve özgürlük mücadelelerini ön koşulsuz desteklemeyen, bu halkların özgür dünya halkları ailesinin dışı, onurlu ve saygın birer üyesi haline gelme çabalarına omuz veremeyen, bu konuda kesin ve kararlı bir tutum takınmayan bir devrimci hareket, enternasyonalist olduğuna kesinlikle iddia edilemez. Uluslar arasında var olan her türlü eşitsizliğin ortadan kaldırılması, ulusal baskı ve sömürgeci tamenen son verilmesi, ancak ulusların bağımsızlık ve özgürlük haklarına sözcüğün gerçek anlamında kavuşmaları sağlanabilir. Ulusların kavgalarına giden yol çok uzun ve zorlu bir süreçtir. Sosyalist devrimde birlikte ulusların sömürgeci başlangıcı, uluslar arasında farklılıkların kısa bir süre içinde ortadan kalkacağı savunulan ve temel ulusal sorunlara ilgisizliği ödütlemlen anlayışlar oldukça tehlikelidir. Gerçekle uluslar açısından en görkemli gelişme süreci sosyalist devrimde birlikte başlayacak, kölelik zincirlerini parçalayacak ve sömürü ortadan kaldırarak uluslar asıl gelişmelerini sosyalizmde yaşayacaklardır. Ulusal gelişmenin en olgun dönemi sosyalizmde yaşanacaktır.

İşçi sınıfının devrimci öncüsünün ulusun gerçekliği karşısında kayıtsız kalamayacağı, ulusun olumlu değerlerini ve yurtsever geleneklerini görmekten elemeyeceği, tersine bu değerler ve geleneklere sahip çıkması gerektiği açıktır. Bu anlamda ulusun zenginliği ve kültürel birikimi sosyalist kurtuluş için sağlam bir zemin teşkil edecektir. Ulusal değerler ve ulusal kültür denilen şeylerin burjuva değerler ve burjuva kültürü olduğuna, bunların proletaryanın ilgilendirmemesi, ulusal kurtuluş uğrunda savaşımın burjuva sınıflar arasındaki bir pazar dalışması niteliği taşıdığını ve proletaryanın bu kavga- dan uzak durması gerektiğini savunanlar, eğer bilimsel ajanlar değilse, en halis küçük-burjuvalardır. Proletarya enternasyonalizmi ile hiçbir ilgisi bulunmayan bu tür çarpık anlayışları Türkiye solundan gelmesi ve solun sicili bozuk bazı küklerin bugün bile hala savunuluyor olması anlamlıdır. Aynı şekilde bütün sakat-

Ulusal değerler ve ulusal kültür denilen şeylerin burjuva değerler ve burjuva kültürü olduğunu, bunların proletaryayı ilgilendirmedikleri, ulusal kurtuluş uğrunda savaşımın burjuva sınıflar arasındaki bir pazar dalışması niteliği taşıdığını ve proletaryanın bu kavgadan uzak durması gerektiğini savunanlar, eğer bilinçli ajanlar değilse, en halis küçük-burjuvalardır.

enternasyonalizm adına en hafif deyimle kozmopolitizm telkin edilmekte, başka bir deyişle, PKK'nin, varlığını inkar edilen Kürt ulusal kimliğini ortaya çıkarmak için sergilediği kararlara karşı tavrı alınmakta ve özünde buna saldırılmaktadır. Dolayısıyla bu tür çirkin tahifatların anlamını ve esas amacını gözler önüne sermek, proletaryanın enternasyonalizmin anlamını kısaca yeniden ortaya koymak ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin derin enternasyonalist özünü sergilemek önem taşımaktadır.

devrimin evrenselliği ilkesi bir yana itilerek yerel özelliklere mahkum olunması durumunda, içerideki tek ulumlu çabaların sonuçta akamete uğraması kaçınılmazdır. Bu yaklaşım, költüklük okyanusunda küçük bir ada cenneti yaratma saplantısına düşmek demektir ve bu cenneti yaratmanın da hiçbir güvencesi olmayacaktır. Öz olarak şunu belirtmek gerekir ki, hedefinde dünya devrimi bulunmayan bir enternasyonalizm düşünülemez ve böyle bir doğrultuya girmeyen bir devrim kesinlikle nihai zaferle ulaşamaz.

İşçi sınıfı, emperyalizm-kapitalist sistemin bir halkası durumundaki egemen sınıfların baskı, sömürü ve zorbalığına karşı kendi ulusal sınırları içerisinde mücadele edecek, bu sınıfların örgütlü zorunu bu sınırlar içinde parçalayarak devrimi gerçekleştirecektir. Bu bakımdan biçim açısından proleter devrimin ulusal açılarından söz etmek gerekir. Belirli bir ülkenin işçi sınıfı için dünya devrimine giden yolun ilk adımı budur ve bu adımı atılması son derece önemlidir. Kendi egemen sınıflarına karşı savaşım bağrayını yükseltmeyen, egemen sınıfların iktidarı kurtarmasını yitirerek örgütlenmeler yaratamayan ve eylem düzeyine ulaşmayan, bunun için çaba harcamayan, buna karşılık sosyalist dünya devrimini ve onun ilkelerini dillerine dolayan, üstüne üstlük kendilerini sosyalist sıfatını taşıyan güçler gerçekte devrimin ayak bağıdır. Bunlar devrimci değil, gerçek işçi sınıfı devrimine kalkmaktan alıkoyma denizini emniyetle süzmelidir.

Kendi ülkesinde emekçilerin iktidarını kuran işçi sınıfı, bir yandan

men klma idealini her zaman göz önünde bulundurmalı, birincisini ikincisine tabi kılmalıdır. Proletarya devrimin evrenselliği ve sürekliliği ilkesinin özü budur. Bir ülkenin ulusal sınırları içerisinde gerçekleşen devrimci dar milliyetçiliğe düşmekten ve giderek yazılıp kendisi sonunu hazırlamaktan ancak böylesi bir bakış açısı kurtarabilir. Bu bakış açısından sapmadan yol alan proletarya partisi, dünya proletaryasının bulunduğu ülkedeki kolunun öncü müfrezesi olarak, bir yandan kendi ülkesindeki devrim ve sosyalizm davasını sürekli toplum hedefine doğru ilerletir, bunu kesinlikle ve sürekli bir çizgi olarak hayata geçirirken, öte yandan devrimci dünya çapında gelişirmeyi ve sosyalist bir dünya yaratmayı kendi varlık gerekçesi sayacak, bunun pratik ifadesi olarak başka halkların ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelelerini kendi öz mücadelesi biçiminde algılayıp destekleyecektir.

Burada önemli anımsatılması ve altı özenle çizilmesi gereken bir sorun da parça-bütün ilişkisi sorunudur. Türkiye solunun enternasyonalizmi ele alırken bu ilişkiyi sürekli tartıştığı ve bunun bu solun sosyal-şoven karakterinin en belirgin özelliklerinden biri olduğunu belirtmekte yaran vardır. Bu yaklaşıma göre, bütün, bir sosyalist ülke (esas olarak Sovyetler Birliği) veya reel sosyalist sistemdir; ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesine atılan ülkelerdeki devrimci hareketler ise parçaları oluşturmaktadır. Bu yaklaşıma temel doğru olarak benimsenince, doğu olarak reel sosyalist ülkelerin başlıca çeken Sovyetler Birliği'nin dış politika çıkarlarıyla çeli-

Enternasyonalizm gerçek uygulamasını ülke devriminin gerçekleşmesinde bulacaktır

Proletarya enternasyonalizmi nedir? Proleter devrimin ilk başarılı örneği olan Ekim Devrimi'nde bu ilke pratikte ifadesini nasıl bulmuştur? Ekim Devrimi'nin ürünü olan Sovyetler Birliği'nde proletarya enternasyonalizmi nasıl uygulanmış, başka bir deyişle bu ülkede ulusal devrimin sorununu nasıl ve hangi düzeyde çözüme kavuşturulmuştur? Sovyetler Birliği ve önderlik ettiği reel sosyalist sistem, bu ilkeyi ne zaman ve nasıl açıkça ve kaba bir biçimde ihlal etmiştir? Bu ilkenin ihlal edilmesinin reel sosyalist sistemin yükselişindeki rolü nedir? Sovyetler Birliği yönetiminin kemalizme kurdurduğu ilkin ezilen halkların kurtuluş mücadelesi üzerinde ki olumsuz etkileri nasıl olmuştur? Türkiye solunun bu yasaamsal ilkeye olumsuz yaklaşımı üzerinde reel sosyalist sistemin eksik ve yanlış uygulamalarının etkilerinden söz edilebilir mi? Evet, tari

hi boyunca resmi ideolojeye yamaktan bir türlü kurtulamayan kemalist kuyrukçusu bu solun, Kürdistan sorunu ve Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında takındığı şoven tutumunu ele alıp derlendirmeden önce, kısaca bu sorulara yanıt aramakta yarar vardır.

Proletaryanın sosyalizmi ulusal mücadelesi içinde enternasyonalist bir mücadeleler. Proletarya devrimin nihai amacı dünya çapında kapitalist sömürü sistemine son vermek ve sınıfsız toplum hedefine ulaşmaktır. Bu açıdan kendi devrimini gerçekleştirmiş bir ülkede, enternasyonalizmin özü olan devrimin ve sosyalizmin evrenselliği ve sürekliliği ilkesi esastır. Buna göre her ülkedeki başlıca proletarya devrimi, ulusal bençiliğe düşüp kendi kendisiyle yetinmek, kendi varlığı ve gerçekliğini dünya devrimine bağlamak, daha açık bir ifadeyle dünya devrimine

çesile devrimi desteklememiştir." (3)

2. Dünya Savaşı'ndan zaferle çı-
pın Sovyetler Birliği, Doğu Avrupa
ülkelerini anti-faşist halk cephele-
rinin itidari eylemlerine ve Çin
Devrimi'nin zaferi ile birlikte kendisi-
ni temelleri biraz daha sağlamlaşan
bir güvenciliğin hissedince, dün-
ya devrimini açıkça taktik düzeyine
düşürdü. Giderek süreç içinde em-
peryalist-kapitalist sistemle bir de-
ge durumuna ulaştıktan sonra, sosy-
yalist dünya devrimini tünden bir
kenara itti. Bundan böyle devrimci
kurtuluş hareketleri açıkça reel sosy-
alist sistemin çıkarlarına uygun düş-
tüğü ölçüde desteklenecek, tersi
durumda yüzüştürülür. Örneğin
Vietnam Devrimi ABD emperya-

siyle Sovyet sosyalizmi bir yerde
geçmiş Rus kapitalizmi, Rus mil-
liyetçiliği için bir taktik olmuştur.
"Başını Sovyetler Birliği'nin çektiği
her şey reel sosyalizmin çıkarlarına
tabi olmalıdır" anlayışı, devlet politi-
kasında milliyetçiliğe yönelmeyi ve
Büyük Rus sovenizminin devletle
etkili olmasını sağladı; kendi için-
de küçük halkların milliyetçiliğini kö-
rüklemiştir. Enternasyonalizm uygulana-
mazsa milliyetçilik gelişecektir.
Dolayısıyla Büyük Rus sovenizmi
gelişmiştir." (4) Gelinen aşamada
Büyük Rus milliyetçiliğinin eski Sov-
yet uluslarını kendi hükümlarına ka-
nunda tutmaya çalıştığı görülmekte,
birçok siyasal çevre çatışa dönüş-
tüğüne şahid olduğu dile getirmektedir.

SSCB'nin dağılmasıyla birlikte,
eski Sovyet cumhuriyetlerinde ya-
sanan yoğun çekişmeler de günün-
ciye çekmiştir. Birçok cumhuriyetin kendi
içinde ve bazı cumhuriyetler arasında
ki çekişmeler savaşa dönüşmüştür.
Ulusal sorunun çözülmemesi ol-
ması, Kafkas ülkelerini bir barut fıçı-
sı haline getirmiştir. Geçmiş Sovyet
düzene içinde uluslar ve çeşitli halk to-
puluklarına özgü sorunların "çözüm-
lük" endüklüde ilginç yöntemler
kullanılmıştır. Örneğin hemen he-
men bütün cumhuriyetlere dışardan
getirilerek Rus nüfusu yerleştirilmiş,
nüfus bilesimindeki değişim önemli
ölçüde Büyük Ruslar lehine de-
ğiştirilmiş, bu temelde gelecekte Bük-
yük Rus milliyetçiliğinin merkezi ya-
yadıkları etkinliğine karşı yükselmeye
olması tepkilerinin önlenmesine çalışmış-
tır. Bakit ülkelerinden Kafkasya
cumhuriyetlerine kadar bu böyledir.
Aynı şekilde nispeten daha küçük
halk topraklarının yaşadığı topraklar
farklı cumhuriyetler arasında bölü-
ştürülmüş, böylelikle bir bakıma
halk topraklarının ulusal kimlikleri-
ni koruyup geliştirmeleri önlenmiştir.
2. Dünya Savaşı'nın öngündüne ve
savaş yıllarında birçok halk toplulu-
ğuna kitlesel olarak yaşadığı topraklar-
dan koparılar, Orta Asya cumhuriyet-
lerine sürgüne gönderilmiştir. Sovyet
sosyalizminin koruma düşüncesinin
"-bu dört dörtlik bir sosyalist bir
dünya bile olsa- bu uygulamalarla halkı
göstermeyeceği açıktır. Açıklığından
da ötesinde, bu uygulamalar ger-
çekte sosyalizmin özünü yönelik bir
er saldır niteliğindedir. Kısacası
Sovyetler Birliği pratiğinde, birlik,
ulusların özgürlüğü ve eşitliği yönün-
de değil, tam tersi eşitsizlikler ve ayrı-
cılıkların yenilerinin eklenmesiyle Bük-
yük Rus milliyetçiliği lehine işle-
miştir. Bu da proletarya enternasyona-
listi ilkesinin son derece kaba bir
biçimde ihlali demektir. Daha doğ-
rusu bu ilke Rusların ayrıcalıklı ko-
runumunu üstünü örtmede bir maske
derekesine düşürülmüştür.

Devrimin evrenselliği ve süreli-
liği ilkesine bağliik konusunda da
aynı olumsuz durum söz konusudur.
Gelişen faşizm tehlikesi karşısında
parti içindeki çekişmelerin dondurul-
ması çekişmeleri ortadan kaldırma-
ması, içinde siy farklıklarından ortan
d kaldırılması yerine partinin bü-
rokratikleşmesine göz yumulmuş, de-
vlet içinde yeni bir burjuva sınıfı ol-
rak dev bir bürokrasi ortaya çıkmış-
tır. Devrimin evrenselliği ve süreli-
liği ilkesinden bir biçimde sapma,
Kuşçev ile birlikte oluşmuş bir re-
vizyönizme dönüşmüştür. Sınıflar
ortadan kaldırıldığı ve tüm halkın
devletine geçildiği iddiasıyla ortaya
çıkan dondurma, gerçekte sınıfların
gelişimi bir dönemdir. ABD emper-
yalizmi karşısında denge konumuna
ulaşılabilir bir dönemde, devrimlerin
desteklenmesinden vazgeçilmesi, em-
peryalizme ulaşma ve barış politi-
kası stratejik bir düzeye çıkarılmıştır.
Emperyalist-kapitalist sistemle bar-
ş içinde yaşama politikasına tra-

tejiz bir önem atfedilmiş, nükleer
savaş tehdidi bundan gerekenine
dönüştürülmüş ve bu politika devlet
aygıtı içindeki bürokratik bir tabaka
tarafından ısrarla savunulmuştur. Sis-
temde bu tıkanmanın reel sosya-
lizmi nerelere götürdüğü ve kendisi-
ne nasıl bir son hazırladığı; parti ka-
demelerinde ve devlet içinde şekil-
lenen kapitalist-bürokratik sınıfın, reel
sosyalizmin bünyesindeki gerçek
sosyalist değerler ve kazanımları
nasıl tasfiye ettiği, emperyalist bur-
juvaziyeye bile parmak ıslanarak bir
şiddet histerisiyle reel sosyalizmin
işlevini yitirmiş kurumlarını nasıl to-
pa tuttuğu ibret verici bir biçimde
gözler önündedir.

Sovyetler Birliği'nin iç ve dış po-
litikasında, proletarya enternasyo-
nalizminin koması, reel sosyalist
sistemin tarihe karışmasını tem
nedendir. Buradan yola çıkarak bir
gerçeğin altını yeniden ısrarla çiz-
mek gerekir: Kendi içinde ulusların
eşitliği ve özgürlüğüne gözetmeyen,
eşitsizlik ve ayrıcalıklı her türlü
belirtilere karşı kararl bir savaşım
vermeyen, sınıf mücadelesini süreli-
li kılacak sınıfsız topluma yürüme he-
definden sapan bir anlayışın, dışan-
da başka halkların bağımsızlık, öz-
gürlük ve eşitlik uğruna giriştiıkları
mücadelelere ilkesel bir yaklaşımla
ilgi göstermesi beklenemez. Bunlar
pratikte acı dersler biçiminde karşı-
ma çıkma sonu getirecektir. Reel
sosyalizmin bu konuda ve öteki
alanlarda deneyimi elbette çok yön-

Türk solu enternasyonalizm adına PKK'nin savaşımı sınırlandırmak istiyor

Türkiye solunun enternasyonalist
olup olmadığının ortaya koyacak en
sağlıklı ölçü, bunun için en sağlam
mihnet taşı, Kürdistan sorunu ve ya-
kın dönemde Kürdistan'da gelişen
ulusal kurtuluş mücadelesi karşın-
daki tutumdur. Bu konuda başka
ölçüler aramak anlamsız ve gerek-
sizdir. Sosyalizmin bolca sözünü et-
mesi, dünyanın öte ucuunda kuru-
lmuş düzene yönelmiş devrimci çıkışlara

lularak araştırılır incelenmeli ve
sonuçlar çıkarılmalıdır. Yine de reel
sosyalizmin pratiği ile yetmiş yılı aş-
kın bir geçmişe sahip olan Türkiye
solunun yapıtları arasında bir karşı-
laştırmaya yapmak gerekirse, bu solun
ciddi bir örgüt bile ortaya çıkarama-
dığı görülecektir. Kendi kıymına yol
açan hataları ve eksiklikleri ne ol-
ursa olsun SSCB ve yönetici partisi,
uzun yıllar ulusal kurtuluş hareketle-
rini aktif bir biçimde desteklemiş,
birçok ölümlü ulusal demokratik
halk devrimlerinin zafere götürülme-
sine katkıda bulunmuş, hatta dev-
rimlerden desteğini çektiği yıllarda
bile bizzat fiihi varlığı ile bu hareket-
leri için önemli bir güç kaynağı ol-
muştur. Ekim Devrimi temelinde dün-
ta bulan reel sosyalist sistemlerin dün-
ya çapında kapitalizmin değişikliği
uğratılmasında ve emekçilerin yaşam
koşullarının etkisiyle orantılı hissedilir
ölçüde iyileştirilmeye belirlen rolü
vardır. Pekki, Türkiye solunun han-
gisi sevalarından söz edilebilir? Bu
sol her şeyden önce kendi halkına
ne verebilmiştir? İnsanın tank ol-
duğu en ırkçı-soven rejimlerden biri
olan kemalizmin gelişip uyguladığı
ve süreli gündemde tuttuğu ulusal
erintme ve yok etme politikalarını
akamete uğratmak, kökü kurutulmak
istenen halkların varlıklarını sürdür-
me kavgasına katkıda bulunmak ve
omuz vermek için, bu sol en basit bir
direniş bile sergileyebilmiş midir?
Bu solun proletarya enternasyona-
lizmi karşısında konumu nedir?

dünyanın öte ucuunda bir devrimci
hareketi desteklediğini ilan eden-
ken, sizin bastırma çalıştığınız har-
ketin devrimci olmadığını ve des-
teklenmeye hak kazanmadığını an-
latmış oluyorum. Uygulamaların
kısacası sessiz kalarak desteğini aç-
kılıyorym" biçiminde verilen bir me-
şajdır. Kısacası, burada görünüre
tahtın kırılmasını enternasyonalist tu-
tum, gerçekte sosyal-sovenizmi giz-

çimde, Kürdistan'daki sömürgeci ege-
menliğin devamı konusunda özel
savaş rejimi kadar ısrarla davranıyor.
Tabii bu kararlılığı da proletarya
enternasyonalizmi ilkesine dayandı-
rıyor. Enternasyonalizm şurada kal-
sın, burada demokratiklik bile söz
etmek mümkün müdür? İnsanın
bu çok düşürülmüş ve adını bile ana-
mayacak ölçüde alçaltılmış bir par-
çasını kendine getiren, onu temel
insanlık değerleri uğruna savaş-
ka kıldır ve bu anlamda insanlığın
onurunu yücelten PKK'yi milliyetçi
olarak damgalayan, buna karşılık fa-
şist Türk rejimine bir fiske bile vura-
mamış olan pratiğini enternasyonalist
olarak adlandıran bu sol, olsa
olsa 12 Eylül rejiminin solu olabilir.

Türkiye sol hareketinin uzun yıllar
TKP tarafından temsil edildiği yi bi-
linmektedir. Bu sola damgasını vur-
an kemalist türden solculuk en so-
mut ifadesini TKP'de bulmuştur. Ab-
dullah ÖCALAN yoldaş, Ekim Dev-
rimi'nin 70. yıldönümü vesilesiyle
yaptığı bir değerlendirmede, süreç
içinde komünist partilerin saflarında
kemalist solculuk denilebilecek bir
solculuk türünün bir yitimi, bu-
nun bu partileri tasfiye ettiği veya
reformist partilere dönüştürdüğüne
bilinmektedir; kemalist tip solculu-
ğun komünist partilerin tasfiyeye uğ-
ratılması veya dönüştürülmesinde oy-
naldığı rolün, başlangıcından günü-
müze kadar sosyalist demokrasinin
sosyalizme karşı oyadığı rolden
aşığı kalmadığını dile getirmektedir.
Kemalist solculuk ve kautskiy-
lık, farklı gelişme koşullarına sahip
olan ülkelere aynı işlevi görmüşler-
dir. Kautskiyıcılık daha çok gelişmiş
kapitalist ülkelere sosyalizmden ko-
puk, devrimci sirt çevirir ve emper-
yalizmin sağlam bir dayanağı haline
gelirken, kemalizm ezilen halkların
kurtuluş hareketlerinde bu etkiyi da-
ha tehlikeli bir biçimde temsil etmiş
ve emperyalizmin çok kazanmasını
dayanağı rolünü oynamıştır. "Kısa-
cası kemalist solculuk daha 1920'
lerde Komünist Enternasyonalist
sosyal-soven olarak değerlendirilince,

*İnsanlığın en çok düşürülmüş ve adını bile anamayacak ölçüde alçaltılmış bir
parçasını kendine getiren, onu temel insanlık değerleri uğruna savaşa
kaldırın ve bu anlamda insanlığın onurunu yücelten PKK'yi milliyetçi
olarak damgalayan, buna karşılık faşist Türk rejimine bir fiske bile
vuramamış olan pratiğini enternasyonalist olarak adlandıran bu sol,
olsa olsa 12 Eylül rejiminin solu olabilir.*

öğvleri yağdırması, bu çıkışlara des-
tek sağnmasında bulunması ve bunun
için kampanyalar açması, bir hare-
ketin enternasyonalist olduğuna ta-
natılık edemesi. Hele hele devrimle
değiştirme iddiasında bulunduğuy-
ken emgen sınıfları başka bir ulu-
sun canına koma ister, bu ulusun
giriştiki kurtuluş mücadelesini en
vahşi yöntemlerle bastırması ve var-
lığını tünden ortadan kaldırma-
ya çalışırken, bu uygulamalar karşın-
da gözlerini, kulaklarını ve ağızını ka-
pan söz konusu hareketin Patagon-
ya'nın devrimci güçlerini destekle-
dikleri yüksek sesle ilan etmesi en
alaçıkça tutumlarından biri olarak kar-
şımıza çıkar. Bu tutum gerçekten de
alaçıkçadır. Çünkü burada, bu hare-
ketin, emgenlik istenilen ulusun var-
lığını silmek istenen ulusun var-
olma savaşımlarını gözlemleyerek
düşünme başlanı kendin emgen
sınıflarına verdiği destek mesajı var-
dır. Başka ülkelerdeki devrimci ve
ilerici hareketlere yönelik enternasyo-
nalist dayanışma sözleri ve çağ-
rılarının tolu yükseldiği ölçüde, iç-
erde ezilen ulusla savaş halindeki
emgen sınıflara sağlanan destek
de daha fazla anlam kazanacaktır.
Bu, soykırımcı emgen sınıflara, "Ben

lemek için kullanılan bir maske du-
rumundadır.

Söyle bir düşünelim: PKK'nin ön-
derlik ettiği ulusal kurtuluş savaşı
sömürgeci güçleri Kürdistan'a iliş-
kin politikalarında değişikliği zor-
luyor. Emgen sınıfın bazı kesimleri,
ülkemiizde yaşanan gelişmeler kar-
şısında bir ikileme ortaya çıkıyor;
Kürdistan üzerindeki sömürgeci ege-
menliklerini tartışmaya açarak, "Ya
ver kurtul, ya vur kurtul" diyorlar. Bu
durum sömürgeci burjuvazinin belli
bir kanadının Kürdistan'a gerçek sa-
hipleri net etmeyi en azından tar-
tıştığını gösteriyor. Başka bir de-
yişle yükselttiği var olma ve özgürlük
savaşlığı Kürd ulusu ve Kürdistan
karşısında kendisini düşmana kabul
ettiriyor. Kürdistan halkına karşı açık
cepheden savanlar konuşan, kendi-
sini dayatan güçlerin ağır baskısı
altında, dolaylı olsa da, PKK'yi Kürd
ulusunun temsilcisi olarak kabul edip
ateşkesi tartışabiliyor. Buna karşılık,
kraldan daha kralcı kesilen Türkiye
solu, Kürdistan'da örgütlenen sev-
damların vazgeçmiyor, dolayısıyla
Kürdistan'ın Türkiye sömürgeci ege-
menliği altında kalmasından yana
tavır alıyor. Böylelikle bu sol, sosyal-
izm karakterine denk düşecek bir-

özelliğe ezilen ve bağımlı ülkelere
bir burjuva sınıması olarak gelişti-
rine ve o dönemde TKP'de gelişen
bir sosyal-sovenizm türüdür." (5)

TC'nin kuruluşuyla birlikte sömür-
geci Türk burjuvazisinin Kürdistan
üzerinde kendi egemenliğini tesis
etmek için giriştiği saldırıya kadar
varan işgaller ve katliam uygulamal-
arı karşısında, TKP'nin nasıl bir tavır
takındığı artık herkesin malumudur.
TKP, TKP'nin bu çılgınca uygulamal-
arı sonuna kadar desteklemiş, yüz-
binlerce Kürd insanının toplu kıym-
lara uğratılmasını uygulayarak ada-
slamlaş, kendilerini ve kendi topo-
luların savunma insanlarını "vah-
şiler", "feodal gericiiler" ve "eşkyalar"
olarak adlandırmış, işgaller kar-
şısında sergilenen direnişleri "ritica-
nın ayaklanmaları" olarak damgalamış-
tır. Osmanlı imparatorluğu'nun kalın-
tırılar üzerinde ölemişti çektiği bir
burjuva iktidarı vücut bulmasıyla
asıl amacına ulaşmış TKP, işlevini yit-
iren oluşturm olarak, kemalist cum-
huriyetin üzerine titiren bir adım
ötesine geçememiştir. Kemalizmin
yurt dışı bürosu veya gayri resmi
temsilciliği biçiminde eski Sovyetler
Birliği ve Doğu Avrupa ülkelerinde
faaliyet gösteren bir oluşum, reel sos-

**PKK, ülkemizdeki gayri
meşru varlıklarına ve
faaliyetlerine rağmen,
bu tür oluşumlarla
çatışmaya girmekten
yana değildir. Bunlar
bunu dikkate alarak, ya
kendi tutumlarını
değiştirip ülkemizdeki
varlıklarını meşru
temellere dayandırmalı,
ya da Kürdistan'ı terk
etmelidir. Kürdistan'da
Türk burjuva sömürgeçliği
yıkılırken, bu oluşumların
eski tutumlarında ısrar
etmeleri anlamsızdır ve
oldukça tehlikelidir.**

lizmini zayıf düşürdüğü ve Sovyetler
Birliği'nin başını çektiği sosyalist sis-
temi emperyalizmin karşısında denge
durumuna getirdiği için desteklen-
miş; benzer biçimde Küba Devrimi
de aynı işlevi yerine getirdiği için,
Kuşçev yönetimi Küba topraklarına
nükleer füzeler yerleştirecek, ABD
ile bir nükleer savaşı göze alacak
kadar ırıl gitmiştir. Aynı Sovyetler
Birliği, kapitalist olmayan yoldan sosy-
yalizme geçiş te temelinde ulusal
burjuvazinin iktidarda bulunduğuy-
ni bağımsızlığını kavuşturduğu ülkele-
ri ilişkiler kuracak, bu ülkelere
yönelimleri sosyalist ilan edecek,
yine bu ülkelereki komünist partile-
rin kendilerini feshetmelerini istey-
cek veya mevcut iktidarlara işbir-
liğine zorlayacaktır. Bunun dışında sosy-
yalist devrimci hiç mi hiç ilişkisinin
bulunmadığı, proletarya enternasyona-
lizminin pratikte somutluk kazanma-
sının böyle olamayacağı açıktı.

Sovyetler Birliği bünyesinde ulu-
sal sorun çözümünde de proletar-
ya enternasyonalizminin gerekleri-
ne göre hareket etmediği, başka bir
deyişle birliği oluşturan uluslar ve
çeşitli halk gruplarının bağımsızlığı,
özgürlüğü ve eşitliği ilkesine özen
göstermediği, uluslar arasındaki eşit-
sizlikler ve ayrıcalıklara son verilmesi
sözlenmez. Bu Sovyetler Birliği'nde
kurulan sosyalizmin gerçekten sosy-
yalizm olup olmadığı belirleney çok
önemli bir ilke ve hatta en önemlisi-
dir. Kendi içinde tam bir özgürlük
ve hak eşitliği gerçeğleştirilemeyen,
içeride ulusal ve sınıfsal eşitsizlikler
ve ayrıcalıklar ortadan kaldırmayan
bir sosyalizm türünün, başka uluslar-
la ilişkilerinde proletarya enternasyo-
nalizmi ilkesinin gereklerine bağlı
kalmazı düşünülmez. Birlik içinde
merkezleşmeye verilen korkunç ağır-
lık Büyük Rus ulusunun etkinliğini
alabildiğince geliştirirken, diğer ulu-
sların her alanda geri kalmalarına yol
açmış; Öcalan yoldaşın özli ifade-

yalızın Kabesi'ne kapitalizmin putlarının yerleştirilmeye başlandığını fark ettikinde Ankara ya dönmüş ve 12 Eylül rejiminin içinde tamamen emirist. TKP yöneticilerini Türkiye'ye dönmelerini, partinin sosyalizme vazeğmesini ve filen tasfiye edilmesini reel sosyalizmin çözümüne ve sistemin yıkılışına bağlamak, devrime ve sosyalizme inanetini bu süreçle birlikte başlatmak doğru değildir. TKP tasfiyeciliğini kemalizmin cumhuriyetçi uluşma çabalarına ortak oldukları, onun şoven ve katilamcı geleneklerini ve karakterlerini ilerilicilik adına savunduğu yıllara kadar götürmek gerekir. Kemalizmin sınıfsal karakterini değerlendirmek hasasın kurbanı olan Mustafa Suphi ve yoldaşların kemalistlerce katledilmesinden sonra TKP'nin sosyalizmle ilgili kalmaması, bu dar oluşum kemalizmin soldan tamamlama çabasına ısrarla sürdüştürmüştü. İçinde bazı düzleri direnişçiler ve sağlam komünistlerin kıskım olması bu gerçeği değiştirmektedir. Nitekim bu tür ögeler kama bir süre içinde tasfiye edilmişlerdir.

1960'lı yılların ortalarında başlayarak, Türkiye devrimi demokratik hareketi içinde TKP geleceğinin dışına çıkma, dolayısıyla kemalizm aşma konusunda önemli bazı sorunların atıldığını ve bu arada Kürt sorununun tartışılmasını gündeme getirdiğini belirtmek gerekir. Özellikle soldaki revizyonizm ve reformizme tepki olarak gelişen 1970'lerin devrimci gençlik hareketi ihtilali bir çizgiye yönelmiş, halkların kurtuluşu davası karşısında samimi ve sorumlu bir yaklaşım göstermiş, bu doğrultuda belirli adımlar atmış, ancak 12 Mart faşist saldırı sert darbeleri karşısında yenilmiş ve ezilmiştir. 12 Mart askeri-faşist darbesi, ortaya çıkan yeni devrimci gelişmeyi ezme ve devrimci hareketin ilerilerini ortadan kaldırma, böylelikle soldan düzlen dışına çıkması olan yarıları bu bağda ve tekrar düzlen sınırları içinde çekme operasyonu olarak tanımlanabilir. Bu dönem düzünçlerini yeterince hayata geçirme olanağı bulunamış gerek devrimci ilerileri, idam sehpalarında bile proletarya enternasyonalizme bağlılıklarını dile getirmişler, Türk ve Kürt halklarını ortak düşmana karşı halk savaşına bayrakları yükseltmek, halkların özgür ve eşit temellerde birliğini haykırmaslardı. Devrim davasına bağlılıklarını, can varlıklarını halkların kurtuluşu kavgasına kurban ederek kanıtlayan devrimci hareketin ilerilerini bu vasiyeti ardilları iddiasında oldukları tarafından hasırları edilmiş; TKP'nin sosyal-şoven geleceği solda yeniden egemen hale gelmiştir. Ecevitçilikten TKP'ye, Dev-Yol'dan Perinçek çizgisine kadar soldan bütün varyasyonları Kürdistan gerçeği karşısında özünde aynı tavır takınmış, hepsinin pratikliği damgasını vuran sosyal-şovenizm olmuştur.

12 Mart cuntasının yönetimi sivil güçlere devretmesinin ardından, çeşitli ideolojik gruplaşmalar biçiminde yeniden gelişme gösteren Türkiye sol hareketi, devrimci gençlik hareketinin mirasına sahip çıkıyor görünümlerine rağmen, gerçekte onun geleneklerini çok uzandıydı. Halbuki oldukça kısa ömürlü pratiğine rağmen, ezilen devrimci gençlik hareketi devrimci bir anti-empiryalist potansiyel ortaya çıkarmıştı. Gençlik kitlesi devrime ve sosyalizme büyük ilgi gösteriyordu. Toplumda eskisiyle kıyaslanılamayacak ölçüde gelişkin bir devrimci potansiyel vardı. Ama sivil yönetimin kırdığı ad yasaıyla czaevelerinden salınarak mevcut devrimci potansiyelin tepesine oturtulan iğdiş edilmiş solcu li-

derler, mevcut devrimci potansiyeli Ecevitçiliğin kuşruğuna takarak yozlaştırdılar. Devrimci örgütlenmeye yaşımayarak, devrimci eylemlenden kaçarak ve kitleleri örgütsüz bırakarak, soldaki tasfiyeciliği derinleştirdiler. Türkiye solculuğu 12 Eylül faşizmi karşısında yenilmedi; tasfiyeciler bir konumda bulunan 12 Mart faşizmi karşısında uğranan yenilgiyi aşamaya olan bir solculuğun bir kez daha yenilmesi zaten söz konusu olamazdı. Solun iğdiş edilen ve tasfiyeciliği yaşıyan ilerileri, ısradan bir direniş bile ortaya koymadan faşizme teslim oldular. 12 Eylül faşizmi, açığı çikanlar örgütsüz durumdaki dev-

12 Eylül darbesinin üzerinden geçen yıllar boyunca faşist rejime tek bir kurşun sıkmayanlar, ilk silahlı eylemlerini Kürdistan kurtuluş kuvvetlerine karşı koyabiliyorlar. Düşman cephesinden bir damla kan bile akıtmazken, Kürdistanlı yurtseverlerin kanına girebiliyorlar. Bunu da enternasyonalist dayanışma adına yapıyorlar. Evet, burada da bir enternasyonalizm vardır. Ama bu proletarya enternasyonalizmi değil, burjuva enternasyonalizmidir, burjuva sınıfların dayanışmasıdır.

rimci potansiyeli en sert yöntemlerle ezmeğe zorlanmadı; devrimin filizlerini kırdı ve kuruttu. Bugün Türkiye'de yaşanan korkunç yozlaşma ve ağır örgütsüzlük ortamı, bu iğdiş edilmiş solcu tasfiyeciler karakterinin doğal ve kaçınılmaz bir sonucu olarak ortaya çıktı.

Bu solun, Kürdistan sorununa yaklaşımı da özünde böyle bir sorunun varlığını tanınamama biçimindedir. Sol hareketi içindeki gruplardan her biri sözümlüne Türkiye devrimini ele alırken, "Misak-ı Milli" sınırları içindeki topraklar tek bir ülkeymiş ve bu topraklarda tek bir ulus yaşıyormuş gibi soruna yaklaşıyor. Kürdistan sorununa bir azınlık sorunu ölümsüze dile beğere biçimiyordu. Bu yaklaşım Türk burjuvazisinin "Misak-ı Milli" sınırları içinde tek ülke-tan ulus yaratma politikasıyla tam bir uyum içinde bulunuyordu. Bu güçler devrimciler tarafından sıkıştırıldıkları zaman, Kürdistan sorununun çözümünü sözde gerçekleştirecekleri devrimin sonrasında etelıyorlar; devrimden sonra Kürtlere bazı hakların tanınabileceğini söylüyorlar. Bu yaklaşım devrimci ezilen halkları aşağılaya tutumunun sosyal-şoven solda yansımaysa. Sömürgeci güçler de sömürge halkların kendilerini yönetecek ve geleceklerini kendileri belirleyecek güçte olmadıklarını iddia ediyorlar, sömürgeciliğin adına bu halklara uyarık götürdüklerini savunuyorlardı. Dolayısıyla solun bu yaklaşımı özünde sömürgeci mantığın ürünüydü. Nitekim kendilen "çeşitli milletlerden Türkiye halkların enternasyonalist birliği" adına Kürdistan'daki bağımsız örgütlenme çabalarına şiddetle karşı koyuyorlar, Kürdistan proletaryasının öncü müfrezesinin yaratılması zorunluluğu reddediyorlardı. Kürdistan adına bir ideolojik grup biçiminde Türkiye devrimci gençlik hareketi ortamdaki şekillenme PKK hareketine başlanğıç tepeden bakan ve küçümseyici bir tutum takınan sosyal-şoven çevreler, devrimcilerin bu konuda kararlı olduklarını ve Kürdistan'da örgütlenmeye yönelindiklerini görünce, bunun önüne geçmeye çalıştılar. Bu engelleyici tutumlarını "Halkın Kurtuluşu" ve "Halkın Yolu" türünden grupları pratiğinde görüldüğü gibi devrimcilere yönelik silahlı saldırılara kadar vardırdılar. Perinçek çevresi örneğinde olduğu gibi PKK hareketinin kadro ve sempatanları nam adlarını ve adreslerini gazetelelerinde yayınlıyorlar, aşağılık bir ihtar ve karalama kampanyası geliştirirler. Kısacası Kürdistan'da devrimci hareketin gelişip kökleşmeye baş-

ladığı koşullarda, Türkiye soluna egemen olan sosyal-şovenizmin yüzündeki devrimcilik maskesi de düştü; devrim ve sosyalizm karşıtı karakteri kendisini bütün açıklığıyla ele verdi.

Kürdistan'da devrimci temellerde bir ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişmesi ile bu sosyal-şoven solun 12 Eylül faşizmine karşı direnmesi ve darbenin üzerinden geçen on yılı aşkın süre içinde faşist kurumsallaşmaya karşı en küçük bir tepkide bulunmaması arasında doğrudan bir ilişki vardır. Bu tutumu, "büyükölük tehlikesi" ya da "tehdidi"ne karşı "ulusal" birlik çağrısında bulunan faşist rejimin bu istemine veril-

miş karşı uluslararası sözleşmelerle kullanımı yasaklanmış kimyasal silahlara başvuruluyor. Cılız da olsa, dünya kamuyu bu soykırım denemelerine karşı tepki gösteriyor. İnsan hakları dar çerçevesi içinde de kalsa, protestolarda bulunuyor. Çeşitli yabancılardan heyetler arasında Kürdistan'a uğrayıp yerinde incelemeler yapmaya çalışıyor. Buna karşılık, bu soldan cılız bir ses bile çıkmıyor. Numunelik bir protesto eylemi bile koymuyor. Hatta yerinde otup "kurbanlara başlan dileme" ve türle yaşıyor. Sömürgeci efendilerini rahatlatmak için Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine destek ala-

bancı egemenliğin başlıca dayanaklarından biri olan Türkiye'de yuvalarını dağıtmaya çalışan PKK ise Kürt milietçiliğine göre sürükleniyor! Türk faşist rejiminin "bölücü terör hareketi" olarak adlandırdığı Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini bastırmak amacıyla yaptığı ulusal mutabakat çağrısına buna daha güçlü bir karşılık verilemez.

Türk özel savaş rejiminin azgınlaşma bastırma ve ezme operasyonlarına rağmen, halk savaşının ülkemizde yükselisi durdurulmuyor; Kürdistan devrimi gelişimini sürdürmeye devam ediyor. Devrimci kurtuluş mücadelesi sömürgeci devlet mekanizmasını parçalıyor; sömürgeci kurumlar ve kuruluşları dağıtıyor veya işlemez duruma getiriyor. Halkımız burjuva yerine kendi kurullarını geçiriyor; Kürdistan'da kendi iradesini temsil eden ve uygulayan mekanizmaları yaratıyor. Halkımızın iradesine boyun eğen sömürgeci Türk partileri ünkemizin birçok yöresinde kendi kendilerini feshediyor; bu partilerin Kürdistan'daki şubeleri pes peş kapanyor. Bu gelişme objektif olarak sömürgeci egemenliğin tasfiye edilmesini anlamına geliyor. Sömürgeci burjuvazinin değişik kesimleri adına örgütlenmiş olan düzlen partileri, bir anlamda bu temelde Kürdistan'dan vazegeçebiliyorlar. Ama proletarya adına yula çıkılanları ve enternasyonalist olduklarını iddia eden sözde sol grupçuklar, Kürdistan'dan ellerini çekmeye yaşıyorlar. Buradan da anlaşılacağı gibi, sosyal-şovenizm Kürdistan üzerindeki Türk sömürgeci egemenliğin varlığını devam ettirmesi konusunda egemen sınıf temsilcilerinin daha güçlükara davranabiliyor. 12 Eylül darbesinin üzerinden geçen yıllar boyunca faşist rejime tek bir kurşun sıkmayanlar, ilk silahlı eylemlerini Kürdistan kurtuluş kuvvetlerine karşı koyabiliyorlar. Düşman cephesinden bir damla kan bile akıtmazken, Kürdistanlı yurtseverlerin kanına girebiliyorlar. Bunu da enternasyonalist dayanışma adına yapıyorlar. Evet, burada da bir enternasyonalizm vardır. Ama bu proletarya enternasyonalizmi değil, burjuva enternasyonalizmidir, burjuva sınıfların dayanışmasıdır. Kemalist solculuk ve onun çeşitli kılıkları Kürdistan halkıyla dayanışmaya yirmemekte, kendi egemenlerinin yarıdırma kosmakta, onlara destek sunmaktadırlar.

Kuşkusuz Kürdistan'ın elverişli coğrafyası ve mevcut devrimci ortam, sağlam enternasyonalist temellerde devrim için hazırlanmış isteleri herkeşe açıyor. PKK'nin bu noktada tutumu son derece nettir ve yaptığı çağrılar vardır. Türkiye'nin devrimci güçleri ulusal kurtuluş kuvvetlerinin denetiminde altındaki alanlara ulaşabilir, askeri ve politik eğitimlerini geliştirebilirler. Türkiye'de devrimci mücadeleyi yeniden yükseltecek ve halklarımızı ortak düşmana karşı omuz omuza savaşmama temelde teşkil edecek bölgeci bir çalışma arazi edilen tek doğru çalısmadır. Ama Kürdistan'ın sınır bölgelerinde faaliyet gösteren bazı sosyal-şoven grupçukların varlığı böyle bir çalışmadan kaçınılmayacak. Bunlar Kürdistan gerçeğini karşı örgütleniyorlar. Ulsal inkarçılık örgütüyor, sömürgeciliğin ulusal düzeyde yarattığı tahribatları dayandırıyor. Bu konularıyla bu tür oluşumların varlığı Kürdistan gerçeğine karşı suvası anlamına taşıyor.

Burada bir kez daha yakıcı bir gerçeğin altını ısrarla çizmek gerekiyor. Kemalist solculuğun Kürdistan'da faaliyet göstermesinin koşullarını yaratan Türk ısgalı ve arından

Devamı 25. sayıta

Ekim Devrimi'nin 76. yıldönümünde Rusya'da yaşanan gelişmeler

Emperyalizm, sömürgecilik ve çarlık gericiğine karşı gerçekleştirilen ve halkların özgürlüğünün ve bağımsızlığının ifadesi olduğu gibi sınıfsal baskıya da son verme iddiasındaki Ekim Devrimi'nin 76. yıldönümünde Rusya'da yaşanan gelişmeler, bilimsel sosyalizme olan ihtiyacı açıkça gözler önüne seriyor. Bilimsel sosyalizmi esas alan Ekim Devrimi ve daha sonraki reel sosyalist uygulamalar incelendiğinde bu ihtiyaç daha da anlaşılır olmaktadır.

Emperyalist-kapitalist sistem Ekim Devrimi'nin bütün değerleriyle ve yaptıklarıyla birlikte tarihten silmek ve yok etmek çabası içindedir. Bu durum, Ekim Devrimi'nin emperyalist sisteme vurduğu darbe ve dünya insanlığına yol gösterici olma özelliğinden kaynaklanmaktadır. Lenin her kellerinin sökülmesi, işçi isimlerinin değiştirilmesi vb. uygulamalar özünde bürokratik kapitalist sınıfın ve emperyalizmin korkularını göstermektedir. Adeta çağı ve Ekim Devrimi'ne lanet okumaları, bu çerçevede anlamlandırılmak gerekir.

Kuşkusuz Ekim Devrimi bir çağı açtı. Bu çağ proletar devrimler çağıdır. Ekim Devrimi'nden sonra dünya da peşe devrimler yaşıyor. Sömürge ve bağımlı halklar özgürlük mücadelesine yoluna giriyor. Birçok bağımsızlık kavuştu. Bu anlamıyla Ekim Devrimi'nin sınırlı bir devrim olarak görme doğru değildir. Çevresindeki birçok halkı etkilemiş ve bu halkların devrim yolu girmesinde en etkili rolü oynamıştır. Bilimsel sosyalizmi esas alan Ekim Devrimi, sosyalist ilkelere bağlı bir temelde gerçekleşmesine rağmen daha sonra bu ilkelere dönün verilmesi ve giderik uzaklaşması gerektiği, bu devrimin dünya halkları üzerinde yaydığı olumlu etkiyi değiştirmez.

Ekim Devrimi çağımızın tanık olduğu en görkemli devrimdir. Bu devrim emperyalist ve ezilen kesimler adına başarılı bir devrimdir. Günümüzde tasfiye edilmeye çalışılanlara rağmen hala da bititgi söylenemez. Bu devrim adına bürokratik kapitalist sınıfın söz söyleyeceğini düşünmek elbette doğru değildir. Son sözü söyleyecek olan yine emperyalist ve ezilen kesimler olacaktır. Çünkü tasfiye edilmeye çalışılan onların yaşamıdır ve onların ihtiyaç duyduğu değerlerdir. Bu temelde Rusya'da son yaşanan gelişmelere kısaca bir göz atalım.

Eylül ayının sonunda Rusya Devlet Başkanı Boris Yeltsin'in parlamentoya feshte kararını almasıyla birlikte, parlamenterler parlamentosuna binasından çıkmaya başladılar. Birlikte direnişe başladılar. Bunun üzerine durum oldukça gerginleşti, yer yer sokak çatışmaları yaşandı. Moskova'da bir belirsizlik yaşanmaya başladı. Ordunun müdahalesi ile parlamentodan direniş kanlı bir şekilde bastırıldı. Parlamento direnişi bastırıldıktan sonra, Yeltsin fırsatını istifa edilecek yine Ekim Devrimi'ni çağırabilecek olma varsa yaşayacağı yoluna gitti. Böylece Rusya'da yaşanan sancılı süreç zihinlerde birçok soru işaretini bırakarak kısa bir süre için de olsa atlatılmış oldu. Bilindiği gibi 1991 yılında da benzer bir süreç yaşandı. Danışıklı bir darbe girişimi ile Ekim Devrimi'nin bazı kaza-

nımları emperyalizme pazarlanmaya ve devrimin tasfiyesi daha da hızlandırılmaya çalışılmıştı. Bu açıdan son yaşanan çatışmaları iyi yorumlamak, başta Rusya'daki emperyalist olmak üzere, insanlık için nefes almadığı edip etmediğini iyi görmek gerekiyor.

Her şeyden önce Rusya'da son yaşanan gelişmelerin taraflarını iyi değerlendirmek gerekiyor. Yeltsin'in konumu oldukça açıktır. O, bürokratik kapitalist sınıfın, emperyalizm ile işbirliğini en çok geliştiren kesiminin temsilcisidir. Bu anlamıyla da sosyalizm karşıtı konumu oldukça açıkça çıkmış bir durumdur. Burada da yanlıgı parlamentoya değerlendirmeye noktasında yaşanabilir. Her şeyden önce parlamentoya emperyalist halkın temsilcisi olarak görünmek yüzünden düşmek gerekiyor. Özgünde Yeltsin ile aralarında fazla bir fark yoktur. Muhafazakar ve liberal ayrımı daha çok tasfiyeciliğin yöntemi konusundan dolayı yapılmaktadır. Bilimsel sosyalizme yaklaşımlar ve emperyalist yaklaşım konusunda her iki tarafın yaklaşımı biraz ayırdır. Bu sınırlı varlık koşulları, bilimsel sosyalizmin tasfiyesi, bilimsel sosyalist ilkelere ihlali ve emperyalist halkla fazla sınırlı, dilis bırakma temelde bulduğu için bilimsel sosyalizme yönelmesi bir anlamda kendisini inkar etmesidir. Bunun bekleme hatasına düşmek ise yanlıgıların en büyüküdür.

Durum böyle olmasına rağmen, bu gelişmeleri hiç yaşamamış saymak, emperyalist halk için ne ifade ettiğini kavramamak, dünyadaki diğer devrimlerin etkilerini görmezden ve emperyalizm için ne ifade ettiğini anlamamak büyük bir eksiklik olacaktır. Abdullah ÖCALAN yoldaşın bu konudaki değerlendirmeleri olayın kavranmasında önemli olacaktır. "Muhafazakar reel sosyalizmin en son temsilcileridir. Aralarında pek fark yok. Muhafazakarlar da, liberali de aynı mirası paylaşıyor. Bazıları daha vuruncu ki, Yeltsin bunu temsil ediyor. Değerlerin ileri doğru yorulması doğru bir yaklaşımlar olmaz. Muhafazakarlar içinde şüphesiz bazı komünistler olabilir. Ama esasen bürokratik kapitalistlerdir. Yeltsin'den de liberal olduğunu sanmıyorum. Faşizme kadar açık bir kişiliktir. Mücadele halk ile sermaye arasındaki bir mücadele değil, egemen sınıfların kendi içindeki bir mücadeledir. Ama halk bundan yarar görmez, bazı gelişmeler olabilir. Bazı yeni sosyalist arayışlar güçlenebilir. Çelişkiler ve artı sonuçlar vardır. Gelişmelerin emperyalizmin denetiminde olup olmasının o kadar önemli değildir. Emperyalizm her zaman Yeltsin'den de kuşkuludur. Çünkü her an Rus milletliğine yönelebilir, bunun belirlenmelidir. Sosyalizmin daha derinden ve köklü gelişmesi, eski reel sosyalizmin süzgeçten geçirilmesi, reddedilecek unsurların atılması, yeni olguların değerlendirilmesi gerekir."

Abdullah ÖCALAN yoldaşın belirttiği gibi, Rusya'daki çatışmalar, sermaye ile halk arasındaki çelişkilerden ziyade sermayenin kendi arasındaki çatışmalar ve çelişkilerdir. Bu çatışma çelişkiler, emperyalist halk kes-

minin yeni arayışlarını güçlendirerek halklar lehine olumlu sonuçlar doğurabilir. Bu anlamıyla hafife almak, basitçe yaklaşmak doğru olmayacağı gibi, sermayenin kendi arasındaki çelişkilerden dolayı var olan çatışmalardan bir tarafın bilimsel sosyalizme yöneleceğini düşünmek ise abartma ve gerçeklerden uzak olacaktır. Bilimsel sosyalizmin arayışları halk içinde gelişerek, bürokratik kapitalist sınıfa ve emperyalizmin dünyayı yeniden şekillendirme çabalarına karşı bir temelde gelişebilecektir. İşte yaşanan bu gelişmeler halk kitlelerinin canlı bilincine etki ederek sosyalist arayışları hızlandıracaktır. Nitekim çatışmalar ölenlerin büyük kısmı bu kapitalist sınıftan değil, halktan insanlardır. Her gün on binlerce kişinin katıldığı halk gösterileri, bir programsız ve öndersiz olmasına rağmen halkın kaynağını gösteriyor. Bunun ato vadede bir volkana dönüşmesi kimseyi şaşırtmamalıdır.

Nitekim olaylar yaşanır yaşanmaz emperyalist ülkeler taraflarını Yeltsin'den yana net olarak koydular. Olayların ikinci günü ABD Başkanı Bill Clinton Yeltsin'i desteklediği noktasında açıklama yaptı. Bu diğer emperyalist-kapitalist ülkelere de açıklamaları izledi. Hepsinin tavrı tereddütsüz ve netti: "Demokrasi taraflı olarak Yeltsin'i destekliyoruz." Burada parlamento tarafı olarak binlenlerin emperyalizme ilişkilerinin olmadığını düşünmemek gerekiyor. Onların emperyalizm ile sıkı ilişkileri var. Gelişmeler ve yaşanan bu olaylar biraz emperyalizmin denetim altındadır. Emperyalizmi telafindan olayların denetimden çıkması ve halk hareketine bürünerek önünün alınmaması ihtimalini güçleştirir. Bu olayların Ekim Devrimi'nin merkezinde yaşanması bu kaygıların daha da artırmaktadır. Olayların kanlı bir şekilde kısa sürede bastırılması, bir süre için de olsa emperyalistleri rahatsızlayabilir. Bu nedenle "demokrasi" için destekledikleri Yeltsin'in bütün baskıcı uygulamalarına destek sunabilirler. Ama diğer taraftan Yeltsin'e kuşkuyla yaklaşacaklardır. Çünkü Rusya yeni bir emperyalist güç olarak yeni pazar arayışlarına yönelerek diğer emperyalist ülkelerin çıkarlarını zedeleyebilir.

Reel sosyalizmin çözümü ile birlikte emperyalizmin güç kazandığı, bunların ardında yatan ve sosyalizmin yenildiği biçimindeki değerlendirmelerin gerçeği ifade etmediği açıça çıkmış bulunmaktadır. Özüde emperyalizmin daha da yayılması, reel sosyalizmin özünde bilimsel sosyalizmden uzaklaştığı açıça çıktı. Reel sosyalizmin çözülüşünden sonra zafer sarhoşluğu içinde emperyalizm, dünyayı yeniden şekillendirmek uğraşı içine girdi. "Yeni dünya düzeni" çerçevesinde yoldaşın sözlerine kadehi çarları doğrultulmuş da müdahaleleri yaşandı. Körfez Savaşıyla birlikte her istediğini dünya halklarının başına getireceğini gösterdi. Böylece bu yeni düzende dirençler hizaya getirilecek. Bu temelde Filistin sorununa el atıldı. Sosyalizm müdahale edilecek. Mevce aklı doyurmak adına yapıldı. Bu temeldeki gelişmeleri Abdullah ÖCALAN yoldaş şöyle ifade etmektedir:

"Dünya halklarına karşı yeni bir emperyalizmin geliştiğini görmek gerekir. Zaten günümüzün anti-emperyalizminin bu emperyalizmin yeniliklerine karşı olması gerektiğini söylerken, biraz da bunu kastettiğimize. İşte içinde artık Rusya da yer alacaktır. Bütün yönleriyle olmasa bile, hem kendi içinde Sovyet halklarına karşı sömürüyü geliştirerek, hem de uluslararası alanda ABD, Avrupa ve Japonya ile birlikte sömürüyü geliştirme çalışacaktır. Dolayısıyla hem Sovyet halklarında sosyalizmin kazanımlarını savunma ve bu kazanımları uğruna savaşma hız kazanacak, hem de dünya halklarının bu politikaları karşı savaşımın güçleşecektir. Bu mücadele simidinden ortaya çıkmıştır ve önümüzdeki dönemde daha da gelişecektir."

Çok geniş bir yelpazede Latin Amerika, Afrika, Ortadoğu, Güney Asya halkları ve yine Sovyet halklarının büyük bir bölümü bütünüyle başlandırmaktadır. Yine hem Doğu ve hem de Batı Avrupa'da küçük halklar ve uluslar daha şimdiden bu gelişmelere başlandıracak bir durum arz etmekte, birçok küçük ulus homurdanmaktadır. Birkaçı bir yanda belli birleşik büyük ulus, diğer yanda bütün bunlara karşı olan bir dünya vardır. Buna ulus kurtuluş veya sınıfsal-sosyal kurtuluş diyoruz."

Emperyalizme ve sömürgecilik karşı başkaldırının merkezinde bugün Kürtistan vardır. Kürtistan'daki gelişmeler bu anlamıyla diğer halkları etkileyecek, onlara destek sunacaktır.

Ekim Devrimi, emperyalist ve ezilen halklar adına söylenmiş en kararl ve inançlı sözdür. Bu devrim ile birlikte halkların özgür ve eşit temelde bir arada yaşamasının kapıları aralanmış ve insanlık, tarihi bir gelişme ile karşı karşıya kalmıştır. Çarlık gibi dünyanı en baskıcı ve halkları boyunduruğu altında tutan bir güce karşı gerçekleştirilmiş olması, Ekim Devrimi'nin önemi daha da artırmıştır. Bir anlamda halkları hapishanesi olan Rusya, Ekim Devrimi ile halkların özgür gelişme imkanı ile birlikte Soygetler'e dönüşmüştür.

İnsanlık tarihinde bütün devrimler tarihi anlamıyla yüküldür. Bu devrimler çevrelerini de etkileyerek, ideolojik ve siyasi etkisini dünyanın tümüne yaymaya çalışmaktadırlar. Bir İslam devrimi, bir Fransız Devrimi bunu yapmaya çalışmıştır. İşte Ekim Devrimi de çevresindeki bütün halkları etkileyecek, bilimsel sosyalizmi dünyaya yaymaya çalışmıştır.

Bu anlamıyla Ekim Devrimi, halkların bağımsızlık ve özgürlüğüne kavuşmasında, sınıfsız topluma gitmesinde bir duraktır. Bilimsel sosyalizmin uygulamasının bir ilk adımdır. Bir denemidir. Her ne kadar ilkesel ayrıntılar reel sosyalist uygulamalara varıp bu adımı darbelemişlerse de bu adımı tamamlamak gerekmektedir.

İşte bu adım Kürtistan'da tamamlanabilir. Ekim Devrimi Kürtistan duruşunda çökmüştür.

Filistin sorununun emperyalizm tarafından sahte yöntemlerle çözümlenmeye doğru yönelmesinden sonra Ortadoğu'da Kürtistan sorunu daha fazla ön plana çıkmaya başlayacaktır. Özellikle Kürtistan devrimi-

nin sonuç aşamasına doğru gidişi, diğer halkları da etkisi altına alarak bir Ortadoğu federasyonu dayatıyor. Bu konuda Abdullah ÖCALAN yoldaş şöyle diyor:

"Artık meselelerin Ortadoğu'yu dönüştürmeye tabi tutmasından söz etmek gerekiyor. Daha güçlü demokratikleşme, daha bağımsız ve eşit, özgür koşullarda bir Ortadoğu federasyonlaşması ve bunun uluslararası etkileri söz konusu olacaktır. Petrol ve su, halkların çıkarına daha çok kullanılacaktır. PKK bu konuda iddialıdır. Ortadoğu halklarının çıkarlarına uygun bir federasyonlaşmaya Kürtistan somutunda karşılık verilmeye çalışılıyor. Geliştirilecek bir Kürtistan federasyonlaştırılması -ki Arap, Acem ve Türkler arasında oluyor- Ortadoğu federasyonlaşmasıdır. Bu, azınlık kitlelerinin tekrar kendilerine gelme meselesidir. Dolayısıyla uluslararası rolü çok büyük olan bir devimsel gelişmedir. Filistin devriminin başarmadıklarını kal be kal Kürtistan devrimi gerçekleştirebilir."

Emperyalizmin zayıf halkası olarak Kürtistan, devrimi bir altüst oluşta Ortadoğu'yu saracağı gibi, Kafkasya'yı da etkileyebilecek bir konumdadır. Olusacak bir Ortadoğu federasyonunun Kafkasya ile federasyonlaşması dünyanın büyük bir kısmını etki altına alma anlamına gelecektir. Ortadoğu ve Kafkasya dünyanın en sorunlu bölgeleridir. Bu bölgedeki halkların sorunlarına çözüm gücü olma anlamındaki motor güç rolünü oynayan Kürtistan devrimi, bu anlamıyla dünyayı en çok sarsacak devrimlerden biri olacaktır. Dünyanın en vahşi sömürgeci ülkeleri yer bir edecek bu devrim, bütün bu yönleriyle yeni bir Ekim Devrimi olacaktır. Ekim Devrimi'nin düştüğü hata ve eksikliklerden ders çıkarmak olarak, ezilen halklar ve emperyalist sınıflar adına tarihte yeni bir sayfa tahta, bilimsel sosyalizme içinde yolda önemli bir basamak olacaktır.

Kürtistan'da yaşanan gelişmeler, devrimin ayak sesleri niteliğindedir. Artık Kürtistan siyasi olarak Türk sömürgecilğine kapalıdır. Halk ıktarı adım adım işgal edilmektedir. Bu görkemli çıkış son sözünü söylemek üzeredir. Ortadoğu ve Kafkasya tarihi gelişmelerin arifesinde bulunmaktadır.

Ekim Devrimi'nin 76. yıldönümünde Rusya'da yaşanan gelişmeler, her ne kadar emperyalizmin denetiminde bürokratik kapitalist sınıfın işi çelişkilere bir sonucı olsa da, Rusya'daki ve BDT (Bağımsız Devletler Topluluğu) içindeki halkların sosyalizm arayışlarını güçlendirecek, emperyalizme ve sömürüye karşı mücadelede güçleşecektir. Kürt halkının enternasyonalist dayanışması ise Kürtistan devrimini yaparık ortaya çıkacak ve Sovyet halklarının ve diğer ezilen halkların özgürlük mücadelesine katkı sunacak ve önünü açacaktır. Ekim Devrimi'nin 76. yıldönümünde, Ekim'in ruhu ve ilkelere Kürtistan'da yaşıyor. Çağın gerisine atılmış Kürt halkı, Kürtistan devrimi ile bağımsızlık eşitlik ve özgürlük çağını yakalayabileceği gibi dünya halklarına da çağı yeniden yakalama noktasındaki enternasyonalist katkısını sunacaktır.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın bir eğitim grubuna hitaben yaptığı değerlendirme:

SAVAŞIN 10. YIL DERSLERİNİ DOĞRU KAVRAYALIM VE UYGULAYALIM!

Baştarafı 1. sayfa

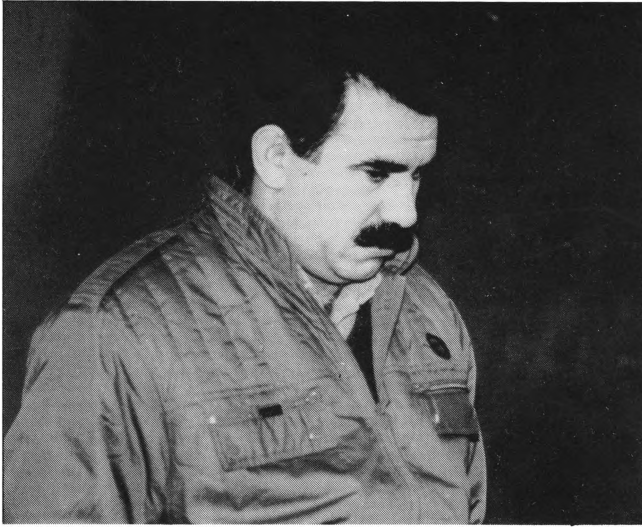
Günümüzde herkes önderliğin belirleyici konumundan, gelişmelere hakim olmasından bahsediyor. Ama bu nasıl gerçekleşiyor? Ruhta, bilince, yasası bütün olarak götürmede nasıl bir tutumun ifadesidir veya nasıl bir tarzdır? Buna fazla aklî erdinelemez. Övgüyle, hayranlıkla, düz bir bağlılıkla yaklaşım gösteriyor. Çoğunlukla da kendilerini yaşıyorlar veya havaya kapırtıp götürüyorlar. Çok yanlış eğitim tarzı da bununla birleşince pratikte en beklenmedik durumlar ortaya çıkıyor.

Bu kadar yanlış savaş tarzı nasıl oluyor, geneliğe götüren bu yol niye kapatılmıyor? Burada hiç şüphesiz kişinin derin zaafı, eğitimsizliği söz konusudur. Esen birçok rüzgara kapılıma, böylece nerede duracağı belli olmayan durumlara sıkça girme, eğer zor bela önünü almazsak, müdahale üstüne müdahale yapmazsak aslında sanıldığından daha fazla yenilgi kaçınılmaz olur. Bütün taktik önderliklere veya bütün aşamalarda rol oynayanlara bakarsak, göreceği ki, hemen hepsinin gidişi kaybetmeye yatkındır ve ancak, kapsamlı müdahaleler bu gidişatın yenilgisini önlenmiştir. Bunun kendi içinde zafarı garantilemiş sırası fazla değildir.

Bugünlerde daha çok bunu tartışma gereğini duyduk. Hiç şüphesiz savaş gerçeğimizin objektif değerlendirilmesini de iyi yapabiliriz. Tek tek planlar somutunda neyiz, nasıl gibi kapsamlı değerlendirmelere gidebiliriz. Bunlar yapıyor da, gördüğümüz durumları. Herkes de az çok değerlendirebilir. Bunları sıradan bir köylü de yapabilir. Biz bunu arkadaşlara bırakalım, diyoruz, yaşıdıklarını, kazandıklarını, kaybettiklerini daha iyi anlıyor diye. Bizim için çok daha gerekli olan şudur: Bir savaş durumuna ulaştık. Bu savaşta gelişmeyi de başarıyla sürdürüyoruz. Tüm inançlarımızı bu inanç ve kazanıma azmini veriyoruz. Fakat yine de şunu görmekte elde değil: Kendi başına bakılsın bu savaş kurmaylıyoruz. Bir taktik hamle döneminde tam perşan olabiliriz. Gerçekten de hesaplarla ve tutumlarıyla kendilerini fena bir kayıba karşılayabiliriz.

Örneğin 15 Ağustos Atılımı vesilesiyle tüm eyaletler, bölgeler mesaj gönderiyorlar ve bu gerçeği teslim ediyorlar. "Şöyle müdahale edilmeydi, şöyle günlük yürütme olmazdı, savaş bu duruma gelişmezdi" diye, fakat bizim müdahalelerimizle her zaman gelişmeleri böyle sağlam götürmeleri beklenmez. Burada aldığımız sonuç budur. Bir değil, on değil, bu kadar müsibeti yedikten sonra, "bunu garantilemiş, boş yer taktik dışı tek damla kan dökmeyiz ve bir fişek bile harcamayız" diyebilmeyizdir. Böyle demiyorlar sa, onların yine yanlışlarının sürdürdüğünü gösterseniz.

Esasta bütün savaşçıların, onların hak savaşımına hakimiyetleriyle bu savaşın başarıya yürütülmesi gerektiği açıktır. Benim destek vermem, çizginin ortaya çıkarılması, temel kado çalışması gibi pratik yönleriyle olmuştur. Bu daha da olabilir, zafere kadar da götürülebilir. Ama yine de bu, çok şeyin bir grup tarafından, taktik önderler topluluğu tarafından götürülmesini ortadan kaldırır. Bugün bir alanda savaşın başarısını garantilemiş, yakın ekonomik insa faaliyetinde, kültür faaliyetinde, bir devrim sonrası çalışmada başa-

Mücadele tarihimizde, kazandıran önderlik olgusunu başından günümüze kadar bir bütün olarak nasıl seyrettiğini görmemek, görüp de gereklerini yerine getirmemek; kavramamak, kavrayıp da gereklerini yerine getirmemek; özümsememek, özümseyip de bunu yoğun pratiğe dökmek çokça yaşanan kadro ve taktik önderlik gerçeği oluyor.

nlı bir yürüyüş de sağlamlaştırmak zorundasın. Tüm bunların düşünce yapısı kişide gelişmek zorundadır.

"Bu savaşta varım" diyenin, bu temelde gelişmesi gerektiği açıktır. Birkaç eyleme göre, birkaç aşamaya göre kendini ayarlayan kişilik, daha sonraki süreçte devrimine başına bela da olabilir. Şimdi birkaç süreçte bile hükmedemediğini çok iyi biliyoruz. Şurayı iyi görmek gerekiyor.

Savaş tutkusunu geliştirmiş, katımlar yoğunlaştırmış, imkan ve fırsatlar artmıştır. Fakat bu, sağlam bir yürüyüşü esas alan önderlik tarzında, buna yaklaşımda ağır geriliklerin olduğu, bütün sorunların özünü burada yatıştırmış gözardı ettirmeye.

Gerçek savaş ve gerekse eğitime hazırlanan yapıda, ister askeri, ister siyasi, ister örgütsel alanlarda gözükün durum, PKK'nın zafer yürüyüşünün kadrosu olma konusundaki yetmezlik. Dolayısıyla bir boşluk sürüp gidiyor. Alanların gelişmesi ve savaşın yaygınlaşması, bu durumu daha da hissettiriyor. Birileri şunu rahatlıkla söyleyebilirler: "Ben miyle var, zaten elimi ki, zaten gelişmeler var, zaten işler sağlam yoldadır; benim kendimi müthiş bir şekilde yoğunlaştırıp yüklememe ne gerek var; sıradan yave bürokratik bir kadro konumu yeter de artar bile."

Bu yaklaşımları tarzı hiçbir sonuç vermez. Yetmezliklerin yaygın olana da budur. Dar manevra alanına bakıyoruz, kendimi büyük imkanlara sahip olan arkadaşlardan daha yoğun, daha iyi veren benim diyorum. Bu yılları anımsatıyor, yorulduğuna, katlanımsa çok zor istemlerine göğüs geriyoruz. Bizimki ise, sadece gelişmelerin rahavetli kendine idare ediyor. "Gelişmeler iyidir, namus kurtarılmıştır, yavaşla idame ettirecek maddi-manevi

değerler var, ben de bir yerinden tutarım" deniliyor. Evet genel katılım tarzı böyledir. Bu katılım tarzının en iddiasız, en sonuçsuz tarz olduğu düşünülüyor. Yani şurada şu çalışma şöyle götürülmezse tehlikesi şöyle olur, şöyle yüklenilirse kazancı şöyle olur, şöyle inanç, işbölümü, böyle denetim-dayatma şart diye, bunları hesaplayan adam çok az.

Önderlik tarzı bunlara karşılık. Doğru tarzı bu kalamamız gerekir. Gerek savaşçı-komuta yapısı ve gerekse de en ileri eğitim adayılar, önderlik tarzını temel ders olarak götürmek, temel dönüşümü veya yürüyüş tarzını egemen kılsaydı o alibi-ceklerini düşünebilirler.

Savaş gerçekten ciddi bir olaydır. TC'nin faşist imhacı sömürgeciliğinin dayattığı tarzı öyle sıradan bir tarz değildir. İnanılmaz bir vahşetle saldırır. Bu senin savaşını şiddetle etkiler. Sen buna karşı PKK'nın var ettiği bazı olanaklarla dayanamazsın. Kadromuzda, savaşımızda ezici bir biçimde gözükün şudur: Parti direnme bayrağı asması, mevzileri de çıkart, isteyen istediği gibi savaşır.

Bir uç da, kendini daha vurarak, savaşın tek bir yasası akına geliyor. Bu kadar hafifçe yaklaşımınla biz bu savaşta nasıl yürütebiliriz? PKK tarihi, 15 Ağustos Atılımı bir gerçeğin farklı olduğunu ortaya çıkarır: Dirençlilik, dayanma, doğru bir çalışma tarzına kendini verme, hızdırma anlamında katkıdır. Herkes kendine göre bir kaybetme yoluna sahiptir, ama kazanıma yolu farklıdır.

Bugün geçmiş şahadetleri örnek göstermemize pek gerek yok. PKK'nın kazandıran tutumun sahipleri vardır, bir de kaybetmelerinin tutumları vardır. Savaş döndü dolaylı bir anlamı yapmaya, farkı bilince çıkarmaya

ya ve birisinin kaçırırken diğerini esas almaya dayanır. Yapılan yanlış hata, bunu böyle yapmak yerine, ufak şeyler öğrenerek birtakım adımlar atılabileceğine inanılıyor. Kişilikte derin yanlışlar vardır. Kendini kolayca kapırtır, duygusal ve tepkisel olur. Eline biraz yetki, imkan da aldı mı, onunla her şeyi yapabilir. Bu tehlike çok somut. Bunu iyi anlamaya çalışıyoruz. Onları yaşıtacak için bile, bir sürü önlem gerekiyor.

Evet, önderlik çok tartışılıyor; anlam-önemini çok iyi çözüyorsunuz. Fakat başarı ve onun uygulamaları söz konusu olduğunda da o denli kendinizi konuşturmalar esas alınıyor. İşte bunu değiştirmek, savaşın bu onunca yılına verdiğimiz en anlamlı karşılık olabilir. Herkesin bireysel tarzı, gerçekleri ve koşulları ne olursa olsun, bunun üzerine eğer kazandıran, gelişmeleri, bugüne kadar esas itibarıyla getiren tarzı esas alınır ve hem söz düzeyinde, hem de pratik yaşam düzeyinde doğru karşılık verilir, öncünü iyi daha büyük başarılarla kesin kazanılır. Her gün anlamlı kayıplar var, fırsatları iyi değerlendirilmemesi var. Bunlar asırla, büyük darbelerle dışmanı getirmemek ve ükleyi adım adım yaşamaya açmak kesinleşir.

Diğer yandan bu yaz eylemlileri gösterdiği ki, biraz taktik hükmedilmesi, biraz müdahalelerin anlam bulabilmesi, topyekün bir gelişmeye dönüşüyor. Nitekim dışmanın en çok yıkıldığını, sonuç almak istediği bu aylar, onun en çok başarısızlığı uğradığı aylar oldu. Bu gelişmeyi geçen yılda hazırladık. Hem de 1992'nin kayıplarını telafi ederek 1993'ü hazırladık. Kiş hazırlıkları, bahardaki ateşkes hazırlıkları, daha birçok ca-ba aslında biraz da 1993 yaz atılımı-

nı kazanmaya yönelikti. Ama buna ben de varım diyen, şimdi bu faaliyetlerde de yer alan birçok, aslında 1992'de kaybetmişti. Onları zor bela yaşıtan, bizim tutumumuz oldu. Aslında biz yaşıyattık. Birçoklarına kalsa kaybetmek kaçınılmaz olurdu. İhtihaz gidişatıydı. Bu gelişmeler dengeye büyük bir hamleyle dönüşme de, en azından gerilemenin kapıları kapatılmıştır. Ve bu daha çok ilerlemeler temelinde garantiye alınmıştır. Bazı değerlendirilmeler buna sıkça göz kulak oluyoruz. Takviyelerle gidişatı avantajı çeviriyoruz, ilerletiyoruz.

Çatıştığımız bir sürü anlayış da var. Şöyle veriliyor: "şöyle yapacağız" diyor, ama gidip tuhaflaşıyor, oldukça şahsi ve duygusal yaklaşım içinde kendini halden hale bırakıyor. Rahatlıkla kendini bir tarafa koyuyor, pratiğe ilgi göstermiyor, sıradan bir çabayla yetiniyor ve bunlar da bize çok bağlı gibi yanıltan durumlar oluyor. Halbuki bunların yapısı biraz farklı, yüksek bir önderlik kavrayışına ulaşmış değildir. Kendini yaşıtamaya açtıkları. Özellikle savaşın yoğunlaştığı dönemlerde igrne ucu kadar da olsa, "kendimi çok iyi yaşıyayım" dersin, bu önderlik hanesinde bir eksik işaret olur. Bu insan şı kendisini aldatmamıştır. Sen önderlikten küçük bir taviz verdin mi, bu eksik işaretidir. Bu anlayış halen çoğunuzda anlatılmıyor. Hem "aman-zı ve ölümüne önderliğe bağlıyız" diyorsunuz, hem de "biraz da kendimizi yaşıyız" diyorsunuz.

Şimdi bu köylü anlayış silip süpürmenin zamanıdır. Söyleniler netir. Egitimlerle, savaş tecrübeleriyle bin defa görülmüştür ki doğru tutum budur. Herkesin kendine göre bir doğrusu olmaz. Örgüt çizgisi ve onun yönelttiği tarzı budur. Gereği kalandan bunu kavramak, onu her olaya ve alana uygulamaktır. Bu daha önce de kavrınabilir. Partinin kuruluşu, daha sonraki hamle dönemlerinde doğru olan bu biricik tarzı gerebilirlik. Giremediler. Ne yaptılar? Kayıp isteye kayıp, birlerce tutuklu, yüzlerce şahadet! Bütün bunlar ne uğruna verildi? Buna anlam veremiyoruz. Egoistçe, kayıfca yaşanan bir durum var. "Benim de bir öğütürüyüm var, ben de bir yigidiğim demek" nedir! Sonuçta, önderlik aynı bağlılık adı altında boş çıkarılıyor. Bu tutum çokça yaşıadı bu yıllarda.

Bu yıl bu durumu değerdendiriz. Her şey, şiz çoğelmeler temelinde gerçeğe ulaşmaya zorluyor. Gelişmelerle cevap veremeyen bu tarzı, savaşta kayboluyor, daha kendisiyle birlikte savaşı da kaybediyor. Bütün bu dokuz yıl böyle geçti. Öndan öncesi de var. Burada tarihi tekrar açmak istemiyoruz. Hepiniz değerlendirdiniz. İşte savaşın öncünü yılını yaşıyoruz. Bu döneme ne denk gelir? 2. Kongre, 15 Ağustos. Bunlar, temel gerçeklerimiz tartıştığımız dönemlerdir. 1982'de, 1984'te ne kadar sa ve iyi niyetlilikmiş; karışmazdakiler de bir o kadar saf, iyi niyetli yoldaşlardı. Ellerinden geleni esirgemezler. Ama bir bakiyoruz ki, aslında çoktan kendilerini ayrı bir asla sokarak farkı bir tarzın içinde ve çok tembelce yürüyorlar.

1982'den 1986'ya geldikmişde büyük öfke duyduk. 1978'de parti kuruluşuna geldikmişde bile, "tam 5 yıldır amansız bir grup faaliyetleri yürütüyor, bu arkadaşlar halen niye böyle partileşimden gereklerine geçiş yapmıyorlar" dedik. Öte yan-

dan çoğuna bakıyor, köprüyüydüm. Ama daha o gün bir çatışmaya ört-
güt bölmenin anlamı yoktu. Örkem
içimde kaldı.

Daha sonra o kişilerin hepsi çok
ucuz kabetti. Tarihi bir adım atıyor-
lar, parti koruyorsun, adam ağzını
bile kıpırtımdır. "Yokum" da de-
miyor. Sıraдан bir yükütlü anlayış da
var. Tabii hepsi gitti.

O hırsla biz 1982'ye geldik. Çok
öfkeliyiz. Ama "bu sefer hepsi iyi an-
lar" dedik, "dolayısıyla kendilerini iyi
verirler." Açın okun o günkü değer-
lendirmeleri; elimizden geleni yapı-
yoruz, en kapsamlı eleştirileri geliş-

mişler de büyüktür. Parça parça bir
şeyler kurtarıp mutlu olanlar da var.
Bizim bu anlayışla ilgimiz olmaz.
Yoktan kazanma, küçük kazanımı
büyük kazanıma basamağı haline ge-
tirmek, esas yaklaşımdır. Parti
biraz daha bu zafer çizgisi ve uygu-
lanmasına yakın, ama başta da belir-
tiğim gibi eylemlere bakıyorsun, ken-
di haline bırakılrsa kaybolup gide-
cek. Yine görevler, oyma, yine ham-
lenin yönü şöyle olmalı, diye bazıla-
na bakıyorsun, tehlikelidir. Yeni de-
diği şey belki de ağır bir yeniliye
neden olabilir. Yeni bir biçim icat et-
tiler. Örneğin Güney Savaşı'nda, ilk

ise düşmana çok büyük darbeler
vurduk ve ayaktaız. Bizim bu taktik
önderlere sormak gerekir. Hangisi
doğru? Taktik tarzımız mı, yoksa biz-
miz öngördüklerimiz ve yapmaya çalış-
tığımız mı doğru? Ama kendilerini
çok akıllı sanıyorlar. Hala da bazıları
bu iddialardır. Fakat sen yenilmiş-
sin, ezilmişsin ve kendinle birlikte
dağ gibi değerleri yitirmişsin. Biraz
kendine gelse! Doğrusu bizim
öngördüğümüz tarzıdır, diyorum. Ben
bunu 1982'de ülkeye yöneltişe de
söyledim. O zamanlar işlere teğet
geçtiler. Güya kendini korumaktır,
güya pratığe önderlik yapmaktır. So-

insan, koşullar ne kadar zor veya
rahat da olsa kendini kaybetmeyen
insan, her yerde her şeyi tam hakki-
ni veren militan tarzı! Şimdi bunu
ulaşarsanız sizlerin bu gödişatın bir
anlam ifade eder. Savaşınları
da savastaki çabaları ciddi bir an-
lam ifade edebilir. Ama iddia ediy-
orum ki doğrudur budur. Bin defa düşü-
seniz ve bu tutumunuzda tekrar ısrar
etseniz bin defa daha düşüseniz.
Bu tutum pek ayakta tutucu, yürütü-
cü değil. Ama bizim tutum, ilk defa
katılan birisi de doğru yaklaşıp, esas
alınrsa, o en büyük gelişmeyi sağlayabilir.

Herkes şu soruyu soruyor: "Bu
15 Ağustos Atılımı nasıl oldu da bu
gelişmeyi sağladı?", "Bu nasıl bir
mucizedir?" Bu bence bir mucize
değil. Bu adının sorumluluğunu du-
yan bir kişinin kendini amansız bu
çizgiye, bu atılıma vermesidir; her-
kesi, her şeyi buna koşturmasıdır.
Bütün yaşam nefeslerini buna sar-
fetmesidir. Bu doğuştan sana ait bir
hususur, diyemeyiz. Bu yaşamak
isteyen herkesin elinden geldiğince
kendini vermesi gereken bir tarzıdır.
Bunun ulaşılamaz önderlik vasfı-
yla bir ilgisi yok. O oranda biz sizden
istemiyoruz. Stratejik önderlik esas-
larını, yaşadığımız tarzın veya sü-
reci aynısını siz de yaşayın de-
miyoruz. Hayır, ne mümkündür, ne
de gereği vardır. Ama sizin de kendinizi
bu çizgi olayımı kavramaya, bu çizgi-
nin gereklerine göre kendinizi ayar-
lamaya, bir bölgede gerilla midir, ör-
gütme midir, eğitim midir, her ne-
yse ona baktımdan, inatlı, tam sonuç
alınmıyca kadar bir çokşuyla ver-
menizdir. Yü budur, bu yoldaki yü-
rüyüşünün de özelliği budur.

Bu tutumun kazardır, diğer
bütün tutumlarını ise kazardımızdır
açıktır. Ben, çabalarınızı küçümse-
miyorum. Dikkat edin, hepinizin ça-
basına bizim kazardır tutum bizim
lam katıyor, yoksa siz kendi başınıza
güçü biliyorsanız siz ki düşmanın ge-
zinde bir lokmasını. Onun için "ben
de büyük PKK'yım, PKK büyük ba-
şarıyor, dolayısıyla ben de başarıyo-

mutanlaranız. Halkın da savaş de-
neyimi dayanma gücü artmıştır. Ama
tüm bunlar bizim açımızdan tabii işin
altı yapısıdır, yanı bir başlangıç ne-
denidir. Dolayısıyla "kazardı" hül-
yasıyla kendimizi kandırmak gibi bir-
sonuç çıkmamalı.

Ben şimdi şu söyleyebilirim:
Yirmi yıldır ilk defa dileğimizi gibi
devrimlik yapabileceğiz. Dileğimi-
z gibi savaş örgütü, halk örgütü
kurma, halk serilendirmesi yapma im-
kanı elde ettik. İlk defa dar ve geniş
siyasi-askeri çalışma yürütebilecek
durumdayız. İlk defa diplomatik, kü-
ltürel faaliyet geliştirebilecek durum-
dayız. Fakat ilk defa bu imkanı elde
etmişiz diye de, "bak durumlar, im-
kanlar ne güzel" demek, en oportü-
nist kesimlerin işi istahını çekiyor.
"PKK ile ilişkilerimiz, biz de yaşıyoruz"
diyorlar. Doğrudur yıllarca bizimle
savaşanlar şimdi dost oluyorlar, say-
dı da gösteriyor. Ama şu tehlikeli
anlayışa da yol açmıyor: "PKK de-
mek, imkân demektir", "Apo primi
herkesse düşer, bize de düşer." Öyle
bir prim vb. yok bu savaşta. Biz bir
verdiğimizde halk lehine mutlaka alırız.
Yavaş verirken niçin verdiğimizden
hesabın yaparız. Size verdiklerimiz, ta-
rîhin birlerce yıldır yaptıklarıdır
kazardımızdır. Kendimiz için değil,
bir halka kazardırmak içindir. Tanınmaz
durumda bir halk, bir ülke
vardır. Biz de öyle aynı şahım sağ-
lam yetmişkinler değiliz, zaafatımız
değil. Zor bela size verdiğimiz
şeyler, eksiklikleri telafi et-
mek içindir. Bunun bu temelde an-
laşılması, anlaşılmalıdır da öteye
amentü gibi bellennesi şarttır. Ver-
diklerimiz böyle değerdendir. Ve
başlangız da, bu büyük nosanlık-
larımız, ülke, halk ve parti adına gi-
dermek için olmalıdır.

Ben eğitim devrelerine ve bu
onuncu savaş yılına katılan bütün
ülke savaşımları, bütün alt ve üst
yapıya sesleniyoruz. Sorunları vur-
gulađık. Tamam biz kendimizi ver-
lim ama siz de bizi anlayın, doğru
anlayın ve kendiniz de uygulayın.

Evet, önderlik çok tartışılıyor; anlam-önemini çok iyi çiziyorsunuz. Fakat başarı ve onun uygulaması şu konusu olduğunda da o denli kendini konuşturmalar esas alınıyor. İşte bunu değiştirmek, savaşın bu onuncu yılına vereceğimiz en anlamlı karşılık olabilir. Herkesin bireysel tarzı, gerçekleri ve koşulları ne olursa olsun, bunun yerine eğer kazandıran, gelişmeleri bugüne kadar esas itibarıyla getiren tarz esas alınır ve hem söz düzeyinde, hem de pratik yaşam düzeyinde doğru karşılık verilirse, onuncu yıl daha büyük başarılarla kesin kazanılır.

tiriyoruz. "Kesin sonuç alırlar" diyo-
ruz. Bir dört yıl daha geçiyor. Ba-
kıyorsun eskisinden daha sağ bir
durum. 1986'da ilk defa "çözümle-
meler derinliğine inelim" dedik.
Ama bu şuna benziyor: Yarıyı biraz
daha deselim. Köküne yaklaşıp
çin 1986'da biz bir kez daha bak-
tık; desmedikler o kadar yalındı.
Çözümlemeler o kadar kapsamlı ya-
pıldı ki, "herkes artık dersini aldı"
diyoruz. Meğer ki arı derisine çok
kalmışsınız, bu sefer yaralar da-
ha da derleşti.

1990'a doğru geldikmişde ya-
raların daha kapsamlı olduğunu, ki-
şiliklerin neyi yaşadıklarını gördük.
Yeniden kişilikleri çözümlenme tem-
linde ameliyat masasına yatırarak
bazılarını sağlığına kavuşturma mü-
cadelesini hızlandırdık. Yıllara bakın,
aslında büyük bir politik değerdendir
me gücü şu konusudur. Politik çö-
zümlenme, dönemler nasıl kurtarılır,
süreçlere kendiliğinden vermesi gereken
doğru kişilik konularında yoğunlaştı.

Dağ gibi değerler, şır katılmı, kendi-
ni veriş tarzının yetersizliğinden ötürü
kaybedilmiştir. O kadar değer kay-
bettik ki, insan hala affedemiyor. Me-
zarda da olsa bazıları her gün yük-
leniyoruz: "niye yaptın, yine ken-
dini erkenden götürdün, yine silah-
ları öyle kapıtlırdı, bu mevziler ne öyle
dikattıksize kullanıldı" diye. Yaşayan-
lar da, şehitlere de böyle yükdük.

Biz kaybetmek istemiyoruz. Yaşa-
mı bu biçimle kaybetsek, bizden
daha kötülsü olmaz. Ben biliyorum,
sizin için yaşam nedir? Yalnız kal-
dığımda nasıl yaşarsınız? Sıkça dü-
şünüyorum ve çoğullukla da, ya da
vulucuya, ya zumucaya varır dercesi-
ne size her türlü tutumu karşı kişilik-
ler diyorum. Kendini terbiye eden, adı-
ması, asken çizgiye göre disiplinle eden
adam azdır. Çok inatçı çizgi çalma-
sı, çok yürekli bir çizgi sağaşıllığı yok-
tur. Şimdi bunları ariyorsun, bulamı-
yorsun. Parti içinde, savaş geçireğin-
de bize lazım olan kurulaşabilir de-
ğildir, ihtiyaç duyulan çizgiye hüme-
decek komutanlardır. Bizim dayatma-
mızla, geniş imkânları sunmamıza
değil, tedbirini de, imkânını da yürüt-
me gücünü de, biraz kendisi olarak
çıkarın komutanları ihtiyaç vardır.

Bize göre savaşın onuncu yılında
bu sorunlar var. Tam zaferi yürümek
istediğimiz biliyorsunuz. Bizim he-
sabımız tümüyle başından günümü-
ze kadar zafer içindir. "Bu kadar
gelişme sağladı, yeterlidir" demek
reformistçe bir yaklaşımdır. Bizde
bunun esamesi bile yoktur. Her şey
tam devrimci zaferi esas alır. Refor-

günler mevziye yatıldı, sonra sıkış-
tıkların görüldü. Bizim önderlik tarzı-
nda tesadüfe ve kendini korumaya
yer yoktu. Çok ihtiyacı, çok öğütü
biçen ve kapıları asla yer ver-
meyen bir pratiğe ihtiyaç vardır. Önder-
lik çizgisi ve tarzı iyi kavranılmalı, bu-
nun, hiçbir komutanın, hiçbir taktik
önderliğin durumuna benzemdiği
görüldü. Diğerlerini yaşam, kavrayış
ve işlerin üzerinde durma tarzıyla bi-
zimki farklıdır. Kendimizi bu sahada-
ki çalışmaya nasıl yatırdık? Daha
15, yindayız. Her yıl koparıp aldık.
Önderlik tarzı böyle olur. Bu, sıfır-
dan, çok elverişsiz koşullardan ya-
ramayı bilme sanatıdır. İşte pratiğe
gönderdiğimiz kişiliklere bakın, her
şey veriliyor, buna rağmen sergilen-
en pratik gelişmelerin gerisinde.
Neden böyle oluyor? Aslında kendini
nün konuşturmaz, önderlik tarzına bağ-
lı kalmamıştır. Çünkü terbiyesi, eği-
timi sınırlıdır. Böylece halkı kimi za-
man karşıya alır, dağda bir yer
sıkışma var. Bakın buralarda düşma-
nın tüm karşı terbiyeleri rağmen
bizden bir fire verildik, düşman bir
fiske bile varamadı. Sen ulu dağlar-
dasın, düşmanın yaklaşımla bile dü-
şünemez. Ama "nokta bizimdir, ka-
rargahlarımızı" dedikleri yerle düş-
man girdi ve çok kötü vurd. Ne-
den? Yanlış anlayış sonucudur. Yok-
sa ben yine kendimi bir yere bağ-
layamıy! Niye depolarız, silahları-
mız belli yerlere çakılı kalsın! Gö-
rüyorsunuz hem çok açız, hem
çok tedbirliyiz. Düşman bize ulaş-
abiliyor mu? Biz somut koşullara göre
yararlanıyoruz muyuz, yararlanmıyor
muyuz? Bizde tavır var ve bu sim-
diye kadar her kazandırmıştır. Ge-
len herkes bizden güç almıştır. Bu
yasa birlerce kişi gelip gitmiştir. Düş-
man esas itibarıyla ezen burasıdır.
Düşman hiçbir gün "ben buraya dar-
be vurdum" diyemedi. Bakın, ince-
leyin. Benim şahım, benim yürü-
tüş tarzım darbe almamıştır. Geçen yıl
düşman her ne kadar "daralttı" de-
diyse de, bunun kendini kandırmaca
olduğu anlaşılıyor. Yabancı mem-
lekettirdi, fazla dayatırsan yar de-
nilecek. Kendini yaşayanlar yaşat de-
nilecek kadar bir imkânıdır. Çalışma
tarzımız yaşam tarzımız doğal bir
sonucu olarak kendimizi yoğunlaştı-
rıyoruz, ölmek biçiyoruz, hakim ol-
mak için ne biterde onun kendimde
bitiyoruz, her sorunla ilgileniyoruz,
gelişmede sınır tanımıyoruz. İnce-
leyin, görün, bu nedir, ne değildir,
nasıl yapılır, hüküm verirsiniz.

Ben şunu düşünmü çok denilecek
kadar darbe vurdum, vurdum. Biz
nuç 1985'e geldikmişde bitişin eşi-
ğine gelme oldu. Biz buradan müda-
hale etmeseydik savaş daha birinci
yılına bitirdiğimizi bekletekti. Bural-
ları kendilerini kandıran önderlikler
dirdi. Ama ben yine yerindeyim. Hal-
buki imkânların hepsininkinden da-
ha azdı. Ve bütün yılını yeniden bir
kazardı. 1988 yılında hepsini tek
tek yaratma uğruna büyük bir müca-
dele verdik. Bunlara kalsaydı, 1985'e
varmadan hepsi giderdi. 15 Ağus-
tos Atılım'nın esamesi kalmazdı. Ö-
neğin yürü dışına çıkışta, "çıkış ya-
pın" diyoruz, bızkımız "yok, olmaz"
diyorlar. Zor bela biraz dışarıya çe-
kiliyoruz. Çekmesek, 1980'lere ulaş-
madan hareket bitecek. O da "taktik"
diyor, "ülke için ihtiyacı var" diyor,
ama öngörüldü değil, gerçekçi değil.
PKK tarihinde ilk günümüzü-
ze kadar böyle süreçler çoğulu-
şandı. Bir yandan bizim ihtiyatlı, ba-
şarıyı sürekli gündemde tutan yükle-
niş tarzımız, diğer yandan da arka-
daşların inatçı fakat çoğullukla da
kazanmaya yetmeyen tarzları veya
beklemedikleri imhalar ve sağa sap-
malar. Bunlarla işe bugüne kadar
mücadele ettik. "Bir kez daha haklı
olan Parti Önderliğıdir" deniliyor;
herkes bunu söylüyor. Şöyle çizgi de-
rimizliki deniliyor. Niye bu kadar iza-
ratoryunuz? İnsan bir deneyim, iki de-
neyim, üç deneyim derken doğrusu-
nu anlar, siz niye doğru esaslara tüm
gücünüzle kendinizi vermiyorsunuz?

Bu yaz aylarında biraz daha iyi
taktiğe hükmettiklerini söyleyebilir-
siniz. Evet, o kadar dayatma sonucu
bu gelişme ortaya çıktı. Peki dayat-
maların hızı kesilirse, ne olur? Yine
mi hata yapacaklar? Neden? Çünkü
kendini önderlik çizgisinde eğitmek
yok! Terbiye etmek yok! Bir de uy-
gulanmaya yeteneği, gözü, sabrı, inadı
göstermiyor. Bu böyle oldukça tek-
like sürüp gider. Açıkılır ki bizim ka-
zandıran tutumumuz, büyük öngörü-
müz, kararlılığımız, inadımız ve en
önemlisi de pratik çabamızın yoğun-
luğu eksik ediliyor. Bu temelde
gelişme sağlamsa alınıyor. Savaşın
günlük ihtiyaçlarından tutalım züm-
ve vadedi ele alınışına kadar her şey
bu doğru anlayış getiriliyor.

Demek ki onuncu yıl için, parti
tarihinden, 15 Ağustos Atılımı tari-
hinden çıkaracağınız dersler hayli
zengindir. Dersleri esasla yakalamaya
çalışacaksınız. Kadro, önder olmak-
ta iddianız varsa -ki iddianız sonuna
kadar olmalı- bızım kazandıran tar-
zımızda sabır, dayanma gücü göste-
receksiniz. Alçakgönüllülik gereke-
cek. Temiz, çekici ve küll yutmayan

Onuncu yıl en iddialı yılımızdır. Ülkemizde on bini aşkın gerillayı, en kritik, en stratejik noktalarla mevzillendirmişiz.

Bütün temel donanım ihtiyaçları karışlanmıştır. Temel bağlantılar kurulmuştur. Avucumuz gibi ülkeyi, halkı taniyoruz. Yurt dışı bağlantıları hiçbir zaman azalmamıştır. Büyütmenin imkânları sonuna kadar var.

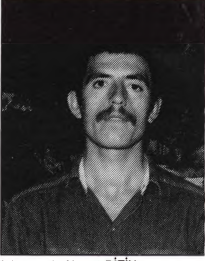
rum" diye de kendinizi aldatmayın.
PKK'de büyük bakıştan, savasta bü-
yük bakıştan farklıdır, sizin bir lokma
gibi kendinizi düşman sunmanız ise
farklıdır. Bu ayrımları iyi yapacaksınız.

Kısacası bu dersleri fazla gö-
zlemliye almak istemiyoruz. Çö-
zümlerimiz biraz daha yoğunca ele
alınır ve kendi sağduyunuzun işle-
tireniz bazı önlemler tespitlere ulaş-
abilirsiniz. Böylece kendi yaşamınız
boyunca en köklü ve artık zafer çiz-
gisinde sağlam bir yürüyüşünün
bütün özelliklerini edinebilirsiniz. Bu
onuncu yıl hamlesine katılabilirle-
siniz. Onuncu yıl diyebilirim ki en
iddialı yılımızdır. Ülkemizde on bini
aşkın gerillayı, en kritik, en stratejik
noktalarda mevzillendirmişiz. Bütün
temel donanım ihtiyaçları karışlan-
mıştır. Temel bağlantılar kurulmuştur.
Avucumuz gibi ülkeyi, halkı taniyo-
ruz. Yurt dışı bağlantıları hiçbir za-
man azalmamıştır. Büyütmenin im-
kânları sonuna kadar var. Çok büyük
bir tecrübeye sahip savaşçı ve ko-

Çalışmaktan bıkmıyoruz, ama siz de
çalışmanın kıymetini bilin. Söz an-
layın ve ona göre mutlaka doğru bir
uygulamayı başarsın. Böyle yaparsa-
nız çalışmalara başıyıcı güç katanız
ve işlerimize de sahip ediniz. Aksi
halde sizinle çatınız ve bu da yadı-
rganmamalıdır. Aynı şeyleri tekrarı-
yoruz. Bu çabaları nihai zaferde
devam eder. Hem de kırıkırsız, be-
lemleksizin ve her geçen gün eşi-
kâmların daha iyi analardız ve pra-
tiğe uygulamaları gerçekçi tarzını
esas aldınız. Bundan taviz vermaye-
cek, onun uygulama gücü ola-
bilecek her şeyi edindiniz. Yürüyüş
tarzınız bu çerçevededir; inatlıca, azim-
lice, çok tedbirlicidir. Savaş prati-
ğine bu temelde kazanılmaları, ka-
tılmaları olur. Sizden bu beklenir.

Sizlerden bu temelde bu yürüyüş-
ta sahbi olmanız için her şeyinizi
özgüye koymanız ve mutlaka yoğun-
luza bekliyoruz.

Cesaret ve fedakarlığın sembolü komutan Ahmet yoldaşın anısını zaferle taçlandıracağız

Adı, soyadı: Ahmet DİZİN
Kod adı: Adnan, Dara
Doğum yeri ve tarihi: Beydere köyü-
Karakoçan, 1961
Mücadeleye katılış tarihi: 1981
Şahadet yeri ve tarihi: 24 Kasım 1992,
Pülümür

Egemenlerin yazdığı tarihin yok saydığı, dünya sahnesinden izlerini silmek istediği Kürdistan, günümüzde devrimin sancılarını yaşıyor. Yok oluşun eşliğinden ayağa kalkarak dev bir yürüşle ilerlemenin ve zaferin eşliğine ulaşmanın böyle sıradan

di. Nitekim kahramanlarımız bu ihtiyaç temelinde yola koyuldular, engelleri bir bir aşarak yürüdüler. Aç kaldılar, susuz kaldılar, yoruldular, çatıştılar, yaralandılar, can verdiler ama bütün bunlara rağmen yılmadılar ve koyuldukları yolda devam ettiler. Çektiklerinin bedel olduğunu unutmadılar, kan ve can verdikçe davaya daha bir tutkuyla sarıldılar. Daha o zamandan yürüyüşlerinin halkın katılımıyla orduşarak zaferle gideceğini biliyorlardı. Şehitler ordusuna katılanlar bunun için kanlarını ve canlarını verirken gurur duyular. Ölümsüzleceklerini unutmadılar.

Kahraman şehitler ordusuna Ahmet yoldaş da bu bilinçle katıldı.

Çok yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Yoksulluktan dolayı zamanında öğrenimine başlamadı. Ancak babası işçi olarak 1969 yılında Almanya'ya gittikten sonra okula başlayabildi. İlkokulu doğduğu köyde bitirdi. Ortaokul ve liseyi ise Karakoçan'da tamamladı. Bu yıllarda inşaat işlerinde çalışır. Politik ortamla da bu okulu yıllarında tanışır. Nitekim Karakoçan'da, 12 Eylül faşist cuntası öncesinde o dönemin tabiriyle sağ-sol çatışması

şartlandırılır. Dolayısıyla çatışmalar sağ-sol davası olmaksızın öteye bir gelişme sağlayamaz. Ya da olan gelişme, bir tarafın diğer tarafa üstün gelmesi şeklindedir.

Ahmet yoldaşın yaşı henüz küçüktür. Ama aynı zamanda coşkulu, hareketli ve atktır. Hiç yerinde durmak bilmeyen bir yapısı vardır. Kendisine haksız bulunduğu olaylara karşı da intikamcıdır. Günün birinde solcular ile MHP'li faşistlerin bir çatışmasında ortada kalır. Solcu kesim tarafından atılan bir taş O'nun kafasına isabet eder. Kafası yarılırak yaralanır. Faşistler bunu kullanarak isterler. Ahmet yoldaşa "sahip" çıkarak Ülkü Ocakları derneğine götürürler. O'nun intikamını alacak-

Ahmet Dizin yoldaşın, Avrupa'daki aile çevresine mücadeleyle çağrı içerikli mektubu:

Almanya'da bulunan kardeşlerim ve aile bireylerime...

Kısa mektubuma başlarken sizlere candan sevgilerimi belirtiyorum. Aradan yıllar geçmiş de olsa sizlerle mektuplaşma fırsatını yakalayam, beni olduğu kadar, sizleri de sevindirecektir. Gerçi bugüne kadar üzerimize düşen sorumluluklar, bu konuda yerine getirmedik. Bu da bir eksiklik. Özellikle bir de aynı düşünce, aynı amaçla bir araya getirilen ulusal kurtuluş mücadelesi söz konusu olunca, bu bağlık ve sorumluluk duygusu daha büyük bir yücelik kazandırmaktadır.

Partiye daha ideolojik aşamadayken ailece sempoati duyduk ve vardığımız düşünceler etrafında saf tuttuk. Bu, parti büyesinde mücadeleye karşı olan sorumluluklarımızı bugüne kadar tam olarak yerine getirdiğimiz anlamına gelmez. Kimimizi mevcut sorumluluk düzeyini aşamadı. Zaman ilerleyip mücadelenin uluslararası boyutuyla önemi ortaya çıktıkça buna katılm konusunda ne kadar geri bir konumda kaldığımızı kendiliğinden anlaşıyoruz. Bunu belirtirken işin içinde olup da işin gerisinde takip edildiğini biliyorum. Belki de o günün koşullarında güç getiremediğiniz, bunu kendinizde bulamadığınız için, biraz daha tali planda gelişmenin içinde yer alarak ortamdaki kopmadınız. Ama yine de alınan bilincin gereklerini yerine getirmede, çok geri konuma düşüldüğünü açıklar.

Bir devrimcinin yapacağı işlerin başında ailesini ve çevresini devrime katmak gelir. Ancak görüldüğü gibi bizler bunun gerisinde kaldık. Bir bütün olarak ailemizi devrimin bir parçası haline getirmedik, çevremizi de buna çekemedik. İşte bunun sonucudur ki, Kürdistan'ın bağımsızlığı yolunda bir devrim patlaması haline gelirken, aile ve çevrelerimiz bunun sıcaklığı içinde gereken rolü oynar duruma gelmemişlerdir. Ya birey düzeyinde aktif olarak katılm sağladığında bunun altında kalamama veya zorlanmayla karşılaşılıyor. Ya da aile tepkileri nedeniyle getirilen bencilşizce de olsa karşı-devrime hizmet eder bir tavır sergiliyorlar.

Bunları belirtmemin nedeni Adnan'ın katlınının sonra ailesinden gelen tepkileri duymuş olmamdır. Oysa bu kadar soylu, büyük bir dava içinde yer alırken gurur ve sevinç duyulmalıdır. Bir insanı soylu davanınından koparıp dar, geri aile yaşamının boyunduruğu altına sokmak kime ne kadar kazandırmış? Hangi şeref ve onuru kırtarmıştır? Vatan için düşünce olarak can verirken bütün dışında yaşamak bir onur mudur? Bence böyle bir ortamda durup izlemek, kölece yaşam içinde kendini tutmak tana başka bir şey değildir. Bu noktada yurtseverlik duygusunu içinde taşıyan ve özgürleşmek isteyenler, bu zayıflıklardan aşılması için üzerine düşen görevleri yapmalıdırlar. Gerçi ben Adnan'ın mücadeleyle katılışını yeni, Akademi sahasında öğrendim. Şu ana kadar da nerede olduğunu, hangi alana gittiğini bilmiyorum. Karşılaşmadım. Aile çevremizden bir bireyin yıllar sonra da olsa mücadeleye

katılması beni oldukça sevindirdi. Ancak bunu yerli de görmüyorum. Aile çevrimizdeki her birey bugün üstüne düşen görevi ve sorumlulukları gerçek anlamda yerine getirdiğinde beni bin kat daha da sevindirecektir. Ve o ailenin bir bireyi olarak, bir yoldaş yakınlığıyla önem ve değeri var. Kurtuluşun, özgürlüğün yolunu çizen bu mücadelenin dışına çıkan yaşamı sürdürüp yaratmak bir anlam ifade etmez.

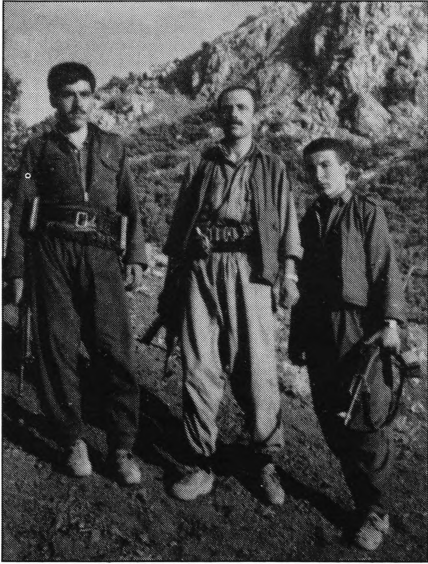
Biliyorsunuz, 11 yılı aşkındır, mücadelenin en sıcak savaş alanında savaşarak yer aldım. Ama yine de kendi üzerime düşen sorumlulukları tam olarak yerine getirmedimden kendimde eziklik hissediyorum. Şimdi de bulunduğum bu ortamda bunun muhabesesini yapıp kendimi çözümlemeye çalışıyorum. Mücadele ortamından uzak bir tek günümün geçmesini kayıp olarak görüyorum. Nasıl yapayım da kendimi kısa sürede dönemin sorumlu devrimci kişiliğine ulaştırıp ve asıl görevlerimin başına döneyim diyorum. Çünkü ülkedeki gelişmelerin düzeyi bunu bana dayatıyor. Bir an önce "dön görevinin başına" diyorum. İşte bunun için buradayım ve savaşta görevimin başına dönme beklamındayım.

Sizler militan bir devrimci olmadınız ama, kendi çevrenizde gerekenleri yapmaktan geri kalmayın. Yaptırılsanız, gençleri, aile bireylerini mücadeleye katmaya çalışın. Duyduğum kadariyle Cihan Avrupa'da kalmayı düşünüyor. Hangi yaşamın peşinde? Yoksa o küçük yaştaki Cihan gitti de, başka biri mi geldi? Onun yaşındakiler şimdi savaş meydanında komutandırlar. Neden hala mücadeleye katılmadı? Yine bir bacımız Nesime vardı, onun durumu ne oldu? Eğer hala duruyorsa, onu yanınıza alıp hemen partinin Akademisi'ne gönderin. Partinin bu güçlü eğitim ortamında yetişsin, savaşsın, özgürleşsin. Hele Cihan'ın kaybedilecek bir dakikalık vakti bile yoktur. Onu burada bekliyorum. Gelsin savaşa katılsın, Avrupa'da kalmak kurtuluş değildir. Bir zamanlar daha ilkokula başlamadan, mücadelede kopup Avrupa'ya gidenler için "ihnet edileceğinizi ben gitmeyeceğim" diyordu. Bugünkü durumyla hala nasıl Avrupa'da duruyor? Ona çağrım şudur: Gerçik ülkedeki savaşın güzellikini, bağımsızlık ve özgürlüğün tadını gör. Yoldaşlığın, insanlığın, kardeşliğin yakınlığını gör ve tanı...

Sizlere yazılacak çok şey var elbette. Ama bunlar kısa bir mektupla diye getirmekte bitmez. Mehmet abim Akademi'ye geçen yıl geldiğini duydum. Bu da kendisinin parti ortamından kopmadığını, aynı yürüyüş içinde olduğunu gösteriyor. Bu olumlu gelişmeler içinde son bir kez daha sevdimci diye getirirken, hepimize sıcak, candan selamlarını, sevgilerini belirtiyor ve başarılar diliyorum.

07.01.1992

Kardeşiniz, yoldaşınız Ahmet Dizin (Dara)

çabalarla mümkün olduğunu hangi mantıklı iddia edebilir? Evet, tekrarlıyoruz: 20. yüzyılın son çeyreğinde dünyanın en büyük olayları arasına geçen bu büyük kahramanlık yürüyüşü adı bile anılmayan Kürdistan'da gerçekleşti. Gelinin bu aşamada Kürdistan'ın ve onun toprakları üzerinde yaşayan çeşek halkımızın kurtuluşu teminat altına alınmıştır. İşte kahraman şehitlerimiz; işte bu dokunulmaz değerlerimizin temsilcisi Başkan APO önderliğindeki partimiz PKK.

Hiçbir halk Kürdistan halkı kadar kahramanlara ihtiyaç duymadı. Yine hiçbir halk Kürdistan halkı kadar kahramanların örgütlü gücü PKK gibi bir önderliğe gereksinim duyma-

yoğundur. Ayrıca devletin körikleleriyle Alevi-Sunni çelişkisi de alabildiğine yaygındır. Bu ortam dışardan izler ve kendi kendine anlam vermeye çalışır. Her şeyi yağın yurtsever bir çevreye sahip olması nedeniyle de bu politik ortamın içindedir. Ancak aktif değildir. Genel politik dalgalara, düşünmeden gelişigüzel bir şekilde katılmak ister. Kendi kararını kendisi vermek ister.

İlerleyen zaman içinde politikaya ilgisi artmaya başlar. Okuduğu lise yıllarında hemen her gün olaylara tanık olur. Türkiye sok güçleri ve sağcı faşist kesimler fırsat buldukça çıkarılır. Devletin bir oyunu olarak Aleviler solcu, Sünniler ise sağcı olarak ortaya çıkar. Yöre halkı da böyle

larından bahsedebilirler. Fakat bu yaklaşım kendisini samimi gelmez. Kaldı ki, O'nun çevresi ve arkadaşları yurtseverlerden oluşuyor. Bu nedenle faşistler içinde durmaz ve onlardan uzaklaşmaya karar verir.

Bu olaydan sonra yine kendisini geriye çeker. Kendi halinde bir tutum içine girer. Araştırmaya ve öğ-

başlar. Gün geçtikçe de aktifleşir, desteğini arttırmaya başlar. Babasının bir izin dönüşünde, "baba çok olay oluyor, durum tehlikelidir, bize de bir silah almak gerekir" diyerek, zamanın parasıyla 20 bin lira alır. Aldığı bu parayla bir tabanca satın alır ve arkadaşlarına verir. Bu davranışıyla da özü ve samimi olduğunu

radan bir karar olmadığı gibi, oldukça da anlaşılmıştır. Ancak O'nun bu kararlılık gösterisi şaşırtıcı olmamıştır. Çünkü başından beri ulusal kurultuş mücadelesine ve onun önder gücü PKK'ye özü katılmış ve sergilediği pratikle samimiyetini defalarca kanıtlamıştı. Bununla birlikte devam eden yaşamın soylu örneğini göster-

le çıkan birçok çatışmada yer alır. Askeri yetenekleri gelişir ve tecrübeleri artar. Savaş içinde savasarak komutanlaşır. Eylemlerin planlanmasına ve gerçekleştirilmesine önemli pay sahibi olur. Savaş içinde defalarca isabet eden düşman kurşunlarıyla yaranılır. Birçok yerinden yaralı bedenleriyle savaşa katılmaya devam eder. 1990 Mart'ında başlayan serihlîdanlarla başlayan amaçlı eylemlerin planlanmasında önemli rol oynar.

Daha sonra Ahmed Eyaleti'ne geçerek oradaki gerilla savasına komutan olarak katılır. Eyalet komitesinde yer alır. Burada da yaranılır. Vücudu yaralarla dolar. 1990 kışında aşırı soğuktan sağ eli donar. Kanser tehlikesini erken müdahale sonucu atlattır.

Ahmet yoldaş, yaklaşık dokuz yıl ülkedeki sıcak savaşım içinde kaldıktan sonra tekrar Ortadoğu sahalarına döner. Bekaa Vadisi'ndeki Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Bu kez parti tarafından kan-ter içinde yaratılan gelişmiş eğitim imkanlarıyla karşılaşır. Akademi geçeriğinden ulusal kurultuş mücadelemizin yaladığı aşamayı görür. Bundan gururlanır. Ödenen bedellerin boşuna gitmediğini, büyük değerler yarattığını, büyük devrim yürüyüşünü zafere yaklaştırdığını görünce, yaptıklarının az olduğunu, daha fazla yüklenmek gerektiğini düşünür. Yaklaşık

ay Akademi sahasında gerek eğitim derslerinde ve gerekse de kaldığı koğuş ortamında savaş pratiğinden çıkardığı sonuçları, edindiği tecrübeleri yoldaşlarına aktarır, özellikle tecrübesiz, yeni eğitim adaylarına zorlandıkları noktalarda yardımlarını esirgemez. Bir yandan yoldaşlarına katkı sunarken, diğer yandan güçlendirilmesi gereken yönlerine yönelir. Kaldığı süre boyunca kendisini yenilemeye ve böylece daha güçlü bir savaşa hazırlamaya çalışır.

Devre sonlarında yaranlarının tedavisini yapar. Bir süre sonra ülkeye yönelir. Botan'a gider, oradan da Garzan üzeri Dersim Eyaleti'ne geçer. Dersim dağlarıyla buluşmanın sevincini, coşkusunu yaşar. Dersim, eskisinden daha güçlü bir komutanı karşılar. Komutan Ahmet yoldaş var gücüyle savaşa yüklenmeye çıkar. Ancak Dersim'deki pratiği fazla uzun sürmedi. Dersim'de kiş mevsimi erkenden başladı. Ahmet yoldaş, komutasındaki birlikte Pülümür yakınlarında üs alanına çekilirken üç düşme sonucu bir grup yoldaşıyla beraber şahadete ulaşı ve büyük kurultuş yürüyüşünün ölümsüz şehitler ordusuna katıldı.

Ahmet yoldaşın pratiği derslerle doludur. Eylemler eyleme köşe. Pusulara düştü, zorluklarla karşılaştı, düşman kurşunlarına hedef oldu. Ama yıldımadı, direndi ve yürüdü. Partisine layık olmaya çalıştı. En sonunda gerçek özgürlüğü yakaladığı Dersim'in ası dağlarında partizim değeri bir komutanını kaybetti. Halkımız, bu yüğit eylemleri anarak, partimiz ise yeni Ahmetler yaratarak bu boşluğu doldurmayı O'na bağlılığını bir gereği sayacaktır.

Onun direniş bayrağı Dersim dağlarının doruklarında sürekli dalgalanarak zafere selama duracaktır. Komutan Ahmet DİZİN yoldaşla birlikte çektiği altında kalarak şehit düşen yoldaşları:

Adı, soyadı: Aysun DEMİREL
Kod adı: Berfin
Doğum yeri ve tarihi: Dersim, 1974
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet yeri ve tarihi: 24 Kasım 1992, Pülümür

Adı, soyadı: Ebru TURGUT
Kod adı: Sozdar
Doğum yeri ve tarihi: Muş-Varto, 1975
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet yeri ve tarihi: 24 Kasım 1992, Pülümür

Adı, soyadı: Serdar BUDAK
Kod adı: Kökel
Doğum yeri ve tarihi: Mazgirt-Aydinlik köyü, 1974
Mücadeleye katılış tarihi: 6 Haziran 1992
Şahadet yeri ve tarihi: 24 Kasım 1992, Pülümür

Adı, soyadı: Adil BEYTAŞ
Kod adı: Neval
Doğum yeri ve tarihi: Güroymak, 1972
Mücadeleye katılış tarihi: 14 Ağustos 1992
Şahadet yeri ve tarihi: 24 Kasım 1992, Pülümür

Adı, soyadı: Günay YAVUZALP

Kod adı: Dicle
Doğum yeri ve tarihi: Dersim, 1970
Mücadeleye katılış tarihi: 6 Haziran 1992
Şahadet yeri ve tarihi: 24 Kasım 1992, Pülümür

Adı, soyadı: Veysi Ali NUH
Kod adı: Muhtittin
Doğum yeri ve tarihi: Derik-Şurbeasta köyü, 7 Temmuz 1969
Mücadeleye katılış tarihi: 19 Mart 1991
Şahadet yeri ve tarihi: 24 Kasım 1992, Pülümür

Adı, soyadı: Mehmet BİRGÜL
Kod adı: Piling
Doğum yeri ve tarihi: Adıyaman-Çam-yazı, 1966
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet yeri ve tarihi: 24 Kasım 1992, Pülümür

Adı, soyadı: Perihan GÜL
Kod adı: Ermine
Doğum yeri ve tarihi: Dersim-Ovacık-Ağaçpınar, 1977
Mücadeleye katılış tarihi: 28 Mayıs 1992
Şahadet yeri ve tarihi: 24 Kasım 1992, Pülümür

Adı, soyadı: M. Salih FIRAT
Kod adı: Doğan
Doğum yeri ve tarihi: Kızıltepe, 1966
Mücadeleye katılış tarihi: Mart 1991
Şahadet yeri ve tarihi: 24 Kasım 1992, Pülümür

Adı, soyadı: Ramazan BENGİN
Kod adı: Ramazan
Doğum yeri ve tarihi: Şırnak-Becika köyü, 1969
Mücadeleye katılış tarihi: 1988
Şahadet yeri ve tarihi: 24 Kasım 1992, Pülümür

Adı, soyadı: Deniz YILDIZ
Kod adı: Rahime
Doğum yeri ve tarihi: Dersim-Roznek köyü, 1977
Mücadeleye katılış tarihi: 10 Ocak 1991
Şahadet yeri ve tarihi: 24 Kasım 1992, Pülümür

Adı, soyadı: Mukadder YALÇIN
Kod adı: Zozan
Doğum yeri ve tarihi: Dersim-Mazgirt-Kuşcu köyü, 1976
Mücadeleye katılış tarihi: Mayıs 1992
Şahadet yeri ve tarihi: 24 Kasım 1992, Pülümür

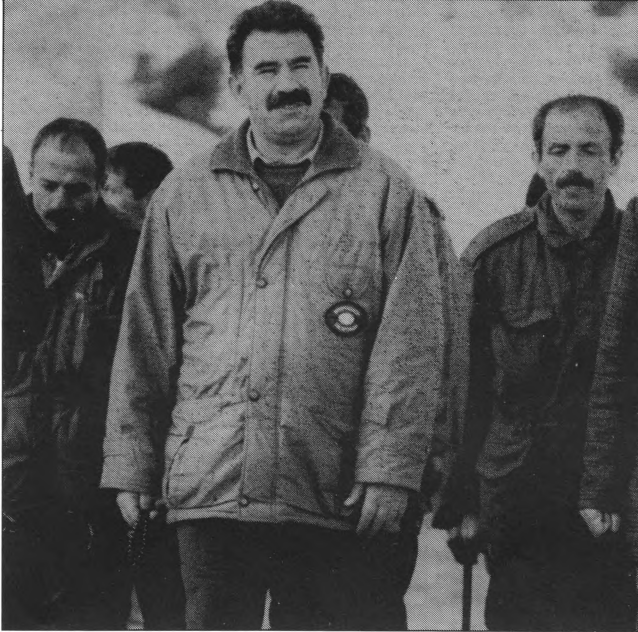
Adı, soyadı: Hülya EKİNCİ
Kod adı: Pelçim
Doğum yeri ve tarihi: Antalya, 1977
Mücadeleye katılış tarihi: 24 Eylül 1992
Şahadet yeri ve tarihi: 24 Kasım 1992, Pülümür

Adı, soyadı: Savar ...
Kod adı: Aysel
Doğum yeri ve tarihi: Kars-Tuzluca-Küllü, 1974
Mücadeleye katılış tarihi: 12 Ağustos 1992
Şahadet yeri ve tarihi: 24 Kasım 1992, Pülümür

Adı, soyadı: Ebru TURGUT
Kod adı: Sozdar
Doğum yeri ve tarihi: Muş-Varto, 1975
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet yeri ve tarihi: 24 Kasım 1992, Pülümür

Adı, soyadı: Serdar BUDAK
Kod adı: Kökel
Doğum yeri ve tarihi: Mazgirt-Aydinlik köyü, 1974
Mücadeleye katılış tarihi: 6 Haziran 1992
Şahadet yeri ve tarihi: 24 Kasım 1992, Pülümür

Adı, soyadı: Adil BEYTAŞ
Kod adı: Neval
Doğum yeri ve tarihi: Güroymak, 1972
Mücadeleye katılış tarihi: 14 Ağustos 1992
Şahadet yeri ve tarihi: 24 Kasım 1992, Pülümür

renmeye çalışır. Okuduğu okulda gittikçe faşistler etkisiz bir duruma getirilir. Böylece yurtsever gençliğin ve Türk sol güçlerinin etkinliği ve hakimiyeti gelişir. Yurtsever öğrenciler arasında Mazlum DOĞAN, Delil DOĞAN, Mehmet GÜLER, Şadiğözü BATMAZ gibi şehitlerimiz vardır. 1976'larda bu şehitlerimiz ve daha birçok yoldaşımız Kürdistan Devrimcileri adıyla hareket ederler. Gün geçtikçe taraftar çevresi gelişir. Yöre halkının da sempatisini kazanırlar. Devrimcilere yeni bir anlayış getirilir. Devrimcilere gerçek bir çizgiye oturtmaya çalışılır. 1977-78 yıllarında Kürdistan Devrimcileri en etkili bir grup haline gelir. Adı ve çalışması yönünün önemli bir kesiminde duyulur ve bu gittikçe genişlemeye başlar.

Kürdistan Devrimcileri çalışmalarını okul çevresiyle sınırlandırmazlar. Dolayısıyla halka açılım çalışmaları başlatılır. Ahmet yoldaşın ailesi de yurtsever özelliklere sahip sempatisini konumunda bir ailedir. Aka-daşlar zaman zaman ailesine giderler. İlk başlarda iyi göstermez, soğuk karşılar. Devrimcilerle birlikte hareket eden bir abisi O'nun bu tutumuna tepki duyar. Diştaşlar, yalvarır. Bir gün kendisine, "aile içi-nde böyle boş bir insanın işi var" diyerek dövmeye kalkışan abisine karşı koyar ve "zorla kimse devrimi yapamaz" şeklinde cevap verir. Gerçekte ise Ahmet yoldaş, devrimcilerin davranışlarına ve yapmak istediklerine ilgi duymakta ve gittikçe sempatisi gelişmektedir. Özellikle Delil DOĞAN yoldaşa içten içe hayranlık duymaktadırlar. Kendisinde bir muasebe yapmaktadırlar. Aradığı düşünceleri ve yaklaşımları Kürdistan Devrimcilerinde bulmaktadırlar.

1978'de bir sempatisan olarak Kürdistan Devrimcileri'ne çeşitli düzey ve biçimlerde yardım etmeye

ortaya koyar. Dürüstlüğü, olgunluğu, ataklığı ve aktif desteğiyle arkadaşlarının güvenini ve saygısını kazanır. Çünkü devrimcilere yaptığı yardımları büyük bir gizlilik içinde kuralına uygun bir şekilde yapar. Nelerin sır olarak saklaması gerektiğini iyi bilir ve buna azami özen gösterir.

Kürdistan Devrimcileri'nin kuruluşuna bağlı olarak O'nun kişiliği vb. katkılan devam ederken, 1981 yılında kendi köyü olan Beyder'de bir ihbar üzerine devrimciler kuşatmaya alınırlar. Teslim olmayıp direnişle karşılar verince çatışma çıkar. Bu çatışmada Baki KAHRAMAN yoldaş şehit düşer. Mehmet GÜLER, Cevdet GÜNERHAN ve Salih KILIÇ'ın da içinde bulunduğu grup yurt dışına çıkma hazırlığındaydı. O güne kadar çalışmalarına baştan gösteren ve gizli kalabilen Ahmet yoldaş da yurt dışına çıkış için hazırlıklarını yapmıştı. Grup bir gün sonra alandan ayrılıp Ortadoğu sahalarına doğru yola çıkıyor. Çatışmadan kaçarak kurtulan 20'yi aşkın arkadaş arasında Baki yoldaşın şahadeti sarıscı olur. Grup, bir kalesi, bir 14'lü tabanca ve iki küçük çaplı silah dışında silahsızdır.

Grup bu olay üzerine yurt dışına çıkışını kısa bir süre için erteler. Fakat yurt dışına çıkıp partiyi uşama yönündeki kararından vazgeçmez. Zorluklar için de Ortadoğu sahasına doğru yola koyulur.

Ahmet yoldaşın, 12 Eylül faşist cuntasının Kürdistan'da, özellikle de mücadelemizin taban bulduğu alanlarda her türlü baskı ve terör uygulamasına başvurduğu, umutsuz bir ortamı yaşatmaya çalıştığı, devrim ve devrimcileri kökünden kazıdığı, bu nun için de abalibiğine yoğun karalama kampanyasına giriştiği bir dönemde ulusal kurultuş mücadelemize profesyonel katilim sağlaması sı-

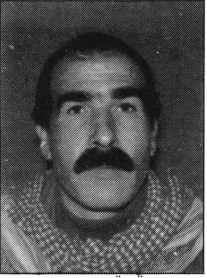
maştır. Nitekim büyük devrimlerin maratonu büyük olur. Bu maratonun koşucusu olmak öyle sıradan bir olay değildir.

Ahmet yoldaş, Ortadoğu sahasına çıktığında yine O'nu zorluklar bekliyordu. Orada TC'nin her tarafa terör yayan militarist saldırı güçleri yoktu, ancak eğitim imkanları adeta ateş altında yatırıyordu ve değerlen-diriliyordu. Ayrıca saflarda mütecelesmeyi dayatan yığın tipler ve bunların yapışa egemen kıldığı hastalıklar vardı. Parti Önderliği, bütün çabasıyla bu tiplerin cabalarını etkisizleştirmek ve yapıyı geriye çeken hastalıkları gidermek yönünde yüklenir. Ülkeye dönüşü gerçekleştirir, bu nun için grupları hazırlamak doğrultusunda var gücünü çabalar. Ahmet yoldaş, ülkede silahlı mücadele yürütme üzere hazırlanan gruplar içerisinde yer alır. Zorluklar içerisinde yaklaşık iki yıl boyunca askeri ve siyasi eğitim olanaklarından yararlanmasını bilir. Kendisini ülkenin zorlu mücadelesine hazır duruma getirir.

Yıl 1983. Ahmet yoldaş, 1981 yılında çıktığı yurt dışından tekrar ülkeye döner. Bu kez daha güçlü, daha kararlı ve daha inançlı... 1983 baharından itibaren silahlı propaganda birlikleri içinde faaliyet yürütmeye başlar. Ülke koşullarının zorluklarına katlanır. İnancını ve kararlılığını çelikleştirir. Özellikle askeri alanda güçlü bir yetkinleşmeyi yaşar. 15 Ağustos Atılım'ına katılma şansını elde eder. Başarılı bir pratikçi sahibi olur. 15 Ağustos'ta yapılan büyük çıkış, mücadelemizin ülke geneline yayılmasını dayatır. Bu açılım bir gereği olarak Dersim sahasına da gerilla gücü gönderilir. Bu güç arasında Ahmet yoldaş da vardır.

Bu sahada da inatla direnir, çabalar, zorlukların üstesinden gelmeye başlar. Burada düşman güçleriyle

O, bağımsızlık ve özgürlüğe sevdalı bir komutandı!

Adı, soyadı: **Hasan GÜLLÜ**
Kod adı: **Veli**
Doğum yeri ve tarihi: **Urfa, 1949**
Mücadeleye katıldığı tarihi: **1978**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Haziran 1993, Uludere**

Hasan GÜLLÜ yoldaş, ulusal kurultuş hareketimize grup dönemi olarak 1977-78 yılında katılmış, yurtsever bir proletari. Hareketimizle ilişkisi geçtiğinde evli ve dört çocuk babasıydı. Bakmakla yükümlendiği ailesinin geçim sıkıntısı ve yokluk içinde boğuluyor olmasına rağmen, "İşimden kovulurum, işsiz kalırım, aileme güteceğim bir dilim ekmeğim bulamam" gibisinden, ailesel ve bireysel kaygılardan kaplı, hareketimizin kendisine verdiği Urfa İplik Fabrikası'ndaki işçileri örgütleyip sendikalaşma görevini hiç tereddüt etmeden kabul etmişti. Hem de hiçbir ciddi ideolojik-politik donanımına sahip olmasına karşın, ateşli bir yurtseverlik ve sınıf sevgileriyle hareket ederek görevine dört elle sarılmıştı. İşyerindeki çalışanları, olgunluğu ve oturmaz işçi kişiliğiyle bütün işçilerin saygısını ve güvenini kazanmıştı. Kısa zaman içinde işçi arkadaşları kendi özlərlerinden çok O'na güvenmeye ve arkasından tereddüt etmeden yürümeye başlamışlardı. Hareketimizin de karanlıkla uzun olan iş gününü kısaltmak, sigortalı olmak, sendikalaşmak, çok güncel düzeyde olan maaşları yükseltmek ve fazla mesai için ayrı ücret almak gibi ekonomik-sosyal hakların işçi birakma eylemini örgütleyen ve buna önderlik eden Hasan yoldaş, eylem sürecinde bütün işçi arkadaşlarının kişisel ve ailesel sorunlarıyla da ilgilenen her bir işçi önderi olduğunu kanıtlamıştı.

İş birakma eylemi sonrası işsiz kalan Hasan yoldaş, hiçbir zaman yakınmadı. Aşk kalan ailesi için arkadaşlarını vermek isteğiyle ekonomik yardımların "Mücadelelenin ihtiyaçları daha önemlidir" diyerek her defasında reddetti. Bu süre içinde boş durmadı. Bir taraftan klasikler okuyarak ideolojik-teorik eksikliklerini gidermeye çalışırken, diğer yandan da propaganda yaparak yazıyı, düşünüyü, düşüncüyü, düşümlüğünü de boyu olduğu, yurtsever duygu ve düşüncelerini oldukça canlı olduğu Urfa sahasında, yurtsever devrimci düşüncelerini kendi çevresine yaymaya gayret etti. Öte yandan da günlük bulduğu inşaat vb. işlerle çalışarak evine ekmeğin parasını götürmeye, ihtiyaçlarını karşılamaya çalıştı.

30 Temmuz 1979 tarihinde partinin kuruluşunun ilan edilmesi, O'na adeta coşturmuştu. "Artık bizim der partimiz var. Türk sömürgeci ve ağaların çapulcu eşkiya çeteleri'nin elimizden çekecekleri var!" der-

ken gözleri ışıldıyor, sevinçten yerinde duramıyor. Ve yeni iş yeri olan Urfa Belediyesinde işçi arkadaşlarına parti propagandası yapıyor, onları etrafında toplayarak çalışıyor. Partinin bir kez daha işçileri örgütlemeye, reformist-tasviyetçi Genel İş Sendikası'nın yönetimine ele geçirmeye talimatına sarıldı. Hırs ve coşkuyla çalıştı. Gizlilik kurallarını, ulusal ve sınıfsal baskıların çifte örsünde dövülüp çelikleşmiş olmanın getirdiği tecrübeler sayesinde ustalıkla uyguluyordu. Legal ve illegal mücadeleyi birleştiriyor ve önerilerlealandaki çalışanların daha sağlıklı yürütülmesinde büyük çaba sarıyordu. Anımsatır devrimcilik eksenliklerini önüne sınıf sevgisiyle geçmeye çalışıyordu. Bu kurallı çalışması sayesinde, sıkıyönetim koşullarına rağmen kurduğunu sağlıklı ilişkiler ile dışarıdan bir dönem faaliyet yürüttü.

1980 baharında, düşmanın yönümlü olduğu operasyonları, birçok insanda yılmılık, korku ve kuşku geliştirirken ve en "benim" diyenlerin sıfatları birer birer terk etmesi, bir kenara çekilmesi, O'nda büyük bir öfkenin gelişmesine neden olmuştur. "Gülistanlar ülkesi" dediği Kürdistan ve köleci ilişkiler içinde tanınmaz hale getirilen Kurt halkına karşı bu kadar sevgisiz ve sorumsuz olanları asla bağışlayamıyordu. Ülkesini ve halkını sevmeyenlere, bağlı olmayanlara karşı öfkesi yoğunlaşıyor ve bunlara asla saygı gösterilmesini gerektiklerini inanıyordu. Bu konuda kesin hüküm ve ilke sahibiydi.

1980 Nwroz'un silahlı eylemleriyle karşılaşan, birçok eylemde korkusuzca görev alan Hasan Güllü yoldaş, aynı yılın Mayıs ayında düşmana esir düştü. Polis sorgusunda içine girdiği kimi yetmez tavırlarını asla bağışlamadı. Kendisini partiyeye kanıtlamak için zindan yaşamı boyunca adeta çırpınıp durdu. 1981 direnişi başta olmak üzere, bütün zindan direnişlerinde onurlu yerini tereddütsüzce aldı. Hep direnen yoldaşlarının yanında oldu. Onları yalnız bırakmadı. Teslimiyet ve ihanetlerinin başını çektiği ihanet cephesine karşı, insanı, siyasi ve ulusal kimliğini ve de kişiliğini korudu. Şahin Dönmez ve Yıldırım Merkit hainlerinin başını çektiği ihanet cephesine karşı, insanı, siyasi ve ulusal kimliğini ve de kişiliğini korudu. Şahin Dönmez ve Yıldırım Merkit hainlerinin başını çektiği ihanet cephesine karşı, insanı, siyasi ve ulusal kimliğini ve de kişiliğini korudu. Şahin Dönmez ve Yıldırım Merkit hainlerinin başını çektiği ihanet cephesine karşı, insanı, siyasi ve ulusal kimliğini ve de kişiliğini korudu.

Hasan yoldaş, partiyeye verdiği bir raporda, mücadeleye katıldığı dönem, çevreni etkiledi, kendi özelliklerini, cezaevi yaşamı ve görevlere yaklaşımını şöyle anlatmaktadır:

"1978'in başlarında hareketimize katıldığımızda, toplumun birçok özelliklerini taşıyordum. Kendimden, toplumumuzdan, dünyadan habersiz, TC'nin sekillendirmeye çalıştığı bir tipi çizmektaydım. Çevrem, ağır feodal ve dini etkiler taşıyordu. İslam gelenek ve göreneklerinin temsil eden bir aile yapısına sahiptim. Devamlı çalışmak zorunda kalan bir işçi olmanın nedeniyle dini etkilerden uzak kaldım. Ancak, İslam gelenekleri, ahlak ve terbiye alanlarını üzerinde yoğunca etkisi vardı. Çok yoksul bir çevrede yetişmemden

dolayı, varlıklı kesimlere karşı bazen çok tepkili olabiliyordum. Bu tepki beni kavgacı duruma getirmişti. 1980 yılında tutuklanıp Diyarbakır zindanına götürüldüğünde, işçi örgütlemesinden soruluyordum. Böylesine önemli bir görev almama rağmen, henüz hareketimizi tam anlamıyla tanımlıyordum. Daha çok bende bilimsizce oluşan sınıf çelişkisi, beni hareketle ilişki kurmaya götürdü. Kürdistan, Kürtlük, halk ve önderlik gerçeği gibi olgulara yabancıydım. Teorik olarak bazı şeyleri bilmeme rağmen, onu denliğine kavrama yoktu.

Cezaevi sürecinde devamlı bir direniş mücadelesi yaşadığımdan, özellikle politika sanatını kavrama, eksiklikleri dönüştürme olanakları pek olmadı. 1981 gümüş döneminde sadece iki gün Mazlum Yoldaşın bizlere, o şartlarda politika nedir? üzerine bir eğitim verime durumu oldu.

Direniş sürecinde bizlerde inanç ve umut vardı. Parti Önderliği'nin manevi etkisi her zaman güçlü bir şekilde arkadaşlarımıza inanç, umut ve moral verirdi. Parti Önderliği'nin di-şında olduğu düşüncesi, mücadelemizin daha da güçlü gelişip boyutlanacağı inancı her zaman canlıydı, bu bağlamda önderlik teslimiyetini ihneteye dönüşmesini engellemiş oldu. Bu olguları gördük, yaşadık. Bizleri ayakta tutan önderliğin varlığıydı. Düşmanın, önderliği saldırılarında sonuçlar çıkarırdı ve kendimizi güçlendirmeye çalışırdık. Zaman zaman kırkocılı durumlara düşmemizden bizi yine kurtaran bu kutsal olgudur.

Cezaevinde rapor-talimat sistemi çalışırdı. Fırsat doğduğunda toplanlılar yapıldı. Toplantılar eğitici bir muhtevaya sahipti. Cezaevi yaşamı boyunca görev sorumlulukları aldım. Direnişin devamlı canlı tutulması, bozguna ve yanlış anlayışlara, teslimiyete götüren eğilimlere, ortayolculuğa karşı her zaman bir mücadele geliştirildi. Eğitim ağırlıklı olarak bu yönüldü. Talimatları eksiksiz, titizlikle emir telaki ederek mutlaka uygulamaya çalışırdım."

Hasan yoldaş, 15 Ağustos devrimci atılımıyla yeniden şahlanan ulusal bağımsızlık savaşını, gerillayı, ona önderlik eden partiyeyi ve Parti Önderliği'nin büyük bir minnet ve bağlılıkla, sevinç ve coşkuyla karşıladı. 15 Ağustos Atılımı'nın zindanda katliamları gündeme getirebileceğini düşünüp korkudan uykuyu dahi uyumayan, ilk fırsatta safları terk etmeye hesaplayan kaçkınıcı tiplerden iğrendi, tiksinti duydu. Ama diğer yandan da oturmaz, olgun ve uzak görüşlü kişiliğiyle, bu durumu yaşayan ve ceset haline gelen kişilikleri diriltmeye, düşmanın kucagına düşmelerini engellemeye çalıştı. Özlərlerinde irade ve gücün zerrisini taşıyanları, yüreğinde ülke ve halk sevgisinin kırıntısını taşıyanları ellerinden tutup kaldırmaya, gücündüğü yürütme göreviyle. Düşmanın ilk "Pısmıklık Yasası"na adam kapırmamak için kaldığı koşullarda moral, cesaret, güc ve aydınlama kaynağı oldu. Tavri hep kazanmaktan, kazandırmaktan yanaydı. Kaybetmenin kolay, kazanmanın zor olduğunu bilerek, zorlu başarmanın erdemlilik olduğunu inanarak hareket etti. Kendisini dışarda bırakarak sıcak mücadeleye hazır hale getirmiş için çabaladı. Eşi kendisini ve dışarıdaki çocuklarını kaldırıp ayırmasına rağmen, moralini bozmadı, kendisini daha büyük görevlere hazırlamaktan geri bırakmadı. Eşinin kaçışını

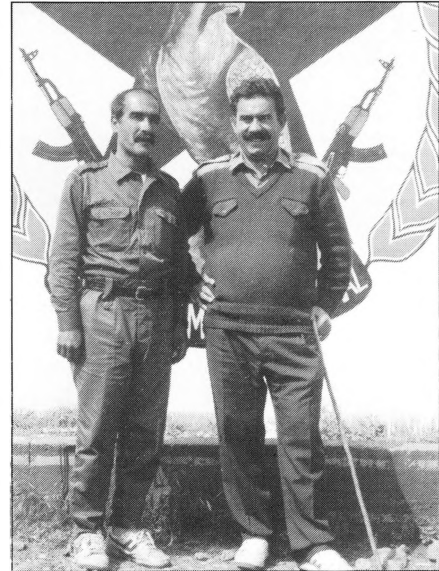
kendisine sorun yapmadı. Ailesel sorunların görevlerinin önüne çıkartmadı. Dikkat ve yoğunlaşmasını aile sorunları üzerine yapmadı. Çocuklarına da el atarak, onları devrimci birer çocukları haline getirdi.

1987 yılının sonlarında tahliye olduktan sonra kırkocısız parti saflarına katıldı. Parti ile ilişki kurabilmek için dışarıya çıktığı andan itibaren yılmadan, umutsuzluğa kapılmadan yoldaşlarını aradı. Ve aradığını da sonunda buldu. Aradığını bulmuş, sevdasına kavuşmuştu. Zindanda yedi yıl boyunca yaşadığı işkencelerin, acıların ve kahırın hesabını düşmanından almak için kesin kararlıydı. Zindan yaşamında verem de dahil birçok ölümcül hastalığı atlattı. Fiziki olarak çok yıpranmış ve yaş ilerlemiş olmasına rağmen yüreği coşku, cesaret ve düşmandan hesap sorma kararlılığı ile doluydu.

Zindandan çıktıktan sonra partiyeye buluşması, yoldaşlarıyla görüşmesi sonrasında şehir faaliyetlerinin geliştirilmesinde görevlendirildi. Bu görevlendirmeye karşı, partiden aldığı köklü terbiye ile hareket edip en küçük bir tirazda bulunmadı. O dönemin koşullarında son derece zor ve riskli olan şehir faaliyetleri içinde yerini aldı. Zindandan tahliye olanla-

riye olan Hasan GÜLLÜ yoldaş, daha kararlı ve bilinçli olarak partiyeye tekrar ilişkisi geçti. Partinin verdiği şehir çalışmalarına tekrar başladı. Gizlilik kurallarına alabildiğince özen gösterdi. Kurallı devrimciliğin dışına çıkmamak, ona ters düşmemek için büyük gayret sarfetti. Ancak tahliye olduktan kısa bir süre sonra zincirleme gelişen tutuklamalarla birlikte, O da 1988 Ekim'inde yeniden gözaltına alınarak işkence tezgahlarına üçüncü kez alındı. İşkencelerde direndi, bu direnişin partinin devrimci direniş hattına hakim olduğunu kanıtladı. Onurunu, ulusal ve siyasi kimliğini çiğnetmedi. Hakkinda somut bir kanıt bulamayan düşman, çaresiz O'nu birkaç maddede tuttu.

Hasan yoldaş, ülke ve halkına vurgun, partiyeye ölesiy bağlanık içindeydi. Tahliye olur olmaz yine faaliyetlerine aktif olarak devam etti. Parti Önderliği'nin istemi üzerine Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitmek üzere Yunistan'a geçti. Gelişen çocuklarını yanına almayı ihmal etmedi. Yunanistan üzerindeki sahasına çocuklarıyla birlikte geldi. Böylelikle çocukların partinin hizmetine verdi. Mahsum Korkmaz Akademisi'nde kaldığı süre boyunca ol-

n bir bir arayıp evlerini buldu ve onları mücadeleye davet etti. Saflara yeniden dönmek istemeyen ya da tereddüt duyanları engin inka gücüy- le tuttu. Zindandan çıkıp, baskı ve vanaşın ün gibi öğüttüğü, tüketildiği umutsuz insanlara daha güç vererek, yeniden ayaga kaldır- mak ve ikna etmek için bıkmandan, sabırla çalıştı. Pek çoğunu inka edip partiyeye buluşturdu, saflara kazandırdı.

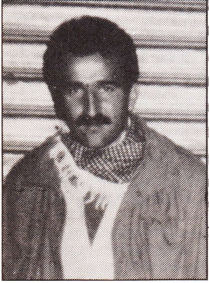
Hasan yoldaş, bu zorlu faaliyetleri içindeyken 1988 yılında tekrar yakalandı. Sorgulamada deneyim ve inancının sağlamlığıyla başarılı bir sınav verdi. Düşmana, parti sırlarını ve ilişkilerini vermedi, parti ile ilişkisi olduğu konusunda kabul etmedi. Bütün işkencelere rağmen, partisini ve halkını korudu.

Kısa süren ikinci tutukluluk döneminden sonra, tekrar zindanda tah-

gün bir militan olduğunu kanıtladı. Uzun süre koşullarda sorumlulukları üstlendi. Daha da yetkinleşmesi ve komuta düzeyinin gelişmesi için Mahsum Korkmaz Akademisi'ni yönettimde büyük önem verdi. Sorunlara çok zümreyi yaklaşıp yoldaşlık ilişkileri de ulaşılmış gereken düzey- di gösterdi. Akademide ortamında yürütülen bütün çalışmalara katıldı. Partinin 2. Ulusal Konferans çalışmaları içinde de yer alarak üzerine düşeni yaptı. Mahsum Korkmaz Akademisi'ndeki çalışmaları, partiyeye verdiği bir raporda kısaca şöyle özetlemektedir:

"Partim bana bütün olanaklarını açtı. Kendim düşünme cevap veren bir kadro olarak hazırlamam, önderlik gereğine uygun ve savasımıza cevap verecek düzeyde bir komutan

Kaynağa dönüşün bir simgesi, direnişle mücadeleimizin bir ışık abidesi!

Adı, soyadı: **Doğan ÖKMEN**

Kod adı: **Baki**

Doğum yeri ve tarihi: **Karaağaç köyü- Pazarcık, 1 Ocak 1966**
Mucadeleye katıldığı tarihi: **Haziran 1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Kasım 1992, Tilkiler köyü, Pazarcık**

Kürdistan'da, PKK önderliğinde mücadelenin başladığı dönemde "Kürdistan sömürgeci" sözcükleri onurlu mücadelenin başlangıcı olmuştur. Kürdistan'da ileride doğru hızlı gelişmeler sağlandı. Bağımsızlık ve özgürlük şiarlarına doğru adımlar atıldı. İlk kuşkusuz bağımsızlık ve özgürlüğün yaratılması için bedel gerekir, vatan ehatlarının en militan kesiminin kendisini feda etmesi kaçınılmazdı. Ama bu kolay olmuyordu. Çünkü tarihimize bize bıraktığı miras buydu. Zorluklar pahasına başlangıçta süreç atlatıldı. Mücadele gelistিকে bağımsızlığa ve özgürlüğe giden yolda, şehitler zinciri oluştu. Kannın dokümedit toprak parçası kalmadı. Şehitler kervanyıla Kürdistan halkı, dünya halklarının onurlu bir üyesi olmak konumuna ulaştı. Bu anlamda şehitlerimiz, tarihin Kürt halkı için biçtiği ölüm fermanını yırtanlar oldular. Mücadele gelistিকে tarihin sayfalarına binlerce kahraman ismini yazdırdı. Direnen bu kahramanlar abidesiyle, Kürt halkı için umut oldu. Bu kahraman şehitlerimizden biri de ilk kuşkusuz **Doğan yoldaşı**. Doğan yoldaş, sömürgeci uygulamalara Avrupa'ya sürülmesi ve burada ulusal gerçeğini kavrayarak kaynağa dönüş yapmış bir militandır. Bu anlamda kaynağa dönüşün yılmaz bir simgesidir.

Doğan ÖKMEN (Baki) yoldaş, Pazarcık'tan geldi. Karaağaç köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlkokulu kendi köyünde okudu. Ailesi yoksul olduğundan dolayı, daha sonraki süreçte okuma imkânına sahip olamadı. Köyde çocukları yaparlar, ailesinin tarla-bahçe işlerinde çalışarak yaşam mücadelesi verdi. Küçük yaşlardan itibaren bir emekçiydi. Daha ilkökula giderken bile haksızlıklara tahammül etmezdi. Bu durumlar, kişiliğinin özü şekillenmesini beraberinde getirdi.

İlkokulu bitirdiği 1979 yılında bulunduğu köyde ve Pazarcık alanında ulusal kurtuluş mücadelemizin ilk düşüncelerinin giderek yayılması durumuna yaşıyordu. Bu dönemde birçok ailede olduğu gibi, Doğan yoldaşın akraba ve aile çevreleri de devrimcilerle ilişki içindeydiler. Dolayısıyla küçük yaşlardan itibaren ulusal kurtuluş mücadelemizin ilk öncü ka-

drolarıyla tanışma, onları tanıma ve mücadelelerine tanık olma imkânına sahip olur. **Battal EVSAN** ve **Besey ANUŞ** gibi devrimci militanları tanımlıdır. Devrimciler evlerine uğramakta, propaganda yapmakta, gerçekleri dile getirmektedirler. Bu durum O'nun çok ilgisini çeker. Doğan yoldaş, sömürgeci Türk devleti eliyle tezgahlanan Maraş Katliamı'na da tanık olur. Maraş Katliamı ardından birçok olay gelişir. Kürdistan'da siyasetin ilan edilir. Maraş Katliamı'nı protesto etmek için çevre köylerden Maraş'a doğru yürüyüş yapıp eylemci halkı görür. "Türkiye devrimcisim" diyenlerin pratiğine de tanık olur.

1980 dönemlerinde küçük yaşına rağmen, yoldaşlarına yivecek taşıyor, kuryelik yapıyor. Zaman zaman sömürgeci Türk güçleriyle yaşanan çatışmalar ardından evlerine uğrayan devrimcilerden olayları dinler. Aile bireyleri devrimcilerle yapılanma gereken bütün katkılar yapar. 12 Eylül faşist darbesiyle birlikte Kürdistan'da yoğun tutuklamalar yapılır. Devrimciler katledilir. Şiş sık dağıldı düşman güçleriyle yoğun çatışmalar yaşanır. Köylüler, yurtsaver-devrimci aileler içkenceden geçirilir, baskılara maruz kalır. Bu durumlar Pazarcık ve çevre köylerinde de yaşanır. Do-

Doğan yoldaş, 1983 yılında aile geçimini daha iyi sağlayabilmek için Türkiye metropollerine gitti. Bulduğunu her işte çalıştı. Zorlu yaşamını burada da başarıyla verir. 1986 yılına kadar kendi özünü yitirmeden akraba bireyleriyle beraber inşaat işlerinde demirci ustası olarak çalışır. İşçi arkadaşları arasında uyumlu, sevecen, dürüst, olgun ve haksızlığı kabul etmeyen bir konumu temsil eder. Öyle ki iş arkadaşlarının sevgi ve saygı kaynağı olmuştur. Olgun tavırları, hal ve hareketleriyle gittiği her yerde bütün dikkatleri üzerine toplamaktadır. Yapılması gereken bir iş varsa en önde O koşar. Her zaman örnek alınması gereken özelliklere sahiptir. Neşelidir, coşkulu. Araştırıcı-inceleyicidir. Türkiye metropollerinde bulunduğu süre içerisinde bulduğu bütün kitapları okur ve kendi eğitimini aksatmaz. Günlük gazeteleri sürekli takip ederek, Kürdistan'daki gelişmeleri sınırlı da verilse yakından izler. Okuduğu gazete ve kitaplardan sonuçlar çıkarır, değerlendirmeler yapmaya çalışır.

1986 yılında Türk devletine askerlik yapma süresi gelmiştir. Gitmek istemez. Düşmanın ailesi üzerinde uyguladığı baskılar sonucu askerliğe zorla gönderilir. Askerlik yaşamı boyunca da TC'ye askerliği

etmekteydir. Bu acı da olsa yaşanan bir gerçekimizdir.

Doğan yoldaş da, bu gerçekten nasibini alarak Almanya'ya gitti. Bu arada "Yaşam" dedikleri Avrupa geçişini, insanların ne hale getirildiğini gördü. Gelişinin daha ilk dönemlerinde tepkisini şu sözlerle ifade ediyordu. "Avrupa, Almanya dediğim bu ise, lanet olsun bu yaşam tarzına. Almanların keyfi yerinde ise, bu ülke onların ülkesidir, kendi ülkelerinde yaşıyorlar. Bunun için onlar açısından yaşam denilebilir. Ama benim ne ülken ve ne de yaşam için sarmırım vardır." Burada araştırma-inceleme, okuma, tartışma imkânlarına kavuştu. Okuduğu parti yayınları vatanıyla gelişimini kısmen de olsa sağladı. Artık bir cephe çalışanı olarak faaliyet yürütmeye ve ülkesine katkı sunmak için gereken neyse onu yapmaya karar verdi. Bir dönem cephe faaliyetlerini büyük bir titizlikle yürüttü. Başarıları sonucunda bir kitleleri ziyaret etti, çeşitli eylemlilerle katıldı. Bu çalışmalar O'nu tahmin etmiyordu. Daha fazla çalışmalı, daha fazla katkı sunmalıydı. Bu temelde profesyonel kadro olmaya karar verdi. Ve bu temelde partiyi profesyonel olarak katıldı.

Profesyonel devrimciliğe karar kıldıktan sonra merkezi eğitime katıldı.

bulundu. Gittiği her yerde olumlu bir etki yarattı. Halk içerisinde sevilen, sayılan bir kişilik olarak her kendisinden bahsedildi. Yaklaşık 9 ay kadar bir süre, eyalet düzeyinde askeri ve siyasi çalışmalara katıldı. Dörtbeş kez düşman güçlerine karşı çatımlarda yer aldı, yığıtçe savastı, hiçbir fedakarlıktan kaçınmadı. Yanında yoldaşları kahramanca çatışarak şehit düştüğünde yoldaşlarının intikamını almaya yemin ederek daha çok çalışmalara yüklendi.

En son kampanya ve ulusal meclis seçimleri çalışmalarını yürüttü. Bu amaçla köylere sık sık ziyaret eder, dönemin hedefini anlatıyordu. Yine bu köylere yürüttüğü bir dönemde **Zeliha TOROS** yoldaşla birlikte, Pazarcık'a bağlı Tilkiler köyüne Kendirli Ovası'nda bir yurtsaverin evini ziyaret eder. Zeliha yoldaşla birlikte köylüleri yönelik bir toplantı gerçekleştirilir. Partinin kuruluş yoldanını vesilesiyle bir konuşma yapar. Kampanya ve Ulusal Meclis çalışmalarında bir yoldaş olarak. Kitle dağıldıktan sonra daha şartları da giderilemez. Bu nedenle köyde kalmaya karar verirler. Gece boyu dinlenir. Sabaha doğru gidiş hazırlıkları içindeyken, ev sahibi dışarı çıktığında köyün etrafının sarıldığını görür. İçeri koşarak durumu anlatır. Doğan ve Zeliha yoldaşlar, "Amca size ve çocuklarınıza bir şey olmasın, biz dışarı kaçmaya çalışırız" derler. Üzerlerinde bulunan dokümanları imha ederler. Ezerlerindekinin 30 milyonu da ev sahibine teslim ederek, partili yoldaşlara teslim edilmesi gerektiğini belirtirler ve vedalaşırlar. İki yoldaş omuz omuza dışarı fırlar, çarışmaya başlar. Doğan yoldaş biraz ilerledikten sonra pusuya düşer. Göğsünden ve ayaklarından yaralanır. Yaraları ağırdır, kurtulamayacağını anlar. "Biji Serok APO!", "Biji PKK!", "Biji ARGK!" sloganlarını haykırarak şehitler kervanına katılır. Zeliha yoldaşın etrafı özel timlerle çevrilir. Çatışma devam eder. Düşman O'nu sağ ele geçirmek için muhtar ve ev sahibini getirerek teslim almaya zorlar. Zeliha yoldaş, intikam almaya ve asla teslim olmamaya kararlıdır. Mermleri bitinceye kadar çatışır ve en sonunda bombasının pimini çekerek kendi bedenine patlatır. Sloganlarla şahadete ulaşır.

Düşman tarihine yarışır vahset örneğini burada bir kez daha gösterir. İnsanlık nasibini almıyor, barbarlık ve vahşetten başka bir yaşam felsefesine sahip olmayan düşman güçleri, şehitlerin cesetlerine hakaretle bulundur. Bununla da yetinmez. Doğan yoldaşın boyuna hallet geçirmek jipe bağlar ve bir süre sürükler, cesedi parampaça eder. Köylüleri toplan düşman güçleri halka baskı ve işkence yaparlar. İki yoldaşın cenazesi, düşman güçleri tarafından Maraş'a götürülür. Aileleri şehitlerine sahip çıkar. Ailesinin başkısıyla Doğan yoldaşın cenazesi alınır ve köyüne getirilir. Cenaze töreninin yapılması için düşman güçleri önlemleri yoğunlaştırır. Köye kadar takip eder. Buna rağmen, cenaze köye getirildikten sonra halk toplanır. Cenaze merasimi yapılır. Köy mezarlığına karı yürüyüş gerçekleştirilir. Yapılan törende Doğan yoldaş, Kürdistan topraklarına emanet edilir.

Doğan yoldaş bunları görür, halka yapılan her türlü çirkin baskılara tanık olur. Düşman güçlere karşı giderek yureğinde bir kin ve öfke şekillenir. Bunun için bir şeyler yapmak ister. Artık bunun bilincine ulaşmıştır. Yapmak istediklerini yalnız başına yapamayacağını bilir. Bunun için arkadaşları arar, bulamaz. Çoğu tutuklanmıştır, kimi şehit düştüştür. Yaşayanlar ise, partinin geri çekilme taktiği gereği ülkelerini terk ederek yurt dışına hazırlık çalışmalarına dahil olmuşlardır. Bu anlamda yalnızdır. Böylece kendisini köy işlerine vermeye başlar. Tarla ve bahçe işlerinde çalışır. Besey ANUŞ yoldaşın şahadeti ve bu şahadet olayının ardından düşman güçlerinin köyleri üzerinde yoğunlaştırdığı baskılar, O'nu oldukça etkiler. Türk sömürgeciğine karşı şehit düşmüştür. Bir kin ve öfkeyle yalnız başına yaşamış 1983 yılına kadar devam eder.

yapmayı içine sindirmemiştir. Gördüğü bütün haksızlıklara karşı anında durdu. Bunun için sık sık disiplin cezasına çarptırıldı. Daha sonraları ise Kıbrıs'a cezalı olarak gönderildi. Askerlik sonrasında köyüne geri geldi. Bir hafta köyünde ailesinin yanında kaldıktan sonra yönünü yine Türkiye metropollerine çevirdi. İlk Ankara, daha sonra İstanbul ve en son olarak Muğla'ya gitti. Buralarda demirci ustası olarak çalıştı. 1989 yılında Avrupa'ya çıkmaya karar verdi. Tanıdıklarının çoğu, gençliğinde büyük bölümü, çevresinin çoğu Avrupa'ya göç etmişti. Bu durum O'nu da etkiliyordu. Özel savaş uygulamaları sonucu Pazarcık ve köylere adeta boşaltılmıştı. Ülke toprağının kendi insanlarından bu denli arındırılması düşmanın hiçbir yerinde yaşanmamıştır. Ve ülkelerini çok rahatsız bir biçimde terk eden bu insanlarımız düşmana karşı hiçbir tepki göstermeden, üstelik gönüllü olarak topraklarını terk

Eğitim sonrası bir dönem Hollanda'da çalışmaları kıldıktan sonra Hamburg, Bremen gibi alanlarda çalışmalar yürüttü. Doğan yoldaş artık Avrupa ortamında kalmak istemiyor, ülkede savaş pratiği içinde yerini almak istiyordu. Bunun için sabırsızlanmaktaydı. Bir an önce ülkeye gitmek istediğini belirtmekteydi. "Ülkeye gideceksin" denilindiğinde dünyalar O'nun olmuştu. Özlemi, rüyası gerçekleşmişti.

1991 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Şehit Ahmet Tekme Eğitim Devresi'ne katıldı. 6 ay boyunca askeri ve siyasi eğitim gördü. Burada da çalışkan, olgun ve sabırlı özellikleriyle göze çarptı. Yoldaşları tarafından sevilen sayılan bir militan oldu. Diplomasını aldıktan sonra planlama çalışmalarına katıldı ve talebine uygun olarak Güneybatı Eyaleti'ni bir grup yoldaşıyla birlikte gitti. Başta Pazarcık olmak üzere eyaletin birçok alanında çalışmalarda

KÜRTLER VE İHANET -I-

Giriş

İnsanlığın binlerce yıllık serüveni içinde büyük atılımlar ve baş döndürücü muazzam gelişmeler katedilirken çağlara dangasıni vuran kahramanlık ortaya çıkmış; kahramanlar insanlığı zorlu yürüyüşünde yol gösterici roller oynamışlardır. Bu yüzden insanlık, kahramanları ve kahramanlıklar hep yüce değerleri arasında saymış, korumuş ve geliştirmiştir. Denilebilir ki insanın en soylu erdemlerinden biri de bu saygı ve sadakattır. Bunu duygular ile kategorize etmek doğru değildir. Çünkü bunlar bilinçtir ve insanlık geleceğini ancak geçmişe sağlam dayanarak kazanabileceğini zengin tecrübelerle çok iyi bilince çıkarmıştır. Geçmiş çok iyi bilince çıkarmış ve geleceğin sorunlarına çözümler üretmek adeta imkansız gibidir. Tarih bilimi, insanlığın bu gereksinimi yüzünden ortaya çıkmış ve günümüzde her bilimden doğrudan yararlandığı en temel bir bilim haline gelmiştir. İşte tam da bu nedenle tarih bilimi, çağımızda egemen sınıflar tarafından tekelleştirilmiş, özünden sapıtılmış, her şey tersine çevrilmeye çalışılmıştır. Tarih yapan emekçiler olmasın rağmen, egemenler, tarih yapan sömürücü sınıfların olduğunu iddia etmişlerdir. Buğün ezilenlere doğrudan görevisi ise tarihi gerçek ve nesnel temelleri üzerinde olmaktadır.

İnsan, çok yönlü ve karmaşık bir varlıktır. Ama aynı zamanda dünyadaki varlıkların her açından en gelişmiş ve en ileri olanıdır. 19. yüzyılın başından bu yana katettiği mesafe milyonlarca yıl süren evrimi kat kat aşarak boyutlara varmış ve dünyaya sığmayacak denli kendisini büyüt-müştür. Kendisini bu duruma getiren kayıdır ve emekçiler emek olmuştur. Diğer canlı türlerinin hiçbirinde bulunmayan bu özellik insanı üstün kılmas ve egemen hale getirmiştir. Bu nedenlerden dolayı insan yücedir. Fakat yüce olduğu kadar da cücedir. Bu çalışmanın amacı da, insanın cüce yarılanından, belki de en önemlisi olan insan olgusuna ve bunun toplumsal yapıdaki yeri ve rolüne, tarihsel kaynaklarına, diğer cüce olgularla bağlantısına, ahlaki, felsefi, psikolojik, biyolojik vb. boyutlarının kısa bir tahlili yapıp, bundan çıkan sonuçları belki de onunla dünyanın en yıkıcı etkisini üzerinde taşıması. Kürdistan toplumu indirgerek, sorunun güncel boyutlarına sık tutmak ve en azından belli bir perspektif vermek.

İhanet nedir?

Bu soruya verecek yanıt tam bir bilimsellik taşımak zorundadır. Aksi takdirde dogmatikliğe ve idealizmin kadirci batalklığına saplanmak isten bilecektir.

İnsan, insan yapan emektir. Onun sahip olduğu tüm değerler emek temeli üzerinde yaratılmıştır. Kültürel, politik, ideolojik, felsefi, tüm bilimsel ve ahlaksal değerler emek üzerinde yükselmiştir. Eğer emek bunların içinden çıkarılarsa geride hiçbir şey kalmaz. Bu yüzden emeği ve insanı birbirinden soyutlamak onu yok etmektedir. Yani sonuçta insan, bir emekler toplamıdır.

İhanet, en geniş anlamıyla, insanın kendi varlık temellerini reddetmesi, kendisine yabancılaşması, ken-

disine ve ait olduğu toplumun değerlerine ters düşmesidir.

Fakat tanımda derinleşmek için ihanetin çeşitli biçimlerde ortaya çıktığını ve bunların da koşullara göre değişiklikler gösterdiğini söyleyebiliriz. Yani ihanet kavramı kimi durumlarda göreceli bir hale gelebilir. Örneğin, egemen sınıftan ezilen sınıfa geçiş, egemenler tarafından ihanet olarak değerlendirilirse de, ezilenler tarafından asla öyle görülmez. Yine egemenlerin kendi içlerinde ortaya çıkan saf değişimler,

İhanet, maddi temeli özel mülkiyetten alır, tarihsel olarak ortaya çıkışı sınıflı toplumların başlangıç aşamasına dayanır. Komünal toplumda insan emeğinin henüz artı-değer üretecek kadar yetkin olmaması özel mülkiyetein ortaya çıkışını engellediğinden, insanın toplumsal değerlere ters düşmesi, yok olması anlamına geldiğinden ihanet, bilimsel olarak mümkün değildir. Bu yüzden ihanetin miladı olarak sınıflı toplumların başlangıcını almak bilimsel ve en gerçekçi bir tutum olacaktır.

onlar tarafından ihanet olarak değerlendirilse de, ezilenler için değişen bir şey yoktur. Yalnız ihanet olarak değerlendirildikleri durumlarda en temel nokta, harcanmış ve somutlaşmış emeğe ters düşmektir. Yani emek her durumda esas rol oynar.

İhanet de, tüm kötülüklerin anavatanı olan özel mülkiyetten doğmuş, oradan beslenip büyümüştür. Özel mülkiyet insanın doğasında yoktur. Bunun objektif nedeni onun toplumsal bir varlık olmasından kaynaklanır. Yani insan genel olarak insanlığın, öyle olarak da ait olduğu toplumun yapının sahip olduğu değerlerin toplamıdır. İnsan toplumsal yapı dışında doğa karşısında tek başına bir hiçtir, bir taş, bir böcekten öteye gidemez, doğanın kölesi ol-maktan kurtulamaz. İnsanı sahip ol-duğu insanlık değerlerinden soyut-layıp tek başına doğanın karşısına bırakarak keskin olarak varlığını sürdüremez.

Özel mülkiyet ve buna bağlı olarak sömürücü ortaya çıkışı, komünal toplumu parçalması, insanların birbirini karşısındaki sosyal konumu değiştirip dar bir sömürücü sınıfın, toplumun diğer bütün kesimlerini zor, hile ve entrikayla egemenliği altına almış, ortak değerleri tümden sömürücü sınıfın çıkarına sunmuş-tur. Ve bunların tümünden daha da kötü olan bir duruma yol açarak, insan özüne emeğine yabancılaşmıştır. Sınıflı toplum öncesi ihanet ol-gusu bilimsel olarak yoktur. Çünkü, ihanetin objektif ve subjektif koşulları özel mülkiyet ile doğrudan bağlantılıdır. Komünal toplumda insan ihanet yapamazdı. Çünkü insan emeği yeteneğinin henüz kazanamamıştı. İşte bu yüzden, ne zaman ki gereksinimlerinden fazla üretmeye başladı ve bu fazla ürüne toplumun bazı üyeleri kendi kişisel çıkarları doğrultusunda çeşitli yollarla el koymaya başladı, işte o zaman ihanet ortaya çıktı. Özel mülkiyet dayalı olmayan komünal toplum cinisler arası ilişkilerinde de ihanet olgusuna rastlanamaz. Klanlar kendi içlerinde çeşitli poligamik (çok eşli) yapılar oluşturduğundan topluluğun tüm bireyleri birbirlerinden birinci dereceden akraba ve eş sayılırdı. Bu yüzden de ilişkiler ihanet olarak değerlendirilemezdi. Daha sonraki aşamalar-

da toplumsal yapının parçalanması, bu türden bir akrabalık ve eşlik durumuna da ortadan kaldırdı. Bunun yerine akrabalık ilişkileri monogamik (tek eşli) yapılarla dönüştü. Böylece cinisler arası ilişkiler yeni bir boyut kazanarak ihanet olgusuna da ortaya çıkardı. Kadın mülkeştirildi. Ve onun evlilik dışı kurdugu ilişki ihanet olarak nitelendirildi.

Bu anlamından ortaya çıkan sonuç, her türden ihanet olgusunun özel mülkiyete dayalı sınıflı toplumlarda ortaya çıktığıdır. Olguyu somutlaştı-

mak için ihanetin objektif ve subjektif yanları da ortaya konulmalıdır.

Öncelikle sahiplenme, sahip çıkma güdüsü özel mülkiyetçi anlayışın birbirinden özenle ayırmak gerektir. Birincisi son derece insana özgü bir durumu gösterirken, ikincisi tam tersine insana son derece yabancı bir durumu ortaya koyar. Sahiplenme güdüsü körelmiş insan, emeğine ve emek değerlerine yabancılaşır ve giderek hiçbirine. Bu yüzden sahip çıkmayla toplumsal değerlerin toplamı olan birey aşamasına varılır. Sahiplenme bu öz insan niteliklerini korumaya, geliştirmeye hizmet eder. Ve birey kendisini geliştirip dönüştüğü anda toplumu da ilerleye taşıma yeteneğine kavuşur.

Öte yandan her ne kadar burjuva ideologları "insanı ilerleye götürüyor, gelişmeyi hızlandırıyor ve bu yüzden vazgeçilmezdir" demelerine karşı, özel mülkiyeti tarihsel olarak gerici-liği, gelişmeyi kösteklemeyi ve insanı insanlıktan çıkarmayı temsil etmektedir. İhanet, insanın insanlıktan çıkmasını ve dayandığı objektif temel ise özel mülkiyettir.

İhanet, objektif temellerini özel mülkiyete dayalı bireysel çıkarlardan alır. Yani birey, kendi kişisel çıkarlarını toplumsal çıkarların önüne koyar ve bunu düşüncede taşıyıp pratiğe uygularsa ihanetini tamamlamış olur. Bu yüzden tarihteki ilk ihanet komünal mülkiyete ait değerleri kendi çıkarları için kullanan kişiye gerçekleşmiştir diyebiliriz.

İhanet nasıl ortaya çıkar?

Her birey, doğası gereği mutlaka herhangi bir topluluk veya grup içinde yer alır, onun ilkelerini yaşam biçimini ve değerlerini benimseyip kendisinde somutlaştırır. Bu somutlaştırma yalnızca düşüncede kalan bir durum değil, fiilen pratiğe geçirilen ve diğer topluluk üyeleriyle ortak hareketin koşullandığı bir durumdur. Yani düşünceli benimseyiş pratiğe de yansır, yansılır. Hatta sonuçta, o birey o topluluğun organik bir parçası olur, varlığı, topluluğun kalıcı olarak vazgeçilmez bir değeriini oluşturur. Ancak, her birey, içinde yer aldığı bu topluluğun tüm değerlerini tipik tarzda kendine içermeyebilir, bu yüzden ne kadar içerebiliyorsa o

oranda vazgeçilmezlik derecesini yükseltebilir. Önderliklerin topluluklar için en yüksek derecede vazgeçilmezliğini en önemli nedeni budur. Bunun için de önderliklerin topluluğun çıkarlarına ters düşen tavırlar çıkartması topluluğa indirilen en büyük darbeyi oluşturmaktadır.

Birey, benimseyip kendisinde somutlaştırdığı topluluk değerlerine zaman zaman ters düşer. Bu ters düşmeler, derecelerine göre farklı kavramlarla adlandırılır. Zaaf, hata, suç gibi, kapsamı ve yaptırımı değişen

kavuşmuşsa ve buna rağmen birey önceki konumunu sürdürüyorsa, yargı konusu edilebilir, suçlanır.

Sonuç itibarıyla, eğer ihanet objektif alanda topluluk değerlerine ters düşmese, subjektif planda da buna bilinçli katılmıdır.

İhanet, maddi temeli özel mülkiyetten alır, tarihsel olarak ortaya çıkışı sınıflı toplumların başlangıç aşamasına dayanır. Komünal toplumda insan emeğinin henüz artı-değer üretecek kadar yetkin olmaması özel mülkiyetein ortaya çıkışını engellediğinden, insanın toplumsal değerlere ters düşmesi, yok olması anlamına geldiğinden ihanet, bilimsel olarak mümkün değildir. Bu yüzden ihanetin miladı olarak sınıflı toplumların başlangıcını almak bilimsel ve en gerçekçi bir tutum olacaktır.

Hain kimdir?

"İnsanlar kendi kendilerine küçük-türler ve büyümeler. Onlar, ancak uygun bir kültürel-uygarlaştırmacı ortam varsa orada yücelebilirler, yoksa kötürümler, cüceleşir." (A. Ocalan, 4. Kongre Politik Raporu, s. 170)

Sanatsal edebiyatta insan üç kategoride ele alınır: Birinci kategori, türünün tüm olumlu özelliklerini kendisinde taşıyanlar; ikinci kategori, türünün özelliklerini ortalamalar olarak yansıtanlar ve üçüncü kategori, türünün özelliklerini en az biçimde gösterebilenler. Bu ayırım şematik gibi görüne de, insan toplulukları genelinde bu biçimde tezahür ederler. Sanatsal edebiyat bu üç kategori-den birincisini "tipik" diye adlandırır. Ve sanatını esas olarak onun üzerine kurar. Yani türünün en olumlu

İnsanı, insan yapan emektir. Onun sahip olduğu tüm değerler emek temeli üzerinde yaratılmıştır.

Kültürel, politik, ideolojik, felsefi, tüm bilimsel ve ahlaksal değerler emek üzerinde yükselmiştir. Eğer emek bunların içinden çıkarılırsa geride hiçbir şey kalmaz. Bu yüzden emeği ve insanı birbirinden soyutlamak onu yok etmektedir. Yani sonuçta insan, bir emekler toplamıdır.

taya çıkarır. Buna bilincini de katmışsa suç subjektif planda da tanımlanır.

Hemen hemen tüm ceza yasalarında yasının başına bir not koyulur: "Yasayı bilmemek, hafifletici ya da cezaı ortadan kaldıran bir gerekçe olmaz." Bunun nedeni suçun subjektif yanının tespitinin her zaman mümkün olmamasıdır. Bu yüzden uygulamada her zaman objektif nedenler esas alınır. Yasa uygulayıcısı, uygulamada objektifliği esas almasın rağmen, eylemin niteliğini, gerekçesini biçimini, işleyişin subjektif konumunu ve toplumsal koşulları uygulamada anındaki durumuna da göz önüne alır.

Örneklersek:

Tümyle farkında olmadan objektif olarak ihanet durumuna yaşayan bir topluluğun ortalaması bir bireyi, ihanet durumuna yaşadığı için, bilinçli ihanetle suçlamak doğru değildir. Ancak, eğer toplumsal durum, neyin ihanet olduğunu ortalama her bireye kavratacak olanaklara

özelliklerini kendisinde taşıyanlar sanatsal edebiyatın üzerinde yoğunlaştığı esas malzemedir.

Hanın kimliğini tanımlamak bu kategorik ayrımlardan yararlanamaz. Yani "en iyi hain" tüm özellikleriyle göstermeye, tipikleştirmeye çalışacağıdır.

İnsanlar dünyaya ilk geldiklerinde ne korkaktırlar, ne de kahraman. Daha doğrusu olumlu-olumsuz hiçbir sıfatları yoktur ve son derece muhtaç bir konumdayırlar. Zaman içinde, içinde bulundukları toplumsal kültürün yardımıyla kendilerini kimsiler edinirler. Giderik bu kimsi onları ayırmaz bir parçası haline gelir. Milliyetleri, inançları, kültürleri ve ruhsal yapıları artık kolay kolay silinmeyecek bir biçimde kökleşir; bunu da bir iradeye dönüştürürler. Korkak ya da kahraman, sadık ya da sadakatsiz, kutsal ya da çalısın, sefiş ya da tanelat, kararı ya da kararsız, sevgi dolu ya da sevgisiz, yüce ya da cüce vb. olabilirler. Bunların tümü de birer insanlık durumu-

dur ve görmeyen gelinez. Fakat insanın doğal eğilimi, bu karışıklık içinde her olumu yanı terah ed görür. Çünkü ölmüş yüz dışta- lama sebebidi ve hiç kimse bunun öznesi olmak istemez.

Burada temel olarak bu karışık- ların birkaçı üzerinde duracağız. "Korku, insanlık durumu" (...), ancak hem tahsil ve hem de birey- sel anlamda insanlık, korkudan an- nıdı süreçte geçiyor.

İnsanlar korkutuklarını kabul etmi- yorlar.

İnsanların korkutuklarını kabul et- memeleri, korkunun kendisi kadar bir insanlık durumudur." (Y. Küçük, İtirafçıların İtirafı, s. 35)

Korku, bilmedine esir düşmektir. İnsan, bilmedine esir düştiği- ni kabul edemiyor. Ancak bu duygu- nun (güdünn) varlığı ve önemli bir yer kapladığı da bir gerçektir. Bu yüz- den insanlık, korkusunu yenilemek için milyonlarca yıldır biçimi ve bağ- lanma yolları değişmiş de, her zaman bir tannıya ihtiyaç duymuş; olmadık- zı zaman yaratmıştır. Ve sonra kendi yarattığı tannın kollarında korkusu- nu yendirmiş inanmıştır. Korkunun en güçlüsü, ölüm korkusudur. Bu yüzden insanın ölümsüzlük arayışı kendisiyle başlamıştır ve sürmüştür. Bir Müslüman bu derin korkuyu kendisini tannıya dayararak yenmiştir. Ölmeceğine, yalnızca mekan de- ğistireceğine, daha gideceği mekânın öncesinden daha iyi olacağına inan- mıştır. Buna da cennet demişler. Bu insanın gücü ölümsüze en vahşi- yane ölümlere bile gözünü kırma- dan atlabılır. Onun bu durumuna kahramanlık denir. Fakat bunun ne kadar kahramanlık olduğu da tar- tışmalıdır. Çünkü içinde, başka in- sanlara yüz bir hizmetten çok ken- di geleceğini kurtarma bilinci ege- mendir. Gerçek kahramanlar, tem- lek kollarını yenen, altı olduğu toplu- ku ya da tüm insanlık çıkarları için gerektik ve en yerde canını bile feda etmeye hazır olanlardan çıkar.

Hainin en temel özelliği korku karşısındaki tavırdır. Hain korkaktı ve korkusuna veya korkularına so- nuna kadar bağlıdır.

İkinci bir nokta haz düşkünlüğü ya da sefihlik durumudur.

Sokrates'in öğrencilerinden Ki- reneli Aristippos, felsefesini oluşturu- rken, hazı temel amaç ve hazlılık okulu kurmuştur. "Bu öğretiyö çok- re iyi demek, haz demektir; haz ve- ren her şey iyi, acı veren her şey kötüdür" (O. Hancergilö, Felsefe

katlanmak. Yani kanserden büyük acı çekmek ve ölmek için kaç- ırılardan yararlanarak vazeçmek olarak da örneklileyebilir.

Hain düşmektir. Onun için en iyi şey bedensel hazzdır. En kötü şey bedensel hazzdan yoksun kalmaktır. Hazzından en küçük bir taviz ver- meye yavaşmaz. Bunun için yapı- mayacağı şey yoktur. Hainin ikinci tanrısı bedensel hazzdır.

Ancak bu kadar değil. Hainin daha birçok özelliği vardır. Burada bir kavrama açıklık getirmek ge- rekiyor: Düşman. Bir topluluk iki yan- dan zarar görebilir: İçten ve dıştan. İçte düşman, her zaman dışta olan- dır, bilinen ve görünenidir. Ne iste- diği çok belirgindir. Topluluğa at de- ğerleri veya topluluğun kendisini or- tadan kaldırmayı amaçlar ve bu ama- cını elindeki tüm yöntemlerle ger- çeğeleştirir. Düşmanın bir tehli- kesidir, o da gücün fazla olma- sıdır.

Hain, başlangıçta düşmanı de- ğildir, karşıya yer almaz, içtedir, dost- ır ve yakındır. Kendisini yoldan- dıran güdülerini ön gidermek düşma- na yönlendirir ve açığı çıkıttan son- ra düşmanlar. Hain safını değiştir- dikten ve bunun açığı çıkmasından sonra düşman saflarını bir iyeli olur.

Son olarak iktidar kavramı üzerin- de durmak gerekir. İktidar, siyasal anlamda yönetime gücüne sahip olma demektir. İnsanların toplumsal var- oluşlarından bu yana ve var olduğu sürece mutlak surette yönetime- ye netline ihtiyaç olmuş ve olacaktır. Bu kuruma tek karşı çıkan anlayış anarşizmdir. Anarşizm bütün iktidarı ve yönetimleri reddeder.

Engels, Londra'da Friedrich Cuo- nya yazdığı 24 Ocak 1823 günlü mektupta, anarşizm için şöyle der: "Bakın! e göre toplumdaki hiçbir ikt- idar olmaksızın, iktidar hiçbir işe yaramaz. Ama Bakın, kararı veren bir irade olmadan insanların bir fab- rikayı nasıl işletebilecekleri, bir treni na- sıl yürütecekleri, bir gemiyi nasıl yola çıkaracakları üstüne hiçbir şey söylememektedir. Bu sarlatılmanın belli başlı noktaları bunlardır." (O. Hancergilö, Felsefe Asılköpedisi, c.4, s. 315)

Toplulum ihtiyaç duyduğu ve va- zeçilemezliği kesin olarak kanıtlanan iktidar, kendisini çeşitli biçimlerle gösterir. İlkel toplumlarda tecrübe ve saygınlığa dayanan, sınıflı top- lumlarda devlete dayanan. Kendisi- ne uymaya zorlayan ve bunun için şiddet kullanan iktidarlar olduğu gi-

netmek bir anlamda tanınlaşmak, üst- ün olmak anlamına geliyordur. Buna ulaşmak tutkusı, kimi insanlarda her şeyi göze alacak bir hirs yaratıyor- du. Bu yüzden yapmayacakları kötü- lük, işleyemeyecekleri cinayet, satma- yacakları değer yoktur.

Hain, iktidara tapar; iktidarı gücü- nü eline geçirmek ve elinde tutmak için hiçbir kötülüğün kaçınmaz. Ta- rihte rastlanan ihanetlerin büyük ço- ğuluğunun nedeni budur. İktidar hirs yüzünden en yakınındaki insan-

Kürdistan toplumu, dayanımın ve eski halklarından biridir. Bilinen yaklaşık üç bin yıllık tarihi vardır. Aşağı-yukarı tarih içinde boy gösteren tüm toplumsal sistemleri yaşayıp ve kendisini 20. yüzyılın son dönemlerini yaşadığımız günümüze kadar ulaştırmıştır.

ları, en yakın akrabalarını, kendi hal- kından büyük kitleleri öldürmekten, eğer buna güç yetirmese en azlı düşmanıyla işbirliği ederek, onun em- rene girmek iktidar hirsini tatmin et- mekten kaçınmayan pek çok hain vardır. Hatta denilebilir ki, hainin en temel özelliği ölüm korkusudur, ikin- cisi iktidarı hirsidir. Her kariyerist ve komplocu potansiyel bir haindir.

Hain tipinin temel özelliklerini bu- ylece ortaya koyduktan sonra bu özel- likleri dışı vurum biçimlerine bakalım: Ölüm korkusunu hissettirdi anda korku belirtilerini salgın bir hastalık gibi etrafına herkesin korkusu gibi göstermeye çalışır. Bunu yaparken çok sinisce hareket eder. Ve ortam bulandırarak bir panik havaya yaratır. Güvene en çok ihtiyaç duyan bir anda ve yerde açılan güvensizlik ilan etmeye kadar vardırır işi. Sürekli kararsızlık gösterir, iradesine güven- emez olmaz ve korkunun esiri haline gelir. Fakat hiçbir zaman korkutgu- nu kabul etmeye yavaşmaz.

Yine hain, bedensel zevklerine aşırı düşküncüdür. Mevcut olanın en iyisini almakla yetinmez, çok daha iyilerini elde etmek için aşırı bir çaba gösterir. Yemeğin, gysinin, yatağın, yaşayacak yerin en iyisini ister. Bu- nun haklılığını ispatlamak için teori- ler üretir. "Aslında en iyisine biz lay- ık, canımızı ortaya koymuşuz, elbet- te en iyisini kendimize alacağız" sözleri onun düsturu, temel ilkesidir. Kendisini müthiş beğenir. Başka- ların kendisinden daha iyi olabilece- ğini kabul etmez. Ve hep kompleks- lidir. Karşı cinse aşırı düşküncüdür; birkaç dakikalık tatmin için cinayet bile işleyebilir. En küçük bir zorluğa ve acıya katlanamaz; işkence onun kabusudur. Ve bu yüzden anında sa- hip olduğu değerlerin tümünden vazgeçer. Öte yandan kendine aşırı sevdalidir; fiziksel görüntüsünden tu- tulum zihinsel yeteneklerine kadar tam bir narşizm sergiler, en yetenek- li, en eli yüzü düğün insanlar da bile olmadık kusurlar bulur, kendisiyle kıyaslar.

Hain, kraldan daha kralcıdır. İçe- ride ve yakında olduğundan, nyette- rini saklamak için, kendisini açığı çıkarma ihtimali verdiği kilişlere kar- şı olağanüstü bir saygı ve sevgi gös- terir, onların en bariz yanlış, hataları- nı bile, bir biçimi bulup övgü konu- su yapar, her an el-etek öpmeye ha- zırdır.

Sonuç olarak; ihanet, çok kaba bir eylem olsa bile, müthiş incelikli, ilimlik ilimlik dokunan bir süreç ka- sar. Hain ise bu incelikli işi virtüdü- zü. Çok zekice ve hesaplı çalışır, açığı vermeyecek olağanüstü bir çaba sergiler. İki iş birden yapabil- mek için korkunç enerji sarfeder.

Çünkü bir yandan normal görün- mek, öte yandan ağırı örmek için çok çaba sarfeder. Hem bedensel ve bundan da ağır olmak üzere hem de ruhsal açıdan yaşadığı çelişki onu günden güne tüketir, fiziksel olarak bile kırılmasına. Hain, gece ve gündüz gibidir. İç her gece kara- lıgı, dışı gündüz aydınlığı gibidir. Hatta bazen öylesine parlar ki, içine bakmak isteyen gözleri kamaşır. Fakat kaçınılmaz olarak her hain, sonunda içinin karanlığını ve çirkin-

döküciydü. Kürt halkı çok kan dök- ti, çok direndi ama gücü yetmedi, yenildi. Doğrudur. Buna katılmama mümkün değildi. Dünyanın en bü- yük imparatorlukları Kürtistan'ın her zaman başka hedefleri arasında say- mıştır. Eski dünyanın en önemli böl- gesinin kıktı noktasında yer alması, büyük ve imparatorluk haline gel- mek isteyen her gücün ilgisini çe- kiyor, istahını kabartıyordu. Bu yüz- den de durmadan istila, işgal, talan, feth hareketlerini ana hedef oluyordu.

Ancak bütün bunlar Kürtistan top- lumunu açıklamaya yetmez. Esası besleyen ya da kaynağına esas olan alan dışı olgu, her durumda talidir, ikincilidir.

Atom enerjisi maddenin iç çeliş- kisinin açığı çıkarılmasındır. Esas olan içteki durumdur. Dışardan yapı- lıma müdahale yalnızca bu çelişki- nin boyutunu gösterir. Kendi içinde- ki çelişkinsi en aza indirmiş olan madde, dıştan yapılan müdahale ne denli güçlü olursa olsun fazla etkile- nemez, en azından özünü değiştirmez. Toplumsal yapı da buna benzer. İç birliğini, iç uyumunu büyük çapta ya da tümünden yitiren toplumsal yapı dış müdahale ile toptan yıkılabilir. Burada bir soru ortaya çıkıyor: Bir toplum birlik ve uyumunu neden yiti- rir?

Bunun pek çok nedeni vardır. En başta sömürü sisteminin ağırlığı ol- mak üzere, iktidar kavgaları, tahsil bir aşamada akışa uyma sağlamada yetersiz kalma, toplum katlarının aşırı yalıtılmış olması, tahsil mirasa yeterince sahip çıkılamaması, kültü- rel farklılaşma vb. nedenler birlik ve uyumun bozulmasına rol oynarlar. Bunların birkaçının olması daha to- plulum parçalanması, onun yıkıcı ener- jisini ortaya çıkarmaya yeter.

İşte bu parçalanmışlık ve yıkıcılık topluum temellerini yani ihanet ol- gusuna ortaya çıkarır.

İhanet, hem bir nedendir, hem de bir sonuçtur.

İhanet, bir sonuçtur. Çünkü, eğer bir toplum kendi iç birlik ve uyumunu koruyorsa ihanet kolay kolay çı- kmaz, çışka da fazla zarar vermez, sınırlı kalır. Çünkü toplumlar ihaneti çok kolayca bertaraf edebilir. Ama güçsüz toplumlar, en küçük ihanet bile büyük darbeler yeyebilir, yıkılma tehlikesine uğrar.

İhanet, bir nedendir. Çünkü iha- net, tarihte pek çok toplumun silin- mesine ya da en aşşğılık bir duruma düşmesine yol açmıştır. Belki de gösterilecek zayıf bir direnmenin bi- le toplumu yeniden dirileteceği tarihsel anlarda yapılan ihanet o topluma tarih sahnesinden silmiştir.

Tarihsel materyalizm elbette tari- he objektif temellerde yaklaşır ve çözümle, iradeye ikincil bir rol bi- çer. Ama tarihsel materyalizm de kabul ettiği bir gerçek vardır ki, o da tarihsel büyük altüst oluş dönemle- rinde, yaşıyama ve az hakkı olanın bile kendisini kuruma gücü göster- diğinde uzun bir süre daha tarihe damgasını vurabilmiş olmalıdır. Örneğin Roma köleci imparatorluğu- nun aslında M.S. 50 yıllarında yıkıl- maması için hiçbir madde gerekce kalmamasına, tahsil maddin doğ- rultu olmasına rağmen, yaklaşık 400 yıl daha yaşamasının nedeni budur. Yine 18. yy'ın sonlarına doğru türbiden bitmiş olan Osmanlı İmpa- ratorluğu'nun 1. Dünya Savaşı'na ka- dar yaşamasının nedeni de budur. İşte tarihsel materyalizm tarihin bu gerçeklerini reddetmez. Bunların ya- şaması pahasına, yaşayama en çok hakkı olanlarına tarihin silinmeleri de bir başka acı gerektir.

Kürdistan toplumu, dünyanın en eski halklarından biridir. Bilinen ya- şaşık için bir yılın tarihi vardır. Aşağı- yukarı tarih içinde boy gösteren tüm

Kyakser'den sonra Medya kralı olan Astiyag, çeşitli nedenlerden dolayı kızı Mandane'yi bir Persle evlendirmiş, onlardan doğan torunu Kyros'u da kendisi için tehlike gördüğünden öldürmüştür. Ancak Harpagos veziri Harpagos'a vermiştir. Ancak Harpagos çocuğu öldürmeyip büyümesini için bir cobana verir ve Astiyag'a ihanet eder.

Ansiklopedit, c. 2. s. 293) Aristip- pos günümüzden yaklaşık 2500 yıl önce yaşaymış ve kendi felsefesin- de, yani hazlılıkla (Hedonizm) insa- na bedensel ve ruhsal açığın kaç- mayı öğütlemiştir. Fakat onun öğre- timi Sokrates, insanın acıdan ka- kaçamayacağını ama acıları kültü- rek daha büyük acılardan korunabi- leceğini savunmuştur.

Şurası bir gerçektir ki, insanoglu, hayatı bilmeyen bir hazzı dönuştür- mek için milyonlarca yıldır uğraşır. Fakat bir başka gerçektir de, insan hiçbir zaman bu amaca ulaşamamış- tır. Buna rağmen acıları azaltmanın yollarını bulmuştur: Daha büyük acı- ları önlemek için, daha küçük acılara

bi, gücünü toplumsal oybirliğinden alan iktidarlara da vardır. Toplumlar gelişmenin hangi aşamasında bul- nuyorlarsa ona denk bir iktidar oluş- tururlar.

Sınıflı toplumlarda iktidar hiçbir zaman çoğuluğun onayına dayanmaz. İktidar, her zaman azınlık duru- munda ki egemen sınıfların elinde olmuştur. Ezilen sınıflar sürekli ken- di iktidarlardan oluşturmak için müca- dele etmiş, istisnalar dışında iktidarı elde geçirememiştir.

İktidar durumunu kendisi böyle gösterirken, insanlarda bunu ele ge- çirmek için büyük cabalar görölür- du. Çünkü iktidar olmak, egemen ol- mak, büyük insan topluluklarını yö-

toplumsal sistemleri yaşamış ve kendisini 20. yüzyılın son dönemlerini yaşadığımız günümüze kadar ulaştırmıştır. Kürdistan toplumu yapısal olarak, yok olup gitmemiş, halklar mezarlığının bir üyesi olmamıştır. Fakat bu ne kadar bir yaşamdır? Bunun gerçek bir yaşam olduğunu aklı başında hiç kimse kabul etmez. Dilsiz, kör-sağır, kötürüm bir yaşamdır ve hiçbir şey kazandırmaz.

Kürdistan toplumu "ölü" bir toplumdur. Kürdistan ise bir tür mezarlıktır; 30 milyonluk bir mezarlık. Bu korkunç durum, hem ihanetin nedeni ve hem de sonucudur. Bu denli aşıklık bir duruma gelmenin ana nedeni ihanettir; ve ihanet salgın bir hastalık gibi toplumun tüm gözenekelelerini simniştir. Bu ihanet durumu Kürt bireyinden kazınmadığı sürece tek bir adım bile atılmaz.

Bu bölümde üzerinde duracağımız temel nokta, Kürdistan toplumunun bu denli ihanet içine çekilmesini tarihsel-toplumsal nedenlerdir.

Kürdistan tarihinde ihanetin yeri ve önderliğin rolü

Tarih her zaman Anadolu'nun tarihini yazmamıştır. Bunun nedeni tarihi hep yenilerini yazmasıdır. Yenileri tarihsiz kalmaya mahkum edilmislerdir. Onların tek tarihi olmuştu; yeniliği ve ihanet.

Tarih, Kürdistan'a her acımasız ve adaletsiz davranmıştır. Direnmeğin için tarihe yaslanacak isteyenler, baktıkları ve ihanetten başka bir şey görememişler. Adeta igne ucuyla kuyruza kadar gitti. Tarihinden direnmeyi çıkarmaya çalışanlar, eğer sabırla aramayı sürdürürlerse, bir süre sonra görecektikleri ki, aslında içinde ihanet ağıyla, betonuyla, toprağıyla kapalımsız muhteşem bir halk direnişi, tarihi vardır. Ama yine de, acıdır ki, bu sabrı ve kararlılığı gösterenler tek tek ve çok sınırlı kalmış, onlar da analarından doğrudanla pisman edilmislerdir. Fakat günümüzde bu durum kısmen aşılmış, bulunan dardan, daha ilke bir halkı onları canlı direnişe sevk edecek direnme hazineleri çıkartılmıştır. Ancak yine de yapıları, yapılmış gerekenlerin yanında devade kulak kalmaktadır.

Öte yandan bir başka durum daha vardır: Teslimiyet ve ihanet. Kürt halkının yarısından beri bu iki damar süregelenmiştir. Teslimiyet ve ihanet, esas olarak egemen sınıfların da ifadesini bulmuştur. Bu durumun iki temel nedeni vardır. Birincisi: Kürdistan'ın egemenlik altına almak isteyen düşman güçlerin çok büyük olması ve çoğunlukla imhaya dayatması, tek seçenecek bırakarak ya ölüm ya da teslimiyet ve ihanet. İkincisi: Kürt halkının her zaman dış düşmanına karşı direnmekten yana tavır koyarak, egemen sınıfı da buna zorlaması ve çoğunlukla da tersinden karşılık görmesidir. Yani egemen sınıfı hem halkın, hem de düşmanın baskısı altında bir o yana, bir bu yana ve hep kendi çıkarlarına göre hareket etmiştir. Direnmekten yana tavır koyduğunda sahtedir. Ve çıkarına karşılığında direnen halkı çok kolayca satmıştır.

Kürdistan tarihinde egemen sınıfların tarihsel kısaca göz atılacak bile ihanetin nasil her gün yayıldığı ve toplumun hayatı gözenekelelerini tikiğini ortaya çıkaracaktır. Bu yüzden ihanetin köklerini başlangıçta, Kürdistan halkınsa dönemine dönerek aramak gerekir. Üç bin yıllık bir tarihsel kesiti adım adım inceleyip direnme ne mümkün, ne de gereklidir. Yalnızca çok ibret verici örnekler alacağız.

Kürtlerin ilk atalarını -bugün bazı tarihçilerimiz bunu tartışır bulsa da-

Bölgede kurulan bütün devletler ordularına Kürtleri almaya büyük özen gösterir, bununla savaşta zaferi garanti ederlerdi. Tarihin her yerinde bunun derin izlerini görmek mümkün. Ancak yukarıdaki örnekte de görüldüğü gibi, Kürdü yenen yine Kürt oluyor, ama başkalarının hesabına. Bundan daha trajik bir durum olabilir mi?

biz Medlere dayandırıyoruz. Ancak bu, soy anlamında böyledir. Yoksa uygarlığın beşiği Mezopotamya'ya sahip olan Kürt toplumunun, kendisi tarihe ilk kaydettiği dönemde ataları Medler'den oldukça farklılaşmış bir kültürel, siyasal, toplumsal, ekonomik yapıya kavuştuğu tartışma götürmez bir gerçektir. Mezopotamya halklarının zengin mirası üzerinde şekillenen Kürt toplumunun, hala bolumamış Med kavminin devamı olduğunu iddia etmek bilim dışı bir tutumdur.

Köleci dönem

Medler, bölgeyi yurtlaştırsa hareketine güçlükleride, zamanın en büyük ve en zalim köleci devleti Asur İmparatorluğu'nun duvarlarına çarptılar. Bu zalim imparatorluğun sınırlarında yok olmamak için yüz yıllarca süren bir direnme içine girdiler. Komunal toplumun barınak aşamasından sonuna henüz gelişmiş olmaları karşın, uygarlık olma yetkinlikleri sayesinde yurt tutma mücadelesinde başarılı oldular ve Hazar Deniz'i'nin güneybatısında Urmiye Gölü'nü kuzey bölgelerine yerleştirdi. Yaklaşık üç yüz yıl süren bir direnme döneminden sonra MÖ 7. yüzyılda Dayaklı önderliğinde brileşerek kurdukları devletlerin birinci basamağı olan aşırlar federasyonu sayesinde MÖ 612 yılında Kyakser önderliğinde Asur İmparatorluğu'nu kırdılar ve tarihin şafağını dererek Medler'le devletini kurdular. MÖ 550 yılında bu devlet Persler tarafından yıkıldı. İşte bu yıkılma Kürdistan tarihindeki yaşanan ilk büyük ihanetin eseri olarak bilinir. Şimdi bu ihaneti daha yakından inceleyelim.

Medlerle aynı soydan gelen Persler, Asur İmparatorluğu yıkıldandan önce Medler tarafından yenilmişler ve İran'ın güneybatısına sürülmüşlerdir. Asur'u yıkan Medler giderler bölgenin en büyük egemeni olmuşlar ve bu arada daha önce Güneybatı İran'a sürdükleri Persleri de devlet sınırları içinde egemenlikleri altına almışlardır. Kyakser'den sonra Medler kralı olan Astiyag, çeşitli nedenlerden dolayı kızı Mandane'yi bir Persle evlendirmiş, Mandane doğan torunu Kyros'u da kendisi için tehlike gördüğünden öldürmesini için veziri Harpagos'a vermiştir. Ancak Harpagos çocuğu öldürmüyüp büyütmesi için bir cobana vermiş ve Astiyag'a ihanet eder. Çocuk belli bir yaşa geldikten sonra Astiyag onun öldürülmediğini öğrenir. Vezir Harpagos'un bir ders vermek için, Harpagos'un Kyros'a aynı yaşlardakı çocuğunu pişirterek babasına yedirir. Ve sonra da bunu ona söyler. Harpagos ihanetinin bedelini böyle öder. Ancak Astiyag, torunu Kyros'un kendisi için bir tehlike olmadığını ikna edildince ona ana-babasının yanına yollar. Kyros, bir Pers olarak büyür.

Harpagos, Astiyag'ın kendisine yaptığını unutmaz ve ihanet planları yapmaya başlar. Medlerin egemenliği altında yaşayan Perslerin devlete egemen olmak için fırsat kolladıklarını çok iyi bilen Harpagos planlarını bunun üzerine kurar. Astiyag'ın zulmünden iyice bıkan Persler, bir Pers olarak yetişmiş olan Kyros'un liderliği olarak kabul ederler. Astiyag'ın zulmünden en az Persler kadar zarar gören Med ileri gelenleri de Harpagos'un yönlendirmeleri zaten kral soyundan gelen Kyros'u tahta geçirmek istiyorlardı. Gerisini Herodot'tan dinleyelim:

"Harpagos, Media'nın ileri gelenleriyle ilişkiler kurmak, Kyros'un yanında yer alıp Astiyag'ın saltanatına son vermek gerektiğini sokmuştu katalarına. Bunu sağladiktan sonra tasarladığı şeyi, Perslerin yanında yaşayan Kyros'a bildirmek istedi; ama yollar gözlendi, ve başka bir şey de yapılmayacağına göre, şöyle bir hileye başvurdu. Yappa bir tavşan buldu, tüylerini bozmadan ve görünüşte hiçbir şey belli olmayacak şekilde karnı yedi. Karnının içine bir mektup yerleştirdi. (...) ve sadık adamlarından birini (...) Perslerin yanına gönderdi..."

Belki de Kürdistan tarihinin ilk belgeli ihaneti olan mektubu Herodot şöyle naklediyor:

"Kyros o tavşanı aldı ve açtı; içinedeki mektubu buldu ve okudu. Şöyle diyordu mektup: 'Kanbyses oğlu, tamların seni koruyorlar; yoksa alın yazın bu kadar gün vermezdi sana; katlindiler, Astiyages'ten öcünü al. Eğer onun istediği olsaydı sen ölmüştün; bugün yaşıyorsan eğer, bu,

Kürt hainleri yalnız Kürt direnişlerine ihanet etmekle kalmıyor, diğer yoksul ve köle halkların mücadelesine de ihanet ediyorlar. Babek İsyanı sonrası gelişen en güçlü isyanlardan Zinc hareketi de yer yer Kürt hainlerinin ihanetine uğradı. Bu hainlerden biri olan Azadmard ihanet ve döneklilikte sınır tanımayan bir örnektir.

tanlarını ve benim saymedim. (...) Şimdi eğer bana güvnersen Astiyages'in hüküm sürdüğü ülke başına senin olabilir. Persleri ayaktardır, bir ordu ile Media üzerine yürü. Astiyages sana karşı çıkaraçığı orduya ister beni, ister Media'nın öbür ileri gelenlerinden birini komutan yap, senin başıyana ulaşman bakımından farketmez; ilk olarak Astiyages'i bırakıp senin yanına gelecek onlardır. Bz hızın, sen ne diyorsan ona yap, vakit geçirmeden yap."

Bu mektup üzerine Persleri hileyle toplayan Kyros, onlara artık Persler zamanının geldiğini ve bunun için harekete geçmeleri gerektiğini anlattı. Persler kendi aralarındaki anlaşmazlıklar ve çekişmeleri bir yana bırakıp Kyros önderliğinde toplandılar.

Perslerin ayaklanıp kendisini devireceğini haber alan Astiyag, kendi için çekti Harpagos'u orduun başına geçirerek Perslerle savaşmaya gönderdi. Sonuç tam bir trajedydi. Medler uğradıkları büyük ihanet yüzünden yenildiler ve Astiyag esir düştü. Daha sonra karşısına geçip ihanetini anlatan Harpagos'a Astiyag şunları söyledi:

"(...) Sen insanların en budalası ve en haksızını ded; en budalası, çünkü, mademki bu işi sen kendin yapabilecektin, taci da kendi başına koyabilirdin, oysa bu gücün üçte biri elindedir ve en haksız, çünkü, o sözlenin öcü (Harpagos'un oğlunun yenmesi söleni, bn) Media'yı köleliğe sürüklemiştir; eğer kraldığını, kendisi alacak yerde ille de bir başkasına vermek gerekirdiyorsa, bunun bir Pers yerine, bir Med'i alsana, bu işte hiçbir suçur olmuysa Media'lar efendiyken köle oldular ve Persler, Medlerin dükkü köleleri, bugün onların efendisi oldular." (Herodotos, Herodot Tarihi, s. 62-64)

Harpagos'un bu ihaneti, o zamana kadar hiçbir köleci devlete boyun eğmeyen ve her özgür yaşayan Medlerin ve daha sonra da Kürtlerin 2500 yıllık köle tarihinin başlangıcı oldu. Tekrar egemenliği elde geçirmek için pek çok defa ayaklanan Medler, çok kısa süren başarılar dışında (Maglarn 8 aylık darbesi) uğradıkları ihanetler yüzünden hep yenildiler. Ve yavaş yavaş tarih sahnesinden kenarına itildiler. Özgür yaşamı uğruna uygarlıktan uzak, dağlara çekildiler ve oraları kendilerine yurt tuttular.

Burada üzerinde durulması gereken esas nokta, Harpagos'un ihanetini hazırlayan koşullardır. Çünkü Harpagos'un ihaneti bir sonuçtu. Bu sonuç ortaya çıkmadan önce Medler parçalanmaya başlamıştı. Astiyag'ın zulmü doğu yönetimi Medlerin iç birliğini zayıflatmış ve ülkeyi dış saldırılara ve ihanete açık konuma getirmişti. Asur'u yıkararak sağladıkları güçlü birlik, diğer ezilen halkları da onların yanına çekmiş, başarıya ulaşmıştı sağlamıştı. Ama bu birlik Kyakser'in ölümünden sonra zayıflamaya başlamış ve devleti ayakta tutan sınıflar desteklerini yavaş yavaş çekmişlerdi. Yani Harpagos'ta singelenen ihanet, aslında egemen sınıflarda başlayan potansiyel ihanetin dışı vurumuydu. Eğer korkakça davranmayı Astiyag'de direnerek bir başka Med'i kral seçselerdi, tarih başka türlü gelişebilirdi. Zaten Astiyag da buna işaret etmekle, ihanet besleyen ana kaynak, başta da değindiğimiz gibi içteki zayıflamadır. Yoksa Roma İmparatorluğu kadar ihanete uğrayan bir başka devlet belki de bu zorunludur, ama Roma hiçbir zaman ihanet yüzünden yıkılmadı; tarihsel sürecini tamamladığını, o da çok geçimleli olarak tarihten silindi.

Bundan çıkan sonuç, eğer Harpagos'un kıymasaydı, Media'nın iç durumu yüzünden sırayı girmiş pek çok Harpagos çıkabilirdi. Ama elbette bu, Harpagos'un ihanetini haklı kılmaz. Harpagos durum ne olursa olsun, sonuçta bir haindir ve sadece lanetlidir.

Medya yıkıldıktan ve Medler köleleştirildikten sonra eski durumlarına dönmeyebilir. Çünkü, bir kez bozulan iç birlik giderek, koşulların da etkisiyle derinleşerek devam etti. İç birlik bozulmuş ve zayıflamış halklar çoğunlukla dış sömürüye açık hale geldiler. Kurtulmaları için güçlü bir iç birliğe ihtiyaçları vardır. Ancak bu, tek başına yeterli değildir. Doğru bir kurala ve en önemlisi de uluslararası durumun uygun ol-

ması veya tarihin önemli altüst oluş dönemlerine denk gelmesi gerekir.

Medlerin çöküşünden sonra bilinen ilk altüst oluş, yani statükonun bozulması Yunan-Makedonları Büyük İskender'in ortaya çıkmasıyla başladı. İskender'in şahsi o zamanki dünya statükosunun çok uzun zamandır bozulmamış olması ve büyük imparatorlukların, özellikle de Pers İmparatorluğu'nun uyguladığı aşırı sömürü ve baskı yüzünden çıkan ayaklanmalarla iyice sarımsıydı. İskender'in ölüme doğrudanlık tek güc olan Perslerin karşı koyacak gücünün kalmaması, yukarıda bahsettğimiz tarihsel altüst oluşun başlangıcıydı. Devletler yıkılıp devletler kuruluyordu. Yalnızca 13 yılda Hindistan'dan İtalya'ya, Mısır'dan Kafkasya'ya kadar uzanan bir imparatorluğu kurarak İskender, halkları özgürlük vaadıyla hareket etmişti. Zaten ayaklanma halinde olan ezilen halklar ve sınıflar bu vaatlerle iyice hareketlendiler ve son dönemine gelmiş devletler ve imparatorluklar art arda yıkılmaya başladılar. Yunan-Makedonluların bunları tümü üzerine egemenliklerini kurdular ve vaatlerini tutmadılar. Ancak imparatorluk sistemi oturtulmadık İskender'in ölümü üzerine dağılmaya başladı. Onlarca yeni devlet ve devletçikler kurulmaya başladı. Bu devletlerin başına ise genellikle İskender'in generalleri geçti.

Bu dönemde Mezopotamya'da üç büyük devlet kuruldu. Bu devletlerin önce büyüme eğilimi gösterildiler, ama yabancısı oldukları bu topraklarda halklara boyun eğdirmeyiler ve giderek emmeye başladılar.

İşte tarih artık Medlerin, daha doğrusu Kürtlerin önüne çok önemli bir fırsat çıkarmıştı. Eger gelişmelerine yarışır bir birlik ve ittifak politikası geliştirebilselerdi, büyük imparatorluğa karşı set oluşturarak bir devletteleşme düzeyini yakalayabilir ve belki de onlar Roma'nın yerine gelişebilirdi.

Fakat bu tarihsel dönemde Medler tarihe yeniden girme şansını yalayamadı. Bunun pek çok nedeni vardı. Öncelikle Astiyag'dan sonra Med egemen sınıflarının işbirlikçi temelinde Perslerle hareket etmeleri, geniş Med halk kesimlerinin özgürlüklerini koruma uğrunda dağlara çekilmesi ve uygarlıktan uzaklaşıp birbirlerinden yalıtık duruma gemesiydi. 250 yıldan fazla süren bu durum İskender istilas döneminde de fazla değişiklik göstermedi. Med egemenliği yeni efendilerle işbirliği yaparak Perslere yaptıkları hizmetleri bir kez de İskender'e ve generallerine yaptılar. İhanet ve işbirlikçilik, giderek Kürtesleşen Med halkının egemenleri arasında yaşamın temel kuralı haline getirildi. Önderlik Kürt halkının karşısına her ihanetçi olarak çıkıyordu. Ve bu da birleşme bir yana, parçalanmaya daha da derinleştiriyordu.

İskender'den sonra bu kez de Roma dalgaşı geldi. Roma'nın gelişti hapsedinden daha kalıcı ve korkunç yıkımları yola açtı. İskender'den sonra kendilerini toparlayan Persler yeniden bir devlet kurdular. Ve Romalıların savaşmaya başladılar. Kuzeyde gelişen ve Kürdistan'ın yukarı kısmının egemenlikleri altına alan Ermeniler büyük oranda etkisizleştirerek M.S. 260'ta imparatorluk Roma Perslerin devamı olan Sasaniler ile Romalılar kendi aralarında Kürdistan'ı yüz yıllarca süren savaşların temel alanı haline getirdiler. Bu dönemde kadar egemenlik altında da olsa halklaşmayı sürdüren Kürtlerin bu çabası kesintiye uğradı. Kentlerde yaşayan köleleştirildi; dağlara çekilenler ise uygarlaşmaktan uzak

kaldılar. Bu dönemde de yine egemenlik için oymay ve ihanet durumu sürdüremeyi tercih ettiler. Bir bölümü Sasani'lerin bir bölümü Romalılar'dan yana tavır alıyor ve kendi aralarında da savaşıyorlardı. Kısacası İslamiet'e kadar Kürtler tarih dışında yaşadılar. Roma ikiye ayrılış, Sasani'ler oldukça zayıflamış, Sasaniler ve Ermeniler henüz güç olmaktan uzak bir konuma geçiyor olduklarından, M.S. 5. ve 6. yüzyıllar arası bir rahatlama dönemi olarak adlandırılabilir. Bu dönemde Kürtler kesintiyse uğramış halklaşma çabası geliştirdiler. Özellikle Zerdüş'tü dinini bir direnme ve halklaşma

çıyla Araplar kendilerinden olan bazı kabileleri buraya yerleştirmişlerdir. Arap kabilelerinden fethedilen bölgelere yerleştirmenin planının Arap yayılmacılığının eski uygulaması olduğunu belirtiriz. *Tamassira Politikası* sayesinde ilerdeki savaşların daha aktif gelişimi için sağlam bir askeri üs oluşturulmuştur. (age, s. 20)

"Tamassira Politikası", age, s. 20 ve sömürgecilik politikası daha ilk anda ortaya çıkmıştı. Ve bu topkurlarından kovulmak anlamına geliyor du Kürtler için. Arapların 637-644 yılları arasındaki fethetleri sonucu Kürdistan'ın büyük bölümü Arap egemenliğine girdi ve halk kentleri terk

da temel bir yöntem haline geliyor. Umeyyad'len sonra kurulan Abbasi hanedanı da Kürdistan'ın temel yayılma alanı olarak kullandı. Bu dönemde birçok başkaldırı gerçekleşmiştir. Babek önderliğindeki isyan, Arap sömürgecilğine karşı en uzun ve en köklü isyan olmuş ve yirmi yıldan fazla sürmüştür, önemli başarılar elde etmesine rağmen, ihanet yüzünden yenilmiştir.

"Abbasi yönetiminde döneminde Hürremtiler ve Şilerin dünya görüşlerine yaklaşmış ve köylü kitleler 747-750 yıllarında (bir Kürt olan) Ebü Muslim'in başta olduğu dönemde kendi sosyal problemleri ni ileri sürmüşlerdir. Daha sonra Hürremtiler ideolojisi 816 yılında başlayan ve yaklaşık yirmi yıl süren Babek'in İsyanı döneminde kesin ifadesini bulmuştur." (age, s. 44-45)

Bu hareket Arap hanedanlığına karşı köylüler başta olmak üzere diğer bütün halk kesimlerini içine alarak kısa sürede yayılmış, Bizans imparatorluğu'ndan da destek almıştı. Merkezi Azerbaycan'daki Baz Kalesi'ndir. Kürtlerin yoğunlukta olduğu Cibal bölgesi de bu hareketin başlıca merkezlerinden biri olmuştur. Babek İsyanı'nın en temel özelliği, güçlü bir önderlik ve ideoloji temeline dayalı sömürgeci Arap-İslam karşıtlığını geliştirip eyleme dönüştürmesinin yanı sıra ve daha da önemlisi, korkunç bir sömürgecilik batığına çekilen Kürt halkına ihanet etmeyen gerçek bir önderlik sergilemesidir. Bu durum, sömürgeci istilalardan ve hain önderliklerden dolayı durmadan kan kaybeden Kürt halkına güçlü bir diriliş şansı yaratmıştır. Tarihimize az bilinen bu dönemde ortaya çıkan doğrudan önderlik üstün bir çaba sergilemesine rağmen emen sınıfların ihanetine uğradı ve yenildi. Bu yenilginin nedenlerini yine Poladyan'dan aktaralım:

"Babek'in durumu şiddetli çatışmalarından sonra, özellikle de bazı feodalilerin sınıfsal üstünlüklerini savunarak can ve mal güvenliğini isteyerek (Halife ordularının komutanı olan) Afşin'in tarafına geçmeleri veya tarafsız bir pozisyon izlemeleri sonucu bozulmuştur. Bu tür fedailerden biri de Şahi Davas (Tebriz) kalelerinin hakimisi Muhammed İbn Al Bais'tir. Halife bağıllığını bildirilen Al Bais, aralarında İsm Al Kürd'i'nin de bulunduğu Babek'in yandaşlarının erişilmesini ve ordularının erd edilmesini haince planlamıştır.

(Arap tarihçisi, bn) Al Yakubi, (hain) Al Bais'in, Marand hakimisi (Babek'in yandaşı) İsm Al Kürd'i'nin ki zıyla evlendiğini, kayınbabasını ve onun yanındakileri evine çağırıldığını, sarhoş oluncaya kadar yedip içtiğini, geceleri de onları Şahi Kalesine taşıttığını, daha sonra (halife, bn.) Al Mutasim'e teslim ettiğini bildirir. (Arap tarihçileri, bn.) Al Tabari ve İbn Al Bais, bu konuda daha etraflı bilgi vermektedir. Bir gün, Babek, İsm Al Kürd'i adındaki komutanlarından birinin altı müfrezesiyle (İbn Al Bais'e) yollar. İsm Al Kürd'i, İbn Al Bais'in evinde geceler. Adete göre yukarıya çağırılır. Müfrezesini aşağıya (alt katla) bırakır. Onun çevresindeki güvenilir adamları da yukarıya davet edilir. O yukarı çıkar ve diğeri (İbn Al Bais, A.P.) onları doyurur ve sarhoş oluncaya kadar şarap içirir. Sonra İsm Al Kürd'i'ye saldırır, fakat yalvarmalarına acıyarak affeder. Onun yanındaki adamların ise öldürür. Al Bais, (İsm'a, A.P.) yukarıya adamların tek te kaçırılır ve gelenek boyunu kestirir ve aşağıdakiler durumu anlayamaz ve kaçamazlar.

Al Bais, İsm'i Al Mutasim'e gönderir. Al Mutasim, İsm'e, Babek'in ülkesini sorar. O da yolları ve onun

nasıl savastığı hakkında bilgiler verir. Al Mutasim, İsm'i zindana attırır. İsm, Al Bais (Halife, 842-847) tahtı geçinceye kadar orada kalır." (age, s. 48)

İç içe gelişen korkunç bir ihanet çemberi örneği sergilenir burada. Birbirini ihanete çekme, hainlerin en tipik özelliklerinden biri olarak bir kez daha sergilenir. Al Bais, Hürremtilere ihanet ediyor ve kasınlın basar, Al Kürd'i'yi tuzağa kurarak ihanete teşvik ediyor. Al Kürd'i, canını kurtarmak için önce kendii adamlarına, sonra Babek'e ihanet ediyor. İhanetin kapsamı ve derinliği akıllara uydurarak verecek boyutlara ulaşıyor. Kendi kişisel çıkarlarını korumak ve ya canını kurtarmak için bir halkın kaderini satmak, onbilerce, hatta yüzbinlerce insanın ölümüne yol açmak ihanetin karakteristik özelliğidir.

Al Kürd'i'nin verdiği bilgiler doğrultusunda hareketle geçilmştir. Hürremtiler durumu gördükçe daha da kötümserleşti. Birkaç çatışmadan sonra 837'de Afşin, Hürremtilerle acımasızca savaştı. Babek kaleden yeraltı geçidini kullanarak Bizans'a kaçmış, Şahi Nehri'ni geçerek bölge feodalilerini ve halkı, çeşitli baskılar ve seferlerden dolayı kendisine düşman olduğu Doğru Emenistan'ın da bu bölgelerine gelmiştir. Ermeni prenslerinden İbn Sümbe'tir (Simbat) onu yakalamış ve Afşin'e vermiştir. Babek, halife Al Mutasim'in onu idam ettirdiği Samara'ya göndermiştir." (age, s. 47)

Böylece şöyle bir direniş daha ihanetler yüzünden yitirir.

Ancak ihanet bununla yetinmez, aynı dönemde sömürgecilğe ve zulme karşı gelişen birçok Kürt isyanının bastırılmasında hizmet verirdenler. Bunlardan birisi de 838-839 yıllarında, Cafer İbn Fahrahs önderliğindeki isyanıdır.

"Kürt isyanının bastırılmasını Araplar, Al Mutasim'in iktidarda olduğu dönemde altı olaydan (bazılarını göre sezik, A.P) biri sayarlar. Onlar bu isyanın önderi Cafer'in adıyla, Babek'in, Taberistan asi prensi Mazyar'ın adını birlikte anırlar... Halife onu tutuklatır, idamından sonra cesedini Babek ve Mazyar'ın cesedine birlikte camha gerdirir." (age, s. 47)

Kürt hailerini yalnız Kürt direnişlerine ihanet etmekle kalmıyor, diğer yoksul ve köle halkların mücadelesine de ihanet ediyorlar. Babek İsyanı sonrası gelişen en güçlü isyanlardan Zenc hareketi de yer yer Kürt hailerinin ihanetine uğradı. Bu hailerden biri olan Azadmard ihanet ve dönükletke sınır tanımayan bir örnektir. Zencler, köle tüccarları tarafından Zanzibar Adası'ndan alınmış, adanın adından dolayı Zinc ya da Zenci denilmiş siyah kölelerdir. Bunların bir kısmı daha sonra özgürleşmişlerdir.

Gelelim ikinciye:

"Çarpışma sırasında Muhammed İbn Ubeydullah'ın (Yani Azadmard'ın) müfrezeleri savaş alanını birden terk etmişlerdir. Büyük kayıplar ve ren Zinciler yenilmiş ve kaçarak kurtulmuşlardır.

Tarihçilerin materyallerinden bu saldırının planını Muhammed İbn Ubeydullah'ın (Yani Azadmard'ın) önceden hazırladığı anlaşılmaktadır. Ubeydullah, Zincilerin kaçışı sırasında geriden onlara saldırıya karar vermiştir. Onun müfrezeleri planladığı gibi Zincilere saldırı ve onları yagmalamıştır. (...) İsyançıların başları Al Kürd'i'yi ihanetinden dolayı suçlaştırmış ve onu kinmiştir. (...) Ve onun gaddarca cezalandırılacağı bildirilmişlerdir."

İhanetinin cezasız kalımayacağı anlayan Azadmard, bu sefer de halife İhanet ederek Zinc önderinin adını bütün camilerdeki hutbelerde okutacağını söylemiş ve okutmuştur. Azadmard'a şırıy yok. Ancak yine de yakasını kurtarmayacaktır.

"Zincilerin amacının halifeliğe karşı mücadeleden Huzaistan sakinlerini kurtarmak olduğunu, fakat kendi çıkarlarını korumak istediğinde onları bölge feodalileri sayesinde bunun yarası olduğunu söylemek zor değildir. Bu tür feodalilerden biri resmi olarak Zincilerin önderinin yudusu ve müfrezeli olan (ama) gizlice onları kurtulmaya çalışan (L.) Al Kürd'i'dir. Böylece 980-981'de halifelik orduları Zinciler üstünde üstünlük sağlamışlardır. Kendi güvenliğini sağlamak isteyen Al Kürd'i de onlara yaklaşılmıştır. Fakat kendisi Safarîlerin yudusu olarak gördü, Muhammed İbn Ubeydullah (Yani Azadmard), istikrarlı politikaları yüzünden cezalandırılmıştır." (age, s. 52-53)

İhanet bir yaşam biçimi haline getirilmiştir Kürt egemen sınıflı tarafından. Çıkarları zedelediniğe uyan ve daha sonra çıkarlarına uygun düştiğünde ihanet etmek adeta bir gelenektir. Zaman zaman gerçek önderlikler ortaya çıksa da, bunların başarısız olmaları diğerleri tarafından engelleneniyordu. Örneğin 906 yılında Hezbazıye aşiretinin başlattığı isyan önce-böyleği başarılar kazanmış ve halife ordularını bozguna uydurmuş, ama daha sonra gerileme başlangıcına ihanet hortlamış ve yenilgi görmüştü.

"906 yılında Mehmet Bin Hilal'in reisi bulunduğu Hezbazıye aşireti hareketle geçti. Mehmet Bin Hilal yönetimindeki Kürt Müslü yakınlarına kadar girdiler. Bunları Musul valisi Ebul Hecca karşıladı. Yapılan savaşta Ebul Hecca yenildi, Musul çökeldi. Halife Muktedibillah yeni güçler gönderince Ebul Hecca yeniden hareketle geçti. Halife güçlerini üstünlüğü karşısında Kürtler dağı-

Kürtler, beyni ve yüreğiyle fethedilmiştir. Artık istenilen her şey ona verilebilir veya alınabilir. Tarih durmuyor ve geriye dönmüyor. Ve öte yandan Kürt toplumu üzerine bütün ağırlığıyla çökerken yeni var olma imkanları da açıyor. 10. yüzyılın sonlarında tarih Kürtlere küçük bir kapı araladı.

ideolojisi olarak kullanyordı, daha büyük ve güçlü birlikler geliştirmiyorlardı. Geçmiş de olsa, istisnaları bir gelişim durumuna yakalayan Kürtler oldukça ilerlemişlerdi. Ancak 7. yüzyılda ortaya atıldıkları İslamiet'e dayanan geniş bir feth hareketine giren Araplar bu gelişmeyi durdurdular.

Feodal dönem

İslamiet ve ihanet:

İslamiet ile birlikte Kürdistan tarihinde korkunç bir dönem açıldı. Araplar, Kürdistan'ın verimli topraklarına egemen olmak ve feodaliteyi geliştirmek için arkası kesilmeyen saldırılar başlattılar. Kürtler, Araplara ve İslamiet'e karşı büyük bir direnme gösterdiler. Arap egemenliği 7. yüzyıldan 10. yüzyıla kadar süren 250 yıllık bir direnmeden sonra ancak ortaktırıldı.

"Feodal-Arap sömürgeciliği altında Kürdistan'da oluşturulan feodal toplum yapısı içinde Arap ve Araplaşma yanlış birliği bir işbirlikçi tabaka oluştu. Kürt milli değerlerini her gören bu tabaka, o güne kadar büyük bir zenginlik içinde Kürt dilini ve kültürünü kırarak Arap dil ve kültürünü ağırlıklı rolünü oynadı. Tabii ki sınıfsal çıkarların yönü gerektiriyordu. Emir, bey olmanın yolu Araplaşmaktan ve Arap halifelerine uşaklık yapmaktan geçiyordu. Bütün bu milli ihanetler, halka 'Yüce İslam dininin gereği olarak' yaptırılıyorydular. Ve bunda da epey başarılı olundu." (Kürdistan Devrimi'nin Yolu, s. 49-50)

Elbette bu noktaya ulaş gelinmedi. Kürt egemenler fazla direnme göstermediler teslim oldı hainleşken, halk, katliam ve soykırımlarına pasına boyun eğdiler. Ancak ihanet gerekerek bir kanser gibi topluma nüfuz etmeye başladı. Döneme ilişkin tarihçi Arşak Poladyan'ın yaptığı çalışmadan, ihanetlere ilişkin birkaç örneği buraya alıyoruz:

"Bizim düşüncemize göre Kürtler arasında İslamiet'in yayılması ve onların İslamlaştırılması Arap fethlerinden sonra başlamıştır. (...) Kürtlerin 19 ve 20. yüzyıllarda İslamiet'i kabul etmeye başladıkları yargısına varılabilir." (A. Poladyan, 7-10. Yüzyıllar Arasında Kürtler, s. 74-75)

Aslında pek çok halk tarafından kurtarıcı olarak görülen İslamiet Kürtlerin neden kabul etmedikleri ve direndiklerini yine Poladyan'dan öğrenebiliriz.

"Kürt bölgelerini içine alan Musul yayılmasının sömürgeleştirilmesi onun fethinden sonra dolaylı olarak başlamıştır. Bu bölgeleri işlemek ama-

ederkek dağlara ve yaylalara çekildi. İhanet kentlerde kaldı ve Araplaştı.

Muhammed'in ölümünden sonra başlayan köylü kavgaları, Araplığın yayılmasıyla daha da şiddetlendi. Mezhep ayrılıkları ve iç cinayetler başladı. Büyük Arap imparatorluğu hayalleri suya düştü, ama Araplaşırma ve sömürgeleştirme siyaseti, İslamietli tekkelerinde tutan Arap hanedanları tarafından arsa yenilmeden sürdürüldü. Buna karşı, kendi dinlerini ve inançlarını savunamaz duruma gelecek halklar, kabul etmek zorunda kaldıkları İslamiet'i kendi inançlarına göre yorumlayarak yeni direnme ideolojilerini ortaya çıkardılar. Bunun sonucunda 8. yüzyıl büyük bir mezhepsel hareketle sahne oldu. Arapların ırksal üstünlüğüne savunanından, ortaçağdaki anlamında bir sosyalizmi savunanına kadar çok renkli mezhepler ortaya çıktı. Direnme öngören mezheplerin kaynakları çoğunlukla Kürt kaynaklıydı. Hariciler, Hürremtiler, İslamizim başta olmak üzere onlarca mezhep direniş ideolojisi işlevi görüyorlardı. İslamiet'te parçalanma ile Arap parçalanması atbaşı değeri, ama bu Arap egemenliğinin zayıflamasına yol açmıştı. 7. yüzyıl sonunda halifelik Umeyyad hanedanlığına geçor. Halife Abd Al Malik 694'te Hacayc isimli bir komutanına görev vererek Kürdistan'a gönderdi. Amaç, harici hareketini ve Şii muhalefeti bastırma idi. Hacayc Irak ve Doğulu illerinin hükümdarı ilan edildi. Döneminde (694-715) büyük katliamlar gerçekleştirildi. Özellikle Hariciler ve bunlara katılan Kürtler bu katliamlardan büyük pay alırdı. Burada da ihanet ortaya çıkmış ve hareket yenilmiştir.

"İl Ayn-ül Hulvan'da, Mutaraf İbn Al Mugarî'nin başkışığından Haricilerden bir müfrezeye ayaklanırlar. Al Hacayc tarafından yöneticiliğe atanmış subay, Mutaraf'ın ilerleyişine engel olmak için bölgedeki Kürtlerle birlikte ona karşı çıkar. Ve onu Hacayc'dan al dilemeye ikna eder. (Fakat) Kürtler Hulvan'ın dağ geçidi kapılar. Mutaraf da onlarla savaşmaya kararlıdır ve kendisine katılan diğer Harici müfrezeleriyle birlikte Hulvan Dağı geçidinin sağından ve soldan Kürtlere saldırır, onları yenilgiye uğrattı ve Hamdan'a doğru ilerlemeye başladı. Al Tabari'nin diğer bir seferinde de Al Hacayc'ın Mutaraf'a (karşı) gönderdiği altı bin kişilik ordu içinde Kürtlerin de bulunduğu anılmaktadır." (age, s. 29)

Kürt Kürde düşman ediyor ve bu ilericiler bir hareketin bastırılmasını

Birlik Kyakser'in ölümünden sonra zayıflamaya başlamış ve devleti ayakta tutan sınıflar desteklerini yavaş yavaş çekmişlerdi. Yani Harpagos'ta simgelenen ihanet, aslında egemen sınıflarda başlayan potansiyel ihanetin dışı vurumuydu.

Zincir isyanı başında Huzaistan yöneticisi Muhammed İbn Ubeydullah (Azadmard) Al Kürd'i'yi bir Kürt feodalisi ile ittifak kurular.

"Al Kürd'i, Zincilere yardım edeceğine söz vermiş, onun müfrezeleri de isyançıların müfrezeleriyle birlikte kuvvetli bir direnişle karşılaştıkları Barban kalesinin Kürtlerine saldırılmışlardır." (age, s. 52)

Burada birinci ihanet; Azadmard, Zincilerle birlikte Kürtlere saldırıyor.

lara çekildi. Buradan da Azerbaycan'a geçtiler. Mehmet Bin Hilal Kandil Dağı'nda yalın kaldı. Ebul Hecca onun bulunduğunu yeri kuşattı sa da yakalamayı başarmadı. Ebul Hecca bu kez çevresindeki Kürt aşiretlerini çembere aldı. Bunun üzerine Kürtler teslim olacaktı bildirildi. Mehmet Bin Hilal'in rehni alarak gönderdiler. Mehmet Musul'da öldürüldü. Sonuçta Kürtler teslim olmak zorunda kaldı. (M. E. Zeki, Kür-

distan Tarihi, s.51-52)

Kürdistan tarihinde istisnalar dışında savaşçarç yenilgi yoktur diyebiliriz. Bölgenin en dayanıklı, en savaşçı halkı olarak haklı bir ünleri vardır. Bölgede kurulan bütün devletler ordularına Kürtleri almaya büyük özen gösterir, bununla savaşta zafere ganimetlerdir. Tarihin her yerinde bunun derin izlerini görmek mümkün. Ancak yukarıdaki örnekte de görüldüğü gibi, Kürdüyen yenilgiye uğralar, ama başkalarının hesabına. Bundan daha trajik bir durum olabilir mi? İhanet, Kürt halkının iyileşemeye yarası olmaya devam ediyor.

Mehmet Bin Hilal'in yenilmesinin ardından Hezbaniye aşireti yenilgiye ayaklandı. Bu kez Daysam İbn İbrahim Al Kürdi önderinde. Oldukça başarılı olan Daysam bir Kürt hükümeti kurmayı başardı. Fakat ihanet onun da yakasını yapışmakla gecikmedi. Önceden çok güvendiği veziri Abul Kasım İbn Djaçar ona ihanet edince, Daysam'ın düşmanı Arap Salâridir hanedanlığının kurucusu Muhammed İbn Musalir yanında yer almış ve onun veziri olmuştur. Daha sonra Daysam'ın yenilimesi için entrikalar çevirmeye başlamıştır. Başlangıçta Daysam'ın ordusunda bulunan Dayilamitler ve bir bölüm Kürt, Daysam'a ihanet ederek düşman safına geçip ve bu yüzden Daysam'a yenilgiye uğradı. Daha sonra Daysam'a ihanet eden veziri bu kez de Musafir'e ihanet ederek Daysam'ın yanında yer alır. Değişen durum izler.

rine savaş yeniden başlar ve Daysam bu kez de diğer vezirin ihanetine uğrar ve yenilir.

Tarih, Kürdistan'a hep acımasız ve adaletsiz davranmıştır. Direnmek için tarihe yaslanmak istenilir, bataklık ve ihanetten başka bir şey görememiştir. Adeta iğne ucuyla kuyu kazar gibi. Tarihten direnmeyi çıkarmaya çalışanlar, eğer sarılaşa aramayı sürdürürlerse, bir süre sonra görceklerdir ki, aslında üzeri ihanet ağıyla, betonuyla, topağıyla kapatılmış muhteşem bir halk direnişi, tarihi vardır.

"Tebriz önderinde şiddetli çarpışmalar oldu. Kürtler yenilgiye yenildiler. Daysam da şehre çekildi. Geceleyin kale duvarını yığı ve askerleriyle birlikte Ardebil'e kaçtı. Şehrin muhasarasını kaldırmayan Marzabân da Ardebil'e yollandı. Burada kendi veziri Abul Abdullâh Nuaym'ın ihanetinden dolayı iğne ucuyla geçirdi ve Tarom (Tarım) bölgesindeki hapishanesine kondu." (A. Poladyan, 7-10 yüzyılda Kürtler, s.85)

Ancak 7 yıl hapiste kalan Daysam serbest bırakıldı ve Kürtler izinde etkisi bilindiğinden Salâridir için Kürtler'den bir ordu kurması isteniyor. Daysam orduyu kuruyor, ama başına kendisi gezip yarı kalın yoldan yerden savaş devam ediyor. Çeşitli çarpışmalardan sonra başkaları olamıyor ve Ermenistan'a kaçıyor.

"Arap tarihçi-bn İbn El Asir, Marzabân'ın (Daysam) Ermenistan'da eyleme geçtiğini, bundan sonra onu Azerbaycan'a gönderdiğini, gözlerini kör edip bir hapishaneye kapatıldığını, Marzabân'ın ölümünden sonra, Daysam'ın intikamından korkan, adamları tarafından öldürüldüğünü yazıyor. (Ağ, s.67)"

Direnşin yenilgiye ve en önemlisi de ihanetler yüzünden 250 yıllık uğraştan sonra İslamîyet Kürdistan'a tamamen hakim oldu. Kan, gözyaşı, acı, soykırım Kürdistan halkının ayrılmaz bir parçası haline geldi. Kürt egemenlerinin kısya kısya Kürtler yüzünden Arap sömürgeciyle işbirli-

ği yapmaları Kürt halkının derinden gelen başkaldırıların ezilmesini ana etkeni oldu. Seyit, mir, emir, şeyh gibi rütbelere alarak Arap ağına soyunan Kürt egemen sınıflarının zaman zaman halfeye karşı geldikleri de olmuştur. Bu karşı gelişmeler çok ikeylölce ve alcağa gündeme getirilmiş ve yalnızca kişisel çıkarlara dayalı olmuştur, şaşıntı amacıyla Kürt halkının direnişlerini kullanmış, istediklerini elde edince de halkı gözlerini kırpmadan kadeyle başbaşa bırakmışlardır. Sayılı olarak ortaya çıkan gerçek önderlikler ise yine bu hain kesimlerin ihanetleri sonucu yenilmişlerdir.

Buna yine Arşak Poladyan'dan bir örnek verelim:

"Halfelik içinde oluşan verimli politik konudan yararlanarak Kürt feodal aristokrasisi 10.y yüzyıl başlarında itibaren bazı bölgelerde bölünme (kend iktidarını) egilimini ortaya koymaya başladı. Bu eğilimi İslahân'ın Kürt yöneticisi Abdullâh İbn İbrahim Al Masmai ortaya koymuştur. Eldeki materyaller bu kişinin 906 yılında İslahân bölgesi köylerinden birinde, diğer halfaların temsilcileri ve yaklaşık on bin Kürten destek aldığı bir işyeri organize ettiğini göstermektedir."

Bağdat sarayı isyanı bastırılmak için beş bin asker gönderiyor. Ancak çatışma çıkıyor. Halfe Al Mukdadir'in sekreteri anlaşmazlık teklif ediyor. Al Masmai bu teklifi kabul ediyor.

"...Daha sonra onlarla birlikte Bağdat'a gelirler ve halfelerin huzuruna çıkırlar. Halfe bu konuda görüşünü bildirir ve Abdullâh İbn İbrahim (yani Al Masmai-bn) ve onun

lumuna nasıl yansındığı ve gelecek Kürdistan toplumunda nasıl ifade bulacağını formüle etmektedir.

Mervaniler

Kürtler, beyni ve yüreğiyle fethe-dilmişti. Artık istenilen her şey ona verilebilir veya alınabilir. Tarih durmuyor ve geriye dönmüyor. Ve öte yandan Kürt toplumu üzerine bütün ağırlığı çökerken, yeni var olma imkanlarını da açıyor. 10. yüzyıl sonlarında tarih Kürtleri küçük bir kapı araladı.

9. yüzyıl Arap egemenliğinin zayıf-

1071'de Malazgirt'te Selçuklu-Bizans Savaşı'nda Mervani egemenleri Kürt halkına tam bir ihanet sergilediler. Malazgirt Kürt halkının daha sonraki kölelik çemberinin giriş kapısı oldu. Halka iyice yabancılaşan ve ihanet içinde yüzen egemen sınıf salt kendi egemenliğini sürdürebilmek uğruna halka karşı istilacı-sömürgeci güçlerle işbirliği yaparak Selçuklu sultanlarının Kürdistan'a girmesine önyak oldular.

İzdiği, bunun dışında büyük tehlike sayılabilecek bir çüçün Ortadoğu'da bulunması: Mezopotamya, A nadolu ve İran'da yeni küçük devletlerin ortaya çıkmasına elverişli imkanları yarattı. Önce zorla Müslümanlaştırılan egemen sınıfların Araplaşmayı kabul ederek, işbirlikçesinden sonra, Şero'nun ününe öldürdü, ancak Şero'ya dokunmadılar. Şero onları yatıştırmayı başarmıştı. Nasr, Silvan'ı kuşatıp Şero'yu isteyince direndiler ve Şero'yu vermediler. Bir yıla kadar Nasr direndi. Sonra Nasr Şero'ya dokunmayacağıni söyleyerek şehre girdi ama hemen ardından Şero'yu tutuklatıp, adamlarıyla birlikte, kardeşinin öldürüldüğü yerde astırdı.

Ancak ihanet bir gelenek olarak egemen sınıf içinde sürüp gidiyordu. İktidar kavgasının temel yöneltimi iktidar üzerine kuruluydu. İhanet her türlü son derece olağan bir şekilde kullanılıyordu. Bu yüzden devlet gerek halıktan tecrit olmaya ve küçülmeye başladı. Başlangıçta güçlü gelmiş, gerek bir güçsüzlüğe varmış. Mervanilerle Selçuklular arasında başlangıçta büyük güç farkları yoktu ve gelişme dinamiği açısından Selçuklular daha geriydi. Ancak 1071'e gelindiğinde Selçuklular gerek bir yığılma güçlerini Mervanilerle buluşturmuş. Önceleri Selçuklu Sultanı Tuğrul'a girilen ilişkiler ve zaman zaman haraç ödemeler, Tuğrul'un yerine geçen Alpaslan döneminde daha da gelişerek sürdü. Anadolu'ya açılmak isteyen Selçuklular karşılında Bizanslı buldular. Üstelik ondan önce Mervaniler vardı. Fakat Mervaniler korkakça davranarak Alpaslan'a karşı çıktılar. Mervanilerin kendiliğinden tehlike olmaktan çıktığını gören Selçuklular, Bizanslı savaşa haz hale gelmişti.

1071'de Malazgirt'te Selçuklu-Bizans Savaşı'nda Mervani egemenleri Kürt halkına tam bir ihanet sergile-

rek ülke ekonomisini zayıflattı. Bunun ardından en güvendiği veziri Mem'in oğlu Şero tarafından ihanete uğradı ve öldürüldü. Şero'nun işbirliği yaptığı Abdülül ise kendi eliyle Amed emiri yaptığı kayınbaba-sı İbni Dimne tarafından öldürüldü. Ama Şero ihanete doymuyordu. Ebu Ali Hasan'ın yerine iktidara getirdiği Ebu Mamur'a da ihanet etti. Bu kez cinayeti başkasına bırakmadı ve bizzat kendi eliyle gerçekleştirdi. Bu cinayeti oğlu Ebu Feylis ile birlikte tasarlama ve birlikte işlemlerdi. Yani ihanet babadan oğula geçiyor. Şero ve oğlu, Mamur'un kardeşi

salt kendi egemenliğini sürdürebilmek uğruna halka karşı istilacı-sömürgeci güçlerle işbirliği yaparak Selçuklu sultanlarının Kürdistan'a girmesine önyak oldular. Malazgirt Savaşı'nda ise kendi askeri güçlerini Alpaslan'ın eline vererek Bizans'ın yenilgisini sağladılar. Ancak Alpaslan'dan çıkarak beklerden kendi egemenlikleri altındaki önemli ticaret şehirleri olan Malazgirt ve Ahlat da ellerinden çıktı ve Selçuklulara geçti.

Malazgirt'ten sonra Mervaniler başaşağı gitmeye başladılar. Kendi saltanatlarını sürdüremek için bir yandan Halifelere, öte yandan Türklere

durmadan tavizler veren ihanet içinde Kürt egemenleri, gerek Selçuklu sultanlarının uşakları durumunda geldiler ve egemenliklerini kaybettiler. Böylece tarihin Kürt halkının önüne çıkardığı bu tarihsel fırsat da egemen sınıfların işbirliği ve ihanetçi karakteri yüzünden kaçırılmış ve parlayan Kürt yıldızı yeniden sönmüştü.

Tarihin bu parantez döneminde Kürtlerin başarılı olamamaları yüzünden gerek Mezopotamya ve Anadolu, Türklere egemenliği altına girdi. 13. yüzyılda başlayan barbar Moğol istilaları uzun bir dönem boyunca yığın yergine çevirdi. Tarih adeta çölyordu. İkkel toplumların barlık aşamasında yaşamaya Moğollar, çok uzun zaman tarih dışı toplumun verildiği öfke ve kinle uğraların en geliştiği bu alana taş üstünde taş bırakmayacak kadar yavaş yavaş yitirdi. Bölge yüzlerce yıl geriye gitti. Ekonomi harare oldu, nüfus yarıya indi. Moğolların aldatma bir neşter gibi dünyanın bu iltihaplanmış bölgesine immesi, onları büyük bir halsizlik veriyordu. Moğolların nefeslerini kesilmesi üzerine, yeni bir atılımğa girişmeye başladı. Onlara beylük ya da devletçikler kuruldu. Ticaret ve ekonomi hızla gelişip Avrupa'nın önüne geçti. Moğol istilasından bıpış düşen Bizans, imparatorluk alarınların birer birer elinden çıkmasını seyretmekten başka bir şey yapamadı.

İşte yeniden yakanalan bu tarihsel kesitte Kürtlerde de önemli gelişmeler kaydetti. Botan ve Bitlis merkezli devletçikler kurup genişlemeye eğilimi gösterdiler. Bilim, kültür-sanat ve ekonomide başarılı eserler yarattılar. Üstün savaş güçleriyle her zaman yenilgen müttelikler ya da dokunulmaması gereken güçler olarak kabul görüldü.

Türkler bu dönemde de Kürdistan'a fetih hareketleri düzenlemelerine rağmen başarılı olmadılar. Sınırlar bölgelerinde kurdıkları bazı ku-

İskender'den sonra bu kez de Roma dalgası geldi. Roma'nın gelişti hepsinden daha kalıcı ve korkunç yıkımlara yol açtı. İskender'den sonra kendilerini toparlayan Persler yeniden bir devlet kurdular. Sasaniler ile Romalılar kendi aralarında Kürdistan'ı yüzyıllarca süren savaşlarının temel alanı haline getirdiler. Bu dönemde kadar egemenlik altında da olsa halklaşmayı sürdüren Kürtlerin bu çabası kesintiye uğradı. Kentlerde yaşıyanlar köleleştirildi; dağlara çekilenler ise uygarlaşmaktan uzak kaldılar. Bu dönemde de yine egemenler ikili oynamayı ve ihanet durumunu sürdürmeyi tercih ettiler.

van tucacılarını ve şehir halkını şehirden attı ve bir bölümlünü de öldürdü. Devletin ileride üzerinde geleceği sınıfı böylece saldışı ede-

lediler. Malazgirt Kürt halkının daha sonraki kölelik çemberinin giriş kapısı oldu. Halka iyice yabancılaşan ve ihanet içinde yüzen egemen sınıf

çok beylikler ve devletçikler de girderek Kürtleriştler ve yıkıldılar. Akkoyunlular, Karakoyunlular, Artukogulları bunlara örnek verilebilir.

25 Eylül 1993

■ Batman'da kontra elemanlarının silahlı saldırısına uğrayan yurtseverlerden **İsa Güneş** öldürülen, Fahri Yıldırım da ağır yaralandı.

■ Gerillaların Ağrı Dağı'nda TC güçlerini atkılarını pusuda 11 asker öldürüldü, 20 asker de yaralandı.

■ Gerillaların Genç'in Modan köyüne düzenledikleri baskında 3 ajan cezalandırıldı.

■ Kızıltepe'nin Yedikardeş köyü imamı **Mahmut Öztürk** TC güçleri tarafından katledildi.

■ Gerillanın İdil'in Xirabê Rapin köyü yoluna döşedikleri mayına basan 2 korucu yaralandı.

■ Gerillanın Pervari'nin Benêhe köyü yoluna döşedikleri mayına çarpan 1 askeri aracı içindeki 7 asker öldü.

■ Gerillalarla Çukurca'ya bağlı Betrot köyü yoluna döşenen mayına çarpan askeri aracı içindeki 1 asker öldü, 1 asker de yaralandı.

■ Elbistan'ın Yaztopallı köyünde düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 1 subay öldürüldü, 23 asker de yaralandı.

26 Eylül 1993

■ Şemdinli'ye bağlı Govende ve Geliye Basya bölgelerinde TC güçleriyle KDP'ilerin ARGK güçlerine karşı başlattıkları operasyonlarda 40'a yakın düşman askeri öldürüldü. Çatışmada **Kemal (Şırnaklı)** kod isimli gerilla da şehit düştü.

■ Gerillaların Çukurca'nın Karakolu'na yaptıkları baskında 12 asker öldürüldü, 3 adet G-3, 1 adet roketatar ve çok sayıda askeri malzemeye de el konuldu.

■ Gerillaların Batman'da belediye-ye ait bir şantiyeye yaptıkları baskında, 3 asfalt yapım makinesi yakılarak imha edildi.

■ Hilvan'da gerillalarla TC güçleri arasında çıkan çatışmada, çok sayıda düşman askeri öldürülürken, **Mehmet Yetkin** adlı gerilla da şehit düştü.

■ Palu'nun Züver köyünde TC ile işbirliği yapan 1 ajan, gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ Marid'in **Kadir Elmas** adlı yurtsever, kontra elemanların tarafından katledildi.

■ **Mahmut Demir** (35) adlı yurtsever, İdil'e bağlı Çığır köyünde korucular tarafından katledildi.

■ Gerillaların Uludere'nin Meydan Karakolu'na düzenledikleri baskında 14 düşman askeri öldürüldü, 3 gerilla şehit düştü, 5 gerilla da yaralandı. Baskında 1 adet MG-3, 2 adet B-7, 6 adet B-7 roketi, 7 adet lav silahı, 2 adet dürbün, 1 adet G-3 roketi, 3 adet çanta, 11 adet G-3 şarjörü, 2818 mermi, 6 adet M-18 roketi, 1 adet el telsizi ele geçirildi.

■ Gerillalar Kars-Kağızman'da düşman güçlerine atkılarını pusuda, 5 özel tim elemanı öldürüldü.

■ Ağrı'nın Eleşkirt ilçesinde gerillalar ile TC güçleri arasında çıkan

GERİLLANIN VURUŞLARI KÜRDİSTAN'I ÖZGÜRLEŞTİRİYOR HALKI İKTİDARLAŞTIRIYOR

çatışmada 11 asker öldürüldü.

27 Eylül 1993

■ Gerillalar Silvan ilçe merkezinde kaymakamlık ve polis lojmanlarını ağır silahlarla taradılar.

■ Gerillaların Çukurca'nın Tuxubê köyü yoluna atkılarını pusuda 1 korucubası ve 2 korucu öldürüldü.

■ Gerillaların Silopi'ye bağlı Mağara mntıkasında döşedikleri mayına çarpan 1 tank imha oldu.

■ Kaşuri-Habur yoluna döşenen mayına basan 2 korucu öldü, 2 korucu da yaralandı.

■ Kiği'nin Yedisu nahiyesi yolunda düşmana ait bir karakolu inşa etmekte olan 2 kişi öldürüldü, 1 kişi de yaralandı. İnşaatı ait 1 kamyon da gerillalar tarafından yakıldı.

■ Silvan'da 2 kontrabası, gerillalar tarafından öldürüldü, 3 kontra da yaralandı.

28 Eylül 1993

■ Gerillaların Cizre'nin Basiskê köyüne yaptıkları baskında 4 korucu ve 3 kontra elemanı öldürüldü.

■ Eruh'a bağlı Fındıklı Taburu çevresine gerillalar tarafından döşenen mayına basan 1 astsubay ağır yaralandı.

■ Gerillalarla Pervari'nin Mixêz su şebekesi etrafına döşenen mayınlar basan 2 asker yaralandı.

■ Gerillaların Şirvan'da TC güçlerine atkılarını pusuda, 3 asker, 1 korucu öldürüldü, 2 asker de yaralandı.

■ Gerillaların Yedisu-Peri vadisinde düşman güçlerine atkılarını pusuda 1 cemme imha edildi. Düşman eylem sonrası **Ahmet** adlı bir yurtseveri katletti.

■ Dersim'de gerilla saflarına sızan bir ajan, 3 gerillayı katletti. Katledilen gerillaların isimleri şöyle:

■ **İbrahim Halil Çiftçi (Sinan)** Karakoçan-Yalancı köyü, 1962, 1985'te saflara katıldı, manga komutanı;

■ **Gütekın Çelik (İbrahim)** Mazgirt-Akparaz-Güneşdere köyü, 1972, 1992'de katıldı; **Ayhan Beyaztaş (Şoreş)** Keban, 1968, 1993'te katıldı.

■ Şenkaya ilçesini basan gerillalar, 4 özel tim elemanı ve 14 polisi öldürdü. Çatışmada 9 as-

ker de yaralandı.

29 Eylül 1993

■ Bingöl'ün merkezinde bir odun deposu ve karayollarına ait 2 iş aracı gerillalar tarafından yakıldı. Eylemde 1 adet el telsizine de el konuldu.

■ Gerillalarla Sason'a bağlı Tütê köyü korucularına atılan pusuda, 3 korucu öldürüldü, 1 korucu da yaralandı.

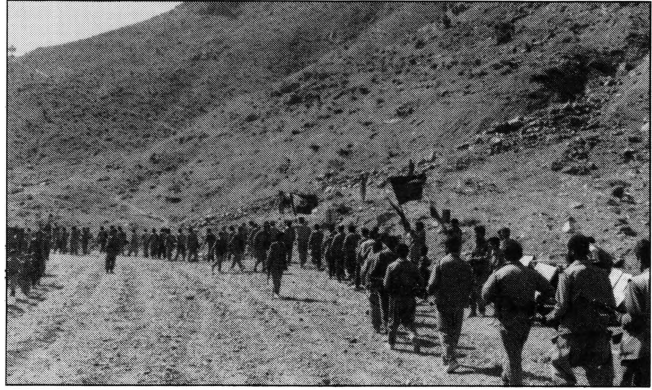
■ Gerillaların Eruh'un Tolika Memi mevkisinde düşman güçlerine atkılarını pusuda 17 asker öldürüldü, 1

ker öldürüldü, 1 asker de yaralandı.

■ Gerillalar Pervari'nin Mixes köyü yoluna döşedikleri mayına basan 4 asker ve 3 korucu öldü, 1 astsubay da yaralandı.

■ Gerillaların Uludere'nin Sığırk köyü yoluna döşedikleri mayına basan 1 korucu öldü, 1 korucu da yaralandı.

■ Gerillaların Eruh'un Tolika Memi mevkisinde düşman güçlerine atkılarını pusuda 17 asker öldürüldü, 1

■ Dersim'de düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 2 asker öldürüldü.

■ Gerillalar Bismil ilçe merkezinde 1 kontra elemanı cezalandırıldı. Müdahaleye giden TC güçleriyle çıkan çatışmada 2 gerilla şehit düştü.

■ Kozluk'a bağlı Beşkonak köyüne baskın düzenleyen gerillalar, 7 korucu öldürüldü, 3 korucuyu da yaraladılar.

■ Gerillaların Ovacık, Hozat ve Çemişgezek üçgeninde operasyon düzenleyen TC güçlerine atkılarını pusuda 2 asker öldürüldü.

■ Gerillaların Ovacık'a bağlı Rengül Karakolu'na düzenledikleri saldırıda, 3 asker öldürüldü, 10 asker de yaralandı.

■ Gerillaların Uludere-Becüde köyüne döşedikleri mayına basan 1 korucu yaralandı.

■ Gerillaların Uludere-Şivê köyüne döşedikleri mayına çarpan 1 askeri araçta bulunan 1 asker öldü, 1 asker de yaralandı.

■ Genç'te 4 gerilla TC güçlerinin eline esir düştü.

30 Eylül 1993

■ Gerillalarla Solhan'ın Farx köyü yoluna döşenen mayınlar basan 5 korucu yaralandı.

■ Şirvan'ın Gözlüce köyüne baskın düzenleyen gerillalar 1 korucuyu öldürdüler, 1 korucuyu da yaraladılar.

■ Gerillaların Kiği'nin Yedisu nahiyesine bağlı Ayanoglu Jandarma Karakolu'na yaptıkları baskında 1 asker öldürüldü, 1 asker de yaralandı. 1 adet G-3 silahı ele geçirildi.

■ Bingöl'de, gerillalar ile TC güçleri arasında çıkan çatışmada 1 as-

ker şehit düştü.

■ Hizan'da, gerillalar ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada çok sayıda asker öldürüldü, 1 gerilla da şehit düştü.

■ Gerillaların Kozluk'un Bekonak köyüne yaptıkları baskında 11 korucu öldürüldü, 7 korucu da yaralandı.

■ Mutki'nin Kavakbaşı nahiyesinde gerillalar elektrik trafosuunu imha ettiler.

■ Genç'e bağlı Şatos yoluna gerillaların atkılarını pusuda 2 cemme imha edildi.

■ Gerillalar Diyarbakır-Elazığ karayolunu keserek kimlik kontrolü ve propaganda yaptılar. Kontrolde kaçmak isteyen 1 polis öldürüldü. Ayrıca TC'ye ait 1 ambulans da ateşe verildi.

■ Gerillaların Diyarbakır-Maden yolunda TC güçlerine atkılarını pusuda 2 cemme imha edildi, 2 asker de öldürüldü.

■ Lice-Rezan Karakolu'nun köprüsü ve elektrik direkleri gerillalar tarafından imha edildi.

■ Dicley'e bağlı Şêx Melle köyü korucularının 6 yakını, gerillalar tarafından esir alındı.

■ Dersim'in Gömmemiş köyünde 1 kontra elemanı gerillaların tarafından cezalandırıldı. Kontraya ait 1 tabancaya el konuldu.

■ Çaldıran'ın Güzêr Karakolu'na yapılan gerilla baskında 1 subay ve 2 asker öldürüldü.

1 Ekim 1993

■ Yüksekova ilçesi merkezinde TC güçlerinin halkı rastgele taraması sonucu 4 kişi öldü, 2 kişi de yaralandı.

■ Gerillalar Sason'da TC'ye ait res-

mi kurum ve kuruluşları ağır silahlarla taradılar.

■ Gerillaların Ağrı Dağı'nın Lacik mevkisinde TC güçlerine atkılarını pusuda, 18 asker öldürüldü, 3 astsubay ve 1 asker de yaralandı.

■ Kurtalan'da TC güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada çok sayıda düşman askeri öldürülürken, **Soro** adlı bir gerilla da şehit düştü.

■ Gerillalar Karlova'nın Xaltan kömür ocağına ait 3 aracı imha ettiler. Eylemde 5 adet G-3, 25 adet G-3 şarjörü, 750 adet mermi ve 4 adet tabancaya el konuldu.

■ Gerillalar Karlova'nın Karer nahiyesinin radyo vericisini imha ettiler.

■ Bingöl'ün Elmalı köyünde düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 3 gerilla şehit düştü.

■ Tutağın Kale köyüne düzenlenen gerilla baskında 3 korucu öldürüldü, 1 korucu da esir alındı.

2 Ekim 1993

■ Dêrgul'de 2 yurtsever TC güçleri tarafından katledildi.

■ Silopi'ye bağlı Kêra Reş mntıkasında, 5 Güney Kürdistanlı ve 2 Kuzeyli çoban TC güçleri tarafından

katledildi.

■ Muş'a bağlı Hasköy'de TC güçleri ile gerillalar arasında çıkan çatışmada, 1 uzman çavuş ve çok sayıda düşman askeri öldürüldü, 1 gerilla da şehit düştü. Eylem sonrası düşman güçleri halktan 9 kişiyi katletti.

■ Hizan'da halk TC'nin katliamlarını protesto etmek amacıyla kepenk kapattı.

■ Gerillalar Varto'nun Derik köyünde bulunan PTT santralini ateşe verdiler.

■ Gerillaların Kerboran'a bağlı Dêracêfê köyü yoluna döşedikleri mayına basan korucuların 2'si öldü, 1'i de yaralandı.

■ Gerillaların Uludere'ye bağlı Bêcûh Taburu'na yaptıkları baskında 7 düşman askeri öldürüldü. Baskında 1 adet MG-3, 100 adet MG-3 mermisi, 2 adet el telsizi, 1 adet lav silahı, 1 adet gece dürbününe el konuldu.

■ Sason'da gerillaların TC güçlerine atkılarını pusuda 25 asker öldürüldü.

■ Sason'a bağlı Timox köyü yoluna gerillaların döşedikleri mayına basan 3 asker öldü, 2 asker de yaralandı.

■ Mutki ilçe merkezinde gerillalarla TC güçleri arasında çıkan çatışmada 5 asker öldürüldü.

■ Gerillalar Diyarbakır-Hazro yolunu keserek kimlik kontrolü ve propaganda yaptılar. Kontrolde kaçmak isteyen 1 korucubası gerillalar tarafından öldürüldü.

■ Gerillalar Dersim'in Zargê Karakolu'na düzenledikleri baskında 5 asker öldürüldü, 3 asker de yaralandı.

■ İdil'e bağlı Xirabê Rapin köyü yoluna gerillaların döşedikleri mayına

ARGK'nin 25 Eylül-25 Ekim tarihleri arası toplu bilanço

■ ARGK'nin gazetemize ulaşan eylem sayısı: 288

■ Öldürülen toplam asker sayısı: 756

■ Yaralı asker sayısı: 170

■ Öldürülen özel tim, ajan, subay ve polis sayısı: 136

■ Yaralı özel tim, ajan, subay ve polis sayısı: 23

■ Öldürülen korucu sayısı: 199

■ Yaralı korucu sayısı: 118

■ TC güçleri tarafından öldürülen yurtsever sayısı: 37 (bunlardan 51 çocuk)

■ Yaralı yurtsever sayısı: 11

■ Şehit düşen gerilla sayısı: 59

■ Yaralı gerilla sayısı: 11

■ Esir düşen gerilla sayısı: 4

■ Şehit düşen milis sayısı: 1

çarpan bir araç tahrip oldu. Araçta bulunan 4 korucu öldü, 7 korucu da yaralandı.

■ Mardin kırsal alanında TC güçleri ile gerillalar arasında çıkan çatışmada 1 uzman çavuş ile 1 korucu öldürüldü.

3 Ekim 1993

■ Gerillaların Gabar'da TC güçlerine atkılarını pusu da 2 asker öldürdü.

■ Gerillalarca Pervani'nin Bênewe köyü yoluna düşen mayına çarpan 1 korucu yaralandı.

■ Gerillaların Genç'in Bavan Karakolu'na düzenledikleri baskında 1'i asteğmen, 1'i de çavuş olmak üzere toplam 20 düşman askeri öldürüldü. 1 gerilla da şehit düştü. Eylemde 5 adet G-3, 1 adet geri tepmesiz, 10 adet G-3 şarjörü, 1 adet el bombası, 2 adet yelek çekik elle geçirildi. ■ Mazgirt'in Mezra ve Tımurtak köylerine ait elektrik ve telefon direkleri gerillalar tarafından yakıldı.

■ Gerillaların Kerboran'ın Kerbent köyü yoluna düşöğdi mayına basan 3 korucu yaralandı.

■ Gerillar Herki-Bêdâv köyü korusularına ait 500 kuyuna el koydu.

■ Gerillalar Van-Tatvan yolunda düşman güçlerine atkılarını pusu da 2 panzeri imha ettiler.

■ Solhan'a bağlı Güvraz köyü korusu başı gerillalar tarafından esir alındı ve korusulara ait 200 kuyuna el konuldu.

■ Elbistan-Afşın yolunda gerillalarla TC güçleri arasında çıkan çatışmada 1 başçavuş öldürüldü, 5 asker de yaralandı. Çatışmada **Ramanzan Genç** adı gerilla da şehit düştü. ■ Hekimhan'da gerillalar ile korucu arasında çıkan çatışmada 2 korucu öldürüldü.

4 Ekim 1993

■ Elbistan-Afşın yolunda düşman güçlerine atkılarını pusu da 1 askeri konvoy imha edildi. Eylemin kesin sonuçları ulaşmadı.

■ Gerillaların Uludere'deki korusulara ait 700 kuyuna el koydular.

■ Güney operasyonundan Şırnak'a doğru hareket halinde olan TC güçlerine gerillaların atkısı pusu da 2 ceme işçindekilerle birlikte imha edildi.

■ Şırnak'ın Mîle Keryê köyü korusularına ait 80 kuyuna gerillalar tarafından el konuldu.

■ Eruh'ta gerillaların düşman güçlerine atkılarını pusu da 9 asker, 1 korucu, 3 subay yakını öldürüldü, 7 asker ve 1 korucu da yaralandı.

■ Hizan'da düşmanla işbirliği içinde olan 1 kontra elemanı gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ Şıvan'ın Pertavis köyüne baskın düzenleyen gerillalar, korusulara ait tüm evleri ateşe verdiler. Baskında 6 adet kalınkaf, 2 adet bruno, 20 adet şarjör, 2 adet tabanca, 1000 adet mermi, 1 adet el telsizi, 1 adet şarj makinesi, 7 adet saat ve 1 adet fotoğraf makinesine gerillalar tarafından el konuldu.

■ Şıvan'ın Malat köyünde gerillalar ile korucular arasında çıkan çatışmada çok sayıda korucu öldürüldü. 1 gerilla da yaralandı. Çatışmada 4 adet kalınkaf ve 1 adet tabanca gerillalar tarafından el konuldu.

■ Bingöl-Muş yolu gerillalar tarafından kesilerek kimlik kontrolü ve propaganda yapıldı.

■ Dersim'de polislerin içinde bulunduğu barakaya baskın düzenleyen gerillalar, 7 polisi öldürdü, 1 polisi de yaradılar.

■ Diyarbakır'ın Balıkcıbarış semtindeki Vakıflar Bankası şerhi gerillalar tarafından bombalandı.

■ Gerillalar Dersim-Ovacık yolunu keserek kimlik kontrolü ve propaganda yaptılar. Kontrolde Ovacık kaymakamının sofrası ve iki öğretmen gerillalar tarafından gözetim altına alındı.

■ Gerillalar Muş'un Bostankent ilçesinde veterinerlik binasını ateşe verdiler.

■ Bulank'ın Pağok köyünde bulunan PTT santrali gerillalar tarafından yakıldı.

■ Tendürek mntikasında gerillaların düşman güçlerine attığı pusu da 2 panzer imha edildi.

■ Gerillaların Gercüş'ün Serdef Karakolu'na düzenledikleri baskında 3 asker öldürüldü.

■ Gercüş'ün Silêbine köyünü basan gerillalar 3 korucuyu öldürdüler.

■ Gerillalar Kiziltepe'de Sümerbank binasını ateşe verdiler.

■ Kiziltepe merkezinde TEK binası gerillalar tarafından yakıldı.

■ Kiziltepe'de 1 ajan gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ Gerillaların Kaşuri mntikasında ki korusulara yönelik saldırıda 2 korucu öldürüldü, 4 korucu da yaralandı.

■ Van-Hakkari yolunda düşman güçlerine atkılarını pusu da 3 asker öldürüldü, 7 asker de yaralandı.

■ Bağok'da korusulara gerillalar arasında çıkan çatışmada 2 korucu öldürüldü, **Resul** adı gerilla da şehit düştü.

■ Midyat'ın Porti köyünde gerillaların düşöğdi mayına basan 7 korucu öldü, 4 korucu da yaralandı.

■ İdil'in Hespisê köyüne gerillaların yaptığı baskında 3 korucu öldürüldü.

■ Ömerli'nin Salhekkê köyünde 1 korucu gerilla tarafından öldürüldü.

5 Ekim 1993

■ Gerillalarca Şıvan'a bağlı (Mateli) Kalkanlık ve (Hertavis) Daltape köyüne düzenlen baskında 56 korucu ve yakını öldürüldü, 25 kişi de yaralandı.

■ Gercüş'e bağlı Kömürçü (Babirê) köyüne baskın düzenleyen gerillalar, 4 korucuyu öldürdüler, korusulara ait evler de ateşe verildi.

■ Hakkari merkeze bağlı Taşbaş (Seydan) köyüne baskın düzenleyen gerillalar ile korucular arasında çıkan çatışmada 7 korucu yaralandı.

■ Silopi'nin Sinatê bölgesinde 9 kaçakçı düşman güçleri tarafından öldürüldü.

■ Şırnak-Cizre arasında bulunan Toptepe (Avkamasık) köyünde TC güçleri **Hacı Bejdar Şimşek** (76) adı yurtseveri katlettiler.

■ Ağrı'nın Patnos ilçesinde YSE'ye ait 2 araç gerillalar tarafından tahrip edildi.

■ Dersim'in Pertek ilçesinde gerillaların düşman güçlerine atkılarını pusu da 2 özel tim elemanı öldürüldü.

■ TC güçlerinin Haftan'de gerillalara karşı düzenledikleri operasyonlarda 35 asker gerillalar tarafından öldürüldü, operasyonlarda 3 gerilla da şehit düştü.

■ Uludere'nin Roboski ve Kırık köylerine gerillaların düzenledikleri baskında korusulara ait 1 araç imha edildi. Baskında 1 adet kalınkaf, 1 adet tabanca el konuldu.

■ Solhan'ın Çavuşlar köyünde korusulara atılan pusu da, 4 korucu öldürüldü, 1 korucu da yaralandı. Müdahaleye gelen düşman güçlerine atılan pusu da, 3 korucu, 3 asker öldürüldü, 4 korucu ve 10 asker de yaralandı.

■ Bingöl'ün Hamamlar mevkiindeki elektrik trafosu gerillalar tarafından yakıldı.

■ Gerillaların Çaldıran'ın Karagula köyüne düzenledikleri baskında 5 korucu öldürüldü.

■ 16 Eylül'de İğdir'in Panik köyünde düşman güçleriyle girilen çatışmada şehit düşen **Baran** adı gerillanın cenaze törenine 4 bin kişi katıldı.

■ Gerillalar Dersim-Ovacık yolunu keserek kimlik kontrolü ve propaganda yaptılar. TC'yle işbirliği içinde olan 2 öğretmen gerillalar tarafın-

dan cezalandırıldı.

■ Gerillalar İdil'de Botaş tesislerini ağır silahlarla taradılar.

■ Gerillaların Midyatta yola düşöğdi-leri mayına basan koruculardan 7'si yaralandı.

■ Mardin-Kiziltepe arasında bulunan elektrik tesisleri, gerillalar tarafından tahrip edildi.

■ Midyat'a bağlı Ziyarat Tepek köyünde 3 korucu gerillalar tarafından öldürüldü.

■ Çermik'in Karakaya köyüne baskın düzenleyen gerillalar, 3 korucuyu öldürdüler.

■ Bulank'ın Şeyyapuk köyünde bulunan sağlık ocağı ve ilkökul gerillalar tarafından yakıldı.

6 Ekim 1993

■ Gerillalar Şırnak-Eruh yolunu keserek kimlik kontrolü ve propaganda yaptılar. Müdahaleye giden düşman güçlerine kurulan pusu da ise 3 tank imha edildi. Ayrıca yol üzerinde bulunan telefon ve elektrik direkleri gerillalar tarafından tahrip edildi.

■ Gabar-TRTye bağlı askerele gerillaların atkılarını pusu da, 1 subay ve 6 asker öldürüldü.

■ Gerillalar Siirt merkezini basarak düşöğdi mayına basan 7 korucu öldü, 2 korucu da yaralandı.

■ Pervani'nin Erkent köyünde düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada çok sayıda asker öldürülürken, düşöğdi mayına ait 1 helikopter gerillalar tarafından düşürüldü.

■ Gerillaların Jirki aşireti korusularının bulunduğu bölgeye düşöğdi mayına basan 1 korucu yaralandı.

■ Gerillalar Dersim-Erzincan yolunu keserek kimlik kontrolü ve propaganda yaptılar. Dersim Belediyesi'ne ait 1 otobüs ve 1 kamyon gerillalar tarafından yakıldı.

■ Pertek'e 4 polis gerillalar tarafından öldürüldü.

■ Gerillaların Hozat'ın Pakire Karakolu'na yaptıkları baskında 6 asker öldürüldü. Baskında 1 adet G-3, 1 adet tüfek roketi (G-3'e ait) gerillalar tarafından ele geçirildi.

■ Hakkari karayolu gerillalar tarafından kesilerek kimlik kontrolü ve propaganda yapıldı. Eylemde 2 adet kalınkaf ve 2 adet tabanca gerillalar tarafından ele geçirildi.

■ Gerillaların Sason'un Cacaz Karakolu'na düzenledikleri baskında 8 asker öldürüldü, 3 askeri araç da imha edildi.

■ Gerillaların Uludere'nin Sığirci köyüne düzenledikleri gerilla baskında, 1 binbaş, 2 asker ve 3 korucu ölürlen, 3 asker de yaralandı.

■ Çaldıran'da gerillaların yola düşöğdi-leri mayına basan 4 korucu yaralandı.

7 Ekim 1993

■ Gerillaların Silopi-Kerya Reş yoluna düşöğdi mayına basan 7 korucu yaralandı.

■ Pervani'de gerillalarla düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 16 düşman askeri öldürüldü.

■ Beyüşşebap'ta gerillaların yola düşöğdi-leri mayına basan 5 korucu yaralandı.

■ Eruh'un Ert köyüne baskın düzenleyen gerillalar 3, korucuyu öldürdüler.

■ Sason'da gerillalar ile korucular arasında çıkan çatışmada 3 korucu öldürüldü.

■ Muş'te gerillalar TEK'e ait 40 depoyu ateşe verdiler.

■ Muş'ta elektrik trafosu gerillalar tarafından imha edildi.

8 Ekim 1993

■ Uludere'nin Kırık köyüne baskın düzenleyen, gerillalar korusulara ait 5 adet B-7, 1 adet BKC, 24 adet BKC şeridi ve 2 adet tabanca el

koydular.

■ Solhan'ın Faxo Karakolu'na düzenlenen gerilla baskında 10 asker öldürüldü, 2 gerilla şehit düştü, 3 gerilla da yaralandı. Baskında, 1 adet MG-3, 15 adet G-3 silahı, 50 adet G-3 şarjörü, 80 adet anti-personel mayın, 40 adet anti-arç mayın, 3500 adet G-3 mermisi, 1 adet havan roketi, 1 adet G-3 roketi, 4 adet B-7 roketi, 1 adet telsiz, 3 adet kalınkaf şarjörü, 100 adet kalınkaf mermisi, 4 adet el bombası, 5 adet bomba fûnesi, 1 adet gece dürbünü, 1 adet jeneratör, 1 adet havan roketi, 13 adet MG-3 şeridi, 1 adet teyp, 1 adet şarz makinesi, 3 adet roket havası, 25 adet rax, 1 adet projektor, 1150 Alman Markı, 7 çanta, 17 adet askeri yelek, 20 adet kasatura, 8 adet matara gerillalar tarafından ele geçirildi.

■ Bingöl'ün Akarak köyüne baskın düzenleyen gerillalar, 2 korucu yakını esir aldılar, korusulara ait 100 küçük baş hayvana el koydular.

■ İdil-Midyat yolunda bulunan 1 şantiye, gerillalar tarafından basılarak şantiyeye ait 1 dozer, 1 kompresör, 1 delici ve 1 taksı imha edildi.

■ Elazığ'ın Maden ilçesi merkezinde faşistlerin bulunduğu bir kahvehane'ye baskın gerillalar 1 faşisti öldürdüler, 22 faşisti de yaradılar.

■ Gerillaların Gabar'da bulunan TRT bölüğü'nün yoluna düşöğdi mayına basan 1 asteğmen öldü.

■ Serhat'ta TC güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 2 asker öldürüldü, 1 asker yaralandı.

9 Ekim 1993

■ Diyarbakır şehir merkezinde 5 kişi kontra elemanları tarafından katledildi.

■ Belucune TRT Karakolu'na baskın düzenleyen gerillalar, karakola ait 2 binayı imha ettiler. Baskında 1 panzer, 1 jeep, 1 traktor de ateşe verildi.

■ Şıvan'a bağlı Oysak köyü korusularına ait 1 dozer ve 3 inşaat aracı gerillalar tarafından ateşe verildi.

■ Muki'de TC güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada **Şexmus** adı gerilla şehit düştü.

■ Bingöl'ün Cîbê köyüne baskın

düzenleyen gerillalar, 2 korucuyu öldürdüler. Baskında 1 dozer ve korusulara ait 2 ev de ateşe verildi.

■ Bulank'ın Hasanbani köyü sağlık ocağı ve ilkökulu gerillalar tarafından yakıldı. Sağlık ocağında bulunan malzemelere el konuldu.

■ Gerillaların Pervani'ye bağlı Rubarya-Mxes yoluna düşöğdi mayına çarpan 1 askeri araç imha oldu.

■ Gabar-Fındık Tabur'u baskın düzenleyen gerillalar ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 2 asker yaralandı.

■ Şemdinli'nin Helena bölgesinde 3 korucu gerillalar tarafından esir alındı.

■ Gerillalar Diyarbakır-Urfa yolu üzerinde bulunan 1 Tekel fabrikasını ateşe verdiler.

■ Gerillaların Silvan'da düşman güçlerine atkılarını pusu da 1 askeri ceme imha edildi.

■ Patnos ilçe merkezinde DSİ'ye ait 1 bina gerillalar tarafından yakıldı.

■ Gerillalar Beşiri'de YSE'ye ait 2 aracı imha ettiler. Eylemde 1 adet büyük telsiz de el konuldu.

■ Gerillaların Silvan'ın Helin Karakolu'na düzenledikleri baskında 14 asker öldürüldü, 3 asker de yaralandı.

10 Ekim 1993

■ Gerillaların Cizre-Şırnak karayolunda atkılarını pusu da çok sayıda düşman askeri öldürdüler.

■ Kiğı'de gerillaların düşman güçlerine atkılarını pusu da 20 asker öldürüldü, 22 asker de yaralandı.

■ Bulank'ın Arancık köyü ilkökulu gerillalar tarafından yakıldı.

■ Gerillalar Palu'nun Serê Kûl köyünü basarak 3 korucuyu öldürdüler. Korusulara ait 4 ev de ateşe verildi.

■ Çemişgezek'in Doğan köyünde 3 korucu gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ Diyarbakır'ın Seyrantep ve Mardinkapı semtlerinde gerillaların düşman güçlerine atkılarını pusu da 11 asker öldürüldü, 2 asker de yaralandı.

■ Gerillalar Diyarbakır-Lice yolunu keserek TC'ye ait 2 kamyon ve 2 pikapı yakılar.

■ Gerillalar Silvan'da 2 polis ve 2 kontrayı cezalandırdılar.

Ekim ayı içinde silah bırakan korucular:

■ 25 Eylül-25 Ekim tarihleri arası Koruculuğu brakanların toplam sayısı: 293

■ Kaşuri-Serê Sipi köyünden 36 korucu silahlarını bırakarak koruculuktan istifa etti.

■ Peynış aşireti korucularına ait 1600 kuyuna gerillalar tarafından el konuldu. Ayrıca Peynış aşireti korucularından 20 kişi silah bıraktı.

■ Mavan'da 4 korucu silahlarını bıraktı.

■ Şıvan'a bağlı Deştâbirê köyünde 8 korucu silahlarını bırakarak istifa etti.

■ Kozluk'un Sizan köyü korucularının tümü silahlarını bıraktı.

■ Başkale'nin Fevkani köyü korucularından 14'ü silahlarını bırakarak koruculuktan istifa etti.

■ Özalp'in Genboran köyünden 18 korucu silah bıraktı.

■ Bingöl'ün Elmalı ve Akarak köylerinde toplam 14 korucu silahlarını bırakarak koruculuktan istifa etti.

■ Genç'in Selvi köyünde 6 korucu silahlarını TC'ye teslim ederek koruculuktan istifa etti.

■ Hakkari'de 48 korucu silahlarını bırakarak koruculuktan istifa etti.

■ Sason'un Tekevler köyü korucuları silahlarını bırakarak koruculuktan istifa ettiler.

■ Kozluk'ta 2 köyün korucuları silahlarını bırakarak koruculuktan istifa ettiler.

■ Garsa-Serhel köyü korucuları silahlarını bırakarak köylerini terk ettiler.

■ Garsa-Suş köyü korucuları silahlarını bırakarak koruculuktan istifa ettiler.

■ Hakkari'ye bağlı Gundike Jer, Kotranus ve ismi öğrenilemeyen diğer 3 köyde toplam 66 korucu silahlarını bıraktı.

■ Jirki aşireti korucularından 59 korucu silah bıraktı.

■ Şıvan'da silah bırakan korucu köyleri; Hesko, Derçil, Site.

■ Silvan'a bağlı Garisa köyünde gerillalar 3 kontrayı cezalandırdılar.

■ Beşir'i de Raman petrol tesisleri gerillalar tarafından vuruldu.

11 Ekim 1993

■ Gerillaların Yüksekova'nın Deleze Karakolu'na yaptıkları baskında 10 asker öldürüldü, 3 gerilla da şehit düştü. Baskında 1 adet G-3, 1 adet Aöbiki silah, 1 adet telsiz ve çok sayıda askeri malzemeye gerillalar el koydular.

■ Gerillaların Hizan-Geliye Memira yoluna döşedikleri mayına çarpan 1 minibus ve içindeki 2 korucu öldü.

■ Gerillaların Sason'da düşman güçlerine atıkları pusuda 10 asker öldürüldü.

■ Dicle'nin Narde köyüne baskın düzenleyen gerillalar 4 korucu yakınına gözaltına alındı.

■ Lice merkezinde TC'ye ait 2 halıcılık tesis gerillalar tarafından yakıldı.

■ Genç'in Gaz Karakolu'na düzenlenen gerilla baskısında 1 asker öldürüldü, 2 asker de yaralandı.

■ İğdir'in Karakoyun köyünde TC güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada, çok sayıda asker öldürüldü, 1 gerilla da şehit düştü.

■ Doğubeyazıt'ta 9 köy düşman güçleri tarafından yakıldı.

12 Ekim 1993

■ Biliçine köyünde 1 yurtsever TC güçleri tarafından katledildi.

■ Şırnak-Cizre yolu gerillalar tarafından kesilerek, TC'ye ait 4 TIR yakıldı. Düşman ait 2 telsize de el konuldu.

■ Silopi'de 1 elektrik trafosu gerillalar tarafından imha edildi.

■ Pervani'nin Şuxa-Erak köy yolunda gerillaların düşman güçlerine atıkları pusuda 6 asker öldürüldü, 6 asker de yaralandı.

■ Gerillaların Başkale'de düşman güçlerine atıkları pusuda 1 astsubay ile 1 asker öldürüldü.

■ Gerillalar Kulp-Lice yoluna keserek TEK'e ait 1 arabayı yakılar.

■ Hozat'ın Deşt nihesinde elektrik trafosu gerillalar tarafından imha edildi.

■ Ovacık'ın Yaprak mntıkasında 2 ajansı evi gerillalar tarafından yakıldı.

■ Gerillalar Göle-Şenkaya yoluna keserek kimlik kontrolü ve propaganda yaptılar. Kontrolnden kaçmak isteyen 3 kişi öldürüldü. Ayrıca müdahaleye gelen düşman güçlerinin 2 asker öldürüldü. Eylemde 2 adet telsiz ve 1 adet tabancaya el konuldu.

■ Gerillalar Şenkaya'da orman müdürlüğüne ait kereste deposunu ateşe verdiler.

■ Diyarbakır'da 3 çocuk kontra elemanları tarafından işkence edilerek öldürüldü.

■ Gerillaların Patnos'da polis lojmalarına düzenlediği saldırıda 3 polis yaralandı.

13 Ekim 1993

■ Pervani'nin Serhel köyü korucularına baskın düzenleyen gerillalar korucuları ait evleri ateşe verdiler. Baskında 700 koyuna el konuldu.

■ Gerillaların Pervani'de düşman güçlerine atıkları pusuda 2 korucu öldürüldü. Mahabat isimli bir gerilla da şehit düştü.

■ Gerillalar Pervani'nin Sus köyüne ait elektrik trafosunu imha ettiler.

■ Kozluk'a bağlı Çağ köyüne baskın düzenleyen gerillalar, 3 korucu yaraladılar. Korucuları ait 3 adet kalashnikov ve 8 adet şarjörle el konuldu.

■ Şırnak-Cizre yolunda, gerillalar

nın düşman güçlerine atıkları pusuda 2 asker öldürüldü.

■ Gerillalar Muş-Malazgirt yoluna keserek kimlik kontrolü ve propaganda yaptılar. Kontrolde 1500 adet TC kimliğine el konuldu.

■ Gerillalar Elazığ'da 1 kontra elemanı cezalandırdı.

■ Gerillalar Bingöl-Genç yoluna keserek kimlik kontrolü ve propaganda yaptılar. Kontrolnden kaçmak isteyen 1 polis öldürüldü.

■ Hınıs'a bağlı Beyaztaş köyü PTT santrali gerillalar tarafından yakıldı.

■ Gerillalar Silvan'da 1 kontrayı cezalandırdı.

14 Ekim 1993

■ Gerillalar Lice'de elektrik trafosunu ve 1 ilkokulu yakılar. Eylemde 2 beki de gerillalar tarafından esir alındı.

■ Dersim'in Deşt Tabur'u'na baskın düzenleyen gerillalar ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 3 asker öldürüldü, 2 asker de yaralandı.

■ Mardin-Diyarbakır yolunda YSE şantiyesinde gerillalar tarafından basılarak, 5 dozer, 1 kamyon ve 1 kompresör yakıldı. Eylemde 1 adet av tüfeği ve 1 adet teyp ele geçirildi.

■ Şirvan'da korucuları ait 400 koyuna gerillalar tarafından el konuldu.

■ Lice ilçe merkezinde bulunan elektrik trafosu ve ilkokul gerillalar tarafından ateşe verildi. Eylemde 2 adet telsiz ve 1 adet telefona el konuldu.

■ Gerillalar Palu'nun Ancak köyü belediyesine ait 1 otobüsü yakılar.

■ Gerillalar Silvan'da düşman güçlerine atıkları pusuda 10 asker öldürüldü, 2 ceme de imha edildi.

■ Gerillalar Bismil'de TC'ye ait 2 panzeri imha ettiler. 1 adet büyük telsize de el konuldu.

■ Gerillaların Diyarbakır-Bismil yolunda düşman güçlerine atıkları pusuda 8 asker öldürüldü.

15 Ekim 1993

■ Cizre'de TC güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 1 asker ve 1 korucu öldürüldü. 1 gerilla da şehit düştü.

■ Şırnak-Cizre yolunda gerillalarla düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 2 asker öldürüldü.

■ Gerillalar Pervani'nin Serhel köyüne basarak korucuları ait 700 koyuna el koydular. Daha sonra korucuları ait evleri ateşe verdiler.

■ Pervani'de düşman güçlerine atılan gerilla pususunda 2 askeri araç imha edildi.

■ Gerillalar İdil'in Bafe köyü petrol tesislerini imha ettiler.

■ Güçlükönak su deposu gerillalar tarafından tahrip edildi.

■ Hizan'ın Tisyar köyünde düşmanın döşediği mayınlarla basıldı 2 çoban öldü.

■ Uludere'nin Şexan Tabur'u'na düzenlenen gerilla baskısında 8 asker öldürüldü, 1 gerilla da şehit düştü.

■ Gerillaların Şemdinli'ye bağlı Şabata-Betkarok köyleri yoluna döşedikleri mayına çarpan 1 YSE aracı tahrip olurken, araç içinde bulunan 13 asker de öldü.

■ Elazığ-Çemişgezek arasında sefer yapan 1 feribot gerillalar tarafından yakıldı.

■ Gerillaların İdil-Midyat yoluna döşedikleri mayına basan 1 asker öldü, 1 asker ve 1 korucu da yaralandı.

■ İdil'in Cennem deresinde milislerle düşman güçleri arasında çıkan çatışmada, 3 asker öldürüldü, 1 miste şehit düştü.

16 Ekim 1993

■ Uludere'ye bağlı Nerve köyünde korucular Ahmet Bingöl adlı bir yurtsever katletti.

■ TC güçleri Uludere'nin Hilal nahiyesinde 6 yurtseverin evlerini ateşe vererek kullanılmaz hale getirdiler.

■ Şırnak kömür ocaklarında 4 jeneratör gerillalar tarafından yakılarak imha edildi.

■ Gerillalar Gabar-TRT Tabur'u yoluna döşedikleri mayına çarpan 1 panzer imha olurken, 5 asker de öldü.

■ Erutha 2 korucu ve 2 korucu yakını gerillalar tarafından gözaltına alındı.

■ Gerillaların Hizan'a bağlı Gelie Memira'da korucuları girdikleri çatışmada 1 korucu öldürüldü, 2 korucu da yaralandı. Gerillalar 500 koyun ve 2 adet tabancaya da el kondu.

■ Lice'de düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 38 asker öldürüldü. 12 gerilla da şehit düştü.

■ Çaldıran'ın Gulizer köyüne düzenlenen gerilla baskısında, 4 korucu öldürüldü, 2 gerilla da şehit düştü. Korucuları ait 3 ev de yakıldı.

17 Ekim 1993

■ Gerillaların Şırnak-Cizre yolunda düşman güçlerine atıkları pusuda 2 ceme imha edildi.

■ TC güçlerinin Gabar ve çevresinde düzenlenen bombalama eyleminde 4 köyü yaralandı.

■ Gerillaların Şirvan'ın Site köyüne düzenledikleri baskında, 2 korucu öldürüldü, 2 korucu da yaralandı. Baskında 1 adet tabanca, 1 adet dürbün ve 1 adet telsize el konuldu.

■ Gerillalar Genç'te elektrik trafosunu imha ettiler.

■ Gerillalar Hazro'ya bağlı Kenderhal köyüne yazıcıları baskında 8 korucu evini yakılar.

■ TC güçleri Bulanık'ta 1 yurtsever katletti.

■ TC güçlerinin Akguven Karakolu'na düzenlenen gerilla baskısında 4 asker öldürüldü, 3 asker de yaralandı.

■ Uludere'nin Bêcuh köyüne düzenlenen baskında korucuları ait 3 ev ateşe verildi. Tabura ait 1 bina da imha edildi.

■ Gerillalar Erzincan-Pülümür yolunu keserek, kimlik kontrolü ve propaganda yaptılar.

■ Gerillaların Pervani'nin Sus köyü yoluna döşedikleri mayına basan 1 korucu öldü, 1 korucu da yaralandı.

■ Sason'da düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 2 asker öldürüldü, 4 asker de yaralandı. Çatışmada 1 adet lav silahı ve 1 adet şarjör ele geçirildi.

■ Dersim'de düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 2 asker öldürüldü.

■ Gerillaların Doğubeyazıt'ın Maço yoluna döşedikleri mayına basan TC güçlerinden 1 uzman çavuş ile 3 asker öldü, 1 teğmen ve 5 asker de yaralandı.

■ Gerillaların Aralık-Nahçıvan yolunda TC güçlerine atıkları pusuda 14 asker öldürüldü, 5 asker de yaralandı.

18 Ekim 1993

■ Garisa'nın Şuxa Karakolu'na düzenlenen gerilla baskısında 2 asker öldürüldü, 2 asker de yaralandı.

■ Gerillaların Pervani'nin Xerol Karakol yoluna atıkları pusuda 1 ceme imha oldu, 1 ceme de yara aldı.

■ Gerillalar Erutha korucuları ait 40 koyuna el koydu.

■ Gerillalar Şırnak-Eruh yolunu keserek kimlik kontrolü ve propaganda yaptılar. Müdahaleye gelen düşman güçlerine atılan pusuda 13 panzer imha edildi.

■ Gerillaların Jirki aşiretine ait Geliye Jêr köyüne yaptıkları baskında 7 korucu öldürüldü. 1 gerilla da yara-

landı. Eylemde 1 adet karnas, 3 adet kalashnikov ve 1 adet tabancaya el konuldu.

■ Yüksekova'ya bağlı Xırba Tenge köyü TC güçleri tarafından boşaltılarak köy ateşe verildi.

■ Gerillalar Malazgirt'te TC'ye ait tüm resmi kurum ve kuruluşları ağır silahlarla taradılar.

■ Gerilla birlikleri Pülümür'de elektrik trafosunu, YSE'ye ait 1 keçe, 2 dozer ve 1 silindiri ateşe verdiler. Ayrıca Ziraat Bankası'na ağır silahlarla tarandı.

19 Ekim 1993

■ Sason'un Argo köyünde korucularla gerillalar arasında çıkan çatışmada, 2 korucu öldürüldü, 2 korucu da yaralandı.

■ Aralık'ın Hıdır köyünde düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada, 1 asker öldürüldü, 2 asker de yaralandı.

■ TC güçleri Karacadağ'da 3 köyü toptan ateşe vererek, 2 çoçğu da öldürdü.

■ Gerillaların Sason'da TC güçlerine atıkları pusuda, 5 asker öldürüldü, 6 asker de yaralandı.

■ Nazmiye'nin Dereova bölgesinde 2 özel tim elemanı gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ Gerillaların Mardin-Diyarbakır yolunda düşman güçlerine kurdukları pusuda 2 asker öldü. 1 ceme de imha oldu.

20 Ekim 1993

■ Botan'ın Derya Kesk alanında 2 özel tim elemanı gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ Muş'un Şaxe köyünde Mehmet Emin adlı bir yurtsever kontra elemanları tarafından öldürüldü.

■ Mazıdağ'da düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 5 asker yaralandı.

21 Ekim 1993

■ Cudi'de düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 35 düşman askeri öldürüldü.

■ Gerillaların Botan'ın Fındık nahiyesinde düşman güçlerine atıkları pusuda 6 asker öldürüldü.

■ Gerillalar Hakkari merkezde düşmanla işbirliği içinde olan bir ajansı benzin istasyonunu ateşe verdiler.

■ Kaşuri-Xabur yolunda yol şantiyesine baskın düzenleyen gerillalar 1 dozer, 1 vinç ve 1 kompresörü yakılar.

■ Çukurca'nın Deştan köyü korucularından 7 korucu gerillalar tarafından esir alındı.

■ Muş-Bingöl-Diyarbakır üçgeninde süren operasyon ve çatışmalarla toplam 48 asker gerillalar tarafından öldürüldü.

■ Gerillalar Bingöl'de televizyon vericisini imha ettiler.

■ Gerillaların Dersim'in Pak Karakolu'na düzenledikleri baskında 5 asker öldürüldü.

22 Ekim 1993

■ Gerillaların Baykan'ın Millo (Gümbüldü) köyüne yaptıkları baskında 23 korucu öldürüldü, 8 korucu da yaralandı.

■ Gerillaların Silvan'da düşman güçlerine atıkları pusuda 2 askeri araç imha edildi.

■ Gerillaların Uludere'nin Meydan Tabur'u'na yaptıkları baskında 40 asker öldürüldü, 10 asker de yaralandı.

■ 2 gerilla da şehit düştü. Baskında ele geçirilen malzemeler şunlardır: 1 adet MG-3 orta otomatik silah, 4 adet G-3, 13 adet G-3 şarjör, 8 adet lav silahı, 1 adet BKC, 1207 adet G-3 mermisi, 4 adet büyük telsiz, 6 adet şarj çantası, 5 adet bomba, 1 adet gece dürbünü, 2 adet

fotoğraf makinesi, 2 adet saat, 2 adet cadır ve 6 adet bataniye 2 adet mayın.

■ Şemdinli'nin Gehidan Dağı çevresinde düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 19 asker öldürüldü. Çatışmada ele geçen malzemeler şunlardır: 1 adet BKC, 3 adet lav silahı, 2 adet portatif G-3 silahı, 200 adet BKC mermisi, 500 adet G-3 mermisi, 3 adet el bombası, 3 adet mayın, 1 adet radyo, 1 adet fotoğraf makinesi, 7 adet bataniye, 2 adet el telsiz bataryası, 7 adet şarj çantası, 6 adet parke, 6 adet uyku tulumu ve 10 adet su matarası.

23 Ekim 1993

■ Batman'da 5 kontra elemanı gerillalar tarafından öldürüldü.

■ Pazarcık'ın Turuncu köyünde İbrahim Karayü adındaki yurtsever TC güçleri tarafından öldürüldü.

■ Hakkari'nin Kaval köyü karakolu'na düzenlenen gerilla baskısında 14 asker ve 6 korucu öldürüldü. 1 gerilla da şehit düştü.

■ Gerillaların Dargeçit Jandarma Tabur'u'na yaptıkları baskında 2 astsubay öldürüldü.

■ Gerillaların Pervani'nin Doganca köyünde düşman güçlerine atıkları pusuda 5 asker öldürüldü.

■ Malazgirt'in Alanca ve Bostanca köylerinde 12 ilkokul gerillalar tarafından yakıldı.

■ Karakoçan'da gerillalarla düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 8 asker öldürüldü.

■ Gerillaların Hozat'ta düşman güçlerine atığı pusuda 3 asker öldürüldü.

■ Tengin dağlarında düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 8 asker öldürüldü.

■ Lice'ye bağlı Lıcok (Çavundur) köyünde korucular 16 yurtseveri karakarak, 1 kişiyi de öldürdüler.

■ Kirşehir Valiliği ERNK tarafından bombalandı.

24 Ekim 1993

■ Gerillalar Batman'da Tekfe'le ait bütün deposunu ateşe verdiler.

■ Gerillalar Uludere merkezde 2 ajansı cezalandırdılar.

■ TC güçleri Silopi'nin Gite köyünde 2 yurtsever katletti.

■ Gerillalar Siirt merkezinde düzenledikleri baskında 22 asker öldürüldü. 15 asker de yaralandı.

■ Çatak'ta düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 30 asker ve 4 korucu öldürüldü.

■ Gerillalar Şemdinli'nin Bêdaw köyüne düzenledikleri baskında korucuları ait 8 evi yakarak, 6 adet kalashnikov, 500 adet kalashnikov mermisi, 21 adet kalashnikov şarjörü, 1 adet dürbün ve 1 adet teyp ele kondu.

■ Gerillaların Çukurca'nın Narlı köyü yoluna döşedikleri mayınlarla basan 2 asker öldü.

■ Gerillalar Gavaş'ın Poxinis köyüne yaptıkları baskında 12 korucu öldürüldü, 2 adet kalashnikov silah da el konuldu.

■ Gerillaların Silvan'ın Sideknê köyünde 2 ajansı cezalandırdılar.

■ Gerillaların Silvan'da TV verici istasyonunu ateşe verdiler.

■ Gerillalar Mazgirt'te düşmanla işbirliği içinde olan 1 muhtarın da öldürüldü.

25 Ekim 1993

■ Gerillalar Beşir'den Batman Petroleri'ne ait 1 traktör, 1 dozer, 1 seyyar ev ve 2 motor yakıldı.

■ Kerboran'da düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada, 2 subay ve 3 asker öldürüldü.

■ Gerillaların Derik'e düzenledikleri baskında 4 polis öldürüldü.

■ Kızıltepe'de 2 polis gerillalar tarafından öldürüldü.

Kürdistan'da otorite PKK'nın

Baştarafı 3. sayfa

tığı ya da bu konuda merkezi rol oynadığı yerler olacaktı. Elbette Kürdistan kurtuluş kuvvetleri de TC'nin bu vahşetine seyirci kalmayacaklar ve çok daha sert misilleme hakkını kullanacaklardı. Bu anlamda Kürdistan ve Türkiye çok kanlı ve sert bir savaşta sahne olacaktı. Tüm partilerin ve halkımızın, zaferi koparacak ya da en azından çok yapıcılaştırıcı önümüzdeki döneme hazır olmaları kadar acil ve kutsal bir görev olmaz.

Yine 1994 Mart seçimleri önemli ve tarihi bir dönemeç rolünü oynayacaktır. Şimdiden TC'yi "Seçim sendromu" yakalamıştır. Sömürgeci egemenler güçlerinden sadece seçim güvencisi değildir. Bunun ötesinde Kürdistan'da PKK'nın seçilmemesi. Nitekim Kürdistan'da Nokta dergisinin 10 merkezde yaptığı kamuoyu araştırması sonuçlarına göre, PKK sandiktan çıkmıştır. Aynı araştırma göre, devletin Kürdistan'da uyguladığı çözümleri yetersiz görmüştür. Dolayısıyla TC, şimdiden 1994 yılı seçimleri için formül arıyor, fakat kendisi açısından çözüm olabilecek bir seçeneği bulamıyor. Bu noktada PKK ile uzlaşsa da, uzlaşma da aleyhinde bir sonuç ortaya çıkacaktır. Zaten sömürgeci partilerin faaliyetlerine son verilmıştır ve bu bir yerde Kürdistan'ı sömürgeci sonuç kapamak anlamına gelir. Sonuçta da Kürdistan halkının yerel meclisleri gelişecek ve bunlar temelinde de bir ulusal meclis oluşumu gündeme gelecek. Milletler gazetesinden Derya Sazak, "Zirvede bunalmı" başlıklı yorumunda bu konuya değinerek, "Oylar tehlikeye giriyor: PKK Mart'taki seçimleri 'fili'ni" yapılamaz duruma gettirirse, partilerin tabelaları indirilir, Güneydoğu'da PKK'ya "akredit" parti ve adayların dışında seçime katılan olmasa, demokratik haklar iddiasıyla yola çıkan Kürtler, kendi yerel meclislerini oluşturup federasyonu bayrak açarlar" uyarısında bulunuyor.

Tekrarlıyoruz: Devrimin ayası sesleri yükseliyor. Başbakan Tansu Çiller'in "Bu sorun ya bitecek ya da bitecek"; Genelkurmay Başkanı Org. Doğan Güreş'in "Ya teslim olacaklar, ya da ölecekler"; Cumhurbaşkanı'nın Süleyman Demirel'in "Kimse eşyaya masaya oturulacak düşüncesini aklından geçirmesin" sözleri kendilerinin tesellisi bile yetmiyor ve psikolojik savaştan da öteye gitmiyor. Önları kendileri arasında ayrışır, bir düşecekler. Aradaki çelişkiyi kırsakacak ve iç çatışmaya da dönüş-

abilecek. Bazzi çevreler, Diyarbakır Jandarma Bölge Komutanı'nın öldürülmesi olayının ordu içindeki çelişkilere kaynaklandığını belirtiyorlar. Yine Demirel ile Çiller'in sözcüklerini yaptıkları kükürün çelişki halinde olduğu çeşitli biçimlerden

kamuoyuna da yansıyor.

Bu durum rejimin yönetim kademesinde büyük boşluklar yaratacak, ordu emir-komuta sisteminin çözümlenmesi yol açacaktır. Öte yandan yükselen ulusal kurtuluş mücadelesi bu boşlukları ve çelişkileri en güçlü bir şekilde değerlendirecek ve bu zaafırları daha da derinleştirecektir.

Dolayısıyla bu kargaşa ortamında en sıradan politikalar bile üretilemeyecektir. TC açısından politika-sızlık durumu şimdiden belirginleşmiştir. Nitekim bir gazetenin izlenim köşesinde bu gerçeğin, "Hükümet politikası üretmekten, Apo sürükli yeni politikalar üretip gündeme sürüküyor" şeklinde itiraf ediliyor.

Çok yakın zamanda bazi sömürgeci aklı hocalarının, "Şimdi serinlik olmak zamanı... Şimdi her türlü çözümlü birlikte düşünmek zamanı... Şimdi çok soğukların olmak zamanı... Telaş ve kuzgunluk zamanı değil..." vb. sözlerinin boşuna sarfedilmediği görülecektir.

Kesin kazanacağı!

Proletarya enternasyonalizmi ve kemalist solculuk

Baştarafı 8. sayfa

geliştirilip kurumsallaştırılan Türk sömürgeci egemenliğidir. Eğer Kürdistan sömürgeleştirilmemiş, hatta emperyalizmin geliştirdiği türden bir sömürgeci uygulamayı olsaydı, bu solculuğun Kürdistan'da esamesi okunmayacaktı. Ama kemalist sömürgeci (Kürdistan) Kültüğüne yayılma alanı olarak değerlendirilmeye ve Kürtleri Türkleştirmeye çalışması, ardından kemalist solculuğun yayılması getirdi. Bu gerçek ancak edilebilir mi? Bu yüzden çeşitli Türk sol grupların, subjektif bağlantıları bir yana tilise bile, objektif olarak sömürgecilerin aldıkları güçle ülkemizde varlık gösterdikleri ortadadır. Daha da önemlisi, bu gruplar esas olarak Kürdistan'da yaratılan ulusal yabancılığı dayanmakta, pratikleriyle bu yabancılığı yaygınlaştırmak, böylece yabancı egemenlik altında ulusal gelişimi durdurulmuş, parçalanmış, dağıtılmış, ulusal kimliği ve kişiliği önemi ölçü-

de tahrip edilmiş Kürt ulusunun gerçekliğini yeniden bulmasına ve ulusal birliğini yaratmasına karşı koymaktadır. Bu tür grupların Kürdistan'da daha çok ulusal yabancılığı anlamının derinleştiği alanlarda kümelenmeleri anlamlıdır. Örneğin Kürdistan'ın Botan Eyaleti'nde Türkleştirme politikası etkili olamamıştır. Bu alanda Kürtlük daha diridir. Bu nedenle bu tür grupların burada taban bulması olansızdır. Zaten bu gerçek kendidiler de, çok iyi bildikleri için, hiçbir Botan'da çalışmaya aklınan geçirmemektedir. Ama Malatya, Dersim, Maraş ve Erzurum gibi Kürdistan'ın sınır bölgelerinde durum daha farklıdır. Burada yabancılığı fazladır ve ulusal inkarçılığı madde temeli vardır. Kemalist solculuk işte bu temeli örgütlemek ve Kürdistan devrimine karşı çıkarmak için çaba harcamaktadır.

Ortaya çıkan sonuç bellidir: Kendi ülkesini yabancı egemenlikten kurtarma savaşı veren ve kendi kendisinin efendisi olmak isteyen Kür-

distan halkının iradesini tanımayan bu tür oluşumların ülkemizde varlığı gayri meşrudur. Bunların bütün faaliyetleri gayri meşru faaliyetlerdir. Tasfiyei solun bu artıkları, ülkemizde ulusal inkarçılığı örgütlemeye ve devrimin karşısına çıkarma çabalarından vazgeçmek; halkımızın yasağının her alanında kendisini örgütlemesine, kendi yönetimi ağırtını iş etmesine ve kendi kendisini yönetmesini saygı göstermelidir. PKK, ülkemizde gayri meşru varlıklarına ve faaliyetlerine rağmen, bu tür oluşumları çatışmaya girmekten yana değildir. Bunlar bundan çok daha fazladır, ya kendi tutumlarını değiştirip ülkemizde varlıklarını meşru temellere dayandırmalı, ya da Kürdistan'ı terk etmelidir. Kürdistan'da Türk burjuva sömürgeciliği yıkılırken, bu oluşumların eski tutumlarında ısrar etmeleri anlamsızdır ve oldukça tehlikelidir. Leninist temellerde tutarı bir enternasyonalist dayanışmaya evet; diğer halkın işlerine karışmaya ve işlerine müdahale anlamına gelebi-

lecek davranışlardan özenle kaçınma temelinde her türlü mücadele akadaşlığına evet; halklarımızın eşit ve özgür temelleri üzerinde yükselcek birliği için ortak düşmanlarımızı karşı omuz omuza savaşmaya evet; her iki cephede etkin bir savaş düzeyine ulaşmak için elimizdeki kaynakları paylaşmaya evet! Kürdistan'ı müdahale edilmesine hayır! Kürdistan'da ulusal inkarçılığı örgütlenmesinin zorluğu hayır! Birinci tutum gerçek enternasyonalist tutumdur, esas alınması gereken tutum bu olmalıdır. İkincisi karşı-devrim destek olmak, özel savaş rejiminde de yanlışlardır. Bu tutumdan mutlaka ve zaman geçirmeden vazgeçilmelidir.

Kaynaklar:

- 1-Sosyalizm ve Devrim Sorunları, A. Ocalan, Weşanên Serxwebûn, s.197
- 2-Age, s.197-198
- 3-Age, s.202
- 4-Age, s.220
- 5-Age, s.245

Tahrip edilen Kürdistan, tahrip edilen Türkiye olacaktır

Baştarafı 4. sayfa

tanı Şemdin Sakik yoldaş ise şunları belirtti: "Lice'deki tüm evler prefabrik ve baraka tipi konutlardır. 1975'teki tepredmen sonra yapılan bu konutlar kantar gibidir. Önceleri bir iki defa bazi devlet kurumlarına yaptığımız saldırıların ardından, devlet güçleri misilleme olarak ilçeyi taradılar. Bir kurşun 3-4 evi birden delip geçebiliyor. Sivil halka çok büyük zararlar verildi. Halka zarar vermek için bu ilçeyi saldırıma kararımız var."

Evet sömürgeci TC, Kürdistan'daki toplu imhalarına bir yenisini daha eklemiştir. Daha dün Sırnak, Cizre, Yüzköşova, Dogubeyazit, Malazgirt, Diyardin ve Kulp'ta yaptıkları yerli bir etme temelindeki katliamları Lice'yi de eklemiştir. Burada önemle üzerinde durulması gereken nokta nedim Lice'nin seçilidir. Her şeyden önce bu son katliamın Lice'nin merkezile sınırlı olduğunu bilmek gerekir. Amed, Bingöl ve Muş üçgenindeki hemen bütün köyler de aynı günler-

de yakılmış, ormanlar ateşe verilmiş, köylülerin mal varlığına el konulmuştur. Yani olay sırf Lice'yi değil, Amed Eyaleti'nin bütün olarak hedeflemiştir. Nitekim Kulp'ta da bu yönlü tehditler vardır. Partimiz tarafından alınan siyasi kararları Amed Eyaleti duyurdu ve hemen uygulamaya geçirdi TC'nin siyasi egemenliğini Kürdistan'da bitirgini gösterdi: Gerillaların basın çalışanlarını Diyarbakır'a iki saat uzaklıktaki bir alana götürerek kararları iletmeleli kamuoyuna yansıncıya devletin Kürdistan'daki durumu kamuoyu nezdinde daha da netleştirdi. TC eyaletteki yolları kullanamam durumunda gelmiştir. Köyleri boşaltma neticesinde Kürdistan'ın kentleri bir barut fıçısı haline gelmiştir. Bunların en önemlisi de Amed'dir. Siyasi olarak denetimli büyük oranda gerillanın eline geçen Amed'in askeri olarak da halkın lehine gelişmesi durumunda TC'nin durumu epey zorlaşacaktır.

Amed Eyaleti'nde Lice bir anlamda direnişin merkezidir. Botan için Cizre, Serhat için Dogubeyazit ne ise, Amed için de Lice odur. Lice'deki katliamlar amaçlanan eyaletteki mücadeleyi sınırlamaya ve devletin siyasi egemenliğini yeniden inşa etmeye çalışmaktır. Bu aynı zamanda TC'nin önümüzde basırcıacağı dönmektedir temel yönelimini de göstermektedir. TC "Bana kalmayacaksa, kimseye de kalmamalıdır" mantığıyla çılgınca katliamlarla Kürdistan'ın bir harabece çeviriyor. TC Kürdistan'da askeri zorluğu başa basmış. Bunu da sonuna kadar kulunma tehditinde bulunuyor. Kendileri bu süreci "topyekûn imha" süreci olarak değerlendiriyorlar. Doğan Güreş'in "Ya teslim olacaklar, ya ölecekler" yönündeki sözleri ve "1994'e kadar bu iş bitecek" açıklaması, TC'nin bir soykırım planı ile sonuç al-

maya çalışacağına gösteriyor. Nitekim Amed alınması tamamen boşaltılmaya çalışılması TC'nin kimyasal silah kullanımı daha da artırılacağı ve canlı bir tehlike bırakılmayacağı hedeflendiğini gösteriyor.

Evet TC, Kürdistan ülkesini bir harabece çevirdi ve çevirmeye devam ediyor. Binlerce insanımızı katletti. Ve katliamların tirimdrarmaya çalışıyor. Halkımız adına siyasi, ekonomik, kültürel ve sosyal olarak ne varsa imha yoluna gidiyor. Bu tehlike bir yoldur. Harabece çevrilmiş bir Kürdistan karşısında Türkiye'nin durumu pek iç açıcı olmamıştır. Daha dün katlettiği Kürdistanlıların büyük bir kısmı Türkiye metropollelerinde. Bu konunun üzerinde iyi düşünmek gerekir. Ayrıca Kürt halkının örgütlü gücü PKK, bu katliamların hesabını kat be kat soracak gücektir. Kürt ve Kürdistan'ın imhasının önüne geçmek için hiçbir fedakarlıktan ve hiçbir eylemden çekinmeyecektir. Kürt ve Kürdistan'ın özgürleştirilmesi, Türk halkıyla özgür ve eşit temelde gönüllü bir birlik çabası içindeki PKK, bu anlamıyla meşru müdafaa hakkını kullanacaktır.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın bu konudaki görüşleri şöyle: "Kamuoyunun haksız oların, savaşı kirlenmesini bu olmağının bilmesi gerekir ve hükümeti sıkıştırıp doğru savaşı yasasına çekmesi gerekir. Biz savaşı hukukunun uygulanmasını istiyoruz. Savaş yoktur diyemez. Savaş yoksa bu kadar tank, top, uçak nedir?..."

Çok çarpıcı bir gerilla savaşının ortamı çıkması söz konusudur. Buna Türkiye'nin batısını da biraz dahil etmek istiyoruz. Özellikle köy bombalama ve yine Kürdistan'ın harabe haline getirmesi, bizim Türkiye'nin bazı ekonomik hedeflerine yönelimimizi gündeme getirebilir.

Bu konuda sabotajlar gelişebilir. Ya köy bombardımanlarını ve Kürdistan'ın tahribatını durdurur, ya da Türkiye de yavaş yavaş tahribat yoluna sokulur. Savaş karşılıklı misilleme gerektirir. Önce her şeyiyle bizi harabece çevirecek, ekonomik gelişmeye duruma uğratacaklar, köy boşaltacaklar, biz yönelmeyeceğiz! Böyle tek taraflı saldırı olmaz. Biz Türkiye'ye biraz yöneldik. Bunu giderek geliştirebiliriz...

Karşı taraf kimin silah dahil her şeyi kullanıyor. Kobray, "Süper Kobray" kullanıyor. Her gün bombay, tank, topu kullanıyor. Tabii ki, biz de elimize ne geçerse onunla savaşırız. Kürdistan'ı harabece çeviriyorlar. Türkiye'nin de ekonomisi var, yönelmek zor değil. Yakıllık yıkılıyor Kürdistan... Türkiye'nin de yakıllık yıkılacak yerleri vardır. Kültür değerlerimiz talan edilmeye devam ederse, biz de düşünceler kültür değerlerine yenelebiliriz.

Aynı konuda ARGK Ana Karagah Komutanı Cemil Bayık yoldaş ise şunları söyledi: "Lice Katliamı kesinlikle karşılıksız kalmayacaktır. Misilleme hakkımızı kullanacağız."

TC başta Lice olmak üzere, çevre köylerinde imha temelinde bir katliam gerçekleştirmişti. Bunları daha da geliştireceği açıktır. Bu katliamlarda yaşamın yitiren halkımızın, gözleri kör olan küçük bebeklerinin hesabı sömürgeci TC'den mutlaka kat be kat sorulacaktır. TC'nin yenilgisi daha da derinleşecek ve bitişli yaklaşılmaktadır. Halkımızın özgürlük yürüyüşünü katliamlarla durdurabileceklerini düşünüyorsa ne kadar yanıltıcıdır bizzat halkımız örgütlemeye ve Kürdistan'ı bağımsızlaştırma devriminde görecektir.

Lice'deki katliamda yaşamın yitirenler devrim şehitleridir. Anıların mücadelemizde yaşatacağı.

DUYURU

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin yaygın ve derinlik kazanmasıyla birlikte, bunun gerçek yaratıcıları olan şehitlerimiz sayısı da çoğalmaktadır. Her şehidimizin yaşamı bir roman özelliğindedir. Ancak şehitlerimiz adına yazılan bir şekilde tanıtmada yetersiz kalındığı da bir gerçek. Bunun savaşın yürütüldüğü koşullardan kaynaklanan çok yönlü nedenleri vardır. Dolayısıyla çoğu şehidimize ya geçimle olarak, ya çok sınırlı bilgiler halinde ya da isim veya fotoğraf düzeyinde gazetelerde yer verilebilir. Elbette kahraman şehitlerimiz buna layık değildir, her biri ne kadar tanıtılsa yine de azdır. Savaşın bütümüne sonucu ortaya çıkan bu zorluklar, bu konuda daha fazla çaba ve sorumluluğu gerektiriyor.

Bütün okuyucularımızı, yurtseverleri, dostları bir de bu yönüyle şehitlerimize sahip çıkmaya çağırıyoruz. Şehitlerimiz tanyanların; bu konuda sorumluluk üstlenip yazı, fotoğraf, anı vb. materyalleri gazetemize ulaştırmalarını bekliyoruz.

V.i.s.d.p.

Yazışma Adresi:

Ayşe Engizik
Vogelsangerstr. 286
50825 Köln

Serxwebûn
Postfach 10 31 13
50471 Köln

Hesap numaraları:

Kreissparkasse - Köln
Konto Nr.: 31 97 2
BLZ: 370 502 99

Australya

Austurya

Belçika

Danimarka

Fransa

5.00 A\$

30.00 s.

90.00 bfr.

16.00 dkr.

14.00 fr.

Hollanda

İngiltere

İsviçre

İsviçre

Norveç

4.50 İht.

2.00 £

16.00 sfr.

4.00 shk.

16.00 nkr.

Mevcut savaşın seyrine göre kurtarılmış bölgelere yönelmek mümkündür

Baştarafı 28. sayfa

ilişkin yönü böyleyken, en önemlisi de alan değerlendirilmesinde büyük hata var. Halen arazinin değerlendirilmesini yapıyoruz. Arazi, gerçekçi bir tarzda değerlendirilerek, özellikle askeri durumu göz önüne getirilerek kullanılmalıdır. Burada büyük bir değerlendirme hatası var; muazam boş arazi, düşmanın kolay girmemesi gereken arazi var. Veya arazinin değerlendirilmesini bizim kaybedeceğimiz, kazanacağımız durumlar var; düşmanın kazanacağı veya daha çok kaybedeceği durumlar var. Savaşın tıkanması veya fazla gelişmemesi, alan denetimini hakkıyla yapmaktan kaynaklıdır. Eğer alanı biz değerlendiremezsek, sadece ordu işleyişle, nicel-nitelik gelişmesiyle ilerleyemeyiz. Örneğin, besiyüz kişiyi küçük bir yere sığdırırsak, bu, kuşatmaya alınır, bombardımana tabi tutulur ve darbe yer. Ama etrafa bakılırsa, çok geniş bir arazi var. Besiyüz kişinin sağlam bir yapıması, mevzilerini geliştirmesi, hareketliliğini ve her türlü imkan-fırsatı araziye göre yayması savaşın kaderini değiştirir.

Örneğin bir Botan'ı düşünelim; geçen yıllarda çokça yapıldığı gibi, güç ya çok gezgincidir ya da bir yere kapaklanmıştır. Biz uzun süre bunun sakıncalarını yaşadık. Halbuki sayı, belli bir düzeye gelmiş ve bu sayı alanda hem hareketli olabilir, hem de sabit olabilir; geçici olur, sürekli olur. Düşmanın ve kendi gücümüzün durumuna göre bu alanı belirlemesi yapılır. Savaşın tıkanması da böylece açılır. Mesela, düşman bir alana girmiyorsa, biraz alanı daha geniş tut; geniş tuttum nu, girmeye çalışacak, girmeye çalıştı mı, zaten tedbirini almışın, düşüncesin, düşürüldü mü savaş gelişir.

Karşılıklı tıkanmalar, biraz da arazinin yetkince kullanılmamasından kaynaklıdır. Ve sanırım Botan, da Garzan, Amed, Dersim ve hatta Serhad'da da bu sorunlar yaygınca yaşanıyor. Bunu halen tam değerlendirilmesini ve ona göre gücü yerleştirdiklerini, düzenlediklerini söyleyemeyiz.

Bu konuda nasıl genellemeler yapacağız? Şüphesiz arazi bilgisine, coğrafya bilgisine daha fazla sahipsiniz ve bunu en iyi siz sağlayabilirsiniz. Kızıl bölgeler, kurtarılmış bölgeler meselesi arazi bilgisiyle olur. Zaten yaşanan biraz da budur. Daha yoğun bir biçimde bu bölge meseleleri üzerinde durabiliriz. Sanırım bu konuda bazı ülke devrimleri yeniden incelenebilir; Çin, Vietnam ve diğer devrimler. Tabii ki, aynınsı kopya edilmenden değerlendirilebilir.

Savaş artık tam bir doktrindir; tabii günlük olarak beyne, yüreğe hükmeden anlayış ve tutumdur. Çok iddialı, çok yoğun olan, işi biraz ilerletebilir. Genel bilgiyle, yoğunlaşmamış bir kişilikle komuta gücü savaş geliştiremez.

ilir, bazı sonuçlar çıkarılabilir.

Bizim için de artık kurtarılmış bölgelere doğru yönelmek, mevcut savaşın seyrini, gücümüzün dağılışı göz önüne getirildiğinde, yine samsal durumlar değerlendirildiğinde mümkündür. Örneğin bir Botan'ın bütünüyle böyle bir süreci yaşayacağı açık; yaşanan da biraz budur. Ama daha tutulması gereken arazi, yeraltının geliştirilmesi, birçok stratejik-taktik hattın tutulması, daha iler-

ri bir adım atılması isteniliyorsa, ya-ylma meselelerine yeni bir anlayışla bakılması gerekir. Günlük olarak düşmanın takibiyle, haftalık olarak düşmanın değerlendirilmele bu konuda sonuç alınabilir. Hemen bu konuda bir eleştiri yapalım; gerek alt, gerek üst komuta düzeyinin halen böyle güçlü değerlendirilmesini gidemediği anlaşıyor. Savaş taktikleri artık dediğim gibi gündüktür, haftalıktır, aylıktır. Bunlar, çok yaratıcı bir şekilde ele-

ve bazıları bunu sabot ediyor. Mesela Güneybatı'da yaşanan durum budur. Bunlar oportünistler oluyor. Birçok bölgede kendini yoğunlaştırmama savaşın sabotaj edilebilir. Güney'de halen var. GAP'ta fazla ilerlemiyor, Martin'de birçok bölgede, mmtıklarda yaşanan gerçeklik budur.

Botan, bu kadar büyük bir güçle, karşı karşı elverişli alanı tutabilir. Tuttuğunu derinleştirir; birçok savunma tedbirine kadar, saldırı pozis-

taktikler, her alana özgü yaklaşımlar karıştırılmadan geliştirilebilir. Alan değerlendirilmeleri, bu açıdan çok önemli; araziyi bölgeler temelinde ayırmalara tabi tutmak, savaşın geliştirilmesi açısından önemli bir aşamayı teşkil ediyor. Bütün Botan, hatta buna Behdın da dahildir. Hele özellikle Kuzey kısmı daha elverişli bir kurtarılmış bölge imkanı veriyor. Aslında bunlar, geçmişte yerine getirilmesi gereken görevlerdi. Sava-

sim'in bir bölgesini de dahil edebiliriz. Boydan boya Kığı, Bingöl'ün kuzeyi, Karlova, Erzurum, Erzincan'a kadar ulaşabilecek elverişli alanlar böyle bir bölgeye dönüştürülebilir. Arazi uygun, karargah düzenlemesinin yerleri bellidir. Gücü de, donanımı da yeterlidir. Yani iki ana karargaha bağlı iki kuzil bölge, çok rahatlıkla gelişebilir.

Dersim için de böyle iki bölge geliştirmek artık imkan dahiline gir-

Düşüncesiz, doktrinsiz ordu mümkün değildir. Köylü rastgeleliğiyle, köylü kurnazlığıyla bu işin altından çıkamaz. Yine aydın hafifliğiyle ve örgütün sırtından yaşama tarzıyla yaşanılmaz

şa sağ yaklaşımın on yıldır bizi ne-reye getirdiğini ve bugün Botan'ın bir kesiminin biraz taktikçe yürüme-siyle gelişmelerin nasıl sağlanacağı göz önüne getirilirse, tam bir gerilayla girilmesi durumunda bu alanlar kurtarılmış alanlardır.

Botan-Behdın için olduğu gibi, Garzan için de çok rahatlıkla bu planlar geliştirilebilir. Garzan'da da yine benzer iki hatti, kurtarılmış bölge, kızıl bölge esasına göre düzenlenebilir. Kuzeyde Mutki, Sason, Kozluk; hatta Muş'a kadar yönelen kısımlar var; oralarda bir kızıl bölge yaratma işine gidilebilir. Bunun için koşullar epey elverişlidir. Yine güneyde Hizan, Tatvan, Şirvan, Baykan gibi yerlerde de bu kurtarılmış bölgenin geliştirilmesi zor değildir. İki temel bölge ve buraya bağlanmış iki bölge, iki bölge, iki ana karargahla geliştirilebilir. Arazi mükemmel, güç mükemmel. Artık komuta tarzı, işleyiş, alanı adım adım tanıma, adım adım işgal etme, denetleme günlük işlerdendir. Sınırlar meselesini, adım adım yayılma meselesini mevcut komuta tayin edecektir. Bu her komutan, çok yetkin bir biçimde yapacak durumdur.

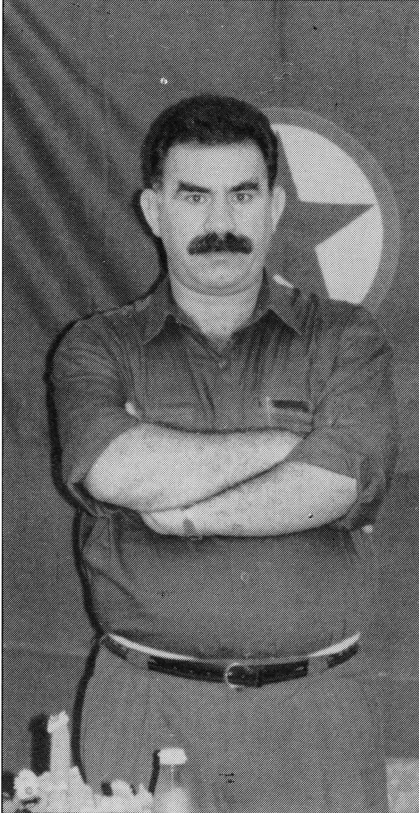
Aynı durumu Amed'de yaşayabilir. Zaten geçen yıl biraz yaşamaya çalıştık. Fakat biraz yanlışlığı yaklaştı. Bölge tutamaz isteniyordu. Aslında doğrudur, bölge tutulabilir ve bazı sonuçlar da alınabilir, ama genel düzey bu kadar gelişmemiştir. Yani ülke çapında durumlar biraz değişti, kendi başına uzun süre kaldıramazdı. Savaşı bu kadar geliştiremezdi, dolayısıyla sakıncaları vardı, oturmak için. Oturmak için düzeltilmesi gerekiyordu, bu düzeltmenin de geçtiğimiz aylarda yeterince yapılmamasının kayıplarıyla karşılaştığı görüldü. Yaratıcı yaklaşılma, ülke genelindeki durumla kıyaslanılamaz durum var. Ayrıca birimlerin de gerçekten birçok eksikliği var, özellikle eğitim eksikliği çok önemli. Yine alan hakimiyetini yeterince geliştiremeyişleri, düşüremeyişleri nedeniyle tam geçiş yapılamadı ve bu aşamada darbelerle yendi. Ve gerçekten etkimsizlik, komutayı düşüneyememe ve araziye doğru değerlendirilmele bu durumda rol oynadı. Belli ki, kızıl bölge, orada da işlerin tirmandırılmasıyla, bu alanların tekrar tam bir genile alana kavuşturulmasıyla mümkün. Yani kızıl bir kızıl bölge espris, burada da rahatlıkla tutulabilir. İki ana bölge, iki ana karargaha sanırım bu sağlanabilir. Güney'de Genç, Kulp, Lice, Palu, Dicle, hatta buna 4. Bölge'ye kadar da yayılma eklenebilir. Yani kızıl bir bölge haline dönüştürülebilir. Kuzey'de de bunun koşulları vardır. Kuzey Orta Bölge'ye de kısmen dahil edebiliriz. Hatta Der-

miştir. Güç yeterlidir, alanlara ulaşma, deneyim bakımından rahatlıkla bu hedefe ulaşılabilir. Yine burayı da Kuzey ve Güney hattı biçiminde ele alabiliriz. Kığı, Pülümür, Nazımiye, merkez, Ovacık arası zaten şimdi den bir ana karargaha dayalı kızıl bölge durumundadır. Güney hattı; Ovacık, Hozat ve yeni açılan Koçgiri hattıyla, Erzincan'a birleştirilirse, bir kızıl bölge olarak değerlendirileceği anlaşılmıştır.

Bunun dışında ara bölgeler ve karışık bölgeler vardır. Gerillaların takım düzeyinde olduğu, fakat pek araziye denetleme, arazide uzun süreli çatışmaya yapma durumunda olmadıkları bölgelerdir. Vur-kaç taktikle riyle, gizli, hareketli bir tarzda gerillanın sonuç aldığı bölgelerdir. Böylece ana bölge niteliğinde de olabilecek yerler var. Hemen her eyaletin durumu böyledir. Ve bazı eyaletler de tümtüyle böyledir. Martin, GAP böyledir. Serhad'ın durumu daha değişik. Serhad'da kurtarılmış bölge olabilir. Tendürek, Ağrı, Büyük Ağrı, Küçük Ağrı kurtarılmış bölgeler olarak, yani ikiye bölge ana karargahlar olarak rolünü oynayabilir. Yani oranın da kurtarılmış bölge geçeceği, zayıf da olsa, gelişmesi imkan dahilindedir.

Diğer bölgeler, az çok gerilla bulunur, fakat kızıl bölgelere göre hareket tarzı, eylem tarzı olmaması gereken bölgelerdir. Gizli, oldukça hareketli olabilecek baskında da, pusuda da uzun vadeli çatışmalardan kaçınacak, küçük birimlerle olacak hareket tarzıyla geliştirilecek bölgelerdir. Cephe çalışmaları bunlarda yoğunudur, biraz daha ağırlık verilir. Yine milis biraz çalıştırılabilir. Kızıl bölgeler, aynı zamanda iktidar bölgeleridir; oradaki halk da tam denetimdedir ve artık halk iktidarıyla işler yürütülür.

Beyaz bölgeler diye tabii ettiği milis alanlar, düşmanın merkezlerini, düşmanın günlük denetiminin tam olduğu yerlerdir. Buraya da sızma ve tam gizlilik biçiminde girilir; ardından girilir, eylem yapılır çıkarılır. Çetke birimler de tamamen gizli çalışan birimlerdir. Burada gerilla olmaz; her ne kadar "şehir gerillası" diye bir deyim varsa da, aslında "şehir gerillası" diye bir gerilla yok. Orada gerilla görünümünü verip çekilmesi için hazırlık yapılır. Orada da milis hazırlanır, bazı keşif birimleri, bazı gizli örgüt birimleri tutulur; gerillanın darbe vurma-sı için. Yani silahlar dışarıdandır, "şehir gerillası" esprisyle girmek sakıncalıdır, doğru bir biçim değildir. Ama örgütsel hazırlık yapılır, keşif, istihbarat tam yapılır; gerillaya bağlanılarak olarak eylemler orada böyle geliştirilir. Bunun yanında halk örgütlenmesi, cephe örgütlenmesi ve halkın

almadı mı, savaşta tıkanma olur; beklenmedik bir durumda da karşılaşılabılır. Yani savaş artık tam bir doktrindir; tabii günlük olarak beyne, yüreğe hükmeden anlayış ve tutumdur. Çok iddialı, çok yoğun olan, işi biraz ilerletebilir. Genel bilgiyle, yoğunlaşmamış bir kişilikle komuta gücü savaş geliştiremez.

yonları alabilir. Buna göre lojistik yerleştirir; ki, bütün bunlar imkan dahilindedir. Bir yandan eğitim, bir yandan birliklerin sağlam savaş noktalarına çekilmesi, eksikliklerin bölge aşılması hep imkan dahilindedir. Gücün alan, bölge, mmtıklara kaydırılması, günlük değerlendirilmeleri artık imkan dahilindedir. Nereye ne kadar büyük güç yerleştirileceği belirlenebilir. Saldırı da gerçekleştirilebilir. Botan'da buna ulaşmış, 1000 kişilik güçle bir saldırı olayını da düzenlemiş artık imkan dahilindedir. Veya düşmanın bir operasyonunu 1000 kişilik bir güçle karşılamak imkan dahilindedir. Bu, bir hareketli ve gerillayla da birleştirilmiş bir savaşıla 2-3 gün de sürdürülebilir, bir hafta da sürdürülebilir. Bunlar imkan dahiline girer.

Örneğin; beyaz bölgelerde bazı saldırılar gerçekleştirilir. Karışık bölgede yine düşmanın tam kuşatmaya alabiliriz. Tabii ki, bu bölge aynı koşullara göre daha iyi yapılabilir. Kızıl bölge, Karışık bölge, beyaz bölge ayrımı düşünülebilir. Birçok alanımız için bu şekilde bölge ayırmaları gitmek gerçekçidir. Her alana özgü

siyasi etkinlikleri bu merkezlerde devreye sokulur.

Gerek askeri, gerekse siyasi savasını böyle geliştirmek mümkündür. Bunlar, bilinen genel doğrulardır. Hiç şüphesiz her eyalet kendi somutunu, arazi itibarıyla de böyle değerlendirmeye tabi tutarak, nereye nasıl anılamı vereceğini, nereye nasıl yüklenacağını çok iyi bilir.

Yönetim demek, komutanlık demek; savaş sürelili her yönüyle değerlendiren ilerlemeyi sağlama güdüce olmak demektir. Ama kendinize bakın, aslında bizim burada değerlendirebileceğimiz birçok hususa genel düzeyde bile yaklaşmadığınızı, bilginiz de olsa, ilginiz de olsa bunun çok sistemli olduğu, bir doktrin haline gelemediği, özellikle yetkin bir yoğunlaşmaya, yetkin bir emir-talimat düzenine kavuşmadığını göreceksiniz. Böyle bir konumu elde etmek, emir-komuta düzeyine tam gelmek mümkündür. Emir-komuta düzeyine gelmek, ordu gücünü kumlamak mümkündür. Ordusu olmayan emir-komuta gücü olması sacmardır. Ordu gücünü yaratmak için, kendinizi müthiş vereceksiniz; her komutan kendi ordusunu oluşturacak. Bunun için eğitimi tam verecek, araç-gereci ve her türlü ihtiyacı, moralini yüksek düzeyde verecek. Ondan sonra böyle meselelere el atabilir, bölge yaratabilir.

Savaş gerçeği, en acımasız gerçektir. Bu gerçeğe tam hakını, ancak çok ıddialı, çok tutkulu, her şeyini ortaya koyabilen önder kişilikler verebilir. Şikayet kabul etmeyen, eksiksiz "kaderdir" deyip önünde yatmayan, her şeyin üzerine yürüeyen, çözebilen kişiliklerle bu savaş geliştirilir, bu iş ilerletilir. Bunun bilgisi var, sınırlar, olanaklar küçümsenemez; kendinizi veriş tarzınızı, sorumluluk anlayışınızı, biraz da beyninizi çalıştırma meselesini hallediceksiniz. Yani bu, gerektiğinde sabaha kadar veya gece-gündüz düşünülecek halledilebilir. Düşüncesi, doktrinsiz ordu mümkün değildir. Köylü rastgelelikle, köylü kurnazlıkla bu işin altından çıkamaz. Yine aydın hafifliğiyle, aydın yetersizliğiyle, aydınların kendini kandırması ve örgütün sırtında yaşama tarzıyla yaşanmaz. Şimdi birçok sorumlu ögemizin durumu biraz böyle; köylü öğeler, köylü kurnazlığını geliştiriyor. Aydınlar da köylü öğeleri kullanma kurnazlığı peşindeler. Birbirlerinin eksikliklerini giderme veya birbirlerini iyi değerlendiren birlikte götürmeyi bir türlü akıl edemiyorlar. Aslında aydın kim, köylü kim pek belli değil. Hepiniz köylü sayılırsınız veya hepimiz bir yerde parti öncüsü olduğunuz için aydınısınız, yani sınıf aydınlaşırsınız, çünkü bilinçsiniz. Komutanlık, köylü özelliklerini geliştirilmesi değildir. Yine siyasal sorumluluk, zor sorunlardan kaçınmak, kendini hep de mağoyla yaşılamak demek değildir. Yakıcı görevler var, ona köylü de

eylemlilik geliştirecek koşullardan yoksunuz. Ama halen gerek eğitim, gerekse günlük yönetim tarzımla, bu işleri kesinlikle sizin yürüttüğünüz gibi yürütmüyoruz, sizin denetlediğiniz gibi denetlemiyoruz. Benim yanımda, öyle sizin yanınızda olduğu gibi bir eksiklik, bir kendini verme, bir emir-komutaya gelme, en önemlisi de duyguyu tutkusu zayıf olma ve bir kaçış olayı meydana gelmiyor. İlgisi yüksek, ruhuna kadar yükleniyoruz ve bir de bunu zorla yapıyoruz. Sunduklarımızı bunu takdim ediyor. Gönülden kazanıyor kısaca, gönülden katıyoruz ve memnun oluyor, dolayısıyla yeteneklerini hareket geçiriyor. Hiçbir işi zorlamaya yapmıyoruz. En zor işi bile büyük bir özveriyle yapıyoruz. Şimdi bu bizim tarzımız; ilgisi yüksek, tutkusu yüksek. En ufak olanaklarını bile mükemmel değerlendiren, herkesi her yönüyle aydınlatılabilen, kusur bırakmayan bir çalışma, kabul edilebilir, katılabilir bir çalışmadır ve bu bence

öncüleri, savaşta önderlik gerçeğini şahıslarında en iyi temsil eden kişilerdir. Bu olmadan, ordulaşma ve savaşın gelişmesi ilerletilemez. Bazı öğelerimiz, öncünün vasıflarıyla bağdaşmayan öncülerli konuşturuyorlar. Eğitimi, örgütlemeyi, planlamayı yapmazlar ve bu, kayıplarına yol açıyor. Her bir parti kişiliği bütün bunları öneleyerek gelişmeye yol açabilir.

Kızıl bölge esprisi, Garzan, Amed, Dersim ve Serhad'da da rahatlıkla oturtulabilir. Bunun için koşullar oldukça elverişlidir. Her eyalete iki ana bölgeye dayalı iki ana karargahla bu rahatlıkla sağlanabilir. Buralarda kurtarılmış bölgelerin geliştirilmesi zor değildir. Arazi mükemmel, güç mükemmel. Artık komuta tarzı, işleyiş, alanı adım adım tanıma, adım adım işgal etme, denetleme günlük işlerdendir.

Parti önderlik gerçeği biraz uygulandığında, bunu temsil edenler kesin başarılı oluyorlar. Demek ki önderlik, savaş ve ordu işlerinde hayatidir. Ve en üst düzeyden en alt düzeye kadar herkes bu yürüyüş ve

önderlik gerçeği değil, herhangi bir sınıf gerçeği değil, bizim gerçeğimiz işleri ilerletebilir. Buna proletar veya emekçi sınıf gerçeği diyelim. Soutlaşmasını böyle yapmıştır ve bu da tarihi olarak kendini kanıtlamıştır. Onunla oynamak onu kullanmak yerine ona hakkını vererek, layık olarak, zafere en temel bir etken biçiminde rolünü oynatarak sonuçta gi-

birçok şehir var; mesela bir Batman fazla örgütlü olmadığı için, düşman tarafından nasıl kullanıldığını biliyoruz. Aslında burayı düşmana çok pahaliya patlatabilir bir hale getirmek gerekir, ama örgütlenmesi yok. Ve sayısız işçe böyledir. Birçok köy fazla örgütlü değil, düşman da zaten biraz buraya yöneliyor. Buralara ilgisiz eyalet komutanlıklarının kapsa-

lı görevleri vardır.

Lojistik ihtiyacınızı çok zengin karşılayabilirsiniz; yıllık karşılayabilirsiniz. Ayrıca çok değişik bir şekilde yerleşebilirsiniz. Yani düşmana kapırlıyacaksınız biçimler var. Sık sık düşmanın eline geçecek yerlere yerleştirilmiştir. Yeri geçmişte çok ucuca kaybedildi. Evet belirtmeye gerek yok; bunları nasıl en iyi korursunuz, artık bu konularda da bizi isyan ettirecek durumlar olmamalı.

Ele alabileceğimiz temel sorunlar bunlardır. Bu hususlar karargahlar, savaşın büyümesi isten bile değildir. Büyümeden de çekinmeye imin diyoruz. Düşman, şiddetli tirmandır, dırıcılık, ordulaşmanın tirmandırılması gerekir.

Sizin önünüzde bazı rakamlar konuldu. Bu rakamları her an tirmandırman mümkündür. Rakamın tirmandırılması da, savaşın tirmandırılması da önemli bir nedendir. Sayı geliştirmeden savaş geliştiremezsiniz. Hatta kendinizi bile koruyamazsınız. O açıdan zaten eğitim gücünüz de ortaya çıkmış; birçok insan eğitimle yeni katılmaları geliştirilir. Genel katılmaları ve özel yollarla katılmaları hızlandırılır. Verilen bazı rakamlar vardı, o rakamların üzerine kim. Zaman zaman ikiye katlayın.

Yönetimlerin alanlara, daha muntakalara kadar değerlendirmeye gücünde olması gerekir. Dönemi biraz böyle değerlendiren dedik. Biraz değerlendirdiniz; hazırlıklarınız yoğunlaştı. Ve sanırım bir ileri adım daha atılacak. Yine de acele edin demiyorum, ama kaybedilecek bir saatimizin bile olmadığı da açık. Çünkü düşmanın terörü, öyle basite alınacak bir durumda değildir. Katılmaları öyle kolay sineye oturtulacak bir durumda değildir. Adam kesin imha peşinde ve bunun ancak savaşla tirmandırma, gücü korumakla boşa çıkarılabileceği ve tarhin bu en önemli kesitinin lehte sonuçlandırılacağı açıktır.

Başta komuta ve savaşçılar olmak üzere bütün yapımız bu gerçeğin temelinde özümlüdeki dönemle yaklaşıp gösterecektir. Buna göre bir hazırlık yürüme, savaş tirmandırma işini bütün benlikleriyle, yetenekleriyle ayaklandıracak katilacak ve mutfaka kazanmay bilecekler. Çok bilinen bu hususları, böylece tekrar vurgulamamızın nedeni, işin hafife, basite alınmaya mahal bırakmadığı, tam tersine herkesin kendinde ne biliyorsa, böyle bir yürüyüşün kaçınılmaz olduğu, kendine verdiği söz, çevresine ve yaşamına gösterdiği saygınn tek gereği böyledir. Bunun dışında hiç kimse, hiç kimseden herhangi bir çıkış, bir kurtuluş umudu beklemesin. Umut kendisindedir, çare kendisindedir. Onu da, yeteneklerini ayaklandıracak gerçekleştirecektir.

Biz bu temelde tekrar bütün komuta yapımız ve savaşçılarımızla başta için ne gerekivorsa öyle yaparız, öyle davranarak kazanmalarını diyoruz, selam ve sevgilerimizi sunuyoruz.

başarıların esasını teşkil ediyor. Yani önderlik tarzını insanımızı değerlendirmeye, insanımızı hareketle katma, bütün coşkusunu belirlemeye hayatı bir rol oynuyor. Birçok komuta yapımızın acaba önderlik tarzını ne kadar benimsedikleri, ne kadar uyguladıkları tartışmalıdır. Ve daha ucu-

ruk tarzıyla savaşacaktır. Parti öncülerini, "partililerin" diyenler bunu sağlamaktan sorumludurlar. Bu tartışılmaz, çoktan kadro düzeyinde olanların görme veya çok anlamlı biçimde bu gerçeği temsil etmeleri gerektir. Ve hiç kimsenin de önderlik gerçeğiyle oynamaması hayattır. Bu konularda da kendinizi düzeltmeniz gerekir. Birçok komutamızın, yönetim ögemizin bu noktada verdiği söz tutarı bağlı olmayı bilmesi lazım.

Hiç şüphesiz parti öncülüğünü, parti önderlik gerçeğini böyle sağlamak ele almalınsız. Ve bu da savaş geliştirme imkanı veriyor. Yani savaşın en temel geliştirme nedenlerinden birisi önderlik gerçeğini mükemmel uygulamaktır. Taklit ederek olmaz, boşça çıkararak olmaz, keyfe dönüştürerek olmaz. Kürdistan'da, önderlik gerçeğinin doğru kavranması ve uygulanması olmadan bir yaprak bile kıpırdamaz. Savaşta 24 saat bile sağlam yapamazsınız.

Bütün bunları, en üstten en alt düzeye kadar herkesin iyice kavraması gerekir. Bu, Kürdistan'daki devrimin bir kanunudur. Herhangi bir

rak ilerleyemeyeceğimizin farkında olmalınsız.

Koordinatlerden takımlara doğru inildikçe daha yaygın bir biçimde ve ileri düzeyde ağır subjektif yanlışlar yaşanıyor. Başarmak mecburiyetindedir. İleri komuta özelliklerine biraz ihtiyacınız var ve o da bizim gerçekleştirdiğimiz ve başarısı kanıtlanmış özelliklerle mümkündür. Sağa-sola yatmadın, şu veya bu biçimde boşça çıkarmadın, sıkıcı-baskıcı olarak da görmeden savaş özgürlüğün ifadesi, başarının ifadesi biçiminde en rahat gönüllü işçilerin temelinde olarak, bir de bu yönüyle kendinizi tanımlayın. Savaş özellikle komuta düzeyinde geliştirilmenin en önemli eksikliğini gidermiş olarak muazzam bir gelişme, savaş tirmandırma, orduyu geliştirme imkanı verecektir.

Halkla ilişkiler meselesi, bilmem lojistik meseleleri vb. iyi düzenlenecek. Ayrıca cephe faaliyetlerine, milis çalışmalarına anlam vereceksiniz. Halk örgütlenmesi biraz iyi olmasına rağmen, milis çalışmalarında fazla geliştirilmemiştir. Elimizde olan

Beyaz bölgeler diye tabir ettiğimiz alanlar, düşmanın merkezleridir, düşmanın günlük denetiminin tam olduğu yerlerdir. Buraya da siz ve tam gizlilik biçiminde girilir; aniden girilir, eylem yapılır ve çıkarılır. İçteki birimler tamamen gizli çalışan birimlerdir. Orada gerillanın vurup çekilmesi için hazırlık yapılır. Milis hazırlarını, bazı keşif birimleri, bazı gizli örgüt birimleri oturtulur; gerillanın darbe vurması için.

yürür, aydın-şehiri de yürür. Ve parti çizgisinde, partinin önderlik gerçeğinde kesin birleşsinler. Biz de bu işleri götürmeye çalışıyoruz. Sizinizi kadar olanaklar yok, sizinizi kadar

tarzımızla taban tabana zıt bir yaklaşımı uzun süre korudukları bilinir. Önderlik olayına bağlılık gerekir. Savaş olayı, önderlik ölçülerini sağlam alınmadık geliştirilemez. Parti

Bugünkü konuşmamızda; önümüzdeki günlerde geliştirmeye çalışacağımız eylem ve savaş çizgimizin bazı genel özelliklerini değerlendirmeye devam edeceğiz. Düşman yaz operasyonlarından beklediği sonucu alamadı. Bizim taktik girişimlerimiz yazın yapılması gereken operasyonları en az kayıpla boşa çıkarmaktı, bu anlamda başarılı sonuçlar alındı. Mevcut kayıpların da doğrulara ters düşmenin sonucu olduğu, taktik tatın esas itibarıyla doğru olduğu, yetkin uygulamasında başarılı olabileceği anlaşıldı. Ama dikkat edilirse, bu, savaşta arzuladığımız büyük açılım ve gelişme sayılmaz. Düşmanın son operasyonları biraz da bu gerçeği sürdürmek; yani taktik açılımı, savaş gelişimini sınırlandırmak içindir. Her ne kadar imha amaçlı operasyonlardan bahsediyorsa da, kendisi de buna fazla inanmamaktadır. Daha çok savaş önleme tedbirlerini geliştirmektedir. Bu, hem halkın mücadelesini sınırlandırmayı, hem de gerillanın açılımını engellemeye amaçlıyor. Bunu iyi bilmek gerekir. Dolayısıyla bizim için sorun, bu savaş önleme taktiklerini geçersiz kılmak, savaş geliştirmeyi, orduyu inşa etmeye ve büyütmeyi, planlamamız çerçevesinde bütün hızla sürdürmektir. Bu anlamda biz baharla birlikte geliştirmek istiyoruz. Hızlırılık yetersiz olduğu için süreci uzattık. Yaz süreciyle hayata geçirmek istedik. Kısım hayata geçirildi. Fakat halen ordu inşa ve savaş geliştirme, mevcut operasyonları da göz önüne getirdiğimizde, arzulanan seviyeyi gerisiydik.

Hiç şüphesiz bizim başka yönlerden de vardır; özellikle muzam eğitim yetersizliği, göz düzensizliği, güç yerleştirilmesi, komuta kuralları, birçok alan düzenlemesindeki olumsuzluk veya yeterince alan ağırıklıların değerlendirilme, zamanında yetişememe, en önemlisi de yönetiminler olduktan, en üstten en alta kadar yetersizliği yaşaması. Bu arada irtibatlar, irtisbatları eksiklik yan etkiler olarak, savaşın fazla gelişmesinde etkili olmuştur. Şüphesiz bunları, sizler de oldukça değerlendiriyor ve gelişim sorunları üzeren kendi somutunuza göre cevaplar arıyorsunuz. Biz burada da somut plan ortaya koymayacağız. Bu, hem biliniyor ve hem de kendi somutunuza özgüdür; biraz da gizli gelişmek zorunda; eylem planlamaları çok ıtınal, çok gizli geliştirilmesi gereken hususlardır. Ama bizim söylemek istediğimiz; savaşın genel gelişim perspektifidir.

Biraz daha öke somutuna baktığımızda ve özellikle hükümetin içinde bulunduğ durumu değerlendirdiğimizde; ayrıt edici özellikler var. Diğer hükümetlerde olduğu gibi, bu hükümet de bütün kaderini, Kürdistan'daki savaşın taşıfinesine bağladı; açıktır. Başka bir meseleye el atması ve sonuç, almış mümkün değildir. Meseleyi birinci sırada ele alma ve Türkiye'ni kaderini buna bağlama, diğer hükümetlerde olduğu gibi, bu hükümetin de en son sınırına kadar yaklaşım gösterdiği bir husustur. Kaldı ki hükümetlerin de ötesinde, devletin bunları kendi varlığı için bir kader meselesi yaptığı, mevcut gelecekle politikanın tüketisini en çılgın kontra eylemlerle sonuçlandırma istediği ve bu anlamda devletin bütün temel kurullarını; parlamento, anayasa kuruluşlar, yargıtay, Anayasa Mahkemesi; partiler ve diğer bütün bürokratik kademeleri; yine ordunun durumunu mevcut savaşta göre ayarlamıştır. Hükümet koordineyle adeta görevli kılınmış; özel savaşın planlamasının emrinde harekete geçirilmiştir. Eskiden de böyleydi, ama şimdi açığı çıkmış; yani kendini cephe birliği biçiminde yü-

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın savaş karargahlarına talimatı:

Mevcut savaşın seyrine göre kurtarılmış bölgelere yönelmek mümkündür

zeye vurmuştur. En son, Mehmet Sincar'ın katlinde görüldüğü gibi, hiçbir yasa tanımadan bunu kendi içine kadar yansıtacağını göstermiştir.

Demirferin 1 Eylül konuşması, halkın tehdit edilmesi ve legal faaliyetin, kontra eylemlerle cezalandırılacağı biçimindeydi. Ve bunu uyguluyorlar. Daha da geliştirilebilir. Fakat bunun bir politik tüketim olduğunu ve bununla fazla ilerleyemeyeceklerini de biliyoruz. Tam çıkamaz denilen bir olay var. Kişiler kadar biçtikleri bir ömür var; kişi kadar sonuç almak istiyorlar. Tabii ki, bu bir planlamadır. Sonuçlarına bakıp yeni birtakım planlamalar yapılabilirler; belki yumaşabilirler, belki ateşkes gibi meseleleri ön plana çıkarabilirler veya dış kamuyunun da durumunu göz önüne getirerek bazı yanıltıcı çabaları geliştirmek isteyebilirler. Yani Mart seçimlerine ya tam ezerek, ya da tam bir ateşkes havası yaratarak gitmekle karşı karşıya olduklarını bilmek lazım. Bizim ise buna karşı -ki buna kendileri topyekün savaş diyor-du-savaş, her düzeyde geliştirmemiz; bütün mücadeleyi yöntem ve araçlarını devreye koymamız ve temelde de gerillay, gerilla ordulaşmasını ve savaşmasını ırmadımızla gerekir. Diğer bütün mücadele biçimlerini buna bağlamak gerekir. Doğru bir taktik anlayışla ancak direnilebileceği, karşı konulabileceği anlaşılır.

Gerillanın yetkin uygulamasıyla önemli başarılarla ulaşılabileceği geçen yaz sürecinde oldukça netleşmiştir. Daha yetkin uygulaması halinde, savaşta denge durumunun yakalanabileceği ortaya çıkıyor. Bu anlamda temel sorunumuz; kendi savaş tarzımız, onun örgütlenmesi ve ordulaşması yeterince oturtamamıştır.

Bunun dışında sorunlardan fazla bahsedilemez. Savaş geliştirmek için her şey var. Dış ortam, irtibatlar ve halk desteği savaşın geliştirilmesine oldukça uygundur. Bir gerilla savaşının mümkün gelişmesi için temel iş alanlarını tutmakta alalım toplu ihtiyaçlarının karşılanmasına kadar, hemen hemen her şey iyidir.

Yine mevcut nicelik sayısı, bir savaş geliştirmek için idealdir. Kadro komuta gücü oldukça bilincidir ve bir orduya yetebilir. Sayısı 50 bine ırmadırırsak bile mevcut kadro bunu yapabilir. Tabii bunun şartı, bir türlü kendini veremeyen; yani savaş geliştirmeye ve ordulaşmayı sağlamaya kendini veremeyen alışlagelmiş kadro düşünlüğüdür, komuta yetersizliğinin giderilmesidir. Yine ortaya çıktı ki, aslında savaşçı iyi savaşıyor, savaşçıda fazla kusur yok, kusuru eğitimsizliğidir; şüphesiz eğitimsizliği de komutan giderir. Bunun olanağının her yerde olmasına rağmen savaşçıyı eğitime, biraz daha iyi savaşçıya dönüştürme sorumluluğu, her düzeyde, her kademede, her alanda layıkıyla yerine getirilmelidir.

Savaşın bir sanat olduğu, bu sanatın icra edilmesinin ustalık gerektirdiği açıklanır, en kaba yaklaşımlarla karşılaşıyoruz. Gerçek planlamada, gerekse yürütmeye akıl almaz hatalar yapıyor. Askeri çizgimiz bütün tartışılmalıdır, bir eylemi veya bir savaş tarzını nasıl siyasi temellerle, nasıl gelişim seviyesine bağladığımız açıktır. Bu amaçla birlik düzenlemesi, değer harcanması nasıl ve ne kadar göze alınır, çok tartışılmasına rağmen halen yönetimin, komutanların bir eyleme nasıl yaklaşıyor, bir eylem nasıl planlanır; artıları, eksileri nelerdir, buna ustaca yaklaşıldığı iddia etmek zor. Eylemde rastgelelik var, verimlilik fazla göz önüne getirilmiyor. En önemlisi de hedefin büyüklüğüne göre güç gereği çıktıkça alınmıyor. Hangi hedef, hangi güç ve hangi araçla, hangi hızla, hangi sürele üzerine yürünebilir bir hedefti anlayış, aslında bizim komuta yapımızda yerleşmiştir. Her komutanın rastgele hareketi oldukça kayıplara yol açmıştır. Keytle göre hedef seçme, hareket ve savaş tarzı belirsizdir yaygındır. Planlamalar genel düzeyde kalıyor ve bir de bütün komuta yapısına özetlenmemiş oluyor; bu da koordinetme görevlerini layıkıyla yerine getirmesinden kaynaklanıyor. Komuta yapımız,

özellikle takım düzeyine kadar kendilerinin plana kavuşturamıştır. Genelde ne söylenirse, onu yapıyorlar. Halen inisiyatifleri sınırlı olduğu gibi, üst düzey planlamasını da aslında özümsemesiz değil ve yaratıcı uygulamıyorlar. Koordinetlerin de bunda payı az değildir. Alt düzeyin elini kolunu biraz tikiyorlar; inisiyatif tanımadıkları gibi, kendi üst düzey talimatlarını da uygulamıyorlar. Çıkamaz biraz burada.

Botan, bu kadar büyük bir güçle, karşı karşılan tutabilir. Tuttuğunu derinleştirebilir; birçok savunma tedbiri kadar, saldırı pozisyonları geliştirebilir. Gücün alan, bölge, mntakalara kaydırılması, artık imkan dahilindedir. Nereye ne kadar büyük güç yerleştirileceğini belirleyebilir. 1000 kişilik bir ordu gücüyle düşmana saldırı düzenlemek ve 1000 kişilik bir güç düşmanın operasyonunu kırarak artık imkan dahilindedir.

Yoğunlaşılması gerektiğini söylüyor. Bununla bir ordulaşmanın niteliksel gelişmesi sağlanabilir. Gerçekten her birimizin, azami verimlilikle çalışma da sırada kalsın, asgari verimlilik düzeyi tutturulmuyor ve bir de ucuca kayba açık bir anlayış ve tutum içerisinde bulunuyor. Her an kendini harcayabilir, her an çok verimsiz bir eyleme yönelebilir; her an umulmadık bir durumda kendini karşı karşıya bırakabilir. Neden? Çünkü planız. Neden? Çünkü hakim değil, gerillaya tam ulaşmamıştır. Bu konuda alt denetim gücü olmayıyor, üst denetim gücü olmayıyor, tam bir ordu disiplini oturtulmuş değil ve bu da verimi düşürüyor. Bu durum, bu yaz sürecinde biraz ortaya çıkmıştır. Bunun da büyük bir yoğunlaşmayla, herkesin ordulaşma meselesini temel mesele yapmasıyla, bir işi nasıl ilerleteceğini düşünmesiyle asılabileceğini başlangıçta defalarca vurgulamıştık. Yani biz sadece koordinelere bağlı, onları din-

leyen bir yapının ordu olamayacağını söylüyor. Böyle bir ordulaşma bir isyan örgütü gibi olur ki, bu örgüt de gerillaya dayanamaz, çatışmalardan fazla sonuç almaz. Bunun da birçok sakıncası ve yetersizliği ortaya çıkmıştır. Bir gerilla bölgesine -eğer tam iyi bir gerillaysa- düşmanın bir operasyonu çok pahalıya ödetilebileceğini defalarca söyledik. Aslında bu özellikle epey yatkın olmamıza ve buna epey yaklaşmamıza rağmen tam uygulamadığımız için "ırsatı kaçırdık", "silahı alamadık", "imhadan kurtulduk" gibi söylüyor oluyorum ki, bunun da nedeni, yapının tam tarzı tutturamaması, buna kendini tam verememesi ve boşlukların olmasıdır. Yani ordu işleyişimiz, ordu yoğunlaşmamız mevcut imkanlarımızın gereğindedir. Komuta düzenlenmesi komuta yoğunlaşması, özellikle bu konuda savaşçıların gereğindedir.

Biz bu konuda niteliksel büyümenin çok ileri olabileceğini, mevcut nicelikte çok iyi gelişimin sağlanabileceğini iddia ettik. Gücün cesaret, fedakarlık durumu, dayanma gücü on kat daha fazla eyleme geçirir. Mutlaka alan savunması yapılabilir; haraketin savaş verilebilir. Aslında bir çok değişim eyleme açıktır. Ama komutanın değerlendirmesi, seferber edemeyiş, koruyamamış, bu elverişli olumlu özellikleri işlemek kılıyor. Bunun da orduya büyük bir aşkla, büyük bir tutkuya en ince ayrıntılarına kadar ilgilenmekle, bu "ise varım" diyenin, "iddialıyım" diyenin kendini vermesiyle asılabileceği ortadadır. Rastgele, soyt, ilgisiz yaklaşımlarla, tutkudan uzak, ilgisiz zayıf, ayrıntıya hükmetmede, bütün sorunlarıyla çok canlı ilgilenmede yetersiz bir komutaya asılamaz. Mevcut birçok komuta gücümüzün çok genel kaldığı, kendisini de ordulaştırmadığı, bir komuta kişiliğine ulaşmadığı ortada. "Balık baştan kokar"; komuta, önemli oranda böyleyse, yapının da fazla ordulaşamayacağını belirtmek zor değil.

Dolayısıyla gerçek işleyen bir komuta yapısı, hem üstten, hem alttan

denetlenmekle, ama inisiyatifi de mükemmel kullanan gerillayla iyi anlaşmak mümkündür. Ne silahla propa gandan, ne başlayan gerilla, ne de düzenli ordu semalarında düşmek gerekiyor. Bu, her alanın oldukça yararlı düşümlerle bulabileceği, varlabileceği bir sonuçtur.

Niceliğimiz, istediğimiz savaşçı geliştirmeye yeterli olmakla birlikte, eğitim yetersizliği, en önemlisi de komutanın orduyu inşa ve savaş geliştirmede yaşadığı birçok noksanlık, yoğunlaşma eksikliği, ilgi-tutku zayıflığı; deniyemeli, meselesi; araçlar meselesi, güç meselesi; hangi hedefe hangi güç, hangi yöntemle yaklaşım meselesi çok büyük bir uğraşı haline getirilmediği için; bu konuda gerek yönetmelik düzeyi, gerekse bryesal inisiyatif ve yaratıcılık fazla hayata geçirilmediği için savaşın ve ordulaşmanın gelişmesinde sınırlı kalmıştır. Bizim işleyiş, kendi içindeki alt-üst özelliklerini

Devamı 26. sayfta